

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ମାସିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆହ୍ୱାନ

ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୫ ସଂସ୍କରଣ

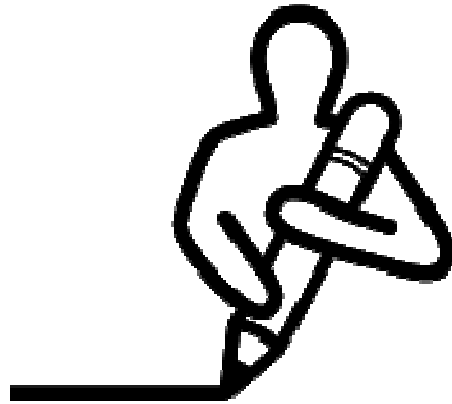
କଥା ଓ କାହାଣୀ
ପଦ୍ୟ ଓ କବିତା
ହାସ୍ୟ ଓ ବ୍ୟଙ୍ଗ
ଇତିହାସ ଓ ପ୍ରବନ୍ଧ
ଅନୁବାଦ ସାହିତ୍ୟ
ସମ୍ବଲପୁରୀ ଲେଖା
ଶିଶୁ କଥା
ଏବଂ
ଆହୁରି ଅନେକ

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଓ ସଂପାଦକ, ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆହ୍ୱାନ

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଆ ମାସିକ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆସ ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖିବା, ପଢ଼ିବା ଓ ପଢ଼ାଇବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା - ସମ୍ପାଦକ

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଏମ୍.ବି.ବି.ଏସ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏମ୍.ସି.ଏର୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏର୍.ଏମ୍., ଡି.ସି.ଏନ୍.ଡି

ପ୍ଲଟ୍ ସଂ: ୨୦୨, ଚିଦାନନ୍ଦ ଆବାସ, ବୀମା ନଗର, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ୭୬୦୦୧୦, ଓଡ଼ିଶା

ଭ୍ରାମ୍ୟତାସ : ୯୦୪ ୦୯୮ ୫୪୭୩ | ଇମେଲ୍ : aahwaan@gmail.com

ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକରଣ

‘ଆହ୍ୱାନ’ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ମୌଳିକ, ଅପ୍ରକାଶିତ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଲେଖାର ମାନ ଏବଂ ଭାଷା ତଥା ଉପାଦେୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ । କୌଣସି ବେନାମୀ ଲେଖା ଉପରେ ଆମର କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ / ଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ବିଚାର ଲେଖକଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜସ୍ୱ, ତାହା ଉପରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ସହମତି ରହିବ ବୋଲି କୌଣସି ଲିଖିତ ନିୟମ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖାକୁ ଭଲଭାବରେ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ବୁଝିବାପରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ନିର୍ବାଚନ କରାଯାଇଥାଏ । ତଥାପି ଲେଖାର ଶତପ୍ରତିଶତ ସତ୍ୟତାର ଦାବୀ କେବଳ ଲେଖକଙ୍କର । କୌଣସି ଲେଖାକୁ ନେଇ ଉଠିଥିବା ବିବାଦର ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ ଲେଖାର ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କର, ଏଥିରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖା ପ୍ରକାଶନର ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ବିଚାର ଅଧୀନ ।

ଏହି ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଅଂଶ ବା ଲେଖା ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ଲିଖିତ ଅନୁମତି ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମ (ପତ୍ର ପତ୍ରିକା / ଗଣମାଧ୍ୟମ / ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି)ରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଅପରାଧ ବୋଲି ଧରିନିଆଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଲେଖକଙ୍କର ରହିବ, ସେ ଚାହିଁଲେ ତାହାକୁ ଫେସବୁକ ଏବଂ ଟ୍ୱିଟର ଆଦି ଗଣମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିପାରିବେ ।

ସ୍ନେହ ସଦିଚ୍ଛା ଓ ସହାୟତା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ
ଓଡ଼ିଆ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ
ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛା...

ସୂଚୀପତ୍ର

ସମ୍ପାଦକୀୟ	ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	୧୦
ଏକ୍ସଆଇଏମବିର ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ବିବରଣୀ		୪୪
ଗଳ୍ପ ବିଭାଗ		୪୭
ଅନେକ କଳାଛାଇ - ୩୩	ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ	୪୮
ମନର ମଣିଷ	ଡଃ ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ସେନାପତି	୬୧
ବାପାଙ୍କ ରେଡ଼ିଓ	ଅଭୟ କୁଣ୍ଡ	୬୬
ପ୍ରଶ୍ନବାରୀ ଅଟେ ମାନବିକତା	ଦେବାଶିଷ ମାଲତି	୭୦
ସଂପର୍କ	ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ଦାଶ	୭୫
ଚକୋଲେଟ୍	ଶୋଭାମୟୀ ପତ୍ରୀ	୮୧
ସେହି ଘର	ଅନୀତା ମିଶ୍ର	୮୪
କୁଆଁର ପୁନେଇଁ	ସଂତୋଷିନୀ ଦାଶ	୮୭
ବାତ୍ୟା ଆସୁଛି	ବିଶ୍ୱ ରଞ୍ଜନ ଜେନା	୯୦
ରକ୍ତ ଗୋଲାପ	ଆଶୁତୋଷ ମେହେର	୯୩
ଟିକେ କଥା ଟିକେ ଗୀତ	ଦିବାକର ନାୟକ	୯୭
ଜଗାଙ୍କୁ ଚିଠି	ଗୌରୀ ପଣ୍ଡା	୧୦୧
କବିତା ବିଭାଗ		୧୦୩
ଆତ୍ମଲିପି	ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ	୧୦୪
ଦିହକୁ ନବନି କେହି	ହରେରାମ ପଣ୍ଡା	୧୦୬

କି ବୋଲିବି ଆଉ	ସରୋଜ କୁମାର ସାହୁ	୧୦୭
କୃଷ୍ଣରୂଡ଼ା	ଡଃ ଆଲୋକ କୁମାର ରାୟ	୧୦୮
ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ପଦେ	ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ପୃଷ୍ଟି	୧୧୦
ଚିଠି	ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ	୧୧୧
ଚିଠି	ସୁନିତା ଦାଶ	୧୧୩
ଓଡ଼ିଆ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭୂଇଁ	ଅଜିତ କୁମାର ରାଉତ	୧୧୫
ଅଫେରନ୍ତା ସନେଟ	ମଧୁମିତା ମିଶ୍ର	୧୧୭
ନୂଆ ନୂଆ	ସୁଜିତ କୁମାର ମିଶ୍ର	୧୧୮
ପ୍ରକୃତି ନାରୀ	ଦଶରଥ ମାଝୀ	୧୨୦
ତୁମ ଲପନ	ଅଲେଖ ମେହେର	୧୨୧
ପଢ଼ାଲେଖା କୁଳାଙ୍ଗାର	ଆଶିଷ କୁମାର ସାହୁ	୧୨୨
ଫେରିବାକୁ ଥିଲା ଯଦି	ବିନୟ ମହାପାତ୍ର	୧୨୩
ଜୀବନ ଅମର ଧାମେ	ମନୋରଞ୍ଜନ ସୁରୁଜାଳ	୧୨୬
ହସେ ସୌଦାମିନୀ ନାଚେ ଆକାଶ	ମନ୍ଦାକିନୀ ପାଢ଼ୀ	୧୨୮
ଗୁରୁ ଦିବସ	ପ୍ରବୀଣ କୁମାର ସାହୁ	୧୩୦
କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା	ଅମୃତନାରାୟଣ ଶତପଥୀ	୧୩୨
ତୁମେ ମୋର ପରି ନୁହଁ	ତାରା ପ୍ରସାଦ ଜେନା	୧୩୩
ସ୍ମୃତି	ବିନୟ କୁମାର ମିଶ୍ର	୧୩୫
ଗାଁରେ ଛୁଟିର ମଜା	ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ଜେନା	୧୩୮
ଜାତି ଭେଦ	ଏମ୍ ବିଜୟ କୁମାର	୧୪୦

ତୁମ କଥା	ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାରାଣୀ ମହାନ୍ତ	୧୪୫
ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ	ବିଜୟ କୁମାର ମୁଣ୍ଡା	୧୪୬
ତାଙ୍କୁରଖାନା	ସୁଧୀର ମେହେର	୧୪୮
ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଖାଇଲା	ହେମନ୍ତ କୁମାର ନାୟକ	୧୫୧
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରତୁର ଫୁଲମାନେ	ସୌଭାଗ୍ୟ ପଟ୍ଟନାୟକ	୧୫୩
ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ	ଡଃ ନିର୍ମଳ ନାୟକ	୧୫୬
ରଥଯାତ୍ରାରେ ତିନି ଠାକୁର	ଇତିଶ୍ରୀ ପତି	୧୫୮
ଅବୁଝା ପ୍ରେମିକ	ପ୍ରତିଭା ବେହେରା	୧୬୦
ସେକାଳ ପଖାଳ ନାହିଁ	ନିତ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ନନ୍ଦ	୧୬୨
ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ	ସରୋଜିନୀ ମିଶ୍ର	୧୬୬
ବାପାଙ୍କ ଶେଷ ଚିଠି	ଅଜୟ କୁମାର ପଣ୍ଡା	୧୬୮
ମୁଁ ତୁମ ପ୍ରେୟସୀ	ଶୁଭସ୍ମିତା ମହାପାତ୍ର	୧୭୦
ଅନ୍ନ ଦାନ	ରୁଦ୍ରସେନ ଖଟେଇ	୧୭୨
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ମାହେଶ୍ୱରୀ ଦାଶ	୧୭୩
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	କଳ୍ପନା ବିହାରୀ	୧୭୫
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ଅନୀତା ମିଶ୍ର	୧୭୬
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ହରିହର ଭୁକ୍ତା	୧୭୭
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ଜ୍ୟୋତି ରଞ୍ଜନ ପାତ୍ର	୧୭୯
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ରାଧାଶ୍ୟାମ ମହାନ୍ତି	୧୮୦
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସାହୁ	୧୮୧

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ପାଣି	୧୮୨
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ଡଃ ତାନଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୧୮୪
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ଦେବେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ	୧୮୬
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ଜ୍ଞାନ ରଞ୍ଜନ ଦାଶ	୧୮୭
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	କବିତା ଦାଶ	୧୮୮
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ସବିତା ଦ୍ୱିବେଦୀ ତ୍ରିପାଠୀ	୧୯୦
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ସଂଯୁକ୍ତା ସାହୁ	୧୯୨
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ରଞ୍ଜିତା ତ୍ରିପାଠୀ	୧୯୩
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ସୁଦ୍ୱିପା ପଣ୍ଡା	୧୯୬
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ବୀରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ସାହୁ	୧୯୭
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ସୁନିତା ମହାନ୍ତି	୧୯୮
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ରବିନାରାୟଣ ମିଶ୍ର	୧୯୯
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ମଧୁସୂତା ସାହୁ	୨୦୦
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ରୀତାରାଣୀ ଦାଶ	୨୦୧
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ସୌଭାଗ୍ୟ ଦାଶ	୨୦୩
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ରଞ୍ଜିତା ସାହୁ	୨୦୪
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର	୨୦୫
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ମନୋରମା ରାଉତରାୟ	୨୦୬
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ବିନୋଦିନୀ ନାୟକ	୨୦୭
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ହେମନ୍ତ କୁମାର ଗନ୍ତାୟତ	୨୦୮

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ବିବାସିନୀ ପଟ୍ଟନାୟକ	୨୦୯
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ସହଦେବ ଜେନା	୨୧୧
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ବୁଦ୍ଧିଆ ସାହୁ	୨୧୩
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ମୁକୁନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ	୨୧୪
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ଭାରତୀ ଭୂଷଣ ଦାସ	୨୧୫
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ନର୍ମଦା ରାଉତ	୨୧୬
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ଅରୁଣ କୁମାର ବାରିକ	୨୧୮
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ଶ୍ୟାମା ପ୍ରସାଦ ବୋଷ	୨୨୦
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ପୁଷ୍ପଲତା ଜେନା	୨୨୧
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ଗୌରୀ ପଣ୍ଡା	୨୨୨
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ସୁଜାତା ଶତପଥୀ ଦେବତା	୨୨୪
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୨୨୫
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ଗଙ୍ଗାଧର ପ୍ରଧାନ	୨୨୬
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ	ମନୋଜ କୁମାର ପଣ୍ଡା	୨୨୭
ପୂଣ୍ୟ ଦୀପାବଳି	ଗାୟତ୍ରୀ ଦାଶ	୨୨୯
ଅଦ୍ଭୁତ ଅନୁଭବ	ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ	୨୩୧
ଧନ୍ୟବାଦ ସରକାର	ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା	୨୩୩
ଆଦିମ ମଣିଷର ସ୍ମୃତି	ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ପୁରୋହିତ	୨୩୪
ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ପାଇଁ ପଦେ	ମଧୁସ୍ମିତା ନନ୍ଦ	୨୩୬
ଅଯୋଗ୍ୟ ପୁତ୍ର	ବିଭୁ ପ୍ରସାଦ ପଣ୍ଡା	୨୩୭
ବାତ୍ୟା	ବିଶ୍ୱ ରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତି	୨୩୯

ମୋ ପ୍ରିୟା	ପ୍ରଶାନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମା	୨୪୦
ମୋ ତିନୋଟି ହୀରା	ବିକାଶ କୁମାର ମହାନ୍ତ	୨୪୧
ସଂସାରକୁ ଆଦିତ୍ୟଙ୍କ ଭେଟ	ଜସ୍ୱିନ୍ ସାହୁ	୨୪୨
ଅତୀତର ମାର୍ଗଶୀର	ପ୍ରଦୀପ ମହାନ୍ତ	୨୪୩
ଭଲ ପାଇବାର ନିଆରା ଛବି - ବାପା	ଅବିନାଶ ପଣ୍ଡା	୨୪୫
ପ୍ରଶ୍ନ କେତୋଟି ସାମାନ୍ୟ	କିରନ୍ ସ୍ୱାଇଁ	୨୪୬
କଳାଠାକୁର	ନଳିନୀ ଦାଶ	୨୪୮
ଆଘାତ	ଅରୁଣ କୁମାର ଦାସ	୨୪୯
ନଥିବ ଚାନ୍ଦିନୀ ରାତି	ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଟି	୨୫୦
ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ହେ ବଡ଼ବଡ଼ୁଆ	ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ରଥ ମହାପାତ୍ର	୨୫୨
ଚିଠିଟିଏ ହଜିଗଲେ	ସତ୍ୟବ୍ରତ ସାହୁ	୨୫୩
ହେଇଥିବୁ ମାଁ ସାହା	ବରୁନ୍ ସାହୁ	୨୫୪

ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ

୨୫୬

ରାମାୟଣରେ ଭରତ ଚରିତ୍ର	ସଂଜୀବ କୁମାର ଦାସ	୨୫୭
ସତ୍ୟବାଦୀର ସଖା : ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ରାଉତ		୨୫୯
ସ୍କୁଲ ପାଠ ପଢ଼ାରୁ ଇସ୍ତୋ	ରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ	୨୬୪
ସିଙ୍କୁ ପକେଟ୍ ସିଣ୍ଡ୍ରେମ୍ କଣ ?	ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	୨୬୯
ସାହିତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ !!!	ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	୨୭୪
ପାଲା ସଂସ୍କୃତି	ଡଃ ବସନ୍ତ କିଶୋର ସାହୁ	୨୭୮

ବିଶେଷ ସୂଚନା

୨୯୦

ସମ୍ପାଦକୀୟ

ନମସ୍କାର

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାର ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୫ ସଂସ୍କରଣକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଉଛି । ଯେମିତିକି ମୁଁ ଆଗରୁ ହିଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇଥିଲି, ଯେ ମୋର ଲାପଟପ୍ ଖରାପ ହୋଇଯିବା ହେତୁ ଏହି ମାସର ସଂସ୍କରଣ ପ୍ରକାଶନରେ ଅହେତୁକ ବିଳମ୍ବ ହୋଇପାରେ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଦୁଃଖିତ । ମୋର ଭଙ୍ଗା ଲାପଟପକୁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ମରାମତି କରାଇ ଏହି ସଂସ୍କରଣକୁ ପ୍ରକାଶନ କରିବାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରିଛି । ଆଶା କରୁଛି ଆପଣ ମାନଙ୍କୁ ଏହି ସଂସ୍କରଣ ଭଲ ଲାଗିବ । ବିଳମ୍ବ ହୋଇଯିବା ହେତୁ ମୁଁ ଦୁଃଖିତ । ଚାଲନ୍ତୁ ପୁଣି ଥରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଧାରାରେ ବହିଯିବା । ଗଳ୍ପ ଓ କବିତାରେ ଦୁନିଆରେ ହଜିଯିବା ।

ବର୍ଷର ସବୁଠାରୁ ସୁଖଦ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶା କରାଯାଇଥିବା ମାସ ସବୁ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି । କାର୍ତ୍ତିକ ମାସ ଶେଷ ହେବା ସହ ରାଜ୍ୟର ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୀତଲହରୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲାଣି । ମଠୁଆ ଦିନ ଓ ଲମ୍ବା ରାତି ଆମକୁ ବିଶ୍ରାମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଲାଣି । ପାହାନ୍ତି ପହରର କାକର ବୁଝା ସବୁ ପାଦକୁ ଓଦା କରିଦେଇ ଛୁଇଁ ଛୁଇଁ ଗଲାଭଳି ମନେ ହେଉଛି । ଦିନ ଶେଷ ନ ହେଉଣୁ, ସଞ୍ଜ ନଇଁ ଆସୁଛି । ଶୀତର ଛୁଆଁ ମନକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି । କବିମନ ଆନମନା ହେଉଥିବା ବେଳେ ଗାଳ୍ପିକ ଭାରୁକ ସବୁ ନୁଆ ନୁଆ କଥା ଓ କାହାଣୀର ସମ୍ଭାବନା ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗିଲେଣି । ଚଷାଭାଇ ଏବେ କ୍ଷେତରେ ଲହରୀ ଖେଳୁଥିବା ଧାନ ଫସଲକୁ କାଟି ଘରକୁ ଆଣିବାକୁ ତପୁର ହେଲେଣି । ଓଡ଼ିଶାର ପୂର୍ବପଲ୍ଲୀରେ ଘର ସାମନାରେ ଧଳା ଚିତା ସବୁ

ସୁନ୍ଦର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଲାଣି । ସନ୍ଦ୍ୟ ସମାପିତ ପ୍ରଥମାଷ୍ଟମୀରେ ହଳଦୀ ପତ୍ରରେ ତିଆରି ପିଠାର ବାସ୍ନା ଏବେ ବି ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳରେ ଡରଙ୍ଗାୟିତ ହେଉଛି । ଏହିଭଳି ଏକ ସୁଖକର ସମୟରେ ଦେଶ ଦୁନିଆରେ କଣ ସବୁ ଘଟି ଯାଉଛି ସେ ବିଷୟରେ ସଂକ୍ଷେପରେ ଜାଣିବା ଆସନ୍ତୁ ।

ଐତିହାସିକ କଟକ ବାଲିଯାତ୍ରା ୯ ଦିନ ପରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଚଳିତ ବର୍ଷର ଏହି ମେଳା ଆକର୍ଷଣୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟବସାୟ ସହିତ ସମସ୍ତ ପୂର୍ବ ରେକର୍ଡ ଭାଙ୍ଗିଛି । ୯ ଦିନର ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ପ୍ରାୟ ୭୦ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ ସମାଗମ ହୋଇଥିବା ଆକଳନ କରାଯାଉଛି । ଶନିବାର ଓ ରବିବାର ସର୍ବକାଳୀନ ରେକର୍ଡ ଭିଡ଼ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଠିରେ କେବଳ ରବିବାର ଦର୍ଶକ ସଂଖ୍ୟା ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟପିଥିଲା ।

ଚଳିତ ବର୍ଷ ବାଲିଯାତ୍ରାରେ ପ୍ରାୟ ୩୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବେପାର ହୋଇଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଉଛି । ପଲ୍ଲୀଶ୍ରୀ ମେଳାରେ ୨,୫୦୦ରୁ ଅଧିକ ଷ୍ଟଲ୍ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କାରବାର ୫୦ରୁ ୫୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଅତିକ୍ରମ କରିଛି, ଯାହା ଗତ ବର୍ଷର ରେକର୍ଡ (୪୩ କୋଟି) ଭାଙ୍ଗିଛି ।

ଲୋକପ୍ରିୟ କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ ଶ୍ରେୟା ଘୋଷାଲ୍ ଏବଂ ହର୍ଷଦୀପ କୌରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବାଲିଯାତ୍ରାର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ଥିଲା । ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ୩୦ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଜନ ସମାଗମ ହୋଇଥିବା ଆକଳନ କରାଯାଇଛି ।

‘କଟକ ଇନ୍ କଟକ’, ‘ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ଥିତା’, ‘ଲେଜର୍ ଲାଇଟ୍ ସୋ’, ‘ଜଳପରୀ ସୋ’ ଏବଂ ବୋଇତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷିତ କରିଥିଲା । କଟକ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ୬ ମାସ ଧରି ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି ୨୦ ଏକର ଜମିରେ ବାଲିଯାତ୍ରା ଆୟୋଜନ କରିଥିଲା ।

ବ୍ୟାପକ ଆୟୋଜନ ସତ୍ତ୍ୱେ ଭିଡ଼, ଟ୍ରାଫିକ୍ ଜାମ୍, ମୋବାଇଲ୍ ନେଟୱାର୍କ ସମସ୍ୟା

ଏବଂ ଧୂଳି ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ସାମାନ୍ୟ ତୁଟି ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଇ-ପେମେଣ୍ଟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇଥିଲା ।

ଐତିହାସିକ ବାଲିଯାତ୍ରାର ଅବଧି ବୃଦ୍ଧି ହେବା ପରେ ଗୁରୁବାର ଥିଲା ଏହାର ଶେଷ ସାଂସ୍କୃତିକ ସନ୍ଧ୍ୟା । ଗଣକବି ବୈଷ୍ଣବ ପାଣି ସାଂସ୍କୃତିକ ମଞ୍ଚରେ ଆୟୋଜିତ ‘ବଲିଉଡ୍ ନାଇଟ୍’ରେ ବଲିଉଡ୍ ଲୋକପ୍ରିୟ ଗାୟିକା ଶ୍ରେୟା ଘୋଷାଲ୍ ନିଜ ସଙ୍ଗୀତର ଯାଦୁରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପିକ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରମୁଗ୍ଧ କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରେୟା ମଞ୍ଚରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି ପ୍ରଥମେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନ ଜିଣିଥିଲେ । ସେ ହଠାତ୍ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ନିଜ ଚପଲ କାଢ଼ି ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ‘ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ’ କହି ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଆଶିଷ ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

ଏହାପରେ ସେ ହିନ୍ଦୀ ଗୀତ ବଦଳରେ ସୁନ୍ଦର ଓଡ଼ିଆ ଭଜନ ‘ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରେ ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଯିବୁ ମନ ପାରାରେ’ ଗାଇଥିଲେ, ଯାହା ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହଜାର ହଜାର ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଛୁଇଁଥିଲା । ଉପସ୍ଥିତ ଜନତା ଶ୍ରେୟାଙ୍କୁ ଭରପୂର୍ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ ।

ପାଖାପାଖି ଅଢ଼େଇ ଘଣ୍ଟା ଧରି ଶ୍ରେୟା ୧୦ରୁ ଅଧିକ ଗୀତ ଗାଇଥିଲେ । ସେ ‘ସୁନ୍ ରାହା ହେ ନାଁ ତୁ...’, ‘ତୁମ୍ କ୍ୟା ମିଲେ...’, ‘ଯାଦୁ ହେ ନସ ନସା ହେ...’, ‘ସୟାରା’, ‘ପିୟା ଓରେ ପିୟା’, ‘ଦିଞ୍ଜାନୀ ମସ୍ତାନୀ’, ‘ଘର ମୋରେ ପରଦେଶିଆ’ ଭଳି ଦମ୍ଭାର୍ ହିନ୍ଦୀ ଗୀତ ସହିତ ଦମ୍ଭାର ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଗାଇଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀତ ଶୁଣିବାକୁ ବାଲିଯାତ୍ରା ପଡ଼ିଆ ଏକ ଜନସମୁଦ୍ରରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା କଡ଼ାକଡ଼ି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଛୋଟ ପିଲା ଓ ବୃଦ୍ଧାବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ବାଲିଯାତ୍ରା ନ ଆସିବାକୁ ଅପିଲ୍ କରାଯାଇଥିଲା ।

କଟକ ବାଲିଯାତ୍ରାର ଶେଷ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼ ହୋଇଛି । ଏପରିକି

ବଲିଉଡ କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ ଶ୍ରେୟା ଘୋଷାଲଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଠେଲାପେଲା ହୋଇ ୨୭ଶ ଦର୍ଶକ ଅଚେତ୍ ହୋଇଯାଇଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି । ଆମ୍ଭୁଲାନୁସ୍ ଯୋଗେ ୨ ଅଚେତକୁ ମେଡ଼ିକାଲରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ସ୍ଥିତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ସିପିଙ୍କ ସହ ବରିଷ୍ଠ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ଡିଜିଟାଲ୍ ଯୁଗରେ ଓଡ଼ିଆ କ୍ଲାସିକ୍ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ପାଇଁ କଟକ ଜିଲା ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ଚଳିତ ବର୍ଷ ବାଲିଯାତ୍ରାରେ ମାଗଣାରେ ବହି ବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଏବେ ବିବାଦ ଘେରରେ ଫସିଯାଇଛି । ବହୁ ପ୍ରକାଶକ ଜିଏସ୍‌ଟି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଏବଂ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତୀ ବିତରଣ କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ୟା ଦର୍ଶାଇ ଟେଣ୍ଡର ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ଓହରି ଯିବାରୁ ଏହି ଯୋଜନା ସଫଳ ହୋଇପାରି ନାହିଁ ।

ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି, ମନୋଜ ଦାସଙ୍କ ଭଳି ବିଶିଷ୍ଟ ଲେଖକମାନଙ୍କର ୨୫ଟି କ୍ଲାସିକ୍ ଓଡ଼ିଆ ବହି (ଯଥା: ‘ଛ ମାଣ ଆଠ ଗୁଣ୍ଠ’, ‘ବଧୂ ନିରୁପମା’, ‘ମାଟିର ମଣିଷ’, ‘ପରଜା’) ର ମୋଟ ୭୫,୦୦୦ କପି କିଣାଯାଇ ମାଗଣାରେ ବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ପ୍ରଶାସନ ଯୋଜନା କରିଥିଲା ।

ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ରେ ପ୍ରଥମ ଟେଣ୍ଡର ଡକା ଯାଇଥିଲେ ହେଁ, ଜିଏସ୍‌ଟି ନିୟମ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବହି ଯୋଗାଇବାର ସମସ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ଅନେକ ପ୍ରକାଶନୀ ସଂସ୍ଥା ଏଥିରୁ ଓହରି ଯାଇଥିଲେ ।

ନଭେମ୍ବର ୩ରେ ଅତିକ୍ରମରେ ୧୧ଟି ବହିର ୯,୦୦୦ କପି ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଟେଣ୍ଡର ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଜିଏସ୍‌ଟି ଛାଡ଼କୁ ବୈକଳ୍ପିକ ରଖାଯିବାରୁ ବିବାଦ ବଢ଼ିଥିଲା । ବହି ଚୟନ ପାଇଁ ଗଠନ ହେବାକୁ ଥିବା ବିଶେଷଜ୍ଞ କମିଟିକୁ ମଧ୍ୟ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଥିବାରୁ ପ୍ରଶାସନର ପରିଚାଳନା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି ।

ବାଲିଯାତ୍ରା ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମୁତାବକ ବହି ପହଞ୍ଚି ନ ଥିବାରୁ ଅପରାହ୍ନରେ ଉପସ୍ଥିତ ପାଠକମାନେ ନିରାଶ ହୋଇ ଫେରିଛନ୍ତି । ଏହି ଘଟଣାକୁ ନେଇ ସ୍ୱଚ୍ଛତା, ଦୁର୍ନୀତି ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ହଜାର ହଜାର ବହି ବଣ୍ଟନ କରିବାର ବାସ୍ତବତା ଉପରେ ଚିନ୍ତା ପ୍ରକଟ କରାଯାଇଛି ।

ବଣ୍ଟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଜିଏସ୍‌ଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାୟ ଜଟିଳତା ଏବଂ ପ୍ରକାଶକମାନଙ୍କ କ୍ଷତି ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ବିଷୟରେ ବାଲିଯାତ୍ରା ଅଧିକାରୀମାନେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରି ନାହାନ୍ତି ।

ଓଲିଉଡର ଖ୍ୟାତନାମା କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ ହୁମାମାନ ସାଗରଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ବିଗିଡ଼ିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏମ୍‌ସକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । କିଛି ଦିନ ଧରି ଏକ ଘରୋଇ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଚିକିତ୍ସିତ ହେଉଥିବା ହୁମାମାନଙ୍କୁ କିଡନୀ ଓ ଲିଭର ଜନିତ ସମସ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ଅଧିକ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଏମ୍‌ସକୁ ନିଆଯାଇଛି ।

ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଭିଜିତ୍ ମଜୁମଦାର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଜନିତ ରୋଗ ‘Osmotic Demyelination Syndrome’ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂକ୍ରମଣ ଯୋଗୁଁ ଏମ୍‌ସରେ ଚିକିତ୍ସିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଗତ ୨୫ ସେପ୍ଟେମ୍ବରରେ ତାଙ୍କୁ ମେଡିସିନ୍ ଜର୍ଜକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲେ ବି, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ବିଗିଡ଼ିବାରୁ ଆଜି ତାଙ୍କୁ ପୁଣିଥରେ ଆଇସିୟୁରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଅଭିନେତା ରୁଦ୍ରାଦିତ୍ୟ ମହାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅସୁସ୍ଥତା କାରଣରୁ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଆଡମିଟ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ କ୍ରମାଗତ ଓଲିଉଡର କଳାକାରଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥତାକୁ ନେଇ ଚିନ୍ତା ବଢ଼ିଛି ।

କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ ହୁମାମାନ ସାଗର କିଡନୀ ଏବଂ ଲିଭରଜନିତ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି । ଅଧିକ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କଟକରୁ ଏମ୍‌ସ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ତେବେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଙ୍କଟାପନ୍ନ ଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି ।

ଏହି ସମୟରେ ପୁଅର ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ସହାୟତା ଦେବାକୁ ତାଙ୍କ ମା' ଆକୁଳ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି, ମୋ ପୁଅ ଭେଣ୍ଟିଲେଟର୍ରେ ଅଛି । ଦୟାକରି ମୋ ପୁଅ ବାହାରକୁ ନେଇ ଚିକିତ୍ସା କରନ୍ତୁ ବୋଲି ସେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଗଣମାଧ୍ୟମ ଆଗରେ କହିଛନ୍ତି ।

ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ଶୁକ୍ରବାର ଅପରାହ୍ଣ ୧ଟା ୧୦ରେ ହୁଏମାନଙ୍କୁ ଏମ୍ବରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଜରୁରିକାଳୀନ ବିଭାଗରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସ୍ଥିରତା ପରେ ଇଣ୍ଟେନ୍ସିଭିଭ୍ ତଥା ଇସିଏମ୍ଓ ସ୍ୱେଶାଲିଷ୍ଟ ଡା. ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ବେହେରାଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଆଇସିୟୁରେ ତାଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଉଛି । ଭେଣ୍ଟିଲେଟର ସର୍ଯୋର୍ରେ ରହିଥିବା ହୁଏମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ଅତି ଗୁରୁତର ରହିଛି । ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା ପରେ ତାଙ୍କର ମଳ୍ଟି ଅର୍ଗାନ ଡିସଫଙ୍କ୍ସନ୍ ସିଣ୍ଡ୍ରୋମ୍ (ଏମ୍ଓଡିଏସ୍) ଯଥା ଏନ୍ସେଫାଲୋପାଥି, ଆଘାତ, ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟା ବିଫଳତା, ଡାକ୍ତର ବୃକକ୍ ଆଘାତ, ହେପାଟୋପାଥି, ପ୍ରୋମ୍ପ୍ଟୋସାଇଟୋପେନିଆ, କୋଆଗୁଲାପାଥି ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛି । ଏଥିସହ ଅତ୍ୟଧିକ କ୍ରନିକ୍ ଯକୃତ ବିଫଳତା, ବିଲାଟେରାଲ ନିମୋନିଆ, ଗୁରୁତର ଏଲ୍ଡି ସିଷ୍ଟୋଲିକ୍ ଡିସଫଙ୍କ୍ସନ୍ ସହିତ ଡିଲାଟେଡ୍ କାର୍ଡିଓମାୟୋପାଥି ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ନେଇ ଏମ୍ବ ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ହୁଏମାନ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଗତ ୧୧ ତାରିଖରେ କଟକର ଏକ ଘରୋଇ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ । ତେବେ ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ହେବାରୁ ଅଧିକ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଏମ୍ବକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଫ୍ୟାନ୍ସ ଓ ସେଲିବ୍ରିଟିମାନେ ତାଙ୍କର ଶୀଘ୍ର ଆରୋଗ୍ୟ କାମନା କରିଛନ୍ତି ।

କୋରାପୁଟ ଜିଲାର ସେମିଲିଗୁଡା ରୁକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦୁଧାରୀ ପଞ୍ଚାୟତସ୍ଥିତ ପୁଟସିଲଠାରେ ଶନିବାର ଇକୋ ରିଟ୍ରିଟ୍ ୨୦୨୫ର ଆଭାସୀ ମାଧ୍ୟମରେ ରାଜ୍ୟ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଭାତୀ ପରିଡ଼ା ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଇକୋ ରିଟ୍ରିଟ୍ ଆଜିଠାରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ପାଇଁ ଆସନ୍ତା ଫେବୃଆରୀ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୋଲା ରହିବ। ସମୁଦାୟ ୨୫ଟି ସୁଟ ରହିଛି । ପଞ୍ଚତାରକା ହୋଟେଲର ସୁବିଧା ଏଠି ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ପାଇପାରିବେ ବୋଲି ଜିଲାପାଳ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ଜିଲା ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଅଧିକାରୀ ସୟଦ ସବୀର ସାହା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ୨୦୨୬ ବର୍ଷ ଲାଗି କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ଜାରି କରାଯାଇଛି । ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଜାରି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ଆସନ୍ତାବର୍ଷ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡରରେ ୨୯ଟି ସାଧାରଣ ଛୁଟି ତଥା ସରକାରୀ ଛୁଟି ରହିଛି । ୨୦୨୬ ବର୍ଷ ପାଇଁ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡରରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ୯ଟି ଇଚ୍ଛାଧୀନ(ଅପ୍ଗନାଲ)ଛୁଟିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ।

ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି (୧୪ ଜାନୁଆରୀ)ରୁ ସରକାରୀ ଛୁଟି ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଏହାପରେ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ/ବସନ୍ତ ପଞ୍ଚମୀ ପାଇଁ ୨୩ ଜାନୁଆରୀ ଛୁଟି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ (୨୬ ଜାନୁଆରୀ), ଦୋଳପୂର୍ଣ୍ଣିମା (୩ ମାର୍ଚ୍ଚ), ହୋଲି (୪ ମାର୍ଚ୍ଚ), ଇନ୍-ଉଲ୍-ଫିତର (୨୧ ମାର୍ଚ୍ଚ), ଶ୍ରୀରାମନବମୀ (୨୭ ମାର୍ଚ୍ଚ), ଉତ୍କଳ ଦିବସ (୧ ଏପ୍ରିଲ), ଗୁଡ୍ ପ୍ରାଇଡେ (୩ ଏପ୍ରିଲ), ଡ. ବି.ଆର୍. ଆମ୍ବେଦ୍‌କର ଜୟନ୍ତୀ/ମହା ବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି (୧୪ ଏପ୍ରିଲ), ବୁଦ୍ଧ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା (ମେ ୧), ସାବିତ୍ରୀ ଅମାବାସ୍ୟା (ମେ ୧୬), ଇନ୍-ଉଲ୍-ଜୁହା (ମେ ୨୭), ରଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତି (୧୫ ଜୁନ୍), ମହରମ୍ (୨୬ ଜୁନ୍), ରଥଯାତ୍ରା (୧୬ ଜୁଲାଇ), ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ (୧୫ ଅଗଷ୍ଟ), ପ୍ରୋଫେଟ୍ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଜନ୍ମଦିବସ (୨୬ ଅଗଷ୍ଟ), ଝୁଲଣ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା (୨୭ ଅଗଷ୍ଟ), ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ (୪ ସେପ୍ଟେମ୍ବର), ଗଣେଶ ପୂଜା (୧୪ ସେପ୍ଟେମ୍ବର), ନୂଆଖାଇ (୧୫ ସେପ୍ଟେମ୍ବର), ନୂଆଖାଇ ପରଦିନ (୧୬ ସେପ୍ଟେମ୍ବର), ଗାନ୍ଧୀ ଜୟନ୍ତୀ (ଅକ୍ଟୋବର ୨), ମହାସପ୍ତମୀ (୧୭ ଅକ୍ଟୋବର), ମହାନବମୀ (୧୯ ଅକ୍ଟୋବର), ବିଜୟାଦଶମୀ (୨୦ ଅକ୍ଟୋବର), ରାସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା (୨୪ ନଭେମ୍ବର) ଏବଂ ବଡ଼ଦିନ (୨୫ ଡିସେମ୍ବର) ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ସେହିପରି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛାଧୀନ ଛୁଟି ତାଲିକାରେ ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂଙ୍କ ଜନ୍ମଦିବସ (୬ ଜାନୁଆରୀ), ସର୍ବ-ଏ-କଦର (୧୭ ମାର୍ଚ୍ଚ), ଇଷ୍ଟର ସପ୍ତରତ୍ନେ (୪ ଏପ୍ରିଲ), ରାଜା ରାମମୋହନ ରାୟଙ୍କ ଜନ୍ମଦିବସ (୨୨ ମେ), ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା (୨୪ ଜୁଲାଇ), ବ୍ରହ୍ମ ସମାଜର ସ୍ଥାପନା ଦିବସ (୨୦ ଅଗଷ୍ଟ), ଅଲାନବମୀ (୧୮ ନଭେମ୍ବର), ପ୍ରଥମାଷ୍ଟମୀ (୧ ଡିସେମ୍ବର) ଏବଂ କ୍ରିସ୍ମସ୍ ଇଭ୍ (୨୪ ଡିସେମ୍ବର) ରହିଛି । ତେବେ ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ୬ ଦିନର ଛୁଟି ଏକପ୍ରକାର ମହଙ୍ଗା ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଝଟି ଛୁଟି ରବିବାର ପଡ଼ୁଥିବା ବେଳେ ମହାଲୟା ଦ୍ୱିତୀୟା ଶନିବାର ଛୁଟିଦିନ ପଡ଼ୁଛି । ରବିବାର ପଡ଼ୁଥିବା ଛୁଟି ମଧ୍ୟରେ ମହାଶିବରାତ୍ରି (୧୫ ଫେବୃଆରୀ), ପହିଲି ରଜ (୧୪ ଜୁନ୍), ମହାଷ୍ଟମୀ (୧୮ ଅକ୍ଟୋବର), କୁମାରପୂର୍ଣ୍ଣିମା (୨୫ ଅକ୍ଟୋବର) ଏବଂ ଦୀପାବଳି (୮ ନଭେମ୍ବର) ରହିଛି ।

ବୃହତ୍ ମୁକ୍ତାକାଶ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ବରଗଡ଼ ଧନୁଯାତ୍ରା ମହୋତ୍ସବ ଆସନ୍ତା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୨୪ ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଦୀର୍ଘ ୧୧ଦିନ ବ୍ୟାପୀ ଆସନ୍ତା ୨୦୨୬ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସ ୩ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ମହୋତ୍ସବ ଚାଲିବ । ତେବେ ଏଥର ମହୋତ୍ସବରେ ଅଭିନୟ ପାଇଁ କଂସ ସମେତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ ଚରିତ୍ର ପାଇଁ କଳାକାର ଚୟନ କରାଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ଆଶାୟୀ ଆବେଦନ କରିଥିବାବେଳେ ଆସନ୍ତା ୧୫ତାରିଖରୁ ବିଭିନ୍ନ ଚରିତ୍ର ପାଇଁ କଳାକାର ଚୟନ କରାଯିବ ।

ଦୀର୍ଘ ୩ଦିନ ଧରି ଆସନ୍ତା ୧୭ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଟାଉନ ହଲ ପରିସରରେ ଚୟନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । ୧୫ ତାରିଖ ଦେବକୀ, ନାରଦ, ଚାଣୁର, ମୁଷ୍ଟିକ, ସାର୍ଥକି, ବସୁଦେବ, ଅକ୍ଷୁର ଏବଂ ଉଗ୍ରସେନ, ୧୬ତାରିଖ ମହାମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ସେନାପତି ଏବଂ ୧୭ ତାରିଖ ଦିନ କଂସ ମହାରାଜ ସକାଶେ ସାକ୍ଷାତକାର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । କଂସ ମହାରାଜ ଚରିତ୍ରରେ ୪୪, ମହାମନ୍ତ୍ରୀରେ ୩୩, ସେନାପତିରେ ୨୪, ଦେବକୀରେ

୧୪, ନାରଦରେ ୨୦, ଚାଣୁରରେ ୧୭, ସାର୍ଞକିରେ ୧୦, ମୁଷ୍ଟିକରେ ୧୮, ବସୁଦେବରେ ୩୦, ଅକ୍ରୁରରେ ୨୦, ଉଗ୍ରସେନରେ ୧୧ ତଥା ସମୁଦାୟ ୨୯୧ କଳାକାର ଚୟନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଆବେଦନକର୍ତ୍ତା ନିଜ ଭୂମିକା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖରେ ପୂର୍ବାହ୍ନ ୯ଟା ୩୦ ମିନିଟ୍ ପୁଞ୍ଜା ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଟାଉନ ହଲରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଫୋନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ଧନ୍ୟବାଦ ମହୋତ୍ସବ ସମିତିର ସମ୍ପାଦକ ସୁରେଶ୍ୱର ଶତପଥୀ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ନୂଆପଡାରେ ଭାଜପାର ବିପୁଳ ବିଜୟ ହୋଇଛି । ନୂଆପଡାର ଏହି ଐତିହାସିକ ବିଜୟରେ ଜୟ ଢୋଲକିଆ ବଡ଼ ମାର୍ଜିନରେ ବିଜୟ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହିକ୍ରମରେ କଂଗ୍ରେସ ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ବିଜେଡି ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି । ବିଜୟକୁ ନେଇ ଜୟ ଢୋଲକିଆଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି । ଜୟ କହିଛନ୍ତି, ଏହି ବିଜୟ ନୂଆପଡାବାସୀଙ୍କ ବିଜୟ ଏବଂ ବିକାଶର ବିଜୟ । ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟିର ବିଜୟ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବିଜୟ । ଆମର ଏତେ ବଡ଼ ବିଜୟକୁ ବିରୋଧୀ ହଜମ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ମୋ ବାପା ରାଜେନ୍ଦ୍ର ଢୋଲକିଆଙ୍କ ଫଟୋ ରଖି ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରେୟ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ କଡ଼ା ଜବାବ ମିଳିଛି ବୋଲି ଜୟ କହିଛନ୍ତି ।

ସେପଟେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ମାଝୀ ନୂଆପଡା ବିଜୟକୁ ନେଇ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି, ନୂଆପଡା ବିଜୟ ଓଡ଼ିଶା ରାଜନୀତିରେ ନୂଆ ଅଧ୍ୟାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ସରକାରଙ୍କ ନୀତି, ଜନକଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କ ଆସ୍ଥାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି । ବିରୋଧୀଙ୍କ ଅପପ୍ରଚାର, ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଲୋକେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ବିକାଶକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଲୋକେ ଭାଜପାକୁ ସ୍ୱସ୍ତ୍ୱ ଜନାଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଦେଶରେ ମୋଦିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ବିକାଶର ଏକମାତ୍ର ପରିଭାଷା ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

କହିଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟରେ ଶୀତର ପ୍ରଭାବ ଦେଖିବାକୁ ଅନୁଭୂତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଓଡ଼ିଶାର କଣ୍ଟ୍ରୀର କୁହାଯାଉଥିବା କନ୍ଧମାଳ ଜିଲ୍ଲା ଦାରିଙ୍ଗବାଡ଼ି ବ୍ଲକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶନିବାର ମଧ୍ୟ ଶୀତ ଲହରି ଜାରି ରହିଛି । ତେବେ ଗତ ୩ ଦିନ ହେଲା ଅଞ୍ଚଳରେ ପାଗ ଶୁଖିଲା ରହିଥିବା ବେଳେ କୁହୁଡ଼ି ହୋଇ ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଶନିବାର ପୁଣି ଘନ କୁହୁଡ଼ି ଶୀତର ପ୍ରଭାବକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରିଥିଲା । ଶନିବାର ଦାରିଙ୍ଗବାଡ଼ି ଅଞ୍ଚଳରେ ୧୦ ଡିଗ୍ରୀ ତଳେ ତାପମାତ୍ରା ରହିଥିଲା ସକାଳ ୮ ଟା ସୁଦ୍ଧା ୮ ଡିଗ୍ରୀ ରହିଥିଲା ଯାହାକି ବୁଧବାରଠାରୁ ଶୁକ୍ରବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୭.୫ ଡିଗ୍ରୀ ତାପମାତ୍ରା ରହିଥିଲା । ଶନିବାର ଜିଲ୍ଲା ତଥା ରାଜ୍ୟର ସବୁଠାରୁ ଥଣ୍ଡା ସହର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନେ ନିଆଁ ଜାଳି ଶୀତ ଦାଉରୁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ସେହିପରି ଦାରିଙ୍ଗବାଡ଼ି ଇକୋ ରିଟ୍ରିଟ୍ ଶନିବାର ଖୋଲିଥିବାରୁ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରୁ ପ୍ରାୟ ୩୦ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଇକୋ ରିଟ୍ରିଟ୍‌ରେ ରାତ୍ରିଯାପନ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିସହ ଦାରିଙ୍ଗବାଡ଼ିର ମଜା ନେଉଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ହୋଟେଲ ଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ବାହାରୁ ବହୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଦାରିଙ୍ଗବାଡ଼ିରେ ରହି ଶୀତର ମଜା ନେଉଛନ୍ତି । ମିଳିଥିବା ସୂଚନାନୁଯାୟୀ, ଫୁଲବାଣୀ ସହରରେ ୯.୫ ଡିଗ୍ରୀ ତାପମାତ୍ରା ରହିଛି ।

ଭାରତୀୟ ପାଣିପାଗ ବିଭାଗ (IMD) ଓଡ଼ିଶାର ଖୋର୍ଦ୍ଧା, କଟକ, ଅନୁଗୁଳ, ଝାରସୁଗୁଡ଼ା, କନ୍ଧମାଳ, ଏବଂ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ସମେତ ଅନେକ ଜିଲ୍ଲା ପାଇଁ ଶୀତଲହରୀ ସତର୍କତା ଜାରି କରିଛି । ଆସନ୍ତା ଦୁଇ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ରାତିର ତାପମାତ୍ରା ଆହୁରି ହ୍ରାସ ପାଇବ ବୋଲି ପାଣିପାଗ ବିଭାଗ ପୂର୍ବାନୁମାନ କରିଛି ।

ଆଇଏମଡି ଅନୁଯାୟୀ, ନଭେମ୍ବର ୧୧ ଏବଂ ୧୨ ତାରିଖରେ ଉପରୋକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକର କିଛି ଅଞ୍ଚଳରେ ଶୀତଲହରୀ ଅନୁଭୂତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

ଆସନ୍ତା ଦୁଇରୁ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଶାରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ରାତି ତାପମାତ୍ରା ୨ରୁ ୩ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିୟସ୍ ହ୍ରାସ ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି, ଯାହା ଥଣ୍ଡାକୁ ଆହୁରି ବଢ଼ାଇବ ।

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ର ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟମ ଧରଣର କୁହୁଡ଼ି ଦେଖାଯାଇଥିବା ବେଳେ କଳାହାଣ୍ଡି ଏବଂ ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ ହାଲୁକା କୁହୁଡ଼ି ଦେଖାଦେଇଛି ।

ଦିଲ୍ଲୀ ବିସ୍ଫୋରଣ ପରେ ହାଇଆଲର୍ଟରେ ପୁରୀ । ହାଇଆଲର୍ଟ ନେଇ ପୁରୀ ଏସ୍ପି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ବେଳାଭୂମି, ସମୁଦ୍ରକୂଳ ଓ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ସହ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱ, ରେଲେୱେ ଷ୍ଟେଶନ, ବସ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ହାଇଆଲର୍ଟ ଜାରି କରାଯାଇଛି । ପାଟ୍ଟୋଲିଂ ବୃଦ୍ଧି ସହ ସମସ୍ତ ଆଇଆଇସିଙ୍କୁ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୋମବାର ଦିନ ଲାଲକିଲ୍ଲା ମେଟ୍ରୋ ଷ୍ଟେଶନ ନିକଟରେ ଏକ କାର ବିସ୍ଫୋରଣ ଯୋଗୁଁ ବ୍ୟାପକ ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏହି ଘଟଣାରେ ଆଠ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି । ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସ୍ ସମେତ ଅନେକ ତଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସେଲ, ଜାତୀୟ ତଦନ୍ତ ସଂସ୍ଥା (NIA), ଜାତୀୟ ସୁରକ୍ଷା ଗାର୍ଡ (NSG) ଏବଂ ଫୋରେନସିକ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଦଳ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି। ଏହି ଘଟଣା ପରେ, ସମଗ୍ର ଦିଲ୍ଲୀ-NCR ଏବଂ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ହାଇ ଆଲର୍ଟ ଜାରି କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ଆହତଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲୀର LNG ହସ୍ପିଟାଲରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ରବିବାର ସକାଳୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଏକ ହୃଦୟବିଦାରକ ଦୃଶ୍ୟ, ଯାହା ଦେଖିଲେ ଯେ କେହି ବି ଭାବବିହୀନ ହୋଇଯିବେ । ଜଣେ ଦୁଃଖି ବାପା ତାଙ୍କର ଅସୁସ୍ଥ ପୁଅର ଜୀବନ ଭିକ୍ଷା ମାଗିବା ପାଇଁ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ସବୁକିଛି ଅର୍ପଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ନିଜ କୁନି ପୁଅକୁ ସିଂହଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଆଇ ଦେଇ ସେହି ବାପା ଜଣକ ଛାତି ପିଟି କାନ୍ଦୁଥିଲେ । ‘ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ’ ବଦଳରେ ସେ ଆଖିରୁ ଧାର ଧାର ଲୁହ ଝରାଇ ଅନନ୍ତ କୋଟି ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ନାୟକଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ‘ମଣିମା... ମଣିମା...’ ଡାକୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଆଖିର ଲୁହରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ସିଂହଦ୍ୱାର ଭିଜି ଯାଉଥିଲା । ତାଙ୍କର ଏହି କରୁଣ ଚିତ୍କାର ଶୁଣି ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଭକ୍ତ ଏବଂ ପଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବି କାନ୍ଦି ଉଠିଥିଲା ।

ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆକୁଳ ଭାବରେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଥିଲେ, “ଆହେ ଦୟାମୟ ବିଶ୍ୱ ନାୟକ... ଗୁହାରି ଶୁଣ ହେ ମଣିମା... ଜଗା, ତୁ ରତ୍ନସିଂହାସନରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ଏ ବାପାର ମନର କଥା ପୂରଣ କରିଦେ । ମୋ ପିଲାକୁ ଧରେ କୋଳରେ ହସେଇ ଦୋ ତା’ କୁନି ପାଟିରେ ଆଉ ଧରେ ଚମକ ଦେଇଦେ ।” ଏହି ବାପାଟି ତା’ର ସବୁ ଭୁଲ୍ ଓ ଦୋଷ ପାଇଁ କ୍ଷମା ମାଗି ପୁଅ ପାଇଁ ଜୀବନ ଭିକ୍ଷା କରୁଥିଲା ।

ଏହି ବାପାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଗାଧ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ଯଦି ମହାପ୍ରଭୁ ଚକାତୋଳା ତାଙ୍କ ପୁଅ ଉପରେ ଧରେ ନଜର ପକାଇ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତା’ର ସବୁ କଷ୍ଟ ଦୂର ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସେ ଆଗ ଭଳି ହସିବ ଓ କଥା କହିବ ।

ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ପଣ୍ଡାମାନେ ତାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ସହ ବାଇଶି ପାହାଚ ଦେଇ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ଯାଇ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ଏବଂ ଗୁହାରି ଜଣାଇବାକୁ କହିଥିଲେ ।

ପୁରୀ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରରେ ମହାପ୍ରସାଦ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ବନସ୍ତୁତି ଘିଅ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଆସିବା ପରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ପ୍ରଶାସନ (SJTA) ଜଣେ ମହାସୁଆର ନିଯୋଗ ସେବକଙ୍କୁ ଜବାବ୍ ତଲବ କରିଛି ।

ମନ୍ଦିର ସୂତ୍ରରୁ ମିଳିଥିବା ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ମହାପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ରୀତିନୀତି ପାଇଁ କେବଳ ଓମଫେଡ୍ ଘିଅ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସେବକ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏସଜେଟିଏର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକ ଅରବିନ୍ଦ ପାଢୀ ସୋମବାର କହିଛନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ କେବଳ ଓମଫେଡ୍ ଘିଅ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବଳବତ୍ତର ରହିଛି ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନୁଶାସନହୀନତାକୁ ବରଦାସ୍ତ କରାଯିବ ନାହିଁ । ନିୟମ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ବୋଲି ସେ ଦୃଢ଼ୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ମହାପ୍ରସାଦର ପବିତ୍ରତା ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ମାନଦଣ୍ଡ ପାଳନ କରିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବୋଲି ଏସଜେଟିଏ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିଛି ।

ବହୁଚର୍ଚ୍ଚିତ ପୋଲିସ ଏସ୍ଆଇ ପରୀକ୍ଷା ଜାଲିଆତି ମାମଲାରେ କ୍ରାଇମ୍‌ବ୍ରାଞ୍ଚିକୁ ବଡ଼ ସଫଳତା । ରାକେଟର ମାଷ୍ଟରମାଇଣ୍ଡ ଶଙ୍କର ପୃଷ୍ଟି ଗିରଫ । ନେପାଳ ବର୍ଡର ସ୍ଥିତ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ଅଞ୍ଚଳରୁ ତାଙ୍କୁ କ୍ରାଇମ୍‌ବ୍ରାଞ୍ଚି ଗିରଫ କରିଛି । ତେବେ ଘଟଣା ପରଠାରୁ ସେ ନେପାଳ ବର୍ଡରରେ ଆତ୍ମଗୋପନ କରିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ପ୍ରକାଶ ଯେ, ଏହି ଜାଲିଆତିରେ ବହୁ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଠକେଇ ହୋଇଥିବା ତଦନ୍ତରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । କ୍ରାଇମ୍‌ବ୍ରାଞ୍ଚି ଅଧିକାରୀମାନେ ଏହି ରାକେଟର ମୁଖ୍ୟ ମାଷ୍ଟରମାଇଣ୍ଡକୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୧୪ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଓ ୯ ଜଣ ଦଲାଲ ଗିରଫ ହୋଇଥିଲେ । ଅକ୍ଟୋବର ୨୯ରେ ବିଶେଷ ଭିଜିଲାନସ କୋର୍ଟ ୧୧୪ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଶର୍ତ୍ତସାପେକ୍ଷ ଜାମିନ ଦେଇଛନ୍ତି (୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବଣ୍ଟା ଓ ୨ ଜଣ ଜାମିନଦାର) । ୭ ଜଣ ଦଲାଲଙ୍କ ଜାମିନ ନାମଞ୍ଜୁର ହୋଇଛି । ତେବେ ଠକେଇରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାର୍ଥୀଠାରୁ ୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ନେଇ ଚାକିରି ନିଷ୍ଠିତ କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଅନେକ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଆନ୍ତ୍ରପ୍ରଦେଶ ଭଳି ରାଜ୍ୟ ବାହାରେ “ବିଶେଷ

କୋଟିଂ” ନାମରେ ନିଆଯାଉଥିଲା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟଙ୍କା ନମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଳ ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଜବତ ରଖାଯାଉଥିଲା ।

ଏହି ମାମଲାରେ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଶଙ୍କର ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋର୍ଟରେ ଆଗୁଆ ଜାମିନ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ମୁନା ମହାନ୍ତି ସହ ୫ ଜଣ ଗିରଫ ହୋଇଛନ୍ତି । ଘଟଣାର ସିବିଆଇ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସୁପାରିଶ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପରୀକ୍ଷା ବାତିଲ ହୋଇଛି । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ନୂଆ ତାରିଖ ଘୋଷଣା ହେବା ଘଟଣା ପରେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ବିକ୍ଷୋଭ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି ।

ବିହାର ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ସଂରକ୍ଷିତ ଆସନରେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଚିତ୍ର ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ବିଶେଷକରି, ଭାଜପା ସମସ୍ତ ୧୧ଟି ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି (SC) ଆସନ ଜିତି ଏକ ରେକର୍ଡ ଭାଙ୍ଗି ବିଜୟ ହାସଲ କରିଛି । ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଦଳର ଇତିହାସରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଷ୍ଟାଇଲ ହାର ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ୨୦୨୦ରେ ଭାଜପା କେବଳ ନଅଟି ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି (SC) ଆସନ ଜିତିଥିଲା, ଏଥର ଏହା ୧୧ ରୁ ୧୧ ଟି ଜିତି ୧୦୦% ବିଜୟ ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ରେକର୍ଡ ସ୍ଥାପନ କରିଛି ।

ସଂରକ୍ଷିତ ଆସନରେ ଭାଜପାର ୧୦୦% ଷ୍ଟାଇଲ ହାର ୨୦୨୫ ନିର୍ବାଚନର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କାହାଣୀ ଭାବରେ ଉଭା ହୋଇଛି । ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନ କେବଳ ସାଂଗଠନିକ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ଦଳିତ ଭୋଟରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ NDAର ବହୁଥିବା ପ୍ରଭାବକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଉଛି ଯେ ଦଳିତ ଆସନରେ ଭାଜପା ଉନ୍ନତ ପ୍ରଦର୍ଶନ NDA ସହଯୋଗୀଙ୍କ ନିଦ ହଜାଇ ଦେଇଛି । ଯାହାର ପ୍ରମୁଖ ଭୋଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ହେଉଛି SC ଭୋଟର । ଚିରାଗ ପାସଙ୍ଗାନ ଏବଂ ଜିତନ ରାମ ମାଞ୍ଜିଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଚିତ୍କାର ବିଷୟ ଯେ ଯଦି ସଂରକ୍ଷିତ ଆସନରେ ଭାଜପା ଭୋଟରଙ୍କଠାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ ପାଏ,

ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତରେ NDAରେ ସେମାନଙ୍କର ଆଉ ଆବଶ୍ୟକତା ନ ଥାଇପାରେ ।

ରାଜ୍ୟର ୪୦ ଟି ସଂରକ୍ଷିତ ଆସନରେ ୩୮ SC ଆସନ ଏବଂ ୨ଟି ST ଆସନ ଏକତରଫା ଭାବେ ବିଜୟ ହାସଲ କରିଛି । ଏନଡିଏ ୩୪ SC ଆସନ, ଗୋଟିଏ ST ଆସନ ଦଖଲ କରିଛି, ଯେତେବେଳେ ମହାଗଠବନ୍ଧନ ମାତ୍ର ୪ ଟି SC ଏବଂ ୧ ଟି ST ଆସନକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା । ୨୦୨୦ ନିର୍ବାଚନର ନିକଟତର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ୨୦୨୫ ନିର୍ବାଚନରେ ଏକପାଖିଆ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।

ଏନଡିଏର ସଫଳତାରେ ଜେଡିୟୁ ଏବଂ ଭାଜପା ଉଭୟ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଜେଡିୟୁ ୧୨ଟି ଏସସି ଆସନରୁ ୧୩ଟି ଜିତିଥିଲା, ଯାହା ପୂର୍ବ ନିର୍ବାଚନ ତୁଳନାରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃଦ୍ଧି । ଭାଜପାର ୧୦୦% ସ୍ତ୍ରୀଲକ୍ଷ ହାର ଆଲୋଚନାର ବିଷୟ ହୋଇଛି । ଚିରାଗ ପାସଞ୍ଜାନଙ୍କ ଲୋକ ଜନଶକ୍ତି ପାର୍ଟି (ରାମ ବିଳାସ) ୮ଟି ଆସନରୁ ୫ଟି ଜିତିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଜିତନ ରାମ ମାଞ୍ଜିଙ୍କ ଏଚଏଏମ ୪ଟିରୁ ୪ଟି ଜିତି ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ମଜବୁତ କରିଥିଲା ।

ଏହି ନିର୍ବାଚନ ମହାଗଠବନ୍ଧନ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ନିରାଶା ଥିଲା । ଆରଜେଡି ୨୦ଟି ଏସସି ଆସନରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରିଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ୪ଟି ଜିତିଥିଲା । କଂଗ୍ରେସ ୧୨ଟି ଆସନରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରିଥିଲା କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ବି ଜିତିପାରିଲା ନାହିଁ । ସିପିଆଇ (ଏମଏଲ)ଏଲ ଏବଂ ସିପିଆଇ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଖାତା ଖୋଲିପାରିଲା ନାହିଁ । ଅନେକ ଆସନରେ ମହାଗଠବନ୍ଧନ ଦଳଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ହୋଇଥିଲା – ଯେପରିକି ରାଜପାକରରେ କଂଗ୍ରେସ ବନାମ ସିପିଆଇ ଏବଂ ସିକନ୍ଦ୍ରାରେ ଆରଜେଡି ବନାମ କଂଗ୍ରେସ – ଯାହା ଭୋଟ ବିଭାଜନ କରିଥିଲା ଏବଂ ସିଧାସଳଖ ଏନଡିଏକୁ ଲାଭ ଦେଇଥିଲା ।

୨୦୨୫ ବିହାର ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ NDAର ବିପୁଳ ବିଜୟ ପରେ,

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପଦବୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା ଏବେ ତୀବ୍ର ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଏହି ସମୟରେ, HAM (ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ) ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସୁମନ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବୃତ୍ତି ଜାରି କରି ତାଙ୍କ ଦଳର ସମର୍ଥନ ସ୍ୱୀକୃତି କରିଛନ୍ତି । ଗଣମାଧ୍ୟମ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ସନ୍ତୋଷ କହିଛନ୍ତି, “ଆମେ ଲୋକଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛୁ; ଏହା ଗଣତନ୍ତ୍ରର ବିଜୟ । ଆମେ ନୀତିଶ କୁମାରଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇବାକୁ ଯାଇଥିଲୁ । ଏହି ଜନାଦେଶ ତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ମିଳିଛି, ତେଣୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହେବେ ।”

ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ବିଜୟର ଶ୍ରେୟ ଜନତାଙ୍କୁ ଯାଏ । ନୀତିଶ କୁମାର ଅଭିନନ୍ଦନ ପାଇବା ଉଚିତ । ସେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ସମସ୍ତ ମେଣ୍ଟ ନେତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇଥିଲେ । ସନ୍ତୋଷ ସୁମନ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ନୀତିଶ କୁମାରଙ୍କ ବିହାରକୁ ନେତୃତ୍ୱ ନେବାର କ୍ଷମତା ଅଛି । ତେଣୁ, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହେବେ । ଏହି ବିବୃତ୍ତି ସ୍ୱୀକୃତି ହେଉଛି ଯେ ନୀତିଶ କୁମାରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ HAM (ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକଜୁଟ ।

ନୀତିଶ କୁମାରଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ଚିରାଗ ପାସଙ୍ଗାନ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିବେ । ସେ ମହାଗଠବନ୍ଧନକୁ ମଧ୍ୟ ଚାର୍ଗେଟ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏକଛତ୍ରବାଦ ବିଷୟରେ କଥା ହେଉଛନ୍ତି ।

ଜେଡିୟୁ ନେତାଙ୍କ ବିବୃତ୍ତି

ବରିଷ୍ଠ ଜେଡିୟୁ ନେତା ଶ୍ୟାମ ରାଜକ ଏହି ବିତର୍କ ଉପରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ବିବୃତ୍ତି ଦେଇ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକୃତି କରିଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସମଗ୍ର ମେଣ୍ଟ ନୀତିଶ କୁମାରଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ଏନଡିଏ ଭିତରେ କୌଣସି ମତଭେଦ ନାହିଁ ଏବଂ ନୀତିଶ କୁମାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ରହିବେ । ଶ୍ୟାମ ରାଜକଙ୍କ କଥା ଜେଡିୟୁ ତାର ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଅଟଳ ରହିଛି ବୋଲି ଅନୁମାନକୁ

ଆହୁରି ମଜବୁତ କରିଥିଲା ।

ଏନଡିଏର ବିଜୟର କିଛି ଘଣ୍ଟା ପରେ, ଭାଜପା ମହାସଚିବ ବିନୋଦ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ଏନଡିଏ ଦଳ ମିଳିତ ଭାବରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ । ଏହି ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ି ରାଜନୈତିକ ପରିବେଶକୁ ଉଷ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ଯଦିଓ ସେ ପରେ କହିଥିଲେ ଯେ ନୀତିଶ କୁମାରଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବିବୃତ୍ତି ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ସସପେନ୍ସ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଜେଡିୟୁ ନେତାମାନେ ବାରମ୍ବାର ସ୍ୱଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ ନେତୃତ୍ୱ ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ଯେପରି ଥିଲା ସେହିପରି ରହିବ ।

ଲାଲୁ ପ୍ରସାଦ ଯାଦବଙ୍କ ଝିଅ ରୋହିଣୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବିହାର ନିର୍ବାଚନର ଫଳାଫଳ ପରେ ରାଜନୀତି ଛାଡ଼ିବା ନେଇ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଇନଷ୍ଟାଗ୍ରାମରେ ପୋଷ୍ଟ କରି ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ରାଜନୀତିରୁ ଅବସର ନେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ପରିବାରଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ନେଉଛନ୍ତି । ରୋହିଣୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସଂଜୟ ଯାଦବ ଏବଂ ରମିତାଙ୍କ ଚାପରେ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ବୟାନ ଆରଜେଡି ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ହଇଚଇ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ନିର୍ବାଚନ ପରାଜୟ ମଧ୍ୟରେ ପାରିବାରିକ ବିବାଦ ଦେଖାଦେବା ଦଳର ସମସ୍ୟାକୁ ଆହୁରି ଜଟିଳ କରିପାରେ ।

ରୋହିଣୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରେ, ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଜନତା ଦଳ (ଆରଜେଡି) ଏକ ବିବୃତ୍ତି ଜାରି କରି କହିଛି ଯେ ଏହା ଏକ ଆତ୍ମାନ୍ତରୀଣ ପାରିବାରିକ ମାମଲା । ଭାଜପା ନେତା ପ୍ରଦୀପ ଭଣ୍ଡାରୀ ମଧ୍ୟ ଇନଷ୍ଟାଗ୍ରାମରେ ଏହି ଘୋଷଣା ଉପରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି, “ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ପରିବାର ବନାମ ପରିବାରର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି । ଆରଜେଡିର ଆତ୍ମାନ୍ତରୀଣ ସଙ୍କଟ

ଏବେ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି ।' ଆରଜେଡି ସୂତ୍ର ଅନୁସାରେ, ଲାଲୁ ଏବଂ ରାବି ସଂଜୟ ଯାଦବଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଡେଜସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାପ ପକାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଦଳ ଭିତରେ, ଏହାକୁ ରୋହିଣୀଙ୍କ ଏକ ଭାବପ୍ରବଣ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉଛି, ଯାହାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗିବାର ବୟାନକୁ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇବାର ପ୍ରୟାସ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଉଛି ।

ଦେଶର ଶତ୍ରୁମାନେ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ଚାହିଁ ରହିଛନ୍ତି । ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏବଂ ପ୍ରତି ଘଣ୍ଟାରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ରଚନା କରାଯାଉଛି । ଗୁଜରାଟ ଆତଙ୍କବାଦ ନିରୋଧୀ ଦଳ (ଗୁଜରାଟ ATS) ଏପରି ଏକ ବଡ଼ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କରିଛି । ତିନି ଜଣ IS ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଆତଙ୍କବାଦୀଙ୍କୁ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ଯୋଜନା ପାଇଁ ଗିରଫ କରାଯାଇଛି । ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଉଛି ଯେ ଏହି ତିନି ଜଣ ଆତଙ୍କବାଦୀ କିଛି ମାସ ଧରି ଗୁଜରାଟ ATS ର ରାଜାରରେ ଥିଲେ। ପୂର୍ବରୁ, ଦେଶରେ ଆକ୍ରମଣ ଯୋଜନା କରୁଥିବା ଏବଂ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଆତଙ୍କବାଦର କାଦୁଅରେ ଭୁଆଁ ବୁଲାଇଥିବା ଏକ ମତୁ୍ୟଲ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡର ରାଜଧାନୀ ରାଞ୍ଚିରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ସନ୍ଦିଗ୍ଧଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ।

ATS କର୍ମଚାରୀମାନେ ତିନି ଜଣ IS ଆତଙ୍କବାଦୀଙ୍କୁ ଧରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଉଛି ଯେ ଏହି ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ଆତଙ୍କବାଦୀମାନେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ବିନିମୟ ପାଇଁ ଗଜନାଦ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଦେଶ ସାରା ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଆତଙ୍କବାଦୀ ଯୋଜନାର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କରି ତିନି ଜଣ ଆତଙ୍କବାଦୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ଯେ IS ଆତଙ୍କବାଦୀମାନେ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଗୁଲ୍‌ମା ସୂଚନା ଆଧାରରେ,

ସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିରନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି ।

ଗୁଜୁରାଟର ଗାନ୍ଧୀନଗରରେ ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ତିନି ଜଣ IS ଆତଙ୍କବାଦୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣ ସମ୍ପର୍କ ଆତଙ୍କବାଦୀଙ୍କର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି । ସୂଚନା ମିଳିଛି ଯେ ଏହି ସମ୍ପର୍କ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଉଭୟ ପଶ୍ଚିମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ବାସିନ୍ଦା, ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଆତଙ୍କବାଦୀ ହାଇଦ୍ରାବାଦର ବାସିନ୍ଦା । ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ସମସ୍ତ ତିନି ଜଣ ଆତଙ୍କବାଦୀଙ୍କ ବୟସ ୩୦ ରୁ ୩୫ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ । ଗୁଇନ୍ଦା ସୂତ୍ରରୁ ଦାବି କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ତିନି ଜଣ ସମ୍ପର୍କ ଆତଙ୍କବାଦୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ।

ସୋମବାର ଲାଲକିଲ୍ଲା ମେଟ୍ରୋ ଷ୍ଟେଶନ ନିକଟରେ ଏକ କାର୍ ବିସ୍ଫୋରଣ ଯୋଗୁ ବ୍ୟାପକ ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଖବର ମିଳିଛି ଯେ ବିସ୍ଫୋରଣରେ ନିକଟରେ ଥିବା ତିନୋଟି ଗାଡ଼ିରେ ମଧ୍ୟ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଇଛି । ଲାଲକିଲ୍ଲା ମେଟ୍ରୋ ଷ୍ଟେଶନର ଗେଟ୍ ନମ୍ବର ୧ ନିକଟରେ ଏହି ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସ ସମଗ୍ର ଅଞ୍ଚଳକୁ ଘେରାବନ୍ଦୀ କରିଛି । ବିସ୍ଫୋରଣରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଏବଂ ଅନେକ ଆହତ ହୋଇଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି । ହେଲେ ପୋଲିସ ପକ୍ଷରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବିବୃତ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇନାହିଁ ।

ଦିଲ୍ଲୀ ଅଗ୍ନିଶମ ବିଭାଗ କହିଛି, ଲାଲକିଲ୍ଲା ନିକଟରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ପରି ଶବ୍ଦ ହୋଇଥିବା ଖବର ଅଗ୍ନିଶମ ବିଭାଗ ପାଇଥିଲା । ଦଶଟି ଦମକଳ ଗାଡ଼ି ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ଲାଲକିଲ୍ଲା ମେଟ୍ରୋ ଷ୍ଟେଶନର ଗେଟ୍ ନମ୍ବର ୧ ନିକଟରେ ଏକ କାର ବିସ୍ଫୋରଣ ହୋଇଛି, ଯାହା ଫଳରେ ନିକଟରେ ଥିବା ତିନୋଟି ଗାଡ଼ିରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଇଛି । ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଟିମ୍ ପଠାଯାଇଛି ।

ଦିଲ୍ଲୀର ଲାଲକିଲ୍ଲା ନିକଟରେ ହୋଇଥିବା ଏହି ଉତ୍ସାହର ବିସ୍ଫୋରଣ ଦେଶକୁ ଥରାଇ ଦେଇଛି । ଏଥିରେ ଦଶ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି ଏବଂ ୨୦ରୁ ଅଧିକ ଆହତ

ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ LNJP ହସ୍ପିଟାଲରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଏହି ସମୟରେ, ଦିଲ୍ଲୀ ସରକାର ପୀଡ଼ିତଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ଦିଲ୍ଲୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ରେଖା ଗୁପ୍ତା ଲାଲକିଲ୍ଲା ବିସ୍ଫୋରଣରେ ମୃତକଙ୍କ ପରିବାର ଏବଂ ଆହତଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୃତକଙ୍କ ପରିବାରକୁ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଘୋଷଣା କରି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ସରକାର ପ୍ରଭାବିତ ପରିବାର ସହିତ ଠିଆ ହୋଇଛି ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀ ସରକାର ଆକ୍ରମଣରେ ଆହତ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବ ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ରେଖା ମଙ୍ଗଳବାର ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଏକ ପୋଷ୍ଟ ସେୟାର କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ରାଜଧାନୀରେ ଘଟିଥିବା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣା ସମଗ୍ର ସହରକୁ ମର୍ମାହତ କରିଛି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି କଷ୍ଟକର ସମୟରେ, ଦିଲ୍ଲୀ ସରକାରଙ୍କ ଗର୍ଭୀର ସମବେଦନା ସମସ୍ତ ପରିବାର ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ହରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଘଟଣାରେ ଆହତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଦିଲ୍ଲୀ ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଭାବିତ ପରିବାର ସହିତ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଛି ଏବଂ ତୁରନ୍ତ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି ।

ଦିଲ୍ଲୀରେ ଘଟିଥିବା ଏହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣା ସମଗ୍ର ସହରକୁ ମର୍ମାହତ କରିଛି । ଏହି କଷ୍ଟକର ସମୟରେ, ଦିଲ୍ଲୀ ସରକାରଙ୍କ ଗର୍ଭୀର ସମବେଦନା ସମସ୍ତ ପରିବାର ପ୍ରତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କୁ ହରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଘଟଣାରେ ଆହତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀ ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଭାବିତ ପରିବାର ସହିତ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଛି ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ପରିବାରକୁ ୧୦ ଲକ୍ଷ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ପୋଷ୍ଟରେ କହିଛନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀ ବିସ୍ଫୋରଣରେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିବା ପରିବାରକୁ ୧୦ ଲକ୍ଷ,

ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଅକ୍ଷୟ ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ୫ ଲକ୍ଷ ଏବଂ ଗୁରୁତର ଭାବରେ ଆହତ ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ୨ ଲକ୍ଷ ସହାୟତା ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ। ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ସରକାର ଆହତଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଗୁଣାତ୍ମକ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବ । ସେ କହିଛନ୍ତି, “ଦିଲ୍ଲୀରେ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ଆମର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକତା । ପ୍ରଶାସନ ସର୍ବାଧିକ ସତର୍କତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରଭାବିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ଠିଆ ହୋଇଛି ।”

ଲାଲକିଲ୍ଲାରେ ଏକ କାର ବିସ୍ଫୋରଣରେ ଅତି କମରେ ୧୦ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି । ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଆହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଗୁରୁତର । ସୋମବାର ସଂଧ୍ୟାରେ, ଲାଲକିଲ୍ଲା ମେଟ୍ରୋ ଷ୍ଟେସନର ଏକ ଫାଟକ ନିକଟରେ ଏକ ଆଇ୨୦ କାର ବିସ୍ଫୋରଣ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ନିକଟରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଯାନରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଇଥିଲା । ଏହି ଘଟଣା ବ୍ୟାପକ ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ, ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ (MHA) ବିସ୍ଫୋରଣର ତଦନ୍ତ ଜାତୀୟ ତଦନ୍ତ ସଂସ୍ଥା (NIA)କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଛି ।

ଦିଲ୍ଲୀର ଐତିହାସିକ ଲାଲକିଲ୍ଲା ନିକଟରେ ହୋଇଥିବା ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟଣାର ତଦନ୍ତ କରୁଥିବା ଅଧିକାରୀମାନେ ଏକ ବଡ଼ ଧରଣର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର ଖୁଲାସା କରିଛନ୍ତି । ଜୈଶ-ଏ-ମହମ୍ମଦ (JeM) ସହ ଜଡ଼ିତ ସମ୍ଭିତ୍ତ ‘ଡାକ୍ତର ମଦୁଲ୍’ ଆସତ୍ତା ତିସେମ୍ବର ୬ ତାରିଖରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ରାଜଧାନୀ ଅଞ୍ଚଳ (NCR) ର ୬ରୁ ୭ଟି ସ୍ଥାନରେ ସିରିଜ୍ ବିସ୍ଫୋରଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ।

ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ସମ୍ଭିତ୍ତମାନେ ପଚରାଉଚରା ବେଳେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ବାବ୍ରି ମସଜିଦ୍ ଭାଙ୍ଗିବାର ବାର୍ଷିକୀ ଦିନ (ଡିସେମ୍ବର ୬, ୧୯୯୨)କୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ ଟାର୍ଗେଟ୍ କରିଥିଲେ ।

ଗୋଇନ୍ଦା ସୁତ୍ରରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ଏହି ମଡୁ୍ୟଲ୍ ଏକ ପାଞ୍ଚି-ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବିଶିଷ୍ଟ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଜୈଶ-ଏ-ମହମ୍ମଦ ଓ ଅନ୍ୟାର୍ ଗଜଜାତ-ଉଲ-ହିନ୍ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ମଡୁ୍ୟଲ୍ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ହରିୟାଣାର ନୂହ ଓ ଗୁରୁଗ୍ରାମରୁ IED ତିଆରି ପାଇଁ କଞ୍ଚାମାଲ ଓ ଗୋଲାବାରୁଦ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଘାତକ ରାସାୟନିକ IED ତିଆରି କରିବା ଏବଂ ବିସ୍ଫୋରଣ ପାଇଁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ରେକି (ଅନୁଧ୍ୟାନ) କରିବା ଏବଂ ସଂଗୃହୀତ ବୋମାକୁ ମଡୁ୍ୟଲ୍ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ କରିବା । ଏହାପରେ ଦିଲ୍ଲୀ-NCR ର ୭-୭ଟି ସ୍ଥାନରେ ସମନ୍ୱିତ ବିସ୍ଫୋରଣ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ।

ଫରିଦାବାଦର ଅଲ ଫଲାହ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ କାଶ୍ମୀରୀ ଡାକ୍ତର ଉମର ମହମ୍ମଦ ହିଁ ବିସ୍ଫୋରଣ ହୋଇଥିବା ଆଇ୨୦ କାର୍ ର ଚଳାଉଥିଲେ । ତଦନ୍ତକାରୀଙ୍କ ମତରେ, ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ଡାକ୍ତର ମୁଜାମ୍ମିଲ ଶେଖ ଓ ଶାହୀନ୍ ସୟୀଦ୍ ଗିରଫ ହେବା ପରେ ଉମର ଭୟଭୀତ ହୋଇ ହତାଶାରେ ଏହି କାର୍ ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟାଇଥିଲେ ।

ଏହି ଘଟଣାରେ ୯ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୨୦ରୁ ଅଧିକ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ଜାତୀୟ ତଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥା (NIA) ଦ୍ୱାରା ଘଟଣାର ଅଧିକ ତଦନ୍ତ ଚାଲିଛି ।

ଦିଲ୍ଲୀର ଲାଲକିଲ୍ଲା ନିକଟରେ ହୋଇଥିବା ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟଣାରେ ଏକ ବଡ଼ ଧରଣର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଖୁଲାସା ହୋଇଛି । ତଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ସୁତ୍ରରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ଆତଙ୍କବାଦୀମାନେ ବାବ୍ରି ମସଜିଦ୍ ଭାଙ୍ଗିବାର ବାର୍ଷିକୀ ତିସ୍ରେମ୍ବର ୨ ତାରିଖରେ ଦିଲ୍ଲୀ ସମେତ ୭ଟି ସ୍ଥାନରେ ସିରିଜ୍ ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ୩୨ଟି କାର୍ (ଯେଉଁଥିରେ i20, Brezza, Swift Dzire ଓ EcoSport ସାମିଲ) ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ।

ଜୈଶ-ଏ-ମହମ୍ମଦ (JeM) ସହ ଜଡ଼ିତ ଏହି ‘ଡାକ୍ତର ମଡୁଆଲ୍’ ପୁରୁଣା ଓ ବାରମ୍ବାର ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ଗାଡ଼ି (ଯେପରିକି Maruti Brezza, Swift Dzire, Ford EcoSport) ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ପୋଲିସ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ହରିୟାଣାର ଫରିଦାବାଦରେ ଥିବା ‘ଅଲ୍-ଫଲାହ ସୁଲ୍ ଅଫ୍ ମେଡିକାଲ ସାଇନ୍ସ ଆଣ୍ଡ ରିସର୍ଚ୍ଚ ସେଣ୍ଟର’ ଏହି ଆତଙ୍କବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ମୁଖ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ପାଲଟିଥିଲା । ଏଠାରୁ Brezza କାର୍ ଭବତ ହୋଇଛି । Swift Dzire କାରରୁ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ରାଇଫଲ୍ ଏବଂ ଗୁଳି ଜବତ କରାଯାଇଛି ।

Ford EcoSport (DL10 CK 0458) କାର୍ ଫରିଦାବାଦରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଛି । ଏହି କାର୍ରେ ବିସ୍ଫୋରକ ସାମଗ୍ରୀ ପରିବହନ କରାଯାଉଥିଲା । ଜଣେ ଯୁବକ ସେହି କାର୍ ଭିତରେ ଶୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଗିରଫ ହୋଇଛି ।

ଆଇ୨୦ କାରରେ ଉଚ୍ଚମାନର ବିସ୍ଫୋରକ ଏବଂ ଆମୋନିୟମ୍ ନାଇଟ୍ରେଟ୍ ଥିଲା । ତେବେ ଡାକ୍ତର ଉମର ମହମ୍ମଦ ଓରଫ୍ ଉମର ଉନ୍-ନବୀ ନାମକ ଜଣେ ଆତଙ୍କବାଦୀ ସାଥୀମାନଙ୍କ ଗିରଫଦାରୀ ଓ ଫରିଦାବାଦରୁ ପ୍ରାୟ ୩,୦୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ ବିସ୍ଫୋରକ ଜବତ ହେବା ପରେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଯୋଜନା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟାଇଥିଲେ । ଏହି ବିସ୍ଫୋରଣରେ ୧୩ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ DNA ପରୀକ୍ଷାରେ ଉମରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ।

ମୂଳ ଯୋଜନା ଲାଲକିଲ୍ଲା ଭିତରର ପାର୍କିଂରେ ବିସ୍ଫୋରଣ କରିବା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଉମର ସୋମବାର ଲାଲକିଲ୍ଲା ବନ୍ଦ ଥିବାରୁ ନିକଟସ୍ଥ ମେଟ୍ରୋ ଷ୍ଟେସନ୍ ସାମ୍ନାର ଏକ ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ ଟ୍ରାଫିକ୍ ସିଗନାଲ୍ ନିକଟରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟାଇଥିଲେ ।

ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ଆତଙ୍କବାଦୀମାନେ ଡାକ୍ତର ଭଳି ‘ହାଇଟ୍ କଲାର୍ ପ୍ରଫେସନାଲ୍’ ଭାବରେ

ନିଜର ପରିଚୟ ଲୁଚାଉଥିଲେ। ଆତଙ୍କବାଦ ନିରୋଧୀ ସଂସ୍ଥା NIA ଏହି ଘଟଣାର ତଦନ୍ତ କରୁଛି ।

ଦିଲ୍ଲୀରେ ହୋଇଥିବା କାର୍ ବିସ୍ଫୋରଣ, ଯେଉଁଥିରେ ୧୩ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଛି, ସେହି ଘଟଣାକୁ ଜମ୍ମୁ ଓ କାଶ୍ମୀରର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓମାର ଅବଦୁଲ୍ଲା ନିନ୍ଦା କରିବା ସହିତ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେତାବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ କାଶ୍ମୀରୀ ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସାମୁହିକ ଭାବେ ସନ୍ଦେହ ନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।

ଅବଦୁଲ୍ଲା ଏହି ଆକ୍ରମଣକୁ “ଅକ୍ଷମଣୀୟ” ବୋଲି କହିବା ସହ ତଦନ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ କହିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି, କୌଣସି ଧର୍ମ ନିରୀହ ଲୋକଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହିଂସାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ନାହିଁ । ଏହା ସହିତ ସେ ଚେତାବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ଘଟଣାକୁ ଆଳ କରି ସମଗ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ଭାବିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

“ସମଗ୍ର ଜମ୍ମୁ ଓ କାଶ୍ମୀର ଏବଂ ସମସ୍ତ କାଶ୍ମୀରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉଗ୍ରବାଦୀ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରତି ଆକ୍ରମଣ ପରେ କାହିଁକି କାଶ୍ମୀରୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ନିଜ ଦେଶଭକ୍ତି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡୁଛି ? ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ କରିବା ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ,” ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବରୁ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଲିଙ୍କ୍ ଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ବରଖାସ୍ତ ହୋଇଥିବା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାହିଁକି କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରାଗଲା ନି କିମ୍ବା ନିୟୁକ୍ତି ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଯାଞ୍ଚ କଲେ ନାହିଁ ବୋଲି ସେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଆକ୍ରମଣରେ ଡାକ୍ତର ଆଦିଲ ଅହମଦ ନାମକ ଜଣେ କାଶ୍ମୀରୀ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି, ଯିଏ ଆକ୍ରମଣର କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଶ୍ରୀନଗରରୁ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ଏଥିସହ ୨୦୨୩ରେ ଆତଙ୍କବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଅଭିଯୋଗରେ ବରଖାସ୍ତ

ହୋଇଥିବା ଡାକ୍ତର ନିସାରୁଲ ହାସନ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବେଦ୍ୟ ଘେରରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଘଟଣାଟି ରାଜ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ କାମ କରୁଥିବା ‘ହ୍ୱାଇଟ୍-କଲର୍ ଟେରର୍ ଇକୋସିଷ୍ଟମ୍’ ସହ ଜଡ଼ିତ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ।

ଦିଲ୍ଲୀର ଐତିହାସିକ ଲାଲକିଲ୍ଲା ନିକଟରେ ହୋଇଥିବା କାର୍ ବିସ୍ଫୋରଣର ମୁଖ୍ୟ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକାରୀ ଉମର ମହମ୍ମଦ ଓରଫ୍ ଉମର ଉନ୍-ନବିର ଜମ୍ମୁ ଓ କାଶ୍ମୀରସ୍ଥିତ ଘରକୁ ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀ ଆଜି ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଶୁକ୍ରବାର ସକାଳେ ଦକ୍ଷିଣ କାଶ୍ମୀରର ପୁଲଞ୍ଜାମାଠାରେ ଥିବା ଏହି ଡାକ୍ତରର ଘରକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀ ତଦାରଖ କରିଥିଲେ। ସୋମବାର ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଲାଲକିଲ୍ଲା ନିକଟସ୍ଥ ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ମାର୍ଗର ଏକ ଟ୍ରାଫିକ୍ ସିଗନାଲ୍ ନିକଟରେ ହୋଇଥିବା ଏହି ବିସ୍ଫୋରଣରେ ୧୩ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିବା ବେଳେ ୨୦ରୁ ଅଧିକ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ।

ତଦନ୍ତରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଫରିଦାବାଦର ଅଲ-ଫଲାହ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଡାକ୍ତର ଥିବା ଉମର ହିଁ ସେହି Hyundai i20 କାର୍ ଚଳାଉଥିଲା, ଯେଉଁଠିରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ହୋଇଥିଲା ।

ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଭାରତୀୟ ମାଟିରେ ଆତଙ୍କବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଏକ କଡ଼ା ବାର୍ତ୍ତା ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଇଛି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ପହଲଗାମ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରରେ ସାମିଲ୍ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବୁଲଡୋଜର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଗୁରୁବାର କେନ୍ଦ୍ର ସୁରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଅମିତ ଶାହା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଦିଲ୍ଲୀ ବିସ୍ଫୋରଣର ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ କଠୋରରୁ କଠୋରତମ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ, ଯାହା ବିଶ୍ୱକୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଛି ଯେ ଆଉ କେହି ଏପରି ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ସାହସ କରିବେ ନାହିଁ । ଶାହା

ଭିତ୍ତି ଓ କନଫରେନ୍ସିଂ ମାଧ୍ୟମରେ ଗୁଜରାଟର ମେହସାଣା ଜିଲାର ବୋରିଆଡି ଗ୍ରାମରେ ଶ୍ରୀ ମୋତିଭାଇ ଆର. ଚୌଧୁରୀ ସାଗର ସୈନିକ ସ୍କୁଲ ଏବଂ ସାଗର ଜୈବିକ ପ୍ଲାଣ୍ଟର ଉଦଘାଟନୀ ଅଧିବେଶନକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରୁଥିଲେ ।

ଏକ ସରକାରୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ତାଙ୍କ ଉକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ‘ଏହି କାପୁରୁଷତାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଏବଂ ଏହା ପଛରେ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଏବଂ କଠୋରତମ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ। ଭାରତ ସରକାର ଏବଂ ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ର ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଏଥିପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ ।’ ସେ ବିସ୍ଫୋରଣ ପୀଡ଼ିତଙ୍କ ପରିବାର ପ୍ରତି ଗଭୀର ସମବେଦନା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେସ ଇନଫର୍ମେଶନ ବ୍ୟୁରୋ (PIB) ର ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ଶାହା କହିଛନ୍ତି, ‘ଏହି ଆତଙ୍କବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦାୟୀ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କଠୋରତମ ଦଣ୍ଡ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ସଂକଳ୍ପ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପୂରଣ କରାଯିବ ।’ ସେ କହିଛନ୍ତି, ‘ଦିଲ୍ଲୀ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣର ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡ ବିଶ୍ୱକୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଦେବ ଯେ ଆମ ଦେଶରେ କେହି ଏପରି ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସାହସ କରିବେ ନାହିଁ ।’

ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଗତ ୧୧ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୋଦିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଭାରତର ଆତଙ୍କବାଦ ବିରୋଧରେ ଲଢ଼େଇକୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇଛି ଏବଂ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଏହି ଲଢ଼େଇର ନେତୃତ୍ୱ ନେବାରେ ସବୁଠାରୁ ଆଗରେ ଅଛନ୍ତି । ନଭେମ୍ବର ୧୦ ତାରିଖ ସା ୬ଟା୫୨ ସମୟରେ, ଦିଲ୍ଲୀର ଲାଲକିଲ୍ଲା ନିକଟରେ ଏକ ଦୁଣ୍ଡାଇ ଆଇ୨୦ କାର ବିସ୍ଫୋରଣ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ୧୩ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅନେକ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ବିସ୍ଫୋରଣର ପ୍ରଭାବ ଏତେ ତୀବ୍ର ଥିଲା ଯେ ଅନେକ ଯାନ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ମିଳିଥିବା ଦୃଶ୍ୟରେ ବିକୃତ ଶରୀର ଏବଂ

ବିଛାଡ଼ି ହୋଇଥିବା ଭଗ୍ନାବଶେଷ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।

ଜମ୍ମୁ କାଶ୍ମୀରର ଶ୍ରୀନଗରର ନୌଗାମ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେଶନ ଭିତରେ ଏକ ବଡ଼ ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟିଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି । ଏଥିରେ ୯ ଜଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଛି ଏବଂ ୨୯ ଜଣ ଆହତ ହୋଇଛନ୍ତି । କୋଠାଟି ମଧ୍ୟ ବହୁତ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛି । ପୋଲିସ ଷ୍ଟେଶନ ପରିସରରେ ଜବତ ଆମୋନିୟମ ନାଇଟ୍ରେଟ ଗଚ୍ଛିତ ଥିବା ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଉଛି, ଯାହାର ଫରେନସିକ ଦଳ ତଦନ୍ତ କରୁଛି । ଏହି ଆମୋନିୟମ ନାଇଟ୍ରେଟ ଯୋଗୁ ବଡ଼ ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟିଥିବା ସନ୍ଦେହ କରାଯାଉଛି ।

ଦିଲ୍ଲୀ ଲାଲକିଲ୍ଲା ବିସ୍ଫୋରଣ ସହିତ ଜମ୍ମୁ କାଶ୍ମୀରର ସଂଯୋଗ ଜଣାପଡ଼ିବା ପରେ, ସେଠାରେ ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ଆତଙ୍କବାଦୀମାନଙ୍କୁ ନୌଗାମ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେଶନ ପରିସରରେ ପଚରାଉଚରା କରାଯାଉଥିଲା । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ଶୁକ୍ରବାର ବିଲମ୍ବିତ ରାତିରେ ଏକ ବିସ୍ଫୋରଣରେ ଅନେକ ପୋଲିସ ଆହତ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ଦିଲ୍ଲୀ ଲାଲକିଲ୍ଲା ବିସ୍ଫୋରଣ ପରେ ଏହା ଆଉ ଏକ ବଡ଼ ବିସ୍ଫୋରଣ । ନୌଗାମ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ହେଉଛି ଜୈଶ-ଏ-ମହମ୍ମଦର 'ହ୍ୱାଇଟ-କଲର' ଆତଙ୍କୀ ମତ୍ତ୍ୟୁଲ ତଦନ୍ତର କେନ୍ଦ୍ର । ଏହି ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନ ବିମାନବନ୍ଦର ଅଞ୍ଚଳ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ।

ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଜେଲ୍ରେ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବାରମ୍ବାର ତୁଟି ଦେଖାଯାଉଛି । କିଛି ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ସରକାର ଜେଲ୍ ଭିତରେ କଏଦୀମାନଙ୍କୁ VVIP ସୁବିଧା ଦେଉଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଟାଣିବା ପରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ନୂଆ ଭିଡିଓ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି ଯେଉଁଥିରେ କଏଦୀମାନେ ମଦ୍ୟପାନ କରି ପାର୍ଟି କରୁଥିବା ଏବଂ ନାଚୁଥିବା ଦେଖାଯାଇଛି ।

ଭାଇରାଲ୍ ହୋଇଥିବା ଭିଡିଓରେ ଡିସପୋଜେବଲ୍ ଗ୍ଲାସରେ ମଦ, କଟା ଫଳ

ଏବଂ ଭଜା ବାଦାମ ସହିତ ପାର୍ଟି ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୃଶ୍ୟରେ, କିଛି କଏଦୀ ବାସନକୁସନ ବାଡ଼େଇ ନାରୁଥିବା ବେଳେ ଚାରିଟି ଛୋଟ ମଦ ବୋତଲ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ।

ଏହି ଘଟଣା ଜେଲ୍ ଭିତରେ ଥିବା ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ବଡ଼ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । କାରଣ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଅପରାଧୀମାନେ ଜେଲ୍ ଭିତରେ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଏବଂ ଟିଭି ଦେଖିବା ଭଳି ଘଟଣା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି ।

ISIS ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତି କରୁଥିବା ମନ୍ତ୍ରୀ ଜେଲ୍ ଭିତରେ ଫୋନ୍ ସ୍କୋଲ୍ କରି ଚା' ପିଉଥିବାର ଭିଡ଼ିଓ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି । ୧୮ଟି ଦୁଷ୍ଟର୍ମ ଓ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉମେଶ ରେଢ଼ୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାରାକ୍ସ ଭିତରେ ଦୁଇଟି ଆଣ୍ଡ୍ରଏଡ଼୍ ଏବଂ ଗୋଟିଏ କୀ-ପ୍ୟାଡ୍ ମୋବାଇଲ୍ ସହ ଟିଭି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଇଛି । ସୁନା ଚୋରାଚାଲାଣ ମାମଲାରେ ଧରାପଡ଼ିଥିବା ତରୁଣ ରାଜୁ ମଧ୍ୟ ଜେଲ୍ ଭିତରେ ଫୋନ୍ ବ୍ୟବହାର କରିବା ସହ ରୋଷେଇ କରୁଥିବାର ଚିତ୍ର ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି ।

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସିଦ୍ଧାରାମାୟା ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ଜି. ପରମେଶ୍ୱରା ଆଜି ସକାଳେ ଏହି ଘଟଣାକୁ 'ଅସହ୍ୟ' କହି ଜେଲ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କଡ଼ା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଚେତାବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଇସଲାମାବାଦରେ ଆତ୍ମଘାତୀ ବିସ୍ଫୋରଣ ପରେ ପାକିସ୍ତାନର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଖୁଜା ଆସିଫ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବିବୃତ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପାକିସ୍ତାନ ପୂର୍ବ ସୀମାରେ ଭାରତ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ସୀମାରେ ଆଫଗାନ ତାଲିବାନ ବିରୋଧରେ ଦୁଇ ମୋର୍ଚ୍ଚା ଯୁଦ୍ଧ ଲଢ଼ିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଖୁଜା ଆସିଫଙ୍କ ଏହି ବିବୃତ୍ତି ଏପରି ଏକ ସମୟରେ ଆସିଛି ଯେତେବେଳେ ପାକିସ୍ତାନ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅସ୍ଥିରତା, ଆର୍ଥିକ ମାନ୍ଦାବସ୍ଥା

ଏବଂ ଉଭୟ ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ସହ ବହୁଥିବା ଉତ୍ତେଜନା ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛି । ଏହି ସମୟରେ, ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ପାକିସ୍ତାନ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ଦୁଇ ମୋର୍ଚ୍ଚା ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ? ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ।

ଯେକୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ, ଏବଂ ବିଶେଷକରି ଦୁଇ ମୋର୍ଚ୍ଚା ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ, ବିପୁଳ ଆର୍ଥିକ ସଂରକ୍ଷଣ, ଏକ ଦୃଢ଼ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇପଲାଇନ ଏବଂ ସ୍ଥିର ଶାସନ ଆବଶ୍ୟକ । ପାକିସ୍ତାନରେ ଏଗୁଡ଼ିକର ଅଭାବ ଅଛି । ପାକିସ୍ତାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ କମ ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ସଂରକ୍ଷଣ, ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା ମୁଦ୍ରାସ୍ଫୀତି ଏବଂ ବାରମ୍ବାର IMF ପାଣ୍ଠି ରୁକାଆଡ଼ଟ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛି । ଯୁଦ୍ଧର ମୂଲ୍ୟ ଏହାର ଦୁର୍ବଳ ଅର୍ଥନୀତିର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ଦିନରେ ପାକିସ୍ତାନକୁ ଆର୍ଥିକ ପତନ ଆଡ଼କୁ ଠେଲି ଦେବ ।

ଆଇସିସି ମହିଳା ବିଶ୍ୱକପ୍ ୨୦୨୫ ଜିତି ଇତିହାସ ରଚିଥିବା ଭାରତୀୟ ମହିଳା କ୍ରିକେଟ୍ ଦଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖେଳାଳିଙ୍କୁ ଟାଟା ମୋଟର୍ସ ଏକ ବଡ଼ ଉପହାର ଦେବାକୁ ଘୋଷଣା କରିଛି । ପ୍ରଶଂସାର ସ୍ୱରୂପ, ଦଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀର ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମି ହେବାକୁ ଥିବା ଆଇକନିକ୍ 'ଟାଟା ସିଏରା' (Tata Sierra) ଏସୟୁଭିର ଟପ୍-ଏଣ୍ଡ ମଡେଲର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟାଚ୍ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

ଗତ ସପ୍ତାହରେ ନଭି ମୁମ୍ବାଇରେ ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାକୁ ୫୨ ରନରେ ପରାସ୍ତ କରି ଭାରତୀୟ ମହିଳା ଦଳ ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱକପ୍ ଟାଇଟଲ୍ ହାସଲ କରିଛି ।

ଟାଟା ମୋଟର୍ସ ଏକ ବିବୃତ୍ତିରେ କହିଛି, “ଲିଜେଣ୍ଡସ ସହିତ ଲିଜେଣ୍ଡସଙ୍କର ଭେଟ । ଭାରତୀୟ ମହିଳା କ୍ରିକେଟ୍ ଦଳ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଐତିହାସିକ ଆଇସିସି ମହିଳା ବିଶ୍ୱକପ୍ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ପାଳନ କରି ଟାଟା ମୋଟର୍ସ ପାସେଞ୍ଜର ଭେଇକିଲ୍ସ ଗର୍ବର ସହ ଦଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ 'ଟାଟା ସିଏରା' ପ୍ରଦାନ କରୁଛି – ଯାହାକି ଏକ ସାହସୀ,

ବହୁମୁଖୀ ଏବଂ କାଳଜୟୀ ଲିଜେଣ୍ଡ ।”

ଏହି ଖୁସିର ମାହୋଲ ମଧ୍ୟରେ ଗୁରୁବାର ଦଳର ସଦସ୍ୟମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଦ୍ରୌପଦୀ ମୁର୍ମୁଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ । ଅଧିନାୟକ ହରମନପ୍ରୀତ କୌର ସମସ୍ତ ଖେଳାଳିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ଏକ ଜର୍ଣ୍ଣି ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱକର୍ମ ଟ୍ରଫି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ।

ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ମୁର୍ମୁ ଖେଳାଳିମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ଇତିହାସ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହାଁନ୍ତି, ବରଂ ଯୁବପିଢ଼ି ପାଇଁ ଆଦର୍ଶ ପାଲଟିଛନ୍ତି । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଦଳ ଭାରତର ପ୍ରତିଫଳନ, ଯେଉଁଠି ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ, ସାମାଜିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମିର ଖେଳାଳିମାନେ ଗୋଟିଏ ‘ଟିମ୍ – ଇଣ୍ଡିଆ’ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି ।

ଭୋଟ ଚୋରି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ ପୁଣି ଥରେ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି । ଏଥର ସେ ହରିୟାଣା ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ଫଳାଫଳରେ ଜାଲିଆତି ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ‘H Files’ କୁହାଯାଉଥିବା କଥାକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରି ସେ ଏକ ରହସ୍ୟମୟୀ ଝିଅର ଫଟୋ ଦେଖାଇଲେ । ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ମହିଳା ହରିୟାଣାର ବିଭିନ୍ନ ରୂପରେ ବିଭିନ୍ନ ନାମରେ ଅନେକ ଥର ଭୋଟ ଦେଇଥିଲେ ।

ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ରହସ୍ୟମୟୀ ଯୁବତୀ ଜଣଙ୍କ ହରିୟାଣାରେ ୨୨ ଥର ଭୋଟ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ ଯେ କିଛି ରୂପରେ ସମାନ ମହିଳାଙ୍କ ଫଟୋ ସୀମା, ସରସ୍ୱତୀ ଏବଂ ବିମଳା ଭଳି ବିଭିନ୍ନ ନାମରେ ଡାଲିକାଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ରାହୁଲ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଦଳ ୧୦ ଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ସମାନ ଫଟୋ ଏବଂ ନାମ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ।

ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ କହିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହି ‘ରହସ୍ୟମୟୀ ଯୁବତୀ’ଙ୍କ

ଫଟୋ ତାଙ୍କ ଦଳକୁ ଦେଖାଇଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ପରେ, ସେମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଏହା ଜଣେ ବ୍ରାଜିଲିୟ ମଡେଲର ଏକ ଷ୍ଟକ ଫଟୋ । ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଏକ ବାହ୍ୟ/ଷ୍ଟକ ଇମେଜ ଥିଲା, ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥାନୀୟ ଭୋଟର ନୁହେଁ ।

ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ବ୍ରାଜିଲିୟ ମଡେଲ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଫଟୋ ବ୍ୟବହାର କରି ବିଭିନ୍ନ ନକଲି ଆଇଡି ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ହରିୟାଣାର ବାଇଶଟି ସ୍ଥାନରେ ଭୋଟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ରାହୁଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ପଦ୍ଧତି ବ୍ୟବହାର କରି ହରିୟାଣାରେ ୨.୫ ମିଲିୟନ ଲୋକ ନକଲି ଭୋଟ ଦେଇଥିଲେ ।

ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ବ୍ରାଜିଲିୟ ମଡେଲ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଫଟୋ ବ୍ୟବହାର କରି ବିଭିନ୍ନ ନକଲି ଆଇଡି ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ହରିୟାଣାର ୨୨ଟି ସ୍ଥାନରେ ଭୋଟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ରାହୁଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ପଦ୍ଧତି ବ୍ୟବହାର କରି ହରିୟାଣାରେ ୨.୫ ମିଲିୟନ ଲୋକ ନକଲି ଭୋଟ ଦେଇଥିଲେ ।

ସେ କହିଛନ୍ତି, ‘ଆମର ଦୃଢ଼ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ଯେ ହରିୟାଣାରେ ୨.୫ ମିଲିୟନ ଭୋଟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପ୍ରତି ଆଠଟି ଭୋଟରେ ଗୋଟିଏ ନକଲି ଥିଲା । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ଏହି ନିର୍ବାଚନରେ ମାତ୍ର ୨୫,୦୦୦ ଭୋଟରେ ହାରିଗଲା ।’

କଂଗ୍ରେସ ଏମପି ଶଶି ଥରୁରଙ୍କ ବଂଶବାଦ ରାଜନୀତି ଉପରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ହଇଚଇ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ପ୍ରତିରକ୍ଷାମୂଳକ ସ୍ଥିତିରେ ଥିବା ବେଳେ, ଭାଜପା ଏକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ କଂଗ୍ରେସ ଦଳକୁ ଟାର୍ଗେଟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଛି । ଏକ ଲେଖାରେ ଶଶି ଥରୁର ଭାରତର ବଂଶବାଦ ରାଜନୀତିକୁ ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଲେଖାଟିର ଶୀର୍ଷକ ଥିଲା ‘ଭାରତୀୟ ରାଜନୀତି ଏକ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟ ।’ ଥରୁର ନେହେରୁ-ଗାନ୍ଧୀ ପରିବାରକୁ ବଂଶବାଦ ରାଜନୀତିର ଆରୋପ

ଲଗାଇ କଂଗ୍ରେସ ନେତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

କଂଗ୍ରେସ ଏମପି ପ୍ରମୋଦ ତିଜ୍ଜାରୀ ଗାନ୍ଧୀ ପରିବାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶଶି ଥରୁରଙ୍କ ଅଭିଯୋଗର ଜବାବ ଦେଇ କହିଛନ୍ତି, 'ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁ ଏହି ଦେଶର ସବୁଠାରୁ ଦକ୍ଷ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ । ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ନିଜ ଜୀବନ ବଳିଦାନ ଦେଇ ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ । ଦେଶ ସେବା ପାଇଁ ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଜୀବନ ବଳିଦାନ ଦେଇଥିଲେ । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯଦି କେହି ଗାନ୍ଧୀ ପରିବାରର ବଂଶବାଦ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି, ତେବେ ଦେଶର ଅନ୍ୟ କେଉଁ ପରିବାର ଏତେ ତ୍ୟାଗ, ସମର୍ପଣ ଏବଂ ଦକ୍ଷତା ଦେଖାଇଛି ? ଏହା କ'ଣ ଭାଜପା ?'

କଂଗ୍ରେସ ନେତା ରସିଦ ଆଲଭି କହିଛନ୍ତି ଯେ ପରିବାର ଇତିହାସ ଯୋଗୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ରାଜନୀତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ ରୋକାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସେ କହିଛନ୍ତି, 'ଗଣତନ୍ତ୍ରରେ, ଲୋକମାନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି । କେବଳ ତାଙ୍କ ପିତା ଏମପି ଥିଲେ ବୋଲି ଆପଣ କାହାକୁ ରାଜନୀତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ ରୋକିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଘଟୁଛି । ଆପଣ ଏହାକୁ କିପରି ଏଡାଇ ପାରିବେ ?'

କଂଗ୍ରେସ ନେତା ଉଦିତ ରାଜ ଗାନ୍ଧୀ ପରିବାରର ବଂଶବାଦ ରାଜନୀତିକୁ ସମର୍ଥନ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପୁଅ ଡାକ୍ତର ହୁଏ, ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ପୁଅ ବ୍ୟବସାୟୀ ହୁଏ । ରାଜନୀତି ମଧ୍ୟ ଏହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ନୁହେଁ । ଯଦି ଜଣେ ରାଜନେତାର ଅପରାଧିକ ଇତିହାସ ଥାଏ, ତେବେ ଏହା ଆମ ସମାଜର ବାସ୍ତବତାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ। ଜାତି ଏବଂ ପରିବାର ଆଧାରରେ ନିର୍ବାଚନ ଚିକେଟ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଏ । ଉଦିତ ରାଜ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଅମିତ ଶାହା ଏବଂ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମମତା ବାନାର୍ଜୀଙ୍କୁ ବଂଶବାଦ ରାଜନୀତିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବାର ଅଭିଯୋଗ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ସମୟରେ, କେନ୍ଦ୍ରରେ କ୍ଷମତାସୀନ ଭାଜପା ଦଳ ଥରୁରଙ୍କ ବୟାନ ଉପରେ

କଂଗ୍ରେସକୁ ତାଛଲ୍ୟ କରିଛି । ଭାଜପା ମୁଖପାତ୍ର ଶହଜାଦ ଜୟହିନ୍ଦ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଶେୟାର କରାଯାଇଥିବା ଏକ ପୋଷ୍ଟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଶଶି ଥରୁର ଭାରତର ‘ପରିବାରବାଦ ପିଲା’ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ ‘ଛୋଟ ପରିବାରବାଦ ପିଲା’ ତେଜସ୍ୱୀ ଯାଦବଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ଟାର୍ଗେଟ କରିଛନ୍ତି । ଶହଜାଦ ଲେଖିଛନ୍ତି, ‘ଡକ୍ଟର ଥରୁର ଜଣେ ସାହସୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେ ‘ନେପୋ କିଡ’ କିମ୍ବା ‘ରାଜବଂଶର ନବାବ’ ଭାବରେ ସିଧାସଳଖ ଟାର୍ଗେଟ କରିଛନ୍ତି ।

ବଲିଉଡ ଅଭିନେତା ସଲମାନ ଖାନଙ୍କ ବେଲୁଚିସ୍ତାନକୁ ଏକ ପୃଥକ ଦେଶ ବୋଲି ବୟାନ ପାକିସ୍ତାନରେ ବ୍ୟାପକ ହଇଚଇ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଏହି ବୟାନ ପରେ ପାକିସ୍ତାନ ସଲମାନ ଖାନଙ୍କୁ ତାର ଆତଙ୍କବାଦୀ ତାଲିକାରେ ସାମିଲ କରିଛି ବୋଲି ଅନେକ ରିପୋର୍ଟରେ ଦାବି କରାଯାଇଛି । ପାକିସ୍ତାନ ସରକାର ଏବେ ଏହି ବିଷୟରେ ଏକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଡାରି କରିଛନ୍ତି ।

ପାକିସ୍ତାନ ସରକାର ଏକ ସ୍ତ୍ରୀନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ପୋଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ଦାବି କରାଯାଇଛି ଯେ ସଲମାନ ଖାନଙ୍କୁ ଆତଙ୍କବାଦୀ ନଜର ତାଲିକାରେ ରଖାଯାଇଛି । ପାକିସ୍ତାନ ସରକାର ଏହାକୁ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଖାରଜ କରିଛନ୍ତି । ପୋଷ୍ଟରେ ଗଣମାଧ୍ୟମ ରିପୋର୍ଟକୁ ଉଚ୍ଛ୍ୱେଦ କରାଯାଇଛି ଯେ ସଲମାନ ଖାନଙ୍କୁ ବେଲୁଚିସ୍ତାନ ବିଷୟରେ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେବା ଯୋଗୁ ତାଙ୍କୁ ଆତଙ୍କବାଦ ବିରୋଧୀ ଆଇନର ଚତୁର୍ଥ ସୁଚୀରେ ରଖାଯାଇଛି । ଏହି ରିପୋର୍ଟରେ ସଲମାନ ଖାନଙ୍କୁ ଆତଙ୍କବାଦର ସମର୍ଥକ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଖବର ପାକିସ୍ତାନର ବ୍ୟାପକ ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲା । ପାକିସ୍ତାନ ସରକାର କହିଛି, ‘NACTA ନିଷିଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ପୃଷ୍ଠାରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଗେଜେଟରେ ସଲମାନ ଖାନଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଥ ସୁଚୀରେ ସାମିଲ କରିବା ବିଷୟରେ ସୁଚନା ଦେଇ କୌଣସି

ସରକାରୀ ବିବୃତ୍ତି ପାକିସ୍ତାନ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମିଳିନାହିଁ । ଭାରତୀୟ ଗଣମାଧ୍ୟମ ରିପୋର୍ଟରେ ଏପରି ଦାବି କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସରକାରୀ ପାକିସ୍ତାନୀ ନଜର ତାଲିକା କିମ୍ବା ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଘୋଷଣା ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ।

ସୁରନାୟୋଗ୍ୟ, ଏହି ମାସର ଆରମ୍ଭରେ, ବଲିଉଡ ଅଭିନେତା ସଲମାନ ଖାନ ସାଉଦି ଆରବର ରିୟାଦରେ ଜୟ ଫୋରମ ୨୦୨୫ରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଶାହରୁଖ ଖାନ ଏବଂ ଆମିର ଖାନଙ୍କ ସହିତ ମଞ୍ଚ ଶେୟାର କରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟରେ ଭାରତୀୟ ଫିଲ୍ମର ଲୋକପ୍ରିୟତା ବିଷୟରେ କହି ସଲମାନ ଖାନ କହିଥିଲେ, ‘ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯଦି ଆପଣ ଏକ ହିନ୍ଦୀ ଫିଲ୍ମ ତିଆରି କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହାକୁ ଏଠାରେ (ସାଉଦି ଆରବରେ) ରିଲିଜ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ସୁପରହିଟ ହେବା ଯଦି ଆପଣ ଏକ ତାମିଲ, ତେଲୁଗୁ କିମ୍ବା ମାଲାୟଲମ ଫିଲ୍ମ ତିଆରି କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିବ କାରଣ ଅନ୍ୟ ଦେଶରୁ ଏତେ ଲୋକ ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବେଲୁଚିସ୍ତାନର ଲୋକ, ଆଫଗାନିସ୍ତାନର ଲୋକ, ପାକିସ୍ତାନର ଲୋକ... ସମସ୍ତେ ଏଠାରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି ।’

ବହୁତ କଷ୍ଟ କରିବା ପରେ ଏହି ସଂସ୍କରଣ ପ୍ରକାଶନ ହେଉଛି । ଆଶା କରୁଛି ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ସଂସ୍କରଣ ଭଲ ଲାଗିବ । ସବୁବେଳେ ଭଲି ଆପଣଙ୍କ ସଦିକ୍ଷା, ସ୍ନେହ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏହି ପତ୍ରିକାକୁ ମିଳୁଥାଉ ।

ଧନ୍ୟବାଦ

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା - ସମ୍ପାଦକ, ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଜାଭିୟର୍ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ

(XIM ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର)

ଜାଭିୟର୍ ସ୍କୋୟାର୍, ଭୁବନେଶ୍ୱର - 751013, ଓଡ଼ିଶା ।

ଇ-ମେଲ୍: media-oc@xim.edu.in |

ୱେବ୍: <https://xim.edu.in/>

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦିବସ ପ୍ରେସ୍ ଚିତ୍ରଣା

XIM ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବହୁ ଆଡମ୍ବର ସହିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବସ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଜାଭିୟର୍ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ, XIM ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୫ରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ପୁରୁଣା କ୍ୟାମ୍ପସରେ ଏହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବସ ପାଳନ କରିଥିଲା । ଏହି ଉତ୍ସବ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୀର୍ତ୍ତି, ନିରନ୍ତର ବିକାଶ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପାଇଁ ପ୍ରତିବଦ୍ଧତାର ଅନୁସ୍ମାରକ ଥିଲା ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଏହି ଉତ୍ସବର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ଥିଲେ ଅମ୍ବୁଜା ନିଓଟିଆ ଗ୍ରୁପ୍‌ର ଚେୟାରମ୍ୟାନ୍ ଶ୍ରୀ ହର୍ଷବର୍ଦ୍ଧନ ନେଓଟିଆ । ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ତଥା ଦୂରଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି, ଶ୍ରୀ ନେଓଟିଆଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବଦାନ ପାଇଁ ୧୯୯୯ରେ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସୁଲଭ ସହରାଞ୍ଚଳ ଗୃହ ନିର୍ମାଣକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ

ସେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସରକାରଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବଙ୍ଗଳା ଆମ୍ବୁଜା ହାଉସିଂ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଲିମିଟେଡର ଭାରତର ଅନ୍ୟତମ ଅଗ୍ରଣୀ ମିଳିତ ଉଦ୍ୟୋଗର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଅଟନ୍ତି ।

ତାଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକଳ୍ପ “ଉଦୟନ”କୁ ଭାରତ ସରକାର ଏକ “ମଡେଲ ହାଉସିଂ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ” ଭାବରେ ମାନ୍ୟତା ଦେଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ହର୍ଷବର୍ଦ୍ଧନ ନିଓଟିଆ ଭାରତର ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ବୈଶ୍ୱିକ ସ୍ଥିତି, ଭିତ୍ତିଭୂମି ଏବଂ ଡିଜିଟାଲ୍ ନବସମ୍ଭାବନାରେ ହୋଇଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ ଅଗ୍ରଗତିକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ଭୂ-ରାଜନୀତି , ଅସମାନତା, ଏବଂ ଟେକ୍ନୋଲୋଜିଆଲ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଭଳି ଆହ୍ୱାନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଚାର କରି ସେ ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କୁ ସଚ୍ଚୋଟତା, ଉତ୍ସାହ, କୁତୁହଳ, ଅନୁଶାସନ ଏବଂ ବିନମ୍ରତା ସହିତ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ ।

ରେଭରେଣ୍ଡ ଶ୍ରୀ. ରାଜୀବ କାଉଲ, ଫା. ଜେରୋମ କୁଟିନହା, ଏସ.ଜେ., ଡା. ଫା. କାସିମିର, ଏସ୍ ଜେ, କୁଳପତି, ରେଭରେଣ୍ଡ ଫା. ଏସ୍. ଆଣ୍ଡୋନି ରାଜ, ଏସ୍ ଜେ, ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର୍, ରେଭରେଣ୍ଡ ଫା. ଭି. ଆରୋକ୍ଷିୟାଦାସ, ଏସ୍ ଜେ, ଡେପୁଟି ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର,

ବୋର୍ଡ ସଦସ୍ୟ, ଅଧ୍ୟାପକ ଅଧ୍ୟାପିକା ବୃନ୍ଦ, କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଗଣ ଏହି ସମାରୋହ ରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, "ଯଦି ତୁମେ ଯାହା କରୁଛ ସେଥିରେ ଆଗ୍ରହ ପାଇବ, ତେବେ ସଫଳତାର ସମ୍ଭାବନା ବହୁତ ଅଧିକ ।

ଏହି ସମାରୋହରେ ଶ୍ରୀ ହର୍ଷବର୍ଦ୍ଧନ ନିଓଟିଆଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ନେତୃତ୍ୱ ତଥା ଶିଳ୍ପ ତଥା ସମାଜରେ ଅବଦାନକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ ବ୍ୟବସାୟ ପରିଚାଳନାରେ ସମ୍ମାନିତ ଡକ୍ଟରାଲ୍ ଡିଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଦୃଢ଼ ଶିଳ୍ପ ସଂଯୋଗ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣରେ ସହଯୋଗ କରୁଥିବା ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଗ୍ରଣୀ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଙ୍କ ବିକାଶ କରିବାର ପ୍ରତିବଦ୍ଧତାର ଉଦାହରଣ ଦେଇଛି ।

ଏହି ଉତ୍ସବରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଦୀର୍ଘ ଦିନର ଏବଂ ସମ୍ମାନଜନକ ସେବା ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ କର୍ମଚାରୀକୁ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା । ରେଭରେଣ୍ଡ ଡା. ଫା. କାସିମିର, ଏସ୍ ଜେ, କୁଳପତି ଏହି ଉତ୍ସବର ସଫଳତା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି, ଅତିଥି ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଇଥିଲେ ।

ଗାଁ ଗାଁ ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍‌ଫ୍ରେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ଅନେକ କଳାଛାଇ - ୩୩

ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ

ସରୁଜ ଦିଗବଳୟର ଲାଲ ସୂର୍ଯ୍ୟ-୩

ଦିଆଯାଇଥିବା ଲେଖା ଅନୁସାରେ ଗୁପ୍ତଚର ସଂସ୍ଥା ପରିଚାଳନା କାମରେ ଇଂରେଜମାନେ ଅତି ପାରଙ୍ଗମ ଥିଲେ । ମିଲିଟାରୀ ପୁଲିସ କମାଣ୍ଡାଣ୍ଟ ଡେନିସ ମାକକାରଥି ଏହାକୁ ଗୁପ୍ତରେ ‘ଅପରେସନ ବାଲୁ ହେଡ’ ନାମରେ ଚଳାଉଥିଲେ । ଆଗରୁ ଇଂରେଜମାନେ ଗୁପ୍ତରେ କିଛି ଗ୍ରାମର ମୁଖିଆ ଆଉ କିଛି ଗ୍ରେଟ ଆଣ୍ଡାମାନିଜଙ୍କୁ ନିଜ ଦଳରେ ସାମିଲ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଯେମିତି ଧରା ନପଡିବେ ସେଥିପାଇଁ ବହୁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳରେ ଜାପାନିଜମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ‘ଜ୍ଞାନ-ଧୀ-ସିଙ୍କୁ’ ଗୁପ୍ତରେ ଖବର ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲା । ଆଉ ସେହି ଗୁପ୍ତଚରମାନେ ଖବର ସିଧା ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ଏସିଆର କମାଣ୍ଡର ଲର୍ଡ ମାଉଣ୍ଟବ୍ୟାଟେନଙ୍କୁ ଦେଉଥିଲେ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଥିଲା ଯେ ବ୍ରିଟିଶରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲେଉକା ନାମରେ ଏକ ଗ୍ରେଟ ଆଣ୍ଡାମାନିଜ ମଧ୍ୟ ଖବର ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲା । ସେ ଏକଦମ ସାଧାରଣ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲା, ଏକ ଆଖି କଣା ଆଉ ତା’ କଥା ମୋଟେ ଜଣା ପଡିଲା ନାହିଁ ।

ଭରରୁଆଲ ଟୁର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଇଂରେଜ ମିଲିଟାରୀ ପୁଲିସ କମାଣ୍ଡାଣ୍ଟ ମିଷ୍ଟର ଡେନିସ ମାକକାରଥି ଜାପାନିଜମାନଙ୍କ ଆସିବା ଆଗରୁ ନିଜର ସାଥୀ

ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ସହ ସିଲୋନ (ଶ୍ରୀଲଙ୍କା) ଚାଲିଗଲେ । ତାଙ୍କର କାମ ଥିଲା ଯଦି ଜାପାନୀମାନେ ଅଧିକାର କରନ୍ତି ତେବେ ଏକ ଗୁପ୍ତଚର କେନ୍ଦ୍ର ଆଣ୍ଡାମାନରେ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ସେ ଏକ ଡଚ ସରମେରିନରେ ଗୁପ୍ତରେ ଆଣ୍ଡାମାନ ଆସିଲେ । ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ହାବିଲଦାର ଜ୍ଞାନ ସିଂହ ଓ ଆଉ କେତେଜଣ । ସେମାନେ ମିଡିଲ ଆଣ୍ଡାମାନର ଫୁଟ ଆଇଲାଣ୍ଡର ପାଖରେ ଓହ୍ଲାଇ ପଡିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ କ୍ୟାମ୍ପ ପୋର୍ଟ କ୍ୟାମ୍ପବେଲ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଣ୍ଡାମାନରେ ଥିଲା । ତା'ପରେ ଜଙ୍ଗଲ ରାସ୍ତାରେ ପୋର୍ଟବ୍ଲେଆର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲେ ଆଉ ଫେରାରଗଞ୍ଜରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେଠାକାର ଗାଁ ମୁଖିଆ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲାନାହିଁ । ସେ ନିଜ ସହ କିଛି ବର୍ମିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ରଖିଥାନ୍ତି, ଫଳରେ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ କରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଗୁପ୍ତରେ ଯାହାହେଉ ଖବର ପଠାଇଲେ ଆଉ ମିତ୍ରଶକ୍ତିର ବୋମାମାଡ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଜାପାନିଜମାନେ ଯଦିଓ ରେଡିଓ ସିଗନାଲ ଜାଣିପାରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଠିକ ଠିକଣା ପାଇପାରୁନଥିଲେ ।

ଯୁଦ୍ଧରେ ସାହାସ ଏକମାତ୍ର ବିଜୟୀ ଲକ୍ଷଣ ନୁହେଁ । ବିଜୟ ବହୁ ଉଦ୍ୟମର ସମାହାରରେ ତିଆରି ହୁଏ । ଅସ୍ତ୍ର ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଗୋଲା ବାରୁଦ ନାହିଁ । ତାହାହେଲେ ସେ ଅସ୍ତ୍ର ଏକ ଠେଙ୍ଗା ଛତା କିଛି ବେଶି ନୁହେଁ । ଏକ ରାଇଫଲକୁ ଏକ ଖଣ୍ଡା ସହଜରେ ହରାଇ ଦେଇପାରେ । ରାଇଫଲ ତ ଫୁଟିବନି ଆଉ ଖଣ୍ଡାର ତେଜ ଧାରରେ ଶତ୍ରୁର ମସ୍ତକ ଭୁଲୁଣ୍ଡିତ ହେବ । ଇଂରେଜମାନେ ଲଜିଷ୍ଟିକସ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ସେମାନେ ଜାପାନୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ଲାଇନ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ମନୋବଳ ଭାଙ୍ଗୁଥିଲେ । ଖାଲି ଆଣ୍ଡାମାନ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଇମ୍ଫାଲ ବା

କୋହିମା ଯୁଦ୍ଧରେ କରିଛନ୍ତି । ଜାପାନିଜଙ୍କ ପାଖରେ ରେସନ ସରିଯାଉଛି ଆଉ ସେମାନେ ନିଃସହାୟ ହୋଇଉଠୁଛନ୍ତି ।- ତା' ପାଖରେ ବସିଥିବା ଲୋକଜଣଙ୍କ ତାଙ୍କ ସାଥୀକୁ କହୁଥିଲେ ।

ଅବିନାଶ ଭାରୁଥିଲା ଏହା ଯୁଦ୍ଧର ଏକ ପ୍ରମାଣିତ ଉପାୟ । ଆଉ ଏକ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ସହଜ ଉପାୟ । ଅଳ୍ପ ରକ୍ତପାତ ଆଉ ତା'ର ଫଳ ଅତି ବ୍ୟାପକ । ଏକ ବଡ଼ ସେନାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ହେଲେ ଲଞ୍ଜିସଟିକ୍ସ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଏଣେ ସ୍କିନରେ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଅସୁବିଧାମାନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଉଥିଲା । ଭିତରେ ଦ୍ୱୀପ ଅଧିକାର କରିଥିବା ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଆଉ ଅନ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ନିୟମିତ ଭାବେ ଯୋଗାଡ଼ କରିବା କଠିନ ହୋଇପଡ଼ୁଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀଲଙ୍କାରେ ଥିବା ବ୍ରିଟିଶ ସେନାବାହିନୀ ଆଣ୍ଡାମାନକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଳମାର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧବିମାନରୁ ଆଉ ବୁଡ଼ାଜାହାଜରୁ ଆକ୍ରମଣ ହେଉଥିଲା । ଥରେ ଏକ ଜାପାନୀ ଜାହାଜ ଚାଥାମରେ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ତାରିବାକୁ ଆସିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଟର୍ପେଡୋ ମାତରେ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ିଗଲା । ଜାପାନୀମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଗଲେ ଯେ ବ୍ରିଟିଶ ଗୁପ୍ତଚରମାନେ କେଉଁଠି ଲୁଚି ରହିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ବ୍ରିଟିଶମାନେ ବୋଧେ ଜାରଞ୍ଜା ହଟରେ ଲୁଚିଛନ୍ତି । ଏଣୁ ସେମାନେ ଅନେକ ଜାରଞ୍ଜା ହଟ ଉପରେ ବୋମାମାଡ଼ କଲେ । ବ୍ରିଟିଶ ଗୁପ୍ତଚରମାନେ ଯେ ସବମେରିନରେ ଆସି ପୋର୍ଟ କ୍ୟାମ୍ପବେଲରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନେ ମୋଟେ ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ଏଣେ ଜାପାନୀ ଅଫିସର ହାଣ୍ଡିଦାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଗୁପ୍ତଚରମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା କାମ

ଚାଲୁରହିଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ଖଲାସ ହୋଇଥିବା ଦଳେ କଇଦୀ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ । ଏମିତି ବୋମାମାତ ଜାରିରହିବାରୁ ହାଣିଦା ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ ଯେ ଦ୍ୱୀପବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଗୁପ୍ତ ଖବର ଦେଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଗିରଫାର କରିବାରେ ଲାଗିଲେ ଆଉ ସେଲୁଲାର ଜେଲର ଷଷ୍ଠ ଅଂଶ ଏମିତି କଇଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭରିଗଲା ।

ଗୁପ୍ତଚରର ମହତ୍ୱ ଦେଖୁଛ । ଗୁପ୍ତ ସନ୍ଦେଶ ବିନା ଏକ ସାମରିକ ଶକ୍ତିର ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଠିକ ଭାବେ ଜାଣିବା ସହଜ ନୁହେଁ । ସେଇ କାମରେ ବ୍ରଟିଶମାନେ ଅତି ଧୁରନ୍ଧର ଥିଲେ ।- ତା' ପାଖର ବ୍ୟକ୍ତି କହୁଥିଲେ ।

ଆଉ ସ୍ତ୍ରୀନରେ ଜାପାନୀମାନେ ଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖିଥିଲେ । ଜାପାନୀ ସେନାବାହିନର ଗୁଇନ୍ଦା ଅଫିସର ହୟାଶି ସାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତଚରମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଗଲା । ସେ ଆଦେଶ ପାଇ କୁକୁର, କିଛି ବର୍ମିଜ ଆଉ ଭାରତୀୟ ଅଫିସରଙ୍କ ସହ ରେଡିଓ ସିଗନାଲ ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗିଗଲେ । ସେମାନେ ମାନରଘାଟ ଗାଁରେ ପହଞ୍ଚି ସେଠାରୁ ଶୋଆଲ ବେ ଆଡକୁ ଚାଲିଲେ । ଶୋଆଲ ବେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ନିର୍ଜନ ଅଞ୍ଚଳ, ସେଠାରେ ସେମାନେ କିଛି ତାଜା ପାଦଛାପ ପାଇଲେ । ପାଦଛାପର ପିଛା କରିକରି ସେମାନେ ଏକ ଗଛ କୋରଡ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ମଶାଲ ଆଲୋକରେ ଅନ୍ଧାରିଆ କୋରଡ ଦେଖି ଖୋଜିବାରୁ ଦୁଇଟା ରବର ବୋଟ, ଔଷଧ ଓ କିଛି ଖାଇବା ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଲେ । ତା'ପରେ ଗଛରେ ଚଢ଼ି ସେମାନେ ଏକ ସବମେରିନ ଦେଖିଲେ । କିନ୍ତୁ କୁକୁରମାନେ ଏତିକିବେଳେ ଭୁକିଦେଲେ ଆଉ ସବମେରିନରୁ ବାହାରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ସତର୍କ ହୋଇ ଆଉ ଆଗକୁ ନଆସି ସବମେରିନରେ ପଳାଇଲେ । ହୟାଶି ଶାନ ସାଙ୍ଗେସାଙ୍ଗେ ନିଜ

କମାଣ୍ଡୁକୁ ଓୟାରଲେସରେ ଖବର ଦେଲେ, ଜାପାନିଜ ଉତ୍ତାଜାହାଜ ସେ ଜାଗାରେ ଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ବୁଡ଼ାଜାହାଜ କେଉଁଠାରେ ଲୁଚିଯାଇଥିଲା ।

ହତାଲେଖା ଅନୁସାରେ ଶାନ୍ତି କମିଟି ଆଉ ଜାପାନିଜ ଶାସନ ମଧ୍ୟରେ ମତର ବିଭେଦ ଦେଖାଗଲା । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ନିଜ ଭିତରେ କଥା ହେଉଥିଲେ । ଯଦିଓ ଶାନ୍ତି କମିଟି ବହୁ କାମ କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଜାପାନିଜମାନଙ୍କ ହିସାବରେ ଚାଲିବାକୁ ସବୁବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲା । ପି.ଜି.ଆଇ (ପ୍ରୋଭିନସିଆଲ ଗମେଣ୍ଟ ଅଫ ଇଣ୍ଡିଆ)ର ବାବା ହରି ସିଂହଙ୍କୁ ଜୁନ ୧୯୪୨ ମସିହାରେ ଆଣ୍ଡାମାନ ପଠାଗଲା । ବାବା ହରି ସିଂହ ରାସ ବିହାରୀ ବୋସଙ୍କ ଭଳି ଜାପାନିଜମାନଙ୍କ ସୁନଜରରେ ଥିଲେ । ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଆଣ୍ଡାମାନରୁ କେହି ପ୍ରତିନିଧି ଆସୁଥିବା ବ୍ୟାଙ୍କକ କନଫରେନ୍ସରେ ଭାଗ ନିଅନ୍ତୁ । ତତ୍କ୍ଷର ଦିୱାନ ସିଂହ ଜାପାନିଜଙ୍କ ଉପରେ ମନ ଭିତରେ ଖୁସି ନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ହିସାବରେ ଜାପାନୀମାନେ କେବେବି ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବେନାହିଁ । ଫଳରେ ଆଣ୍ଡାମାନରୁ କେହି ବ୍ୟାଙ୍କକ କନଫରେନ୍ସକୁ ଗଲେ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ଆଉ ସବୁ ଇଂରେଜ ଅଧିକୃତ ପ୍ରଦେଶରୁ ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିନିଧି ଆସିଥିଲେ । ଯଦି ସତରେ କେହି ଆଣ୍ଡାମାନରୁ ବ୍ୟାଙ୍କକ କନଫରେନ୍ସରେ ଯୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ଦୁଏତ ଜାପାନିଜମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ କଠୋର ହୋଇନଥାନ୍ତେ ।

ଏଣେ ଜାପାନିଜମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ସ୍ତ୍ରୀନରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଥିଲା । କାମ ଜୋରସୋରରେ ଚାଲିଲା । ଜାପାନୀମାନେ ଦ୍ୱୀପରେ ନିଜର ସାମରିକ ସ୍ଥିତି ସୁଦୃଢ଼ କରିବାରେ ଲାଗିଗଲେ । ମାଲୟେସିଆ ଇନ୍ଦୋନେସିଆରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରମିକମାନେ ଆସିଲେ ।

ମେରାଇନରୁ ରଙ୍ଗାଚାଙ୍ଗ ପନ୍ୟନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଫେନସିଙ୍ଗ କରାଗଲା । ବଡ଼ ବଡ଼ କମାଣକୁ ସମୁଦ୍ରକୂଳରେ ଅପେକ୍ଷା କରାଯାଉଥିବା ମିତ୍ରଶକ୍ତିର ଆକ୍ରମଣ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବପାଇଁ ମୁତୟନ କରାଗଲା । ଆଣ୍ଟି ଏଆରକ୍ରାଫ୍ଟ ଗନମାନ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଲଗାଗଲା । ସେମାନଙ୍କର ଗନ ସବୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏତେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ବ୍ୟର୍ଥ ଯାଉଥିଲା କାରଣ କେହି ଦ୍ୱୀପରୁ ସବୁ ବିଷୟରେ ସଠିକ ଖବର ମିତ୍ରଶକ୍ତିକୁ ଦେଇଦେଉଥିଲା । ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ବାୟୁ ରକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ ବିଫଳ ହେବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରାଡାର ଷ୍ଟେସନ ନଥିଲା ଆଉ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଣ୍ଟି ଏଆରକ୍ରାଫ୍ଟ ଗନ ନଥିଲା ।

ଆଉ ସେଇଟା ମିତ୍ରଶକ୍ତି ଆରମ୍ଭରୁ କଳିନେଇଥିଲେ । ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ମିତ୍ରଶକ୍ତିର ବିମାନ ଆକାଶ ମାର୍ଗରୁ ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ସାମରିକ ଅବସ୍ଥାନର ଚିତ୍ର ଉତ୍ତୋଳନ କରି ସେହି ହିସାବରେ ବୋମାମାଡ଼ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଆଗକୁ ମିତ୍ରଶକ୍ତିର ବୋମାମାଡ଼ ଦ୍ୱୀପରେ ଚାଲୁରହିଲା । ସେଥିରେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ଘରକୁ ବୋମାମାଡ଼ ହେଉନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଜାପାନିଜ ଜାହାଜ ବା ସାମରିକ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଥିଲା । ଜାପାନୀମାନେ ଏମିତି ବୋମାମାଡ଼ରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ମିତ୍ରଶକ୍ତିର ଆକ୍ରମଣରେ ଜାପାନୀ ବିମାନମାନଙ୍କରେ ନିଆଁ ଲାଗିଗଲା । ସେମାନେ ଏକ ବଡ଼ ଜାପାନୀ ମାଲବାହୀ ଜାହାଜକୁ ରସ ଦ୍ୱୀପ ପାଖରେ ବୁଡ଼ାଇଦେଲେ । ଚାଥାମ ସ' ମିଲ ଉପରେ ବୋମା ବର୍ଷଣରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା ଆଉ ଏକ ଶହ ପଚାଶରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଜଣ ଘାଇଲା ହେଲେ । ଏଣେ ମିତ୍ରଶକ୍ତିର ସବମେରିନମାନ ପୋର୍ଟ ରୁଆର ଚାରିପାଖ ଘେରି ରହିଲେ ଆଉ ବହୁ ଜାପାନୀ ଜାହାଜ ବୁଡ଼ାଉଥିଲେ । ଫଳରେ

ପୋର୍ଟ ରୋଆର ଭିତରକୁ ଆଉ ଜାପାନିଜ ଜାହାଜ ଆସିପାରିଲା ନାହିଁ ।

ତା'ପରେ ସ୍ତ୍ରୀନରେ ଚିକ୍ରାର ଆଉ ଆତଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟମାନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା । ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଥମ ଧରପଗତ ୨୧ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୪୩ ମସିହାରେ ହେଲା । ପରେ ଆଉଥରେ ୨୩ ଅକ୍ଟୋବର ୧୯୪୩ ମସିହାରେ ହେଲା । ଅନେକ ଇଣ୍ଡିଆନ ଇଣ୍ଡିଡେନଡେଣ୍ଟ ଲିଗର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୀ କରାଗଲା । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ପ୍ରମୁଖ ଥିଲେ ଡକ୍ଟର ଦିଞ୍ଜାନ ସିଂହ, ଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଗା ପ୍ରସାଦ ଇତ୍ୟାଦି । ସେମାନଙ୍କୁ ସେଲୁଲାର ଜେଲର ଷଷ୍ଠ ବାହୁରେ ରଖାଗଲା ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତି ଅମାନୁଷିକ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଗଲା । ସେ ସମୟରେ ୬୦୦ରୁ ଉଦ୍ଧୃ ଲୋକଙ୍କୁ ଗିରଫାର କରାଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳକୁ ପୁଲିସ ମୁଖ୍ୟ ଥାଆଡ଼ି ମିତସୁବାସି ଆଉ ତାଙ୍କର ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଥାଆଡ଼ି ହାଶିଦା । ହାଶିଦା ଅତି କଠୋର ଥିଲେ ।

ଚେଷ୍ଟା ସଫଳ ହୋଇନି । ଇଂରେଜ ଗୁପ୍ତଚରମାନେ ଧିଆଁରେ ମିଳାଇଯାଇଛନ୍ତି । ଆଉ ଫଳ । ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ଅତୁଟ ବିଶ୍ୱାସ ଭାଙ୍ଗିଯାଉଛି । ଏକ ଅଦୃଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ସହ ଲଢ଼ାଇ କରିବା ସହଜ ନୁହେଁ । ଦେଖାଯାଉନି ଆଉ ଅଜଣା କୋଣରୁ ଗୁଳି ଛୁଟିଆସୁଛି । ଅବିନାଶ ମନକୁ ମନ କହିଲା ।

ଲେଖା ହିସାବରେ ୧୯୪୩ ମସିହା ଆଣ୍ଡାମାନ ଦ୍ୱୀପର ଜାପାନିଜ ଶାସନର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଳା ସମୟ । ସେତେବେଳକୁ ଦ୍ୱୀପର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସେନାଧିକାରୀ ଇଶିକାଞ୍ଜା ଥାଆଡ଼ି । ଆଉ ତାଙ୍କର କାମଥାଏ ଶାସନକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଜାପାନିଜମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବା । ମିତ୍ରଶକ୍ତିର ବୋମାବର୍ଷଣରେ ଜାପାନିଜମାନେ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇ

ଉଠିଥାନ୍ତି । ଶାନ୍ତି କମିଟିକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଗଲା । ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲେ ସବୁ ସାମରିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଠିକ୍‌ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସେମିତି କିଛି ଆଖିଦୃଷ୍ଟିଆ ନଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଣ୍ଡାମାନ ଏକ ନାଭାଲ ଷ୍ଟେସନ ମାତ୍ର ଥିଲା । ଇଶିକାଞ୍ଚାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସେମିତି କିଛି ବେଶି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ମିଳିନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ବହୁମାତ୍ରାରେ ଗିରଫଦାରୀ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ।

ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ଅତି ଯନ୍ତ୍ରଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ହାତଗୋଡ଼ ଟାଣି, ଲୋକଟିକୁ ଲଙ୍ଗଳା କରି ବେତମାରିବା ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ଆମାନୁଷିକ ଭାବେ ବେତ୍ରାଘାତ କରାଯାଉଥିଲା । ଯଦି ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଚେତା ବୁଡ଼ିଯାଏ, ତେବେ ପାଣି ଛିଟିକାଇ ତା'ର ଚେତା ଫେରାଇ ଆଣାଯାଉଥିଲା ଓ ପୁଣି ବେତ୍ରାଘାତ ଚାଲୁରହୁଥିଲା । ଯଦି ଜଣେ ଏମିତି ଦଣ୍ଡକୁ ସହିନେଲା, ତେବେ ତା'ର ନଖମୂଳେ ତତଲା ଲୁହାପିନ ଫୁଟାଯାଉଥିଲା । ଦେହରେ ଚାକୁଦ୍ୱାରା ଖଣ୍ଡିଆ କରାଯାଇ ସେଥିରେ ଲୁଗା ଛିଟିକାଯାଉଥିଲା । କେତେବେଳେ ଲୋକଙ୍କୁ ଲଙ୍ଗଳା ବସାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ମହମବତୀଦ୍ୱାର ଜଳାଯାଉଥିଲା । ପ୍ରତି କଥାରେ ବେତ୍ରାଘାତ ଥିଲା । ଧରାହୋଇଥିବା ଏତେ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଧରି ଫାୟାରିଙ୍ଗ ପାର୍ଟି ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପକ୍କା ଗୁପ୍ତଚରର ଖବର କିଛି ମିଳିଲାନି ଆଉ ମିତ୍ରଶକ୍ତିର ବୋମାମାତ୍ର କିଛି କମିଲାନି । ପରନ୍ତୁ ମିତ୍ରଶକ୍ତିର ଉତ୍ତାଜାହାଜ ଆକ୍ରମଣରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ କ୍ଷତି ଘଟିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଜାପାନିଜ ଯୁଦ୍ଧ ଉତ୍ତାଜାହାଜମାନ ଆକାଶରେ ଉଡୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବେଶି କିଛି କରିପାରୁନଥିଲେ ।

ଯୁଦ୍ଧରେ ମନୋବଳ ଭାଙ୍ଗିଦେବା ହେଉଛି ପାଖରେ ଅଭାବ ଆଉ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଛାୟା

ଖେଳାଇଦେବା । ପ୍ରକୃତ ଗୁଳି ନଫୁଟାଇ, ଯୁଦ୍ଧ ନକରି ଶତ୍ରୁକୁ ନିପାତ କରିବା ହେଉଛି ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାମରିକ ନୀତି । ଗୋଳା ବାରୁଦ, ସୈନିକ ନଷ୍ଟ ହେଉନାହିଁ ଆଉ ଶତ୍ରୁ ନିଜ ସନ୍ଦେହ ଭିତରେ ପେଶି ହେଉଛି । ନିଜ ଆଚରଣ ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରକୁ ସନ୍ଦେହ ନେଇଆସୁଛି । ଶତ୍ରୁ ଗୃହଯୁଦ୍ଧରେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯାଉଛି । ଗୃହଯୁଦ୍ଧଠାରୁ ଆଉ ଭଲ ରଣନୀତି କିଛି ନାହିଁ । ଅତି ବୁଦ୍ଧିମାନ ସେନାପତିର ରଣନୀତି । ମଣିଷ ମଣିଷକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁ ।- ଅବିନାଶ ମନ ଭିତରେ କିଏ କିଛି ବିଶ୍ଳେଷଣ କରୁଥିଲା ।

ଗୁପ୍ତଚର ଦମନ କେମିତି ହୋଇଥାନ୍ତା ?- ତା' ପାଖରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସାଥୀକୁ ପଚାରୁଥିଲେ ।

ଅତି କଷ୍ଟକର । ଏକ ଧୂଆଁକୁ ଖୋଜିବ କେମିତି ? ଖୋଜିବାପାଇଁ ତୁମକୁ ସଂନ୍ଧ୍ୟା ବା ସକାଳକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତାହାହେଲେ ତୁମେ ଧୂଆଁର ଉତ୍ତ ଜାଣିପାରିବ । ସେଇମିତି ଗୁପ୍ତଚର ବୃତ୍ତି ଏକ ଧୂମିଳ ଛାୟା । ଆଉ ତା'କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ସକାଳ ବା ରାତି ତିଆରି କରିବାର ଅଛି । ରାତି କହିପାର ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଗନ୍ତାଘର । ସେଥିରେ କିଛି ଲୋକ ଡରି ନିଜ ଭିତରୁ କିଛି ନା କିଛି ତଥ୍ୟ ଉଗାଳି ପକାନ୍ତି । ଆଉ ସକାଳେ କିଛି ଧୂଆଁ ଦିଶିଯାଏ । ହୁଏତ ତାହା ସେମାନେ ନିଜର ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ ମାଧ୍ୟମରେ କରିପାରି ଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ତାହା ପୋର୍ଟଲେଆର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିନଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନେ ରାତିର ନିୟମ ଖୋଜିଲେ ।- ତା' ପାଖରେ ବସିଥିବା ଆଉ ବ୍ୟକ୍ତିଟି କହୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉତ୍ତର ନଥିଲା ।

ଏଣେ ସ୍ତ୍ରୀନରେ ସେହି ସମୟର ଘଟଣାମାନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଚାଲିଥାଏ ।

ଜାପାନୀମାନେ ପ୍ରଥମ ଗୁପ୍ତଚର ବୃତ୍ତି ଗଟଣାରେ ସାତଜଣ ଦ୍ୱୀପବାସୀଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଲେ । ସେ ଭିତରେ ଥିଲେ ସିଭିଲ ଆଡମିନିଷ୍ଟ୍ରେସନ କମିଶନର ମୁଖ୍ୟ କର୍ମଧାର ଯଥା ଚିଫ କମିଶନର ଭି ଗୋପାଳକ୍ରିଷ୍ଣନ, ସୁପରିଟେନଡେଣ୍ଟ ଅଫ ପୁଲିସ ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ରାଓ, ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ନାଗ ଇତ୍ୟାଦି । ସେମାନେ ଅତି ଯାତନାର ଶିକାର ହୋଇ ଗୁପ୍ତଚର ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କଲେ । କେବଳ ଯାତନାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଏହି ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଗୁପ୍ତଚର ନଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ୩୦ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୪୩ ମସିହାରେ ଫାୟାରିଙ୍ଗ ସ୍ମାର୍ତ ଦ୍ୱାରା ଗୁଳିମାରି ହତ୍ୟା କରାଗଲା । ସେଲୁଲାର ଜେଲରେ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ପ୍ରମୁଖ ଯାତନାର ଶିକାର ହୋଇ ମରିଗଲେ ।

ଅବିଶ୍ୱାସର ଘନ କଳାଛୟା । ବ୍ରିଟିଶରମାନେ ଆଣ୍ଡାମାନରେ ସେହି କାଳିମାକୁ ଘନ କରିଦେଇପାରିଲେ । ଯୁଦ୍ଧ ଏକ ଛଳନା ଆଉ ପ୍ରତାରଣାର ପୁସ୍ତକ ତ । ଯୁଦ୍ଧରେ କେବଳ ବିଜୟ ଶ୍ରେୟ । ଆଉ ଯୁଦ୍ଧରେ ଉପଯୁକ୍ତ ନୀତି କିଏ ଆପଣାଏ? - ଅବିନାଶ ମନେମନେ କହିଲା ।

ଛଳନାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଦିଞ୍ଚାନ ସିଂହ ରେଡିଓ ଗ୍ରାନସମିସନ ଦ୍ୱାର ମିତ୍ରଶକ୍ତିଙ୍କୁ ଖବର ଦେଉଛନ୍ତି । ଦିଞ୍ଚାନ ସିଂହଙ୍କୁ ଅକଥନୀୟ ଯାତନା ଦେବାସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ନିଜକୁ ଗୁପ୍ତଚର ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରି ଯାତନାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ । ଏମିତି ଯାତନାର ଶିକାର ହୋଇହୋଇ ଦିଞ୍ଚାନ ସିଂହ ନିଜର ପ୍ରାଣ ଦେଲେ । ଏତଦ୍ୱକ୍ଷତା ଶ୍ରୀ ଭିକାମ ସିଂ, ସନ୍ତା ସିଂ, ବକଶୀଶ ସିଂ, ମହମ୍ମଦ ଖାନ ଇତ୍ୟାଦି ଜୀବନ ଦେଇଛନ୍ତି ଜାପାନୀଙ୍କର ଯାତନାରେ । ଆଉ ଏତେ ମିଥ୍ୟା ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତ

ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ସଠିକ ସୁରାକ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ଇଶିକାଞ୍ଜା ଆଉ ମିତସୁବାଶିଙ୍କ ଆଦେଶରେ ବହୁ ଲୋକ ଯାତନାର ଶିକାର ହୋଇ ଫାୟାରିଙ୍ଗ ସ୍ଵାର୍ତ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଗୁଳିର ଶିକାର ହେଲେ । ପୋର୍ଟରେଆରରେ କୋକୁଆ ଭୟ ଲାଗି ରହିଲା । ପରେ ଅବଶ୍ୟ ଇଶିକାଞ୍ଜାଙ୍କ ବଦଳି ହୋଇଗଲା ।

ଏବେ ସ୍ତ୍ରୀନରେ କିଛି ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅ ଦେଖାଗଲେ । ଯୁଦ୍ଧର ଘନଘଟା ଆଉ ଯାତନା ଭିତରେ ଏମିତି ସୁନ୍ଦରୀ ତରୁଣୀଙ୍କୁ ଦେଖିବା ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଥିଲା । ସେମାନେ ଧାଡ଼ିକରି ଚାଲୁଥିଲେ । ଦେହରେ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ପୋଷାକ ନଥିଲା ଆଉ ମୁହଁରେ ଦୃଢ଼ତା ବା ନୃଶଂସତା ମଧ୍ୟ ନଥିଲା । ସମସ୍ତେ ପ୍ରାୟ ଭାଙ୍ଗି ଗଲାପରି ଲାଗୁଥିଲେ । ଯେମିତି ସେମାନଙ୍କୁ କିଏ ଠେଲିକରି ନେଉଛି । ସ୍ତ୍ରୀନରେ ଲେଖା ହୋଇଗଲା କଞ୍ଚୋର୍ଟ ଗାର୍ଲସ ।

ଲେଖା ହିସାବରେ -ପୋର୍ଟରେଆରରେ କଞ୍ଚୋର୍ଟ କେନ୍ଦ୍ରମାନ ଖୋଲିଥିଲା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଯୌନକ୍ଷୁଦ୍ଧା ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ।

ସ୍ତ୍ରୀନରେ ସୁଦୂର କୋରିଆ ବା ଅନ୍ୟ ଦେଶରୁ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଜାହାଜରେ ଅଣାଯାଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ସାଉଥ ପଏଣ୍ଟର ବ୍ୟାରାକରେ ରଖାଗଲା । କିଛି ସ୍ଥାନୀୟ ମହିଳା ମଧ୍ୟ ସେ ଭିତରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଜାପାନୀମାନଙ୍କର କେବେ ଶାନ୍ତ ହେଉନଥିବା ଯୌନ କ୍ଷୁଧାକୁ ମେଣ୍ଟାଇ ଚାଲିଲେ । ଜାପାନୀ ଅଧିକାରୀମାନେ ମନେ କରୁଥିଲେ ଯେ ଅଫିସର ଆଉ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଯୌନ କ୍ଷୁଧା ଶାନ୍ତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ଆଗରୁ ଠିକ ଚରିତ୍ର ନଥିବା ମହିଳାଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ପରେ ଜାପାନିଜ ରିକ୍ରିଏସନ କ୍ଲବକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା ।

ଏକ ସୁନ୍ଦରୀ ତରୁଣୀ ସ୍ତ୍ରୀରେ ନିଜ କଥା କହୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଫଟୋ ତଳେ ଲେଖାଥିଲା କିମ-ହାକ-ସୁନ । ସେ ଅନ୍ୟ ଜାଗାର କମ୍ପୋର୍ଟ ଗାର୍ଲ । ସେ ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛୁଥିଲେ, ଏକ କମ୍ପୋର୍ଟ ଗାର୍ଲର ଜୀବନ ଉପରେ କହୁଥିଲେ ।—

“କେମିତି ମୁଁ କ୍ଷମା କରିଦେବି ? ଆମେ ଯୌନ କ୍ଷୁଧା ଉପଶମ ପାଇଁ ଯେ ପଶୁ ଭଳି ପାଳିତ ହେଉଥିଲୁ । ଆମକୁ ଲାଗୁଥିଲା ସୈନିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଏକ ସାଧାରଣ ଶୌଚାଳୟ ।”

କଷ୍ଟକର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ା, ଅତ କଷ୍ଟକର । ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ।- ଅବିନାଶ ମନକୁ ମନ କହିଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ୭୦ ହଜାରରୁ ୨ ଲକ୍ଷ କୋରିଆନ ତରୁଣୀ କମ୍ପୋର୍ଟ ଗାର୍ଲ ହିସାବରେ ଚୀନ ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ଜାପାନୀ ସୈନିକଙ୍କର ଯୌନକ୍ଷୁଧା ଶାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ । ଯୌନକ୍ଷୁଧାର ଶାନ୍ତି ଯୁଦ୍ଧର ଏକ ସଠିକ ଉପାୟ କି ନୁହେଁ -ଏହା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟାଚାର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ, ଅକ୍ଷମଣୀୟ ଅପରାଧ । ସୈନ୍ୟ ଭାବେ ତା’ର ସବୁ ଦରକାରୀ ପଦାର୍ଥ ତା’ର କମାଣ୍ଡ ଯୋଗାଇ ଦେଉଛି । ତେଣିକି ତା’ର ବିଶ୍ୱାସ ନିଜ କମାଣ୍ଡ ଉପରେ ବଢ଼ିଯାଏ । ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜକୁ କେବେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ, ବ୍ୟର୍ଜ୍ୟ ମନେକରେନା । ସେଇଟା ବୋଧେ ଜାପାନୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଉଥିଲା । ଜାପାନୀ ସୈନ୍ୟମାନେ କେବେ ସହଜରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିନାହାନ୍ତି । ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସହଜରେ ନିଜର ଆତ୍ମସମ୍ମାନକୁ ତଳେ ପକାଇ ଦେଇନାହାନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ଜାପାନୀମାନଙ୍କ ସହ

ହୋଇଥିବା ସବୁ ସୁଦ୍ଧରେ ଏହା ଦେଖାଯାଇଛି ।- ତା' ପାଖରେ ଜଣେ କହୁଥିଲେ ।

ମନୁଷ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରତି ପାଶବିକ ଗୁଣ ଅଛି । କିଛିକୁ ସତରେ ଆମେ ପାଶବିକ କହୁଛେ କ'ଣପାଇଁ? ସବୁଗୁଡ଼ାକ ଆମ ଡେଫିନେସନ ।-ଅବିନାଶ ପାଖରେ କିଏ କହୁଥିଲା ।

ସବୁଠି ମଣିଷ ନିଜ ଅନୁଯାୟୀ ଡେଫିନେସନମାନ ତିଆରି କରିଛି । ଏକ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ବିଶ୍ୱାସ । ଏକ ତିମିରାଚ୍ଛନ୍ନ ବିଶ୍ୱାସ । ଅନିଚ୍ଛା ପାଇଁ ମାନଦଣ୍ଡ । ସେଇଥିପାଇଁ ପି.ଜି.ଆଇ.ରସହମତି ତ ଥିଲା । ଲଜିକ ଅଛି ।- ଆଉ ଜଣେ ଉତ୍ତର ଦେଉଥିଲା

କ୍ରମଶଃ. . .

ମନର ମଣିଷ

ଡଃ ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ସେନାପତି

ନଅ ବର୍ଷର କୁନି ଝିଅ ଶେଫାଳି । ଘର କାମରେ ମସଲା ବୋହୁ ବୋହୁ ହଠାତ୍ ଚେତା ହରାଇ ପଡ଼ିଗଲା ତଳେ । ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ସେଠାକାର ମୁଲିଆ ମାନଙ୍କ ପାଟିରୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା, ପଡ଼ିଗଲା ପଡ଼ିଗଲା ଛୁଆଟା । ବିଚାରୀ ଛୋଟ ଛୁଆଟା, ଏତେ କଷ୍ଟ କାମ, ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଖରା ହେଉଛି, କେମିତି ସହି ପାରନ୍ତା ତା

ତେଜ !

ଏସବୁ କଥା ଠିକାଦାର ରମେଶ ବାବୁଙ୍କ କାନରେ ବାଜିଲା । ସେ ବିଜୁଳି ବେଗରେ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲେ ଛାତ ଉପରୁ ତଳକୁ । ଯାହା ଦେଖିଲେ ଆଖିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଭାରି ହୃଦୟୀ ମଣିଷଟିଏ ସେ । ତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ବହୁତ୍ ବାଧୁଥାଏ । କୁନି ଝିଅଟା, ଏଇ ବୟସରେ କୋଉ ବାପା ମାଆ ଛାଡ଼ନ୍ତି କାମକୁ । ଝିଅଟିର ଚେତା ଆସିଲା । ରମେଶ ବାବୁ ପଚାରିଲେ, ଆରେ ଝିଅ, ତୋତେ କିଏ କହିଲା କାମକୁ ଆସିବାକୁ ? କାହିଁ ତୋତେ ତ ଆଗରୁ ଏଠି ଦେଖିନି । ଏଇ ବୟସରେ ତୋ ବାପା ମାଆ କେମିତି ଛାଡ଼ିଲେ କାମକୁ ? ଲୁହ ଛଳ ଛଳ ଆଖିରେ ଶେଫାଳୀ କହିଲା, ନାହିଁ ଆଜ୍ଞା, ମୋ ମାଆ କାମ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି, ହେଲେ ତାଙ୍କ ଦେହ ଖରାପ, ତେଣୁ ମୁଁ ଆସିଛି କାମ କରିବାକୁ । ରମେଶ ବାବୁ କହିଲେ ତୋ ବାପା ? ଶେଫାଳି କିଛି ନ କହି ଭୋ ଭୋ ହୋଇ କାନ୍ଦିଲା । ତାକୁ ବୋଧ କରି ରମେଶ ବାବୁ ନିଜ ଚାରି ଚକିଆ ଯାନରେ ନେଇଗଲେ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ । ସେଠାରେ ମୁଣ୍ଡରେ ଷ୍ଟିର୍ ପକାଇ ସାରି କିଛି ମେଡ଼ିସିନ୍ ଧରି ଆସିବା ବାଟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତାରେ ଜାଣିଲେ, ସେ ଆଜି କିଛି ଖାଇନି ଆଉ କାମ କରିବାକୁ ଆସିଛି । ନିଜ ବାପା କଥା କିଛି

କହୁନି, ପଚାରିଲେ ଖାଲି କାନ୍ଦୁଛି । ଶେଫାଳିକୁ ଠିକଣା ପଚାରି ରମେଶ ବାରୁ ତାଙ୍କ ଘର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଗଲେ । ଏକ ନୁଆଣିଆ ଟାଇଲ ଘରେ ଭଡ଼ାରେ ରହୁଥାଏ ଝିଅଟି ତା ମାଆ ସହିତ । ଘରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ତା ମାଆ ମିନତି ଜୁରରେ କମ୍ପୁଛି । ମେଡ଼ିସିନ୍ ଖାଇନି କି କିଛି ଖାଦ୍ୟ ବି ଖାଇନି । ଝିଅର ମୁଣ୍ଡରେ ବ୍ୟାଣ୍ଡେଜ ଦେଖି ମିନତି ବି ଖୁବ୍ ଜୋରରେ କାନ୍ଦିଲା । ରମେଶ ତାକୁ ବୁଝାଇଲେ ଓ ତାକୁ ମେଡ଼ିକାଲ ନେଇ କିଛି ଔଷଧ ଧରି ଘରେ ଛାଡ଼ିଲେ । ମିନତି ଆଉ ଶେଫାଳିକୁ ଦେଖି ରମେଶ ଭାବି ପାରୁ ନଥିଲା ସେ ଦୁହେଁ ଏକ ଛୋଟ ପରିବାରର ଲୋକ ବୋଲି ।

ମିନତିର କଥାବାର୍ତ୍ତା, ଶେଫାଳିର କଥା ଓ ବ୍ୟବହାରରୁ ଅନୁଭବ ହେଉଥାଏ ସେମାନେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିର ଚାପରେ ବୋଧେ ଏସବୁ ଭୋଗୁଛନ୍ତି । ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁଲା ରମେଶ । କହିଲା ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଦେଖି ମୋତେ ଲାଗୁଛି ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଉଚ୍ଚ ଘରର ମଣିଷ ହୋଇଥିବ । କିଛି ଆପଣ ନ ଥିଲେ ତୁମ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣି ପାରେ କି ?

ମିନତି କହିଲା, କଣ କହିବି ବାରୁ, ଆମେ ତ ଦୁଃଖୀ ମଣିଷ । ଭଗବାନ ଆମକୁ ହତଭାଗ୍ୟ କରି ଗଢ଼ିଛନ୍ତି । କ'ଣ ଆଉ କହିବି ।

ରମେଶର ଆଗ୍ରହ ଆଗରେ ମିନତିର ହୃଦୟର କଥା ଲୁଚାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ସେ ଆରମ୍ଭ କଲା ତା ସ୍ୱାମୀର ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଘଟଣା ସବୁ ।

ମିନତି ଆରମ୍ଭ କଲା ତା ଦୁଃଖ ମୁଣିର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦାୟକ ଘଟଣା ସବୁ ।

ମୁଁ ବିଏ ପାଶ କରିଛି ବାରୁ । ସ୍ୱାମୀ ମୋର ଷ୍ଟିଲ ପ୍ଲାଣ୍ଟରେ ଚାକିରି କରିଛନ୍ତି । ବଡ଼ ସୁଖର ସଂସାର ଥିଲା ଆମର । ସ୍ୱାମୀ ବହୁତ ଜିଦଖୋର ଆଉ ବଦରାଗୀ । ଛୋଟିଆ ଛୋଟିଆ କଥାରେ ସେ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ହିଂସ୍ର, ଆଉ ସେତେବେଳେ ରାକ୍ଷସ ପରି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ସବୁଠୁ ବଡ଼ ସମ୍ବେଦୀ ବି ସିଏ ।

ଦିନେ କ୍ଷୀରବାଲା କ୍ଷୀର ମାପି ଦେଉଥାଏ । ମୋ ସହ ହସି ଦୁଇପଦ କଥା

ହେଉଥାନ୍ତି । ମୁଁ କାହିଁକି ହସି ତା ସହ କଥା ହେଲି କହି ସେ କ୍ଷୀର ବାଲୀକୁ ଧକ୍କା ଦେଇ
ଓ ଧମକ ଦେଇ ନ ଆସିବାକୁ କହିଲେ । ପରିବାବାଲା ଭଲ ଅଛନ୍ତି ନା ମାତାମ କହିବାରୁ
ହଁ ଏଇମିତି ଦୁଃଖେ ସୁଖେ ଅଛି କହିଲି, ତା ପରେ ମୋ ଶାଢ଼ୀ କାନିଟି ବାହାରି ପଡ଼ିବାରୁ
ମୁଁ ଟେକି ଦେଲି । ତାଙ୍କ ନଜର ପଡ଼ିବାରୁ ସେ ରାଗି ପରିବା ବାଲୀକୁ ତ ପିଟିବି ମାରିବି
କହିଲେ, ତା ପରେ ମୋ ଶାଢ଼ୀ କାନିକୁ ପେଟ୍ରୋଲରେ ପୋଡ଼ି ଦେବାକୁ ବସିଥିଲେ । ମୋ
ଶାଶୁ ଶୁଶୁରଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ବଞ୍ଚିଗଲି । ପୋଷ୍ଟ ପିଅନଟି ମୋ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ରିଠିରେ ସାଇନ୍
କରିବା ପାଇଁ ଭାଉଜ ବୋଲି ସମ୍ପୋଧନ କରିବାରୁ ତାକୁ ତ ମାତ ମାରିଲେ, ଆଉ
ମୋତେ ଜୀବନରୁ ମାରି ଦେବାକୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ଏସବୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ସହି ନପାରି ମୁଁ
ଝିଅକୁ ଧରି ଚାଲି ଆସିଲି । ଆଉ ଦୁହେଁ ପେଟ ପୋଷିବା ପାଇଁ ଆଉ ଝିଅ ଦି ଅକ୍ଷର
ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ମୋତେ କାମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଖବର ପାଇଲି ସେ ବି ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହ
କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ।

ରମେଶ ପଚାରିଲେ ତୁମ ବାପ ଘର । ସେମାନେ କଣ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେନି ?

ମିନତି କଥା ଛତେଇ କହିଲେ, ସେ ରାସ୍ତା ମୋର ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇଛି ଆଜ୍ଞା ମୋ
ଭୁଲ ପାଇଁ । ସେ ଗୋଟିଏ ଲମ୍ବା କାହାଣୀ ଆଜ୍ଞା ।

ମୁଁ ପଢୁଥାଏ ଏମ ପି ସି କଲେଜ ବାରିପଦାରେ, ଯେଉଁ କଲେଜର ଛାତ୍ର ଥିଲେ ମୋ
ସ୍ତ୍ରୀମା ବିଜୟ ଚୌହାନ । ମୋ ପଢ଼ା, ଭାଷଣ, ସଙ୍ଗୀତ, ଖେଳ ସବୁଥିରେ ବିଜୟୀ ଦେଖି
ସେ ମୁଣ୍ଡ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ମୋତେ ଭଲ ପାଇବାକୁ ଅନେକ ପିଲା ଆଶାୟୀ ଥିବା
ବେଳେ ମୋର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ସବୁଠୁ ଭଲ କରିବା । ବିଜୟ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଭଲ ଛାତ୍ର ଥିଲେ
ଆଉ ଜିନ୍ ଖୋର ଥିଲେ ।

ମୋ ସହ ଭାରି ଭଲ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ । ମୋତେ ଭଲ ପାଇବାକୁ ଓ ବିବାହ
କରିବାକୁ ସେ ଜିନ୍ ଧରିଲେ ଏମିତିକି ମୁଁ ରାଜି ନ ହେଲେ ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବେ

ବୋଲି ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହେଲେ । ମୋ ବାପା ଆମ ଅଞ୍ଚଳର ଜଣେ ପ୍ରମୁଖ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ବିଜୟ ଓ ମୋର ଭିନ୍ନ ଜାତି ହୋଇଥିବାରୁ ଓ ତାଙ୍କ ଘର ମୋ ବାପାଙ୍କର ପସନ୍ଦ ନ ଥିବାରୁ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ବାରଣ କଲେ । ଆଉ ଯଦି ମୁଁ ବାପାଙ୍କର କଥାରେ ରାଜି ନ ହେଲେ ସେ ମୋତେ ତେଜ୍ୟ ପୁତ୍ରୀ କରିବେ ବୋଲି ରୋକ୍ ଠୋକ୍ କହିଦେଲେ ।

କିଂକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ କାଣ କରିବି ମୋତେ ବୁଝି ବାଟ ଦିଶିଲା ନାହିଁ । ଏପଟେ ସଂପର୍କ ସେପଟେ ଜଣଙ୍କ ଜୀବନ, ଶେଷରେ ବିଜୟ କଥାରେ ରାଜି ହୋଇ ଚାଲି ଆସିଲି ତାଙ୍କ ଘରକୁ । ବାପା ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲେ ଆଉ ମୋ ସହ ସବୁ ସଂପର୍କ କାଟି ଦେଲେ । ମୁଁ ଜାଣି ନଥିଲି କି ବିଜୟ ମନ ଭିତରେ ଗୋଟେ ହିଂସ୍ର ପଶିଆ ଲୁଚିଛି । ସେ ଜଣେ ସାଇକୋ ପେସେଣ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ମାନସିକ ରୋଗୀ । ଯାହାର ଶିକାର ହୋଇ ଆଜି ମୁଁ ମୋ ନିଜକୁ ଆଉ ମୋ ଛୁଆକୁ ନିଃସ୍ୱ କରି ଦେଇଛି ।

ଏତିକି ଶୁଣିବା ପରେ ରମେଶ ଆଖିର ଲୁହ ବି ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହି ପାରିଲା ନାହିଁ ।

ସେ କହିଲେ ଆଜିଠୁ ଶେଫାଳି ପାଠ ପଢ଼ିବ, କାମ କରିବାକୁ ଯିବନି । ତୁମେ ବି କାମ କରିବାକୁ ଯିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ଯଦି ଖରାପ ନ ଭାବିବ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବି । ମୋର ଘର ଦ୍ୱାର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ପୁରିଛି ହେଲେ ଏସବୁ ଦେଖାଶୁଣା କରିବାକୁ କେହି ନାହିଁ । ମୋର ବି ସାତ ବର୍ଷର ପୁଅଟେ । ତାର ଯତ୍ନ ନେବା ମୋ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ ।

ମିନତି କହିଲା, ଆପଣଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ?

ରମେଶ କୋହମିଶା ଗଳାରେ କହିଲା, କଣ କହିବି ତା କଥା । ବଡ଼ ଘରର ଝିଅ ଭଲ ସଂସ୍କାର ଥିବ ଭାବି ମୁଁ ଭଲପାଇ ବିବାହ କରିଥିଲି ଅନିଶାକୁ । ହେଲେ ତାର କଦର୍ଯ୍ୟ ଆଚରଣ ଅତ୍ୟାଧୁନିକତା ଅମଣିଷ ପଶିଆ ମୋତେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କରି ପକାଇଲା । ବାର୍ ପାର୍ଟି ମଦ୍ୟପାନ ବୟସ୍ତ ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ ସହ ହୋଟେଲରେ ରାତ୍ରୀଯାପନ ଏସବୁ ମୁଁ ବାରଣ

କରିବା ପରେ ସେ ମୋ ପାଖରୁ ଚାଲିଯାଇଛି ଓ ତା ପ୍ରେମିକ ସହ ବିବାହ କରିଛି ।
ଯିବାବେଳେ ୨ ବର୍ଷର ପୁଅ ଥିଲା । ନିଜେ ବାପା ମାଆ ହୋଇ ବହୁତ୍ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି
ସମ୍ଭାଳିବାକୁ, ହେଲେ ପାରିନି । ଯଦି ତୁମର ଆପତ୍ତି ନ ଥାଏ .. ତେବେ ।

ମିନତି ଆଖି ବୁଜି ଭାବିଲା, ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲା, ଆଉ ଶେଷରେ ହୁଁ ବି ଭରିଲା ।
ରମେଶଙ୍କ ସ୍ୱଚ୍ଛ ବ୍ୟବହାର ପାଖରେ ମାଆ ଝିଅ ଦୁହେଁ ଆପଣାର ସ୍ୱର୍ଗ ପାଇଲେ । ଆଉ
ମିନତିର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭକ୍ତି ସମ୍ମାନ ଭିତରେ ରମେଶ ପାଇଲା ପ୍ରେମ ଆଉ ଆନ୍ତରିକତାର
ଆଭାସ । ଦିନେ ରମେଶ ତା ମନର କଥା ମିନତିକୁ କହିଲା, ମିନତି ତୁମର ଯଦି ଆପତ୍ତି
ନ ଥାଏ ତେବେ ଆମେ ଦୁହେଁ ବିବାହ କଲେ ଭାବୁଛି ଭଲ ହେବ, ତୁମର ଯଦି କିଛି
ଆପତ୍ତି ନ ଥାଏ । ମୁହଁ ତଳକୁ କରି ପାଛିଏ ଲାଜ ଧରି ମିନତି ମୁରୁକି ହସୁଥିବା ବେଳେ
ରମେଶ ମିନତିର ମୁହଁ ଟେକି ଆଖିରେ ଆଖି ମିଶେଇଲା । ସତେ ଯେମିତି ରାଧା କୃଷ୍ଣଙ୍କ
ମହା ମିଳନ । ପରସ୍ପରକୁ ମିଳିଗଲା ମନର ମଣିଷ ଆଉ ସତେ ଯେମିତି ପ୍ରକୃତି ହସି
ସାଉଁଟୁଥିଲା ଦୁଇ ହୃଦୟର ଅମାପ ଭଲ ପାଇବା ।

ବାପାଙ୍କ ରେଡ଼ିଓ

ଅଭୟ କୁଣ୍ଡ

ଏଗାର ବର୍ଷ ପରେ ଗାଁକୁ ଫେରିଛି ପୁଅ ବିଜୟ । ବାପାଙ୍କ ଉପରେ ରାଗି ଘରବାର, ଗାଁ ଆଉ ଭିଟାମାଟି ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଯାଇଥିଲା ସୁରାଟକୁ । ଏବେ ବାପାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଖବର ଶୁଣି ଗାଁକୁ ଫେରି ଆସିଛି ପୁଅ । ବାପା ରତ୍ନାକର ପଞ୍ଚଷଠି ବୟସରେ ହୃଦଘାତରେ ଆରପାରିକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଏବେ ଗାଁ ଲୋକମାନେ ପୁଅ ବିଜୟକୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବିଜୟ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ ଦେଖେ ତ ବାପା ତାଙ୍କ ଭଙ୍ଗା ଖଟ ଉପରେ ଶୋଇଛନ୍ତି, ଚାରିପଟେ ଲୋକ, ହଲ ନାହିଁ କି ଚଲ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ନୀରବ, ସ୍ତବ୍ଧ ହେଇଗଲା ବିଜୟ ଯେତେବେଳେ ବାପାଙ୍କ ହାତରେ ତାଙ୍କ ରେଡ଼ିଓଟି ଦେଖି ।

ଲୋକେ କହୁଛନ୍ତି କାଲି ରାତିରେ ରେଡ଼ିଓଟି ବାଜୁଥିଲା ଆଜି ତା'ର ବ୍ୟାଟେରୀ ସରି ଯିବାରୁ ବନ୍ଦ ହେଇଯାଇଛି । ତାହା ସହ ରତ୍ନାକରର ନିଃଶ୍ୱାସ ବି ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି । ସବୁକିଛି ଶୁଣି ସାରିବା ପରେ ବିଜୟ ବାପାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ବାପାଙ୍କୁ ଛାତିରେ ଚାପି ଧରି ବହୁତ କାନ୍ଦିଲା । ମନେ ମନେ ବହୁତ କଥା ଗପିଗଲା । ତା ପାଇଁ ଆଜି ତା ବାପାର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି ବୋଲି ଚିହ୍ନାର କରି କହି ଉଠିଲା । ଗାଁର ଦାଦା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଶବ ସଜ୍ଜାର କରି ଫେରି ଆସି ବହୁତ କାନ୍ଦୁଥାଏ ବିଜୟ । ହଠାତ୍ ନଜର ପଡ଼ିଗଲା ସେହି ରେଡ଼ିଓ ଉପରେ, ଯାହା ପାଇଁ ସେ ଘର ଦ୍ୱାର ସବୁ ଛାଡ଼ି ବିଦେଶ ଯାଇଥିଲା । ସେହି ରେଡ଼ିଓଟିକୁ ଛାତିରେ ଚାପି ଧରି କଣ ଶୁଣିବ ଭାବୁଥାଏ । ଏଇ ରେଡ଼ିଓ

ଏଇ ରେଡ଼ିଓ ବାପାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାପା ଦେଇଥିଲେ । ମାଆର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ବାପା ସେହି ରେଡ଼ିଓଟିରେ ସବୁବେଳେ ଆକାଶବାଣୀ ଲଗାଇ ଶୁଣନ୍ତି । ରାମାୟଣ ମହାଭାରତ ପ୍ରତିଦିନର ଖବର ଜାଣନ୍ତି । ଜେଜେବାପାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରୂପେ ରଖିଥିଲେ ସେହି ରେଡ଼ିଓକୁ । ରେଡ଼ିଓଟିର ବହୁତ୍ ସତ୍ତ୍ୱ ନିଅନ୍ତି ବାପା । "ମତେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ୍ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ମାଆ ଛେଉଣୁ ଥିଲି ମୁଁ । ମାଆର ସ୍ନେହ କ'ଣ ଜାଣିନଥିଲି । ବାପା କେବେ ହେଲେ ବି ମାଆ ସ୍ନେହର ଅଭାବ ରଖିନଥିଲେ । ବହୁତ୍ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲି ମୁଁ । ପାଠ ଶାଠ କିଛି ବି ପଢ଼ୁନଥିଲି । ବହୁତ୍ ଜିଦିଆ ଥିଲି ।" ଏ କଥା ଭାବି ଭାବି କନ୍ଦୁଥାଏ ବିଜୟ ।

ଏଇ ଛୋଟିଆ ଯନ୍ତ୍ରଟି ଥିଲା ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ସାଧନ ଏବଂ ଏହା ହିଁ ଥିଲା ବିଜୟ ଓ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ ଦୂରତା ।

ଏଗାର ବର୍ଷ ତଳର କଥା ମନେପଡ଼ିଗଲା । ବିଜୟର ସେତେବେଳେ ମାତ୍ର ଷୋହଳ ବର୍ଷ ବୟସ । ଗାଁରେ ମାଟ୍ରିକ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ଫଳାଫଳକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଏ ବିଜୟ । ସେ କଳାକାର ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲା । ସବୁଦିନ ତାର ଗୋଟିଏ ଜିଦ୍ ଥିଲା ବାପା ତା'କୁ ସହରକୁ ପଠାନ୍ତୁ ସଙ୍ଗୀତ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ବାପା ରତ୍ନାକର ଜଣେ ପୁରୁଣା କାଳିଆ ମଣିଷ । ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ପୁଅ ଗୋଟେ ସରକାରୀ ଚାକିରି କରୁ ହାକିମ ହେଉ ।

ସେଦିନ ବିଜୟ ରାତିରେ ନିଜ ପସନ୍ଦର ଏକ ରେଡ଼ିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଶୁଣୁଥିଲା । ପୁରୁଣା ଖଟର ଏକ ଭଙ୍ଗା ଡେସ୍କ ଉପରେ ସେହି ରେଡ଼ିଓଟି ଥିଆ ହୋଇଥାଏ । ବାପା ଆସିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "କେତେ ଦିନ ଆଉ ଏହି ଅକାମୀ ଯନ୍ତ୍ରରେ ନିଜର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବୁ । ପାଠ ପଢ଼ିବୁ କି ନାହିଁ ? ଚାକିରି ନକଲେ ଗାଁରେ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ଚାଲିବୁ କିପରି ?"

ବିଜୟର ରାଗ ମୁଣ୍ଡକୁ ଚଢ଼ିଗଲା । ସେ କହିଲା ମୁଁ ଚାକିରି କରିବି ନାହିଁ । ମୋତେ

ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ । ତେଣୁ ମୁଁ ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ଚାହେଁ । ବାପା ରାଗରେ ତାଙ୍କ ହାତ ପାଖରେ ଥିବା ରେଡ଼ିଓଟିକୁ ତଳକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେବା ବେଳକୁ ବିଜୟ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଠେଲି ଦେଲା ।

ଏହା ପରେ ବାପାଙ୍କ ଆଖିରେ କ୍ରୋଧ ନୁହେଁ ବରଂ ଗଭୀର ଆଘାତର ଛାଇ ଦେଖାଗଲା । ସେ ରାଗି କହିଲେ, "ଯଦି ତୋର ଏହି ପଥରେ ଯିବାର ଅଛି ତେବେ ତୁ ଏଇ ଘରେ ରହି ପାରିବୁ ନାହିଁ । ଏ ଘରେ ତୁ ରହିବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁ ।" ତା ପରେ ବିଜୟ ଘର ଛାଡ଼ି ଯାଇଛି ଯେ ଯାଇଛି । ଏହି କଥାକୁ ଭାବି ଭାବି ଆଖିରୁ ଲୁହ ସରୁନଥାଏ ।

ସେହି ରାତି ବାପା ଆଉ ନାହାଁନ୍ତି ବିଜୟ ରେଡ଼ିଓଟିକୁ ଧରି ବସିଛି । ରେଡ଼ିଓଟି ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଇଛି ଓ ବ୍ୟାଟେରୀ ସରିଯାଇଛି । ସେ ରେଡ଼ିଓଟିକୁ ଛାତିରେ ଚାପି ଧରିଥାଏ । ହଠାତ୍ ରେଡ଼ିଓ ଉପରେ ହାତ ବୁଲେଇ ଆଣିଲା । ସେଥିରେ ଲାଗିଥିବା ଏକ ପୁରୁଣା କାଗଜ ଟୁକୁରା ଉପରେ ନଜର ପଡ଼ିଗଲା ।

କାଗଜଟି ଥିଲା ଏକ ପୁରୁଣା ଖବରକାଗଜର ଏକ କଟା ଅଂଶ । ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା "ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଆପଣମାନେ ଶୁଣିବେ ନୂଆ ପ୍ରତିଭା ବିଜୟ କୁମାରଙ୍କର ସୁଲଳିତ କଣ୍ଠ । ବିଜୟର ମନେ ପଡ଼ିଗଲା । ସେ ସୁରଟ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଲୁଚି ଛପି ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆକାଶବାଣୀ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଯାଇ ଏକ ସାକ୍ଷାତକାର ଦେଇ ନିଜର ଏକ ଗୀତ ରେକର୍ଡ କରିଥିଲା । ସେ ଭାବିଥିଲା ବାପା କେବେ ବି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତାର ବାପା ରତ୍ନାକର ସେହି ରେଡ଼ିଓକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିଥିଲେ । ଖବରକାଗଜର ସେହି ଅଂଶଟିକୁ କାଟି ନିଜ ପାଖରେ ରଖିଥିଲେ ଓ ପ୍ରତିଦିନ ତାକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ବୋଲି ବିଜୟ ଗାଁ ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲା । ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କହିଲେ ରତ୍ନାକର ପ୍ରତିଦିନ ରେଡ଼ିଓଟିକୁ ବହୁତ ଧୀରେ ବଜାଉଥିଲେ ଓ କହୁଥିଲେ ଏଥିରେ ମୋ ପୁଅର ସ୍ୱର ଅଛି ।

ଏକଥା ଶୁଣିବା ପରେ ବିଜୟର ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରିଗଲା ।

ସେ ଜାଣିପାରିଲା ଯେ ବାପା ତାଙ୍କ ହାତରୁ ଯେଉଁ ରେଡ଼ିଓଟିକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାକୁ ହିଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏଗାର ବର୍ଷ ନିଜ ଛାତିରେ ଚାପି ଧରି ସମୟ ଅତିବାହିତ କରୁଥିଲେ ।

ବାପା କ୍ରୋଧିତ ନ ଥିଲେ । ସେ ତା'ର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ବୁଝିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସମାଜର ଭୟରେ ପ୍ରକାଶ କରି ପାରୁନଥିଲେ ।

ସେ ବାପାଙ୍କର ଭଙ୍ଗା ଖଟ ଉପରେ ବସିଲା । ହାତରେ ସେହି ପୁରୁଣା ରେଡ଼ିଓ । ସେ ରେଡ଼ିଓର ବ୍ୟାଟେରୀ ବନ୍ଦ ହେଇ ଯାଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ବିଜୟର ହୃଦୟ ଭିତରେ ତାର ବାପାଙ୍କର ପ୍ରେମର ସ୍ୱର ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ବାଜି ଉଠିଥିଲା । ସେ ବୁଝି ପାରିଲା ବାପା ତାର ଶତ୍ରୁ ନ ଥିଲେ ଥିଲେ ଜଣେ ନୀରବ ସମର୍ଥକ । ବିଜୟ ପାଇଁ ତା ବାପା ମରି ନାହାଁନ୍ତି , ସେହି ରେଡ଼ିଓରେ ଶେଷ ସ୍ୱର ହୋଇ ତାର ହୃଦୟରେ ବାଜି ରହିଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାଟେରୀ ଶେଷ ହେଲେ ରେଡ଼ିଓ ବନ୍ଦ ହୁଏ, ଖଟ ପୁରୁଣା ହେଲେ ଭଙ୍ଗିଯାଏ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପର୍କ, ସ୍ମୃତି ପୁରୁଣା ହେଲେ ଇତିହାସ ପାଲଟି ଯାଏ । ଯାହାର ଇତି ନାହିଁ ତାହା ଇତିହାସ । ବାପା ଚାଲିଗଲା ପରେ ଆମ ବଂଶ କୁଳର ଇତିହାସ ପାଲଟି ଯାଆନ୍ତି । ତାକୁ ସ୍ମୃତିରେ ସାଇତି ରଖିବା ସବୁ ପୁଅ ଝିଅଙ୍କର ଧର୍ମ । ଭୁଲିବା କେମିତି ?

ତାଙ୍କ ବାଣୀ ରେଡ଼ିଓ ଭଳି ଆମ ହୃଦୟରେ ନିନାଦୀତ ହେବ । ବିପଦ ଆପଦରେ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରିବ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ, ପଞ୍ଚାୟତ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ

ପଡ଼ିଆଭଙ୍ଗା ତାଳଚେର

ମୋ ୯୫୫୬୯୮୯୭୭୩

ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ଅଟେ ମାନବିକତା

ଦେବାଶିଷ ମାଲତି

ଆଖିର ଲୁହକୁ ଛାତିରେ ଚାପି ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଭାରରେ ମଣିଷ ଆଜିକା ଦୁନିଆରେ ଅଗ୍ରସର ତଥାପି ଜୀବନ ଶୈଳୀର ପ୍ରଭାବ ଗୋଟେ ଦିଗହରା ପାଲଟି ଗଲାଣି । ହଁ ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ କାଳ୍ପନିକ ନୁହେଁ କାହାଣୀ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିରାଟ ସତ୍ୟ ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ୍ । ଶିକ୍ଷାଗତ ସମାଜରେ ପିଲାଟି ପାଠପଢ଼ି ଯେତେବେଳେ ବଡ଼ ମଣିଷ

ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ଦାୟିତ୍ୱ ଭାର କାନ୍ଧରେ ବହି ସମାଜ ସହ ତାଳଦେଇ ଚାଲେ, ସୁନ୍ଦର୍ ସମାଜରେ ପାଦ ସିନା ପଡ଼େ ହେଲେ, ସମୟ ଅନୁଯାୟୀ ଏ ଭଦ୍ର ସମାଜରେ ଅତିଶୟ ନୃଶଂସ ଏବଂ ଅଭଦ୍ର ମଣିଷର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ବେଳେ ବେଳେ ସେହି ମଣିଷଟି ପଛାଏ ନାହିଁ । କାରଣ କଣ ! କଣ ହୋଇଥାଇପାରେ... ? ଭୟରେ..., ନା କାହାର ଶାସନ ପ୍ରଭାବରେ..., ନା ଅମାପ ଧନ ସଂପତ୍ତିର ଅହଂକାରରେ..., ସେଇଟା ସାଜେ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ.. ? କେହି ଭାବେ ଥଣ୍ଡା କାର୍ ଘରେ ଦୁଇ ଚାରିଟା ଅଛି..., କେହି ବିଳାସ ବ୍ୟସନରେ ଜୀବନ, କେହି ପୁଣି ଭାବେ ନେତା ମନ୍ତ୍ରୀ ହାତରେ ରଖିଛନ୍ତି ସର୍ବଶେଷରେ ବୋଧେ ଭଗବାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅମର ବର ପାଇଛନ୍ତି ସେଥିଲାଗି ମାନବିକତା ଘର ଶୂନ୍ୟ ହେଇଯାଇଛି । ତ୍ରେତୟାରେ ରାକ୍ଷସ ରାଜା ରାବଣ ତ ମାତା ସତୀ ସୀତାଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଆଣିଥିଲା ହେଲେ, କୌଶସି କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ନଥିଲା, ତାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ରାକ୍ଷସ ଜାତିର ହିଂସ୍ର ମନୋଭାବକୁ ନାଶ କରି ସତ୍ ପଥରେ ଚାଲିବା, ସେ ବଡ଼ ପଣ୍ଡିତ ଏବଂ

ବିଦ୍ୱାନ୍ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ସେ ଜାଣି ସାରିଥିଲା ଯେ ରାକ୍ଷସ ଜାତିକୁ ଉଦ୍ଧାର ନକଲେ, ଜାତି ସର୍ବନାଶ ହେଇଯିବ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥରେ ନ ଚାଲିଲେ ସଂସାରରେ ସବୁ ପିଢ଼ି ବଦଳିଯିବ, ସେଥିଲାଗି ସେ ଗୋଟେ ବାଟ ଆପଣେଇ ଥିଲେ ରାମଙ୍କ ବିନା ଶରଣରେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇ ହେବନି ସେଥିଲାଗି ଯୁଦ୍ଧ ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ..। ତେଣୁ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ରାବଣକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ । ହେଲେ ତୁମେ କିଛି ଶିଖି ପାରିଲାନି, ରାଜଧାନୀରେ ରହୁଛ ଓଡ଼ିଶା ଭଳି ପବିତ୍ର ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ମାଟିର ସ୍ୱର୍ଗ ବାଜି ମଧ୍ୟ ତୁମେ ମିଛ ମରୀଚିକା ଦୁନିଆରେ ଗୋଟେ ବହୁତ ବଡ଼ ପାପୀ ଆଉ ହିଂସ୍ର କେମିତି ହେଇପାର, ହଁ ଏଇ ଘଟଣାଟି ସେଇ ରାଜଧାନୀ ଉପରେ, ଦୁର୍ଗାପୂଜାର ତିଥି ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଗୋଟେ ଲୋକ ହାଇଟେକ୍ ହସ୍ତିଚାଲ୍ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଅନତୀ ଦୂରରେ ରାଜ ରାସ୍ତା ଉପରେ ଗଲାବେଳେ ପଛ ପଟୁ କାର ଆସି ଧକ୍କାଦିଏ । ମୋଟର ସାଇକେଲ ଗୋଟେ ଜାଗାରେ, ହେଲମେଟ ଆଉ ଗୋଟେ ଯାଗାରେ, ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଛିଟିକ୍ ହୋଇ ତଳେ ପଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ଏତିକି ବେଳେ ସେନ୍ସ ରାଲିଯାଏ, ଅଚେତ୍ ଅବସ୍ଥାରେ ବିର୍ ରାସ୍ତା ଉପରେ ଲୋକଟି ପଡ଼ିଥାଏ । କାର ଡ୍ରାଇଭର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଫେରାର୍ ହେଇଯାଏ, ରକ୍ତ ଯୁତୁରୁତୁ ଅବସ୍ଥାରେ ଲୋକଟି ପଡ଼ି ରହେ ସେମିତି । କେହି ଲୋକେ ଦଉଡ଼ି ଯାଇ ପାଣି ଟିକେ ଦେବା ଦୂରର କଥା, ରାସ୍ତା ସାଇଡ୍ କରି ଚାଲିଗଲେ, କେହି କହେ ଏ ହେ ଲୋକଟି ପଡ଼ିଛି ଉଠାଓରେ, କିଏ କହେ ପାଣି ଦିଅ, ଥଣ୍ଡା କାର ଭିତରୁ କେହି କେହି କହେ ମଦୁଆ ହୋଇଥିବ, ଆଉ କିଛି ଏଠୁ ପଲେଇବା ଚାଲ ପୋଲିସ ଆସିବ । ଆଉ କିଛି ପିଲା ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଏଇ ଭିଡ଼ିଓଟା କର ଭିୟୁ ଅଧିକା ଯିବ, ଫଟୋ ଉଠେଇ ନେଇ ଚାଲିଗଲେ, ସର୍ବ ଶେଷରେ ପୁଣି ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସକୁ ଫୋନ୍ କରରେ ଭାଇ, ନ ହେଲେ ମରିଯିବ ଲୋକଟି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯିବିନି କିଛି ଅସୁବିଧା

ହେଲେ ମୋତେ ଯୋଲିସ୍ ନେଇଯିବ । ଏମିତି ଡାଇଲଗ ମାରିବି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯିବିନାହିଁ, ଦୀର୍ଘ ୩୦ ମିନିଟ୍ ଭଳି ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରା ଦୃଶ୍ୟ ସତେ ଯେମିତି ଭଗବାନ ଅଛ ମଣିଷର ପରିଚୟ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ନେଉଛନ୍ତି । ବହୁତ୍ ସମୟ ପରେ ରାସ୍ତାରେ ରକ୍ତର ସୁଅ ଛୁଟିଲା ପରେ, ଯୋଲିସ୍ ନିଜେ ଆସି ହାଇଟେକ୍ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ନେଇକି ଚାଲିଗଲା, ଆଉ ଖବର ପାଇ ପାଖ କୋଟିଙ୍ଗ ସେଣ୍ଟରରୁ ସହଯୋଗୀ ଆସି ଡାକ୍ତର ବାବୁଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ବଡ଼ ଚିକିତ୍ସା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ସେ ଲୋକ ଜଣେ କୋଟିଙ୍ଗ ସେଣ୍ଟର ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ । ୩ ଦିନ ବ୍ରେନ୍ ସର୍ଜରୀ ପରେ, ଭଲ ଖବର ଟିକେ ମିଳେ ଯେ ସେ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେଣି, ସାର୍ ଘଟଣା ଦିନ ବି ସେଇ ରାସ୍ତା ଦେଇ ପିଲାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଗୋଟେ କୋଟିଙ୍ଗ ସେଣ୍ଟରରୁ ଆଉ ଗୋଟେ କୋଟିଙ୍ଗ ସେଣ୍ଟରକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଏଇ ରାଜଧାନୀର ପିଲାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ତା ସହ ସାରା ଓଡ଼ିଶାର ଅନଲାଇନ୍ ରେ ପହୁଥିବା ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ... ହେଲେ ବିଧାତାର ଚକ୍ର ଅଲଗା ଥିଲା ଗାଡ଼ି ଧକ୍କା ହେଇ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ଆଉ ସମୟ ଏମିତି ଖେଳିଲା ହଠାତ୍ ଖବର ଆସିଲା, ଭଲ ହେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଆଇସିୟୁରେ ରଖା ଯାଉଥିଲା.. ଶେଷ ନିଃଶ୍ୱାସ ସେଇଠି ଚାଲିଗଲା । ଡାକ୍ତର ବାବୁଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବୋଧ୍ ହୁଏ ଅପରେସନ ବିଳମ୍ବ ହେଇଗଲା । ସେ କେହି ନଥିଲେ, ଆମର ଅତିପ୍ରିୟ “ସତ୍ୟରଞ୍ଜନ ବାରିକ୍ ସାର୍” ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଦୁନିଆ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ, ପେଡାଗୋଜି ବିଷୟର ଭଜକୋଟୀର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ ସାର୍ । ତାଙ୍କର ଗୋଟେ କଥା “ଡରିବନି ଏବଂ ହାର୍ ମାନିବନି” ଧରେ ନାହିଁ, ୨ଥର ନାହିଁ ୩ୟ ଥର ବି ନାହିଁ ନିରାଶ କିନ୍ତୁ ଧର୍ମ ଥର ନିଶ୍ଚୟ ଚାକିରି ମିଳିବ । କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ରାଜଧାନୀର ଲୋକ ଗହଳିର ସହାୟତା ବି ସାରଙ୍କ ପାଇଁ କଣ ଟିକେ ନଥିଲା । କଉ ଛାତ୍ରର ସହାୟତା ବି କଣ

ସାରଙ୍କ ପାଖେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଲାନି,... ! ଦୁଃଖର କଥା ବିଚ୍ ରାସ୍ତାରେ ୩୦ ମିନିଟ୍ ଜୀବନ ମୃତ୍ୟୁର ସଂଘର୍ଷ ଲଢ଼ି ଲଢ଼ି ଶେଷରେ ୫ ଦିନ ପରେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଚାଲିଗଲେ..। ଏ ଅଭଦ୍ର ସମାଜର ନିର୍ଲଜ୍ଜ ମଣିଷ ଧିକ୍ ତମ ମଣିଷ ଜନ୍ମକୁ.. ସତ ଧିକ୍ ତୁମ ଶିକ୍ଷାକୁ.., କଣ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ସମାଜକୁ ନିଜେ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ ଆଜି ଜଣା ପଡ଼ିଗଲା । କଥାରେ ଅଛି “କର୍ମ କା ଫଲ୍ ସିଧା ହୋତା ହେ, ଛଲ୍ କା ଫଲ୍ ଛଲ୍, ଆଜ୍ ନେହିଁ ତୋ କଲ୍” ସଜାଗ ରୁହ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସବୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । କଥା ଏଠି ଖାଲି ସତ୍ୟ ସାର୍ କ୍ଷ ଜୀବନ ପଡ଼ିନି, ସବୁଦିନ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ସମାଜରେ ପ୍ରାଣ ହରାଉଛନ୍ତି, କେହି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବେ ସମାଜରେ ବଳାହାର କରେ, କିଏ ଶରୀରକୁ ହାଣି ହତ୍ୟା କରେ, ପୁଣି କିଏ ରୋଗରେ ଜୀବନ ହାରିଦିଏ । କିନ୍ତୁ ସେ ଘଟଣା ଆଖି ଆଡୁଆଳରେ ନ ହେଲେ ନିରୁପାୟରେ ହୁଏ । ହେଲେ ଏଠି ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ହୁଏ ତୁମ ମାନବିକତା ଉପରେ, ସବୁ ଉପାୟ ଥାଇ ତୁମେ ନିରୁପାୟ କାହିଁକି ? ସବୁ ସୁବିଧା ଥାଇ ଅସୁବିଧା କୋଉଠି ? ସବୁ ଆଖି ଥାଇ ତୁମେ ଅନ୍ଧ କିପରି ? କୁହ କିଛି ଉତ୍ତର ଅଛି । ନାହିଁ ନା । ରହିବ ବା କିପରି... ତୁମେ ପରା ଛଦ୍ମ ବେଶି କଳା ମୁଣ୍ଡିଆ... ହୁଏତ ସେଦିନ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତୁମର ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ହସ୍ତିଚାଲ୍ ନେବାରେ ସେ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ଜୀବନ ରଖି ପାରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ନା ସତ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ବାରିକ୍ ସାର୍ ସବୁଦିନ ଆଖି ରୁଜିଦେଲେ, ଆଜି ରାସ୍ତାରେ ତୁମେ ଅଣଦେଖା କରି ଚାଲିଗଲ, କାଲି ତୁମେ ରାସ୍ତା ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବ ତୁମ ପିଲା ଥଣ୍ଡା କାର ଭିତରେ ରହି ସେଇ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ବୋଧେ ମଦୁଆ ହେଇଥିବ ଚାଲ ପଲେଇବା । ପୋଲିସ୍ କେସ ହେବ, ନ ହେଲେ ଅଜାଣତରେ ଭିଡ଼ିଓ କର୍ ଭିୟୁ ବଢ଼ିବ କହି ସେଠୁ ଚାଲିଯିବ । ଆଉ କିଛି ବାଟ ଗଲାପରେ ପୁଅ ପାଖକୁ ତୁମ ମୋବାଇଲ୍ ରୁ ଅଜଣା ଲୋକର ଫୋନ୍ ଯିବ.. ଆପଣ କିଏ ଆସନ୍ତୁ ଗାଡ଼ି ଧକ୍କାରେ

ଆପଣଙ୍କ ବାପା ପଢ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମ ପୁଅ ଗାଡ଼ି ବୁଲେଇ ଆସିଲା ବେଳକୁ ହୁଏତ ତୁମେ ଆଖି ବୁଜି ଦେଇଥିବ । କାହିଁକି ନା ତୁମେ ନିଜେ ତ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛ ନା । ମାନବିକତା ସିନା ଥିଲେ ସେ ଓହ୍ଲେଇ ଦେଖିବେ ମଦୁଆ ନା ନିଜ ବାପା । କିମ୍ପା ଅନ୍ୟ କେହି ପରିବାର ବର୍ଗ, ଶିକ୍ଷା ଯାହା ଦେବ ସେ ବୁଲିକି ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବ କର୍ମ ଯାହା କରିବ ଫଳ ନିଜ ପାଖକୁ ବୁଲିକି ଆସିବ । ନ ହେଲେ ଆହୁରି ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ସତ୍ୟ ସାର୍ କ ଭଳି ତୁମେ ଦେଖିବ । କଥାରେ ଅଛି ପରା ଏକା “ମାଘକେ ଶୀତ ଯାଏନି” ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ବସି ଅଛ ଭଳି ଅଭିନୟ କରନ୍ତି ଆଉ ତୁମ ଅଜଣାତରେ ତୁମକୁ ଶାସନ କରନ୍ତି । ଉଚିତ୍ ଶିକ୍ଷା ନିଜେ ନିଅନ୍ତୁ ଅନ୍ୟକୁ ଶିଖାନ୍ତୁ ଦେଖିବେ ତୁମ କର୍ମଫଳ ସଫା ରହିବ....।

ଏଠି କାହାକୁ ଆକ୍ଷେପ କରି ଲେଖା ଯାଇନି, କେବଳ ଗୋଟିଏ ଲୋମହର୍ଷଣକାରୀ ଘଟଣାକୁ ବାସ୍ ତୁମ ଆଖି ସାମ୍ନାକୁ ଅଣାଯାଇଛି ଆଉ ସମାଜରେ ଏ ନିନ୍ଦନୀୟ ଘଟଣା କେତେ ଠିକ୍ ଆପଣ ମନେ ନିଜେ ବିଚାର କରିବେ..।

ସହିଦ୍ ଇରମ, ବାସୁଦେବପୁର, ଭଦ୍ରଖ

ମୋ: ୯୮୫୩୫୫୭୩୦୪

ସମ୍ପର୍କ

ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ଦାଶ

ସମ୍ପର୍କ ଏକ ଏମିତି ଏକ ଶବ୍ଦ ଯାହା କଥା କହିବା ଶୈଳୀରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ଏବଂ ଗଢ଼ି ହୋଇଯାଏ । ସମ୍ପର୍କ ଭିନ୍ନପ୍ରକାର ଅଛି, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ଅନ୍ୟତମ । ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ, ବାପା ଝିଅ, ଭାଇ ଭଉଣୀ, ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ପର୍କ ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ । ଏହି କାହାଣୀଟି ସେମିତି ଏକ ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଧାରିତ ।

ଚିଲିକା ହ୍ରଦ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଗାଁ ମାଲୁଦ, ଯେଉଁଠି ଏକ ଯୌଥ ପରିବାର ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେଥିରେ ଠ ଭାଇ ସହିତ ବୁଢ଼ା ବାପା ଓ ମା ଏବଂ ସବୁ ଭାଇମାନଙ୍କର ୨ ଅବା ୩ ଟା ଛୁଆ । ସବୁଠାରୁ ସାନଭାଇ ମିହିର ବାବୁଙ୍କର ଗୋଟେ ପୁଅ ଯାହାର ନା ଆକାଶ,ଗୋଟିଏ ଝିଅ ମୁକ୍ତା । ସବୁ ଝିଅ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସିଏ ବଡ଼ ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଲିଅଳି ସିଏସେଇ ଗାଁ ରେ ଲୋକମାନେ ଚାକିରି କରିବା ସହିତ ଚିଞ୍ଚୁଡ଼ି ଚାଷ ପ୍ରବଳ ମାତ୍ରା ରେ କରନ୍ତି। କହିବାକୁ ଗଲେ ଘରେ ଘରେ ଯେତିକି ସଦସ୍ୟ ସେତିକି ଭାଗ ।

୧୯୯୯ ମସିହାରେ ବୃଦ୍ଧ ମା ଏବଂ ବାପାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଇଗଲା । ସେମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯେମିତି ଘରେ ପାହାଡ଼ ମାଡ଼ି ବସିଲା, ବାତ୍ୟା ହେଇଗଲା ସବୁ ଚିଞ୍ଚୁଡ଼ି ବାଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ନଷ୍ଟ ହେଇଗଲା, କହିବାକୁ ଗଲେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର କ୍ଷତିପୂରଣ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କେହି ସମର୍ଥ ହେଲେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଚାଲିଗଲେ ସହର ଅଭିମୁଖେ କିନ୍ତୁ ମିହିର ବାବୁ ।

ଗାଁରେ ମାଷ୍ଟର ଥିବା ହେତୁ ସେ ଗାଁରେ ରହିଗଲେ । ଆକାଶ ପାଠ ପଢ଼ିବାରେ ଏତେ ଉନ୍ନତ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମୁକ୍ତା ପାଠ ପଢ଼ାରେ ବହୁତ ଉନ୍ନତ । ସମୟର ଖେଳ ଆରମ୍ଭ

ହେଲା ମୁକ୍ତା କଲେଜ୍ ଗଲା ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ବର୍ଷ ସୁରୁଖୁର ରେ ଚାଲିଗଲା ପରୀକ୍ଷାରେ ଭଲ ନମ୍ବର ରଖି ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ଯେମିତି ସ୍ନାତକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଜ୍ଞାନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ମୁକ୍ତା ଯୌବନର ପ୍ରଥମ ଖସଡ଼ାରେ ଖସିଗଲା, ମାନେ ତାଙ୍କ ବିଭାଗର ଗାୟ ବର୍ଷ ଛାତ୍ର ସମ୍ପାଦକ ସହିତ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲା । ସମ୍ପାଦକ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ପିଲା କିନ୍ତୁ ଜାତିରେ ଟିକିଏ ଛୋଟ । ପାଠ ସରିଲା ପରେ ସେ ଚାକିରି ଖଣ୍ଡେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ପାଇ ହାଇଦ୍ରାବାଦକୁ ଚାଲି ଆସିଲା କିନ୍ତୁ ମୁକ୍ତାର ମନ କଣ ଆଉ ସେଠି ରହିଲା, ସେ ଗାଁରେ ମାଛ ଯେମିତି ପାଣିରୁ ବାହାରିଲେ ଛଟପଟ ହୁଏ ସିଏ ବି ସେମିତି ହେଲା, ତାହାର ଏ ପ୍ରକାର ଦେଖି ବାପା ତାକୁ ତାଗିଦ୍ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ହେଲେ ବାପାଙ୍କୁ ସେ ନମାନି ବିବାହ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିଲା, ବାପା ତାର ଜାଣିଥିଲେ ସମ୍ପାଦକ ଗୋଟେ ଭଲ ପିଲା ହେଲେ ଜାତି ତାର ଛୋଟ ତେଣୁ ସେ ବିଲକୁଲ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ । ଘରେ ଘମା ଘୋଟ୍ ଲଢେଇ ହେଲା, ଦିନେ ସମ୍ପାଦକ ଗାଁକୁ ଆସିଛି ମୁକ୍ତା ତା ସହିତ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ଘରୁ ଫେରାର ହୋଇଗଲା ।

ଏତିକି ଭିତରେ ଆକାଶ ପାଠରେ ଏତେ ଭଲ ନଥିଲା ତେଣୁ ସେ ମ୍ୟାଟ୍ରିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଗାୟ ଡିଭିଜନରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ବାପାଙ୍କ ଡରରେ ଲୁଚି ସେ ବମ୍ବେ ଚାଲିଆସିଛି । ଘରେ ଏ ଗୋଟେ ଟେନସନ ରେ ଆଉ ଗୋଟେ ଟେନସନ ମୁକ୍ତା ଫେରାର ହୋଇଯିବା । ସତେ ଯେମିତି ମିହିର ବାରୁ ପାଗଳ ପରି ହୋଇଗଲେ । ଘରେ ଦୁଃଖର ପରିବେଶ କାହାକୁ ଅବା କହିବେ ଭାଇ ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଭାଇ ଭାଉଜ ନାକରେ ହସିବେ କାରଣ ସେମାନେ ସହର ବାସିନ୍ଦା ଏବେ ।

ମିହିର ବାରୁ ମାନସିକ ଅବସାଦରେ ରହିଲେ, ଏକଥା ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ଭାଳି ନପାରି ନିଜେ ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ି ବାହାରିଲେ ଘରକୁ ସଜଡ଼ିବା ପାଇଁ । ପ୍ରଥମେ ସେ ପୁଅର ଠିକଣା ଖୋଜି ବାହାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ଏତିକି ଭିତରେ ଆକାଶ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ଖଟେଇ, ଗୋଟିଏ ଶ୍ରମିକ ଠିକାଦାର ହେଇଗଲାଣି, ଟଙ୍କାରେ ସିଏ ପୋତି ହେଇଗଲାଣି । ସେ

ନିଜେ ଗାଁକୁ ଆସିଲା ଠାବର୍ଷ ପରେ, ତାକୁ ଜଣାନାହିଁ ଘରେ ଏପ୍ରକାର ହେଇଛି ବୋଲି, ଘରେ ଆସିଲା ପରେ ବାପାଙ୍କ ଏ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି, ଘରର ଏ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ସେ ସ୍ତବ୍ଧ ହେଇଗଲା, ତାର ଚେହେରା ଏମିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଇଥିଲା ଯେ ନିଜେ ବାପା ମା ଚିହ୍ନିବା କଷ୍ଟ ହେଇଗଲା, ଉଚ୍ଚତା, ବଳିଷ୍ଠ ଶରୀର ହେଇଥିଲା ।

ଘରେ ମାଆଙ୍କ ଠାରୁ ସବୁ ଶୁଣିଲା ପରେ, କିଛି ସମୟ ନିଜକୁ ନିଜେ ଦାୟୀ କରି ରୁପ୍ ହେଇ ବସିରହିଲା, ତା ପରଦିନ ବାପାଙ୍କୁ ନେଇ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଡକ୍ଟର୍ ଦେଖାଇ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା ଦରକାର ସବୁ କରି ଗାଁ କୁ ଫେରିଲା । ପୁଣି ତାର ମନେ ପଡ଼ିଲା ତାର ପିଲା ଦିନର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ବନ୍ଧୁ ନିହାର କଥା ସେ ଆଉ ଆକାଶ ବହୁତ ଭଲ ସାଙ୍ଗ, କିନ୍ତୁ କେବେଠାରୁ ଆକାଶ ଯାଇଛି ତାର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ହୋଇ ନାହିଁ, ନିହାର ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ ରହୁଛି । ଦିନେ ସେ ମୁକ୍ତା ଅପାକୁ ଦେଖି ତାଙ୍କ ପିଛା କରି ତାଙ୍କର ଠିକଣା ଖୋଜି ବାହାର କରିଛି କିନ୍ତୁ କାହାକୁ କହିପାରୁ ନଥିଲା । କାରଣ ଆକାଶ ସହ ତାର ସଂପର୍କ ହେଇ ପାରିନଥିଲା । ହଠାତ ତା ମୋବାଇଲ ରିଙ୍ଗ ହେଲା ଦେଖିଲା ଟୁ କଲରରେ ନା ଦେଖାଉଛି ଆକାଶ, କାଳ ବିଳମ୍ବ ନକରି ଉଠାଇ ସବୁ କଥା କହିଲା, ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ ମିଶି ପୁଣି ଯୋଜନା କଲେ କେମିତି ମୁକ୍ତା ଦିଦିକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ ।

ଆକାଶ ନିଜ ଶ୍ରମିକ ଠିକାଦାର କାମକୁ ହାଇଦ୍ରାବାଦକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲା, ମୁକ୍ତା ଦିଦି ରହୁଥିବା ପାଖରେ ଘର ଭଡ଼ା ନେଇ ସେଠି ରହିଲା । ଦିନେ ମୁକ୍ତା ଦିଦିର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କରି ଘରକୁ ସର୍ବେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଇଗଲା ଏ କଣ ଦେଖିଲା, ଜୁଇଁ ସନ୍ଧ୍ୟାପର ଏ କି ଅବସ୍ଥା ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଗୋଟେ ହାତ କଟି ଯାଇଛି, ଗୋଟେ ଗୋଡ଼ ଅକାମୀ ହେଇଯାଇଛି, ୨ଟା ପୁଅ ଭାରି ସୁନ୍ଦର । ମୁକ୍ତା ଦିଦି ପାଠ ପଢ଼ିକରି ମଧ୍ୟ କିଛି କରିପାରୁନାହିଁ ଚାକିରି ।

ଏ ସବୁ ଦେଖି ଲୁହ ଛଳଛଳ ହୋଇ ଘରକୁ ଆସିଲା । ମନେ ପଡ଼ିଗଲା ତାର ସେ

ପିଲା ଦିନ କେମିତି ତାର ଦିଦି ସବୁ ଜିନିଷ ତା ପାଇଁ ଲୁଚେଇ ରଖିଥିବ, ବାପାଙ୍କ ମାଡ଼କୁ କେମିତି ସିଏ ଏତେଇ ଦିଏ ନିଜ ଆଡ଼କୁ । ପାଠ ପଢ଼ାରେ କେମିତି ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଟଙ୍କା ବୋଉ ହଉ ବାପାଙ୍କୁ ମାଗିଲେ କେହି ଦେବେନି, ଦିଦି ଲୁଚେଇ ରଖିଥାଏ ଦିଏ ଆଇସକ୍ରିମ ଖାଇବାକୁ । ରାକ୍ଷୀରେ ବାପା ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କାରେ ଗାଁ ହୋଟେଲରେ ଗୁଲୁ ଗୁଲୁ ଖାଇଥିବା, ଦେଲା ବେଳକୁ ଦିଦି କେମିତି ମିଛ କହିଦେବ ସେ ଆଗରୁ ଦେଇ ଦେଇଛି ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଇଯିବ ବୋଲି । ମନେ ପଡ଼ିଗଲା ସେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ସଂପର୍କ । ମନରେ କୋହ ଧରି ସବୁ କଥା ସାଙ୍ଗକୁ କହିଲା, ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ ମିଶି ଯୋଜନା କଲେ କେମିତି ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ କରେଇବେ ।

ଆଉ ଗୋଟେ ଦିନ ସର୍ତ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ ଦୁଇସାଙ୍ଗ ଗଲେ ତାଙ୍କୁ ନିକଟସ୍ଥ ବଡ଼ ସଂସ୍ଥାରେ ତାଟା ବୈଜ୍ଞାନିକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ କହିଲେ, ଆମ ସଂସ୍ଥା ଏଗୁଡ଼ିକର ଟଙ୍କା ଦେବ ଆପଣଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ି ଚାକିରୀ କରିବାକୁ ହେବ, ଏ ସବୁ ଦେଖି ମୁକ୍ତା ଦିଦି ବିଲକୁଲ ଦୁଇ ସାଙ୍ଗକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲାନି, ରାଜିହେଇ ପାଠ ପଢ଼ାରେ ମନ ଲଗାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହ କଲା, ଏମାନେ କହିଲେ ଆପଣ ଘରର ଏକମାତ୍ର ଆୟର ଉତ୍ସ ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆମେ ଗମାସ ଯାଏଁ ମାସିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବୁ, ଆପଣ ଚାକିରି ପାଇଲା ପରେ ୧ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଆମର ସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ପୈଠ କରିବେ ।

ଆପଣଙ୍କ ଚାକିରି ପାଇବାରେ ଆମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ କରିବୁ ।

ମୁକ୍ତା ଦିଦି ପାଠରେ ବହୁତ ଭଲ ତେଣୁ ସେ ୨ମାସ ଭିତରେ ସବୁ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ସାରି ଚାକିରୀ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଇଗଲା ଏବଂ ଚାକିରି ଶାୟ ମାସରେ ପାଇବି ଗଲା ସେଇଟା ମଧ୍ୟ ୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ପ୍ୟାକେଜରେ, ଏତିକି ଭିତରେ ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ ତାଙ୍କ ଜ୍ୱାଇଁକୁ ନିକଟସ୍ଥ ଅସ୍ଥିଶାଳ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଭାଗକୁ ନେଇ ଦେଖାଇ ତାଙ୍କ ଅତଳ ଗୋଡ଼କୁ ଠିକ୍ କରିଛନ୍ତି, କଟାଯାଇଥିବା ଅଧା ହାତରେ ଗୋଟେ ନକଲି ହାତ ଲଗେଇ ଗୋଟେ ସାଧାରଣ ମଣିଷ

ପରି କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆଜି ଅଗଷ୍ଟ ୪ ତାରିଖ ରାକ୍ଷୀପୂର୍ଣ୍ଣିମା, ମୁକ୍ତାର ଆଜି ପ୍ରଥମ ମାସର ଦରମା ଆସିଛି, ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ ବାହାରି ଗଲେ ମିଠା ଆଉ ରାକ୍ଷୀ କିଣି ମୁକ୍ତା ଘରକୁ, କାରଣ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ପାଇଁ ଯୋଡ଼ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ସେଇମାନେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲେ ତାକୁ ପ୍ରତି ମାସରେ ଆଦାୟ କରିବେ ।

ମୁକ୍ତା ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବଡ଼ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସହିତ ତାକି ନେଲା ବସାଇଲା କିପ୍ପି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଦେଲା, ସେତିକିବେଳେ ଲୁହ ଛଳଛଳରେ ଆକାଶ ନିଜର ପ୍ୟାକେଟ ଦେଇ, ତାହାଣ ହାତକୁ ଟେକି କହିଲା ଦିଦି ରାକ୍ଷୀ ବନ୍ଧିବୁନି, ଏ କଥା ଶୁଣି ମୁକ୍ତା ଯେମିତି ସକ୍ ହେଇଗଲା । ପୁଣି ଥରେ ତାକୁ ସିଏ ଡୀକ୍ସ ନଜରରେ ଦେଖିଲା କହିଲା ଇଏ ତ ମୋ ଭାଇ ଆକାଶ, ସେପଟେ ଦେଖିଲା ଇଏ ତ ତା ସାଙ୍ଗ ନିହାର । ଆଜି ଯାଏଁ ସେ କେବେ ହେଲେ ଏମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଦେଖିନି, କାରଣ ଘରର ପରିସ୍ଥିତି ଏପରି କୋଠୁ ଟିକିଏ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିଲେ କେମିତି ତାକୁ କାମରେ ଲଗେଇବା ସେ ଚିନ୍ତା କରି ଆସିଛି, ତା ପରେ ଏମାନଙ୍କର ଶରୀର ଏମିତି ବଳିଷ୍ଠ, ମୁଖ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଇଛିଯେ ଯଦି ଜଣେ ୩ବର୍ଷ ଯାଏଁ ଦେଖିନାହିଁ ବୋଲେ ଚିହ୍ନିବା ଭାରି କଷ୍ଟ ।

ମୁକ୍ତା କିଛି ସମୟ ପରେ ସକରୁ ଆସିଲା ପରେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ବେହାଲ ହେଲା, ସନ୍ଦିପକୁ କହିଲା ଇଏ ମୋ ନିଜଭାଇ ଆକାଶ, ତାର ସାଙ୍ଗ ନିହାର ଆଜି ଯାଏଁ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଆସୁଥିଲେ ଆମେ ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ଆକାଶ ଠାରୁ ବାପା ବୋଉ କଥା ସବୁ ବୁଝିଲା, ବୋଉ ସହିତ ଫୋନରେ କଥା ହୋଇ ଦୀପାବଳୀରେ ଗାଁକୁ ଯିବାପାଇଁ ଠିକ୍ କଲା ।

ଆଜି ମୁକ୍ତା ନିଜେ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ହେଇଗଲା, ସନ୍ଦିପ ଛୋଟ କମ୍ପାନୀରେ ଚାକିରି ପୁଣି ଆରମ୍ଭ କରିଲା, ଏବେ ଦୁହେଁ ବହୁତ ଖୁସିରେ ଅଛନ୍ତି । ମୁକ୍ତା ଗାଁକୁ ଫେରି ଆକାଶର

ବାହାଘର କରିଲା ଏବେ ଭାଇ, ଭଉଣୀ ବହୁତ ଖୁସିରେ ଅଛନ୍ତି । ଏସବୁ ସଫଳ ହୋଇ ପାରିଲା ଆକାଶର ନିଷ୍ଠା ସଂପର୍କ ମୁକ୍ତା ପାଇଁ, ନିହାରର ନିଷ୍ଠା ସଂପର୍କ ଆକାଶ ପାଇଁ ।

ଆଜିକାର ଦୁନିଆରେ ସମ୍ପର୍କର ଆଉ ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ, ଭାଇ ବାହା ହେଇଗଲା, ସ୍ତ୍ରୀର ଆଗମନରେ ସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଇଯାଉଛି, ସେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଆଜି ମୁଁ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀମୀର ସମ୍ପର୍କରେ ଫାଟ କରୁଛି, କାଲି ମୋ ଭାଇର ସ୍ତ୍ରୀ ସେମିତି କରିବ, ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ବାପା ଘରକୁ ଧରି ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ଶଶୁର ଘରକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବାରେ କଷ୍ଟ ହେଉଛି । ତେଣୁ ମଧୁର ବଚନ କହି ସମ୍ପର୍କକୁ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା, କରୁ ବଚନ କହି କାହାର ମନକୁ କଷ୍ଟ ନଦେଇ ସମ୍ପର୍କରେ ଫାଟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ନାହିଁ । ତେଣୁ କଥାରେ ଅଛି “କଥାରେ କାହିଁକି ଦରିଦ୍ରତା ।”

ଠିକଣା- ଗୌରାଦେଇପୁର, କୋଦଳା,
ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା, ୭୬୧୦୩୨

ଚକୋଲେଟ୍

ଶୋଭାମୟୀ ପତ୍ରୀ

ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରୀ ବବଲି କଣ ଗୁଡ଼ାଏ ଭାବିଲା ପରି ଗୁମ୍ ମାରି କ୍ଲାସରୁମରେ ବସିଥିଲା । ଗୁରୁମା ସୂଚନା ଦେଲେ କି ଆସନ୍ତା କାଲି ଠାରୁ ଏକ ତିନି ଦିନିଆ ଖେଳ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହେବ, ଏଥିରେ ଜିତିଥିବା ପିଲାଙ୍କୁ ପଇସା ସହ ଅନେକ ଜିନିଷ ଉପହାର ମିଳିବ । ବବଲିକୁ ତା ସାଙ୍ଗ ମିନିକୁ ହସାଇବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଗଲା

ପ୍ରାୟ । ଖେଳରେ ଶେଷ ଓ ତୃତୀୟ ଦିନ ଥିଲା ଚକୋଲେଟ ଖାଇବାର ପ୍ରତିଯୋଗିତା । ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ନିୟମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଯୋଗୀକୁ ତିନି ମିନିଟ ଭିତରେ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଚକୋଲେଟ ଖାଇବାର ଥିଲା ଆଉ ଯିଏ ଯେତେ ଅଧିକ ଖାଇବ ପୁରସ୍କାର ହିସାବରେ ତାକୁ ତା ମନ ପସନ୍ଦର ଦୁଇଟି ବଡ଼ ବଡ଼ ଚକୋଲେଟ ପ୍ୟାକେଟ ମିଳିବ । ବବଲିକୁ ତା ପାପା ମାମାଙ୍କର ତାଗିଦ୍ ଏବଂ ଡକ୍ଟର ଅଙ୍କଲଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ବାରମ୍ବାର ଡରାଉଥିଲା କି ଯଦି ସେ ଚକୋଲେଟ ଖାଇବ ତେବେ ତା ପୋକଖିଆ ଦାନ୍ତମୂଳ ପାଟି ବିଛା, ଦରଜ ଭଳି ବହୁତ କଷ୍ଟ ହେବ ଏବଂ ପାଟି ଭିତରର ଦୁଇଧାଡ଼ି କଳ ଦାନ୍ତ ଉପାଡ଼ିବାକୁ ହେବ ଯାହା ଫଳରେ ସେ ଆଉ ଭଲମନ୍ଦ କିଛି ଖାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଆଉ ପାକେଇ ହୋଇ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅପମାନ ପାଇବ । ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି କି ବବଲି ଚକୋଲେଟ ଖାଇବାକୁ ଖୁବ୍ ଭଲପାଏ ପୁଣି ବଡ଼ଘରର ଝିଅ ବୋଲି ତା ପାପାମାମା ସବୁବେଳେ ତା ପାଇଁ ଦାମୀ ଚକୋଲେଟ ଖଞ୍ଜା ରଖିଥାନ୍ତି ତଥାପି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ତା ନାମ ନଦେଖି ସମସ୍ତେ

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାନ୍ତି । ପରେ ପରେ ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନଙ୍କ ନାମ ଘୋଷଣା ବେଳେ ବବଲିର ନାଁ ଆଗରେ ଥିବା ଶୁଣି ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ତା ମାମା ରାଗି ଯାଇଥିଲେ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଆଉ ନାଁ କାଟି ହେବନାହିଁ ବୋଲି ସେ ରୁପ୍ ହୋଇ ବସିରହିଥିଲେ । ବବଲି ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ଭଳି ତୃତୀୟ ଦିବସର ଖେଳରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିବାରୁ ତାକୁ ପୁରସ୍କାର ରାଶି ସହିତ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଉପହାର ମିଳିଥିଲା । ସେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛୁଟି ହେବା କ୍ଷଣି ମିଳିଥିବା ସବୁତକ ଖେଳନା, ଖାତା ବହି କଲମ, ଚକୋଲେଟ ଏବଂ ପଇସା ଧରି କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ନଜର ନକରି ଏକ ନିଶ୍ଚାସରେ ଧାଇଁ ଥିଲା ସ୍କୁଲ ଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ଅଛି କହି ଗଲି ତେଇଁ ଯାଇଥିବା ବସ୍ତି ଆଡେ ଆଉ ତା ପାପାମାମା ଯାଉଥିଲେ ତା ପଛେ ପଛେ ।

ଦୀପାବଳିର ଚାରିଦିନ ଆଗରୁ ତାଙ୍କ କଲୋନୀ ଆଲୋକ ମାଳାରେ ସଜହୋଇ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଥିଲା । ତିନିମହଲା ଉପରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗର ଲିଟୁ ଆଲୁଅରେ ଝଲସୁଥିବା ତା କଲୋନୀର ଶୋଭା ଦେଖିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବବଲି ଦେଖୁଥିଲା କଲୋନୀ ପଛପଟର ଘନ ଅନ୍ଧକାରମୟ ବସ୍ତିକୁ ଆଉ ଖୁବ୍ ଦୁଃଖିତ ହେଉଥିଲା, ତାର ସେହି ବସ୍ତିର ଝିଅ ସ୍କୁଲରେ ସବା ପଛଧାଡ଼ିରେ ବସୁଥିବା ମେଧାବୀ ଓ ପ୍ରିୟ ସାଙ୍ଗ ମିନା କଥା ଭାରି ମନେ ପଡୁଥିଲା । ସେ ଭାରୁଥିଲା ମିନାର ସେହି ଡରୁଆ ଡରୁଆ କଥା କି ଆମ ଘରେ ତ ଦୁଇ ଓଲା ରୁଲି ଜଲେନା କି ତିବିରି ଜଲେଇବାକୁ ପଇସା ନାହିଁ ଦୀପାବଳୀରେ ଦୀପ ଓ ବାଣ କୋଉଠୁ ଆସିବ । ତା ଆଖି ଜକେଇ ଆସିଲା ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ସେ ଏକ ଚିରା ଦଦରା ଜରିପାଲ ଘେରା ନୁଆଁଣିଆ ଝାଟି ମାଟିର ଛପର ଘର ଆଗରେ ଅଟକି ପାଲକୁ ଖସ ଖସ କରିବାରୁ ଘର ଭିତରୁ କୁନି କୁନି ଚାରିଜଣ

ଛୁଆଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ବିଧବା ମାଆ ପଦାକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ । ବବଲି ସେମାନଙ୍କ ହାତକୁ ତାର ସରୁତକ ଚକୋଲେଟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁରସ୍କାର ସହିତ ଘରୁ ସ୍କୁଲ ବ୍ୟାଗରେ ଲୁଚେଇ ଆଣିଥିବା ମହମବତୀର କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ୟାକେଟ ବଢ଼ାଇଦେଲା । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମାଆକୁ ପ୍ରଶାମ କରି ଦୀପାବଳିର ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଇ ନିଜେ ତାଙ୍କ ଘର ଆଗରେ ମହମବତୀ ଜଳାଇ ଖୁବ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲା ଏବଂ ତା ମାମପାପା ନିଜକୁ ଗର୍ବିତ ଓ ଭାଗ୍ୟବାନ ମଣୁଥିଲେ ।

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ସେହି ଘର

ଅନୀତା ମିଶ୍ର

ରାତ୍ରିର ନିର୍ମଳ ଆକାଶକୁ ଚାହିଁ ରହିଛନ୍ତି ବରୁଣ । ତାଙ୍କୁ ଭାରି ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ଲାଗୁଛି । ଅସୀମ ନୀରବତା ମଧ୍ୟରେ ଏକୀଭୂତ ହୋଇ ସୁବାସର ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀର ପରିଧିରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ସେ । କ'ଣ କରିବେ ନକରିବେ କିଛି ଭାବି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ପୁଅକୁ ସେ ବହୁତ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ନିଜ ଜୀବନର ଚୁକ୍ଚୁଡ଼ା । ମା ବନିତାଙ୍କର ହୃଦୟକ୍ଷୀଣ । ପୁଅର ପ୍ରଶ୍ନରେ ଦୁଇ ଜଣ ବିଚଳିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ।

ପୁଅ ସୁବାସର ତାଗିଦ୍ ବାପା ତୁମେ ଗାଁର ଜମିବାଡ଼ି ଘରଦ୍ୱାର ବିକି ଦେଇ ଆମ ପାଖରେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଆସି ରୁହ । ତୁମ ଦେହ ଆଜିକାଲି ଭଲ ରହୁନାହିଁ । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସହିତ ରୋଗରେ ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଯାଉଛ । ବୋଉର ବି ଦେହ ଭଲ ରହୁନାହିଁ । ଆଶୁଗଣ୍ଠି ବାତ ଧରିଲାଣି ତା'ର । ସେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାଲି ପାରୁନି । ତାକୁ ଘର କାମରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ଜଣେ ବି ଭଲ ଲୋକ ମିଳୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାପା କ'ଣ ବିଚାର କଲ ଶୀଘ୍ର ଜଣେଇବ ।

ପୁଅର ଡାକରେ ବରୁଣ ବାରୁ ପ୍ରକୃତିସ୍ଥ ହେଲେ । ପୁଅର କଥାରେ ବୋହୂ ସୁହାନା ବି ଏକମତ । ତା'ର ବି ଇଚ୍ଛା ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ମିଳିମିଶି ରହିବା । ନାତି ଅଖଣ୍ଡର ଜେଜେବାପା ଜେଜେ ମାଆଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ, ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭଲ ପାଇବାର ପଟାନ୍ତର ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ବରୁଣ ବାରୁଙ୍କୁ ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ସବୁଦିନ ରହିବା ପାଇଁ ମନ ବଳାଉ ନାହିଁ ।

ଜଳବାୟୁ ମଧ୍ୟ ସୁହାଉ ନାହିଁ । ସରୁବେଳେ ଥଣ୍ଡା କାଶ ଲାଗି ରହୁଛି । ଯାହା ହେଲେବି କଥାରେ ଅଛି ନିଜ ଯାଗାରେ ନିଜେ ରାଜା । ଶେଷରେ ବରୁଣ ବାରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ଯେ ସେ ଘରଦ୍ୱାର ଜମିବାଡ଼ି ଇତ୍ୟାଦି ବିକି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ସେହି ଘର ସହିତ କେତେ ଯେ ଅଭୁଲ୍ଲା ସ୍ମୃତି ଜଡ଼ିତ । ବାପା ଜେଜେ ଅମଳର ସେହି ଜନ୍ମମାଟିକୁ କେମିତି ବା ମୂର୍ଚ୍ଛି ପାରିବେ ସେ ।

ବରୁଣ ବାରୁଙ୍କର ଅହେତୁକ ମମତା ନିଜ ଘର ନିଜ ଜନ୍ମମାଟି ପ୍ରତି ଅନନ୍ୟ ଅସୀମ । ସେହି ଘର ତାଙ୍କର ନିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଶ୍ୱାସ । ସେହି ଘରେ ସେ ତାଙ୍କର ପୁରା ଜୀବନ କଟାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ପାଖ ଗାଁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷକତା ସହ ଜମିବାଡ଼ି ଚାଷବାସରେ ତାଙ୍କ ପିତା ନରହରିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବାପା ଦୁଇ କକେଇ ଏକାଠି ରହୁଥିଲେ । ପରିବାର ଭିତରେ ସ୍ନେହ, ଶ୍ରଦ୍ଧା ଆଉ ଅସରନ୍ତି ମମତାର ଝଙ୍କାର ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲା । ପର୍ବପର୍ବାଣୀରେ ଏକାଠି ହେବା ସେମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦର ଉତ୍ସ ଥିଲା । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ବୁଝାମଣା, ବିଶ୍ୱାସ ଭରଷା, ସଦିଚ୍ଛା, ଶୁଭେଚ୍ଛା ଥିଲା ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନର ମାପକାଠି । ଖୁବ୍ ସୁଛନ୍ଦରେ ଖୁସିରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସେହି ଘର ତଥା ଜମିବାଡ଼ିକୁ ବିକିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ପୁଅ ସୁବାସକୁ ସଫା ମନା କରିଦେଲେ । ବନିତାଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ । କିଛି ଦିନ ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ରହିବା ପରେ ପୁଅର ଅନିଚ୍ଛା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ସଂସ୍ଥାପକ ତାଙ୍କର ସେହି ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

ଏହା ଭିତରେ ଦୁଇଟି ବର୍ଷ ବିତି ଯାଇଛି । ହଠାତ୍ ଦିନେ ସୁବାସର ଫୋନ୍ ଆସିଲା, ବାପା ଆମେ ସମସ୍ତେ ଗାଁ ଘରକୁ ଫେରି ଆସୁଛୁ । ବରୁଣ ବାରୁଙ୍କର କପାଳରେ

ବିସ୍ମୟର ଚିହ୍ନ । ପୁଅର କଥା ଶୁଣି ସେ ନିଜକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । କ'ଣ ହେଲା ବାପା ? ତୁ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛୁ । ବିମର୍ଷ କଣ୍ଠରେ ସୁବାସ କହିଲା, ବାପା, ମୋତେ କମ୍ପାନୀରୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବାହାର କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ଜାଣି ବରୁଣ ବାବୁ ଦୁଃଖରେ ମୁଗ୍ଧମାଣ ହୋଇପଡ଼ୁଥାନ୍ତି । ମା'ଙ୍କର ମନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କଷ୍ଟ ଲାଗୁଥାଏ ।

ସୁବାସ କ'ଣ ଆଉ କରିଥାନ୍ତା । ଶେଷରେ ସେହି ଘରେ, ଯେଉଁଠି ତା'ର ପିଲାଦିନ ସ୍ମୃତି ଏବେ ବି ସତେଜ ଓ ଜୀବନ୍ତ ଅଛି, ସେହିଠାରେ ରହିବାକୁ ସୁଦୂର ବାଙ୍ଗାଲୋରରୁ ଫେରି ଆସିଲା ସେ । ଆଜି ଯଦି ସେହି ଘର ତା' ବାପା ବିକ୍ରି କରିଦେଇ ଥାଆନ୍ତେ, ସେ କେଉଁଠି ରହିଥାନ୍ତା । ସେହି ଘର ଏବେ ସୁବାସ ପାଇଁ ମନ୍ଦିର ଅଟେ । ଆଉ ତା'ର ବାପା ମାଆ ତା' ପାଇଁ ଜୀବନ୍ତ ଇଶ୍ୱର ଇଶ୍ୱରୀ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର

କୁଆଁର ପୁନେଇଁ

ସଂତୋଷିନୀ ଦାଶ

ଆଜି କୁଆଁର ପୁନେଇଁ । ରାତିର ତୋଫା ଜହ୍ନକୁ ଚାହିଁ ତା ଭିତରେ ବିନୟ ଖୋଜୁଥିଲା ତା ମନର ମାନସୀକୁ । ଆଖିରୁ ଥପ ଥପ ହୋଇ ବୋହି ଯାଉଥିଲା ଶ୍ରୀବଣର ଧାରା । କାନ୍ଧରେ କାହାର ସ୍ପର୍ଶ ଅନୁଭବ କରି ସେ ପଛକୁ ଚାହିଁଲା । ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିଲା ନାହିଁ ନିଜ ଆଖିକୁ । ତାରି ପିଲାଦିନର ସାଥି ସୀମା । ଫୁଲୁଳା ହାତ, ପରିଧେୟ ଏକ ଧଳା ଶାଢ଼ୀ, ଶୁଖିଲା ମୁହଁ । କଣ କହିବ ସୀମାକୁ, କଣ ପଚାରିବ ତାକୁ କିଛି ବୁଝି ପାରିଲାନି ।

ଏଇ ସୀମା ତାରି ଗାଁ ର ଝିଅ । ଏକା କ୍ଲାସରେ ପଢୁଥିଲେ । ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀ ଏକା ସାଥରେ ପାଲୁଥିଲେ । ଦୁହେଁ ଭଲ ପଢୁଥିଲେ । ଜଣେ ପ୍ରଥମ ହେଲେ ଆର ଜଣକ ଦ୍ୱିତୀୟ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପାହାଚ ଚଢ଼ିବା ଭିତରେ ପରସ୍ପରର ନିକଟତର ହୋଇଥିଲେ । ଉଭୟେ ଉଭୟଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ସେଦିନ ବି ଥିଲା କୁଆଁର ପୁନେଇଁ ରାତି । ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ପୂଜା କରି ଉଭୟେ ଜୀବନସାଥୀ ହେବାର ଶପଥ ନେଇଥିଲେ ।

ମେଟ୍ରିକ ପରୀକ୍ଷା ପରେ ପାଖ କଲେଜରେ ପଢ଼ିଥିଲା ସୀମା । ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଦୂର ସହରକୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲା ବିନୟ । ବି ଏ ପାସ କରିବା ପରେ ଏକ ଇଞ୍ଜିନିୟର ପୁଅ ସହିତ ସୀମାର ପିତାମାତା ତାର ବିବାହ କରାଇ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦ କରି ପାରି ନ ଥିଲା ସୀମା । ମନର ଦୁଃଖକୁ ମନରେ ଚାପି ଶାଶୁଘରକୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲା ।

ସହରରେ ଥାଇ ଏ ଖବର ପାଇଥିଲା ବିନୟ । ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥିଲା । ସେ ଏବେ ବି ପାଠପଢ଼ା ସାରି ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ନିଜେ ଛିଡ଼ା ହୋଇନି । ବିବାହ କଥା ଚିନ୍ତା କରିବ କେମିତି ? ମନକଥା ମନରେ ମାରି ପାଠପଢ଼ାରେ ମନ ଦେଲା । କିନ୍ତୁ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ଭୁଲି ପାରିଲା ନାହିଁ । କଲେଜ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଝିଅ ତା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ କାହାକୁ ବି ପ୍ରଶ୍ନୟ ଦେଇନି ।

ପଢ଼ା ସରିବାପରେ ଭଲ ଚାକିରୀ ପାଇଛି । ବାପାମା ତାର ବିବାହ କଥା ପକାଇଛନ୍ତି । ବିନୟ କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ଆଳ ଦେଖାଇ ରାଜି ହୋଇନି । ପିତାମାତାଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖରେ ଆଣି ରଖିଛି । ସେବାଶୁଶ୍ରୁଷା କରିଛି । କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଜୀବନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି ବିନୟ । ସହରରେ ଆଉ ମନ ଲାଗୁନି । ଗାଁ କଥା ମନେ ପଡୁଛି ବାରମ୍ବାର । ଏ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଦୁଃଖଦ ଖବର ମଧ୍ୟ ସେ ପାଇଛି । ହୃଦୟାତରେ ସୀମାର ସ୍ୱାମୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି । ସୀମାର ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଓ ଗୋଟିଏ ଝିଅ । ଛୁଆ ଦୁଇଟିଙ୍କୁ ଧରି ସୀମା ଆସି ବାପଘରେ ରହୁଛି । ଏ ଖବର ଶୁଣିବା ପରଠାରୁ ଗାଁର ଆକର୍ଷଣ ତୀବ୍ରତର ହୋଇଛି । ସୀମା ସୁଖରେ ଅଛି ବୋଲି ସେ ନିଜ ମନକୁ ବୁଝାଇ ଦେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସୀମାର ଦୁଃଖ ଖବର ଶୁଣି ସେ ନିଜେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଛି ।

ଏଥର ପୂଜା ଛୁଟିରେ ଗାଆଁକୁ ଯାଇଛି ବିନୟ । ପୁନେଇଁ ଜହ୍ନକୁ ଦେଖି ଉଦାସ ହୋଇ ବସି ରହିଛି । ଆଖିରୁ ବୋହି ଯାଉଛି ଶ୍ରୀବଣର ଧାରା । କାନ୍ଧରେ କାହାର ହସ୍ତ ସ୍ପର୍ଶ ଅନୁଭବ କରି ପଛକୁ ଅନାଇ ଚମକି ପଡ଼ିଲା । ଆଖି ଆଗରେ ଝାଉଁଳା ମୁହଁ ନେଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି ସୀମା । ବିନୟକୁ ଆବେଗରେ ଚାପି ଧରି କାନ୍ଦି ଉଠିଲା । ତାକୁ ବୁଝାଇ

ସୁଖାଇ ଶାନ୍ତ କରିବା ପରେ ସୀମା ଓ ଦୁଇ ଛୁଆର ଦାୟିତ୍ୱ ନିଜେ ନେବ ବୋଲି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲା ବିନୟ । ସୀମାର ବାପାଙ୍କ ଅନୁମତି ନେଇ ସୀମାର ମଥାରେ ସିନ୍ଦୂର ପିନ୍ଧାଇ ନିଜ ଘରକୁ ବୋହୂ କରି ଆଣିଲା । କୁନି କୁନି ପୁଅଝିଅଙ୍କ କଳରବରେ ମୁଖରୀତ ହୋଇ ଉଠିଲା ଘର ଅଗଣା । ଆଜି ବି ଆକାଶରେ ଜହ୍ନ ହସୁଥିଲା ତାର ପରିବାର ଉପରେ ଆଶିଷ ଝରାଇ । ବିନୟ କହୁଥିଲା ଆମ ଭିତରେ କିଛି ଅଛି ସୀମା ଯାହା ଆଜି ଆମକୁ ଏକାଠି କରି ଦେଇଛି । ବିନୟ ଛାତିରେ ଆଉଜି ପଡ଼ି ସୀମା ହସୁଥିଲା ।

ବରଗଡ଼

ବାତ୍ୟା ଆସୁଛି

ବିଶ୍ୱ ରଞ୍ଜନ ଜେନା

(୧)

ବାତ୍ୟା ଆସୁଛି । ଚିତ୍ତିରେ ଘନ ଘନ ଖବର ଦେଖାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଯେଉଁ ଚ୍ୟାନେଲ୍ ଲଗାଇବ ସେଥିରେ ସେଇ କଥା ଲାଗୁଛି ଯେମିତି ବାତ୍ୟା ଆସୁନାହିଁ ତ ଏ ଖବରକୁ ନେଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ଏକ ରୀତିମତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଚାଲିଛି ଚ୍ୟାନେଲ୍ ମାନଙ୍କରେ । କିଏ କହୁଛି ସଠିକ୍ ଓ ନିର୍ଭୁଲ ଖବର ପାଇଁ ଆମ ଚ୍ୟାନେଲ୍ ଦେଖ ତ କିଏ କହୁଛି ଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ଜିରୋରୁ ଖବର ପାଇଁ ଆମ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରୁହ । ବେଳେବେଳେ ଲାଗୁଛି ବାତ୍ୟା ଆସୁଛି ବୋଲି ଯେତିକି ଡର ଲାଗୁନାହିଁ ଏ ନିଉଜ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍ ଦେଖିଲେ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଡର ଲାଗୁଛି ।

(୨)

ବାତ୍ୟା ଆସୁଛି । ସରକାର ଖୁବ୍ ତପ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଯେମିତି ବି ହେଲେ ସଠିକ୍ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବା 'ଜିରୋ କାଜୁଆଲିଟି' ବା 'ଶୂନ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ' ହିଁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ । କାହା ଆଖିକୁ ନିଦ ନାହିଁ । ଘନ ଘନ ବୈଠକ ବସୁଛି । ବିଚାର ବିମର୍ଷ ଚାଲୁଛି । ଯେତେ ଯାହା ହେଲେ ନୁଆ ସରକାର । ଯଦି କିଛି ଏପଟ ସେପଟ ହୋଇଗଲା ବିରୋଧୀମାନେ ତ ଅନାଇ ବସିଛନ୍ତି ଜିରାରୁ ଶିରା କାଢ଼ି ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ ।

(୩)

ବାତ୍ୟା ଆସୁଛି । ଯେବେଠାରୁ ଏ ଖବର ଆସିଲା ସରକାରୀ ବାବୁଜଣଙ୍କର ମନ ପୁରା ଖଟା ହୋଇଗଲା । ଚତୁର୍ଥ ଶନିବାର ଓ ରବିବାରକୁ ମିଶାଇ ଚାରିଦିନ ଛୁଟିଥିଲା ।

ସିଏ ବି ଆଉ ତିନି ଦିନ ଛୁଟି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯାହା କି ମଞ୍ଜୁର ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଭାବିଥିଲେ ଏ ଲମ୍ବା ଛୁଟିରେ ପରିବାର ଚିକିଏ ଶୁଶ୍ରୁରଘର ଆଡେ ବୁଲିଆସିବେ । କି ବାତ୍ୟା ଆସିଲା ଯେ ସବୁ ଛୁଟି ବାତିଲ୍ ।

(୪)

ବାତ୍ୟା ଆସୁଛି । ଏ ଖବର ପ୍ରଚାର ହେବା ପରେ ବଡ଼ ହେଉ ଅବା ଛୋଟ ସବୁ ଦୋକାନରେ ଭିତ ଅହେତୁକ ଭାବରେ ବଢ଼ିଯାଇଛି । କିଲେ ଜାଗାରେ ଲୋକମାନେ ଦୁଇ ତିନି କିଲୋ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ପରିବା ରେଟ୍ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅନୁପାତରେ ବଢ଼ିଚାଲିଛି ଘଣ୍ଟାକୁ ଘଣ୍ଟା । ସବୁ ପରିବା ଯେମିତି ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଏକ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଚଳାଇଛନ୍ତି । ସକାଳେ ପରିବା ରେଟ୍ ଯାହାଥିଲା ଖରାବେଲେ ଦୁଇଗୁଣ ତ ରାତିକୁ ତିନିଗୁଣ । ଦୋକାନୀଟି ବି ମନେ ମନେ ଭାରୁଛି, ବେଶି ନହେଲେ ନାହିଁ ବର୍ଷରେ ଏମିତି ସାତ ଆଠଟା ବାତ୍ୟା ଆସିଲେ ବେପାର ଭଲ ଜମିଯା'ନ୍ତା ।

(୫)

ବାତ୍ୟା ଆସୁଛି । ଯେବେଠାରୁ ସିଏ ଏକଥା ଶୁଣିଲାଣି ତା ମନରେ ଛନକା ପଶିଗଲାଣି । ସକାଳୁ ନିଜ କତା ଚାଳ ଛପର ଘରକୁ ସଜାଡ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । କେଉଁଠି ଖୁଞ୍ଚା ମାରୁଛି ତ କେଉଁଠି ପଲିଥିନ୍ ପକାଇ ରସିରେ ବାନ୍ଧିଦେଉଛି । ବେଶି ପଛେ ନହେଉ ବାଆକୁ ବତା ଭଳି ଏ ଖୁଞ୍ଚା ଆଉ ପଲିଥିନ୍ କିଛି ତ କାମଦେବ । ଛେଳି ଆଉ ଗାଈଙ୍କ ପାଇଁ ଘାସପତ୍ର ବି ସଜାଡ଼ି ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମଣିଷ ସିନା ଦିନେ ଦି ଦିନ ଉପାସ ରହି ଯାଇପାରେ ହେଲେ ଏ ନୀରିହ ଜନ୍ମ, ସେମାନେ କଣ ବୁଝିବେ ? ଏ ବାତ୍ୟା କାହା ପାଇଁ କ'ଣ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ତା ଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅଭିଶାପ ।

(୬)

ବାତ୍ୟା ଆସୁଛି । ଚଷାପୁଅ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ଦେଇ ବସିଛି । ଧାନକ୍ଷେତକୁ ଦେଖିଲେ

ମନ କୋରି ହୋଇଯାଉଛି । ଏସନ ଭଲ ପାଳକ ହୋଇଥିଲା । ବିଲକୁ ଦେଖିଲେ ଯେତେ ପୁରି ଯାଉଥିଲା । ଆଉ କିଛିଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ବିଲରୁ ଧାନ ଆଣି ଖଳାରେ ଗଦା କରି ଦେଇଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏମିତି ଏବସ୍ତା ଯେ ନା ଘରକୁ ନେଇ ହେଉଛି ନା ମନ ସମ୍ଭାଳି ହେଉଛି । ଯଦି ଜୋର୍ରେ ପବନ ବର୍ଷା ହେଲା ସବୁ ଧାନଗଛ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । କେତେ କଷ୍ଟ କରି ମାଟି ସହ ମାଟି ହୋଇ ସିଏ ଲାଗିଥିଲା କ୍ଷେତରୋ ଆଶା କରିଥିଲା ଭଲ ଫସଲ ହେଲେ ଯାହା ରଖି ଆଣିଥିଲା ସବୁ ସୁଖଦେବ । କିନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଦଇବ ବୋଧେ ସହିଲା ନାହିଁ । ଏକଥା ଭାବିଲା ମାତ୍ରେ ଆଖି ଜକେଇ ଆସୁଛି ।

(୭)

ବାତ୍ୟା ଆସୁଛି । ଚିଢି ଆଉ ମୋବାଇଲ୍ରେ ଏ ଖବର ଶୁଣି ଶୁଣି ବଡ଼ ଚିତା ଲାଗିଲାଣି । ସେଥିପାଇଁ ଅଫିସ୍‌ରୁ ଆସି ମୁଁ ବସିଗଲି ବହି ପଢ଼ିବାରେ । ବଜାରରୁ ଯାଇ କିଛି ପରିବା ନେଇ ଆସୁନ । – ଧର୍ମପତ୍ନୀ କହିଲେ ।

ଦି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ପରା ହାଟରୁ ଏତେ ପରିବା ଆଣିଥିଲି । ସବୁ କ'ଣ ସରିଗଲାଣି । ବାତ୍ୟା ଆସୁଛି ବୋଲି ଜାଣିପାରୁନ ବୋଧେ । ସମସ୍ତେ କେତେ କ'ଣ କିଣି ଆଣି ଘରେ ରଖୁଛନ୍ତି । କି ଲୋକ କେଜାଣି ଇଏ ? ସବୁ ଜାଣି ବି ପଶିଗଲେ ସେ ବହି ଭିତରେ । ଯୁ ପୂର୍ବରୁ କି ବାହାରର ବାତ୍ୟା ମୋ ଘରେ ଝଡ଼ର ତାଣ୍ଡବ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ମୁଁ ବିନା କିଛି ଉତ୍ତରରେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ବ୍ୟାଗ ଧରି ବାହାରିଗଲି ଚଢ଼ାଦରରେ ପରିବା କିଣିବାକୁ ।

ମାର୍ଚ୍ଚତ୍ - ବିଜୟ କୁମାର ଜେନା

ବାସନ୍ଦରା, ଜଗତସିଂହପୁର - ୭୫୪୧୧୧

ମୋ - ୯୩୪୮୭୪୯୭୮୨

ରକ୍ତ ଗୋଲାପ

ଆଶୁତୋଷ ମେହେର

ଦୂର ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ତଳେ ଜଙ୍ଗଲ ଘେରା ଗାଁ, ନାଁ ତା'ର କାମିନୀପୁର । ସେଇ ସୁନ୍ଦର ଗାଁରେ ଗୋଟାଏ ଛୋଟ କୁଡ଼ିଆ କରି ରହୁଥିଲା ମାଳତୀ । ତା'ର ଜୀବନ ଶାନ୍ତ ସରଳ ଲାଗୁଥିଲା ସିନା, ସେ ସଦାବେଳେ ରହୁଥିଲା ଚିତ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ଓ ଦୁଃଖୀ । ସତେ ଯେମିତି ତା' ହୃଦୟରେ ଲୁଚି ରହିଥିଲା କେଉଁ ଗୋଟାଏ ଅଜଣା ଦରଦଭରା କାହାଣୀ ।

ତଥାପି ଜୀବନ ଜୀବିକା ପାଇଁ ମାଳତୀ ପରଘରେ ଶ୍ରମ କରି ପେଟ ପୋଷୁଥିଲା । ତା ଛଡ଼ା ନିଜ କୁଡ଼ିଆ ଘର ପଛପଟେ ଗୋଟାଏ ଫୁଲ ବଗିଚା କରି ଫୁଲ ବିକ୍ରି କରି ଗାଁ ମନ୍ଦିର ଆଗରେ । ତା ବଗିଚାରେ ଥିଲା ଅନେକ ଗୋଲାପ ଫୁଲର ଗଛ । ତେବେ ଗୋଟିଏ ଲାଲ ରକ୍ତ ଗୋଲାପ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ବେଶୀ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିଲା । ସେ ଗୋଲାପ ଗଛର ଫୁଲର ରଙ୍ଗ ଏତେ ଗାଢ଼ ଥିଲା ଯେ ମନେ ହେଉଥିଲା ସତେ ଯେମିତି ରକ୍ତ ତା'ର ପାଖୁଡ଼ାରେ ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଛି । ମାଳତୀ ଏହି ଗୋଲାପ ଗଛକୁ ନିଜ ଜୀବନରୁ ଅଧିକ ଭଲପାଉଥିଲା । ଏ ଗୋଲାପ ଗଛର କଥା ମନେ ପକାଇଲେ ମାଳତୀ ବେଶ ଭାରୁକ ହୋଇପଡ଼ୁଥିଲା ।

ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷେ ତଳେ ମାଳତୀର ସ୍ୱାମୀ ଭାବଗ୍ରାହୀ ଗାଁ ଛାଡ଼ି ଦାଦନ ଖଟିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶକୁ ଯାଇଥିଲା । ଗାଁରେ କମାଣୀର ବାଟ ସବୁ ବନ୍ଦ, ତେଣୁ

ଘର ଚଲାଇବା ମୁସ୍ତିଲ ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ ଦାଦନ ଯିବା ହିଁ ଭାବଗ୍ରାହୀ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାଟ । ଗଲା ବେଳକୁ ମାଳତୀର ଦୁଃଖ ଦେଖି କହିଥିଲା, “ଚିନ୍ତା କରିବୁନି । ବେଶ୍ କିଛି ମୋଟା ପଇସା କମାଣି କରି ମୁଁ ଫେରିବି, ମାଳତୀ । ବାଡ଼ି ପଟେ ଲଗାଇଥିବା ରକ୍ତ ଗୋଲାପ ଗଛର ଯତ୍ନ ନେବୁ ତାକୁ ହେପାଜତରେ ରଖିବୁ । ତୋ ପାଇଁ ସେଇଟା ମୋର ଚିନ୍ତା ହୋଇ ରହିବ ।” ଭାବଗ୍ରାହୀ ନିଜ ହାତରେ ଏହି ଲାଲ ଗୋଲାପ ଗଛଟି ଲଗାଇଥିଲା କିଛି ଦିନ ଆଗରୁ ।

ମାସ ମାସ ଗଲା, ବର୍ଷ ବି ବିତିଲା କିନ୍ତୁ ଭାବଗ୍ରାହୀ ଫେରିଲା ନାହିଁ । ମାଳତୀ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଗୋଲାପକୁ ପାଣି ଦେଉଥିଲା, ଯେମିତି ଏହା ଭାବଗ୍ରାହୀର ସ୍ମୃତିକୁ ଜୀବନ୍ତ ରଖିବ ।

ହଠାତ୍ ଦିନେ ଗାଁରେ ଗୋଟାଏ ଦୁଃଖଦ ଖବର ଆସିଲା ଯେ ଭାବଗ୍ରାହୀ ଯେଉଁ ପଥର ଖାଦାନରେ କାମ କରୁଥିଲା ସେଠି ଗୋଟାଏ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ଆଉ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସହ ଭାବଗ୍ରାହୀର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଛି । ମାଳତୀ ପୁରା ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲା । ସେ ପାଗଳ ହୋଇ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ସେ ରକ୍ତ ଗୋଲାପ ଗଛ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା, ତା’ର ଆଖିରୁ ଲୁହ ଧାରଧାର ଝରିଯାଉଥିଲା । ସେ ଦେଖିଲା ସେ ଗଛରେ ସକାଳେ ଫୁଟିଥିବା ନାଲି ଗୋଲାପଟି ଆହୁରି ଗାଢ଼ ଲାଲ ଦେଖାଯାଉଛି, ସତେ ଯେମିତି ଭାବଗ୍ରାହୀର ଆତ୍ମା ତା’ ଭିତରେ ମିଶି ଯାଇଛି ।

ଗାଁ ଲୋକ ତ ମାଳତୀକୁ ପ୍ରବୋଧ ଦେଇ ସମ୍ଭାଳିଲେ ହେଲେ ଭିତରେ ଭିତରେ କୁହାକୁହି ହେଲା ଯେ ଏ ରକ୍ତ ଗୋଲାପ ଗଛ ଓ ତା ଫୁଲ ବଡ଼ ଅଭିଶପ୍ତ । ଯଦି କେହି ତାକୁ ଛୁଇଁବ ତା’ ପାଖକୁ ଯିବ, ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ତାଙ୍କୁ ଘେରିବ । ମାଳତୀ ଏସବୁ ଗପକୁ

ବିଶ୍ୱାସ କଲାଣି, ବରଂ ହସି ଉଡ଼ାଇ ଦେଉଥିଲା । ହେଲେ ତା' ମନ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଅଜଣା ଭୟ ଘାଣ୍ଟି ହେଉଥିଲା ।

ତେବେ ଲୋକଙ୍କ ମୁହଁକୁ କିଏ ବନ୍ଦ କରିବ ? ଲୋକଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଶୁଣି ବିରକ୍ତିରେ ମାଳତୀ ଭାବିଲା ଯେ ରକ୍ତ ଗୋଲାପ ଗଛକୁ ଉପାଡ଼ି ନଷ୍ଟ କରି ଦେବ । ଏମିତି ଭାବନା ନେଇ, ଗୋଟେ ଦିନ, ଯେ ଗୋଲାପକୁ ଉପାଡ଼ି ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ହଠାତ୍ ଯେ ଗଛର କଣ୍ଠା ତା'ହାତରେ ପଶିଗଲା, ଆଉ ବହୁତ ରକ୍ତ ଝରିଲା । ତେବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ଗୋଲାପର ଗଛର ଡାଳ ତା ରକ୍ତକୁ ଶୋଷି ନେଲା, ଆଉ ତା'ର ଫୁଲ ସବୁର ପାଖୁଡ଼ା ରଙ୍ଗ ଆହୁରି ଗାଢ଼ ହୋଇଗଲା ।

ମାଳତୀ ଭୟଭୀତ ତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଯେ ଗୋଲାପକୁ ଛାଡ଼ି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଯେ ଅନୁଭବ କଲା ତା ମନ ଭିତରେ କେଉଁ ଏକ ଅଜଣା ସ୍ୱର କହୁଛି, ଆରେ ଏହି ଗୋଲାପ ଗଛ ଭାବଗ୍ରାହୀର ଶେଷ ସଦ୍‌ବକ୍ତ । ଯେ ଗଛକୁ ବଞ୍ଚାଇକରି ରଖ ।

ଯେ ଦିନଠୁଁ ମାଳତୀ, ପ୍ରତିଦିନ ଯେ ଗୋଲାପ ଗଛର ଯତ୍ନ ନେଇ ପାଣି ଦେଲା, ଗଛକୁ ବେଳେ ବେଳେ ଗେଲ କଲା, ସତେ ଯେମିତି କି ଯେ ଭାବଗ୍ରାହୀର ସ୍ମୃତିକୁ ଜୀବନ୍ତ କରି ପାରିଛି । ଗାଁର ଲୋକେ ଏ ସବୁ ଦେଖି ମାଳତୀ ପାଗଳୀ କହିଯାଇଛି ବୋଲି କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ତଥାପି ମାଳତୀ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲା, ଏହି ଲାଲ ରକ୍ତ ଗୋଲାପ ତା'ର ପ୍ରେମର ଏକମାତ୍ର ସାକ୍ଷୀ, ଭାବଗ୍ରାହୀର ସ୍ମୃତି ।

ସମୟ ଏମିତି ଦୁଃଖର ସହ ବିତୁଥିଲା ମାଳତୀ ପାଇଁ ।

ପାଖାପାଖି ବର୍ଷେ ପରେ, ନିଜ ଅଯତ୍ନରୁ ମାଳତୀର ଦେହ ବିଗିଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଧୀରେ ଧୀରେ ଯେ ରୋଗରେ ଶଯ୍ୟାଶାୟୀ ହେଲା । ଗାଁ ଲୋକଙ୍କୁ ଭାବି ଯେ ତା'ର ଶେଷ

ଇଚ୍ଛା କଥା କହିଲା ଯେ ସେ ରକ୍ତ ଗୋଲାପ ଗଛ ପାଖରେ ଶୋଇବ । ତା କଥା ମାନି ଗାଁ ଲୋକେ ତାକୁ ନେଇ ସେ ଗଛ ପାଖରେ ଖଟିଆ ପାରି ଶୁଆଇ ଦେଲେ । ସେହି ରାତିରେ, ଲୋକେ ଦେଖିଲେ ସେ ରକ୍ତ ଗୋଲାପ ଗଛରେ ଫୁଟିଥିବା ଗୋଲାପ ସବୁର ପାଖୁଡ଼ା ଝଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭକରି ମାଳତୀର ଦେହସାରା ବିଞ୍ଚିହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ଧୀରେ ଧୀରେ ସେ ନାଲି ପାଖୁଡ଼ାର ରକ୍ତରଙ୍ଗ ଫିକା ହୋଇଗଲା । ଖଟରେ ଶୋଇଥିବା ମାଳତୀର ଶରୀର ଆପେ ଆପେ ନିଶ୍ଚଳ ହୋଇଗଲା ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଗାଁ ଲୋକେ କୁହାକୁହି ହେଲେ ମାଳତୀ ଓ ଭାବଗ୍ରାହୀଙ୍କ ପ୍ରେମ ଅତୁଟ ଓ ଗଭୀର ଥିଲା । ଶେଷରେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କ ଆତ୍ମାର ମିଳନ ହୋଇଯାଇଛି ।

ତା ପରଦିନ ଗାଁ ଲୋକେ ଦେଖିଲେ, ରକ୍ତଗୋଲାପ ଗଛଟି ଆପେ ଆପେ ଶୁଖି ମରିଯାଇଛି ।

୫୪ ଆର୍ଯ୍ୟପଲ୍ଲୀ

କିଟଛକ ପଟିଆ ଭୁବନେଶ୍ୱର ୭୫୧୦୨୪

ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୦୮୫୩୯୭

ଟିକେ କଥା ଟିକେ ଗୀତ

ଦିବାକର ନାୟକ

ନା, ଆଉ ନିଦ ହବନି । ବାରମ୍ବାର କଡ଼ ଲେଉଟାଇବା ହିଁ ସାର । ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଜୟପୁରରୁ ଫେରିଲା ବେଳେ ବସ୍ ର ସେହି ଘଟଣା ମୋ ମନକୁ ଭାରି ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଛି । ସେତିକି ଭୁଲିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, ସେତିକି ବେଶୀ ଆଖି ଆଗରେ ନାଟି ଯାଉଛି ।

ବସରେ ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼ । ଗୋଟିଏ ବି ସିଟ୍ ଖାଲି ନଥାଏ । ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ଠିଆ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସାଇଡ଼ରେ ବସିଥିବା ଜଣେ ଯୁବକକୁ ରିକ୍ୱେଷ୍ଟ କଲି, “ଟିକେ ଜାଗା ହବ କି ?”

ସେ ମୋର ତାଲୁରୁ ତଳିପା ଉପରେ ନଜର ବୁଲାଇ ଆଣି ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ କହିଲା, “ନା” ।

ମୁଁ ଆଇକୁ କହିଲି, “ଆଇ, ଜାଗା ନାହିଁ । ଟିକେ ତଳେ ବସି ଯା' ।”

ଏହା ଶୁଣି ସେ ଯୁବକଟା କହିଲା, “ବୁଢ଼ୀ ମା, ଏଇଠି ବସ । ମୁଁ ଆଗରେ ଓହ୍ଲାଇବି ।”

କେତେ ଭଲ ପିଲାଟା । ମୋ ଭଳି ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅଟାକୁ ଯେ କେହି ଡାକି ପାଖରେ ବସେଇବାକୁ ଚାହିଁବ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେୟା କଲାନି । ବରଂ ଠିଆ ହୋଇ ମୋ ଆଇକୁ ସିଟ୍ ଛାଡ଼ିଦେଲା । ମଣିଷ ପଣିଆ ଟିକେ ଅଛି । ବୋଧହୁଏ ମୋର ଏହି ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଦର

ଖଣ୍ଡିଆ ନଗ୍ନ ପୋଷାକ ତାକୁ ଭଲ ଲାଗିନି । କେଡ଼େ ପବିତ୍ର ମନ ତାର । ଆଦିମ ମଣିଷ ପ୍ରଥମେ ନଗ୍ନ, ତାପରେ ଗଛର ବକଳ ପିନ୍ଧୁଥିଲା । ଧୀରେ ଧୀରେ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ସଭ୍ୟତା ଆଡ଼କୁ ଗତିକଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଆଧୁନିକ ନାଁରେ ପୋଷାକ ପରିଧାନ ଛୋଟ ହୋଇ ଆସୁ ଆସୁ ଫଗା ଚିରା ଭଳି ପୋଷାକକୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ କିଣି ପିନ୍ଧିବା ଗୋଟିଏ ଟ୍ରେଣ୍ଡ୍ ରେ ପରିଣତ ହେଲାଣି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏତେ ଶିକ୍ଷିତା ହୋଇ ସେହି ସ୍ରୋତରେ ଆଦିମ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁଛି । ଛି, ମୁଁ ମୋ ସଂସ୍କୃତି, ପରମ୍ପରା ଓ ସଭ୍ୟତାକୁ ଭୁଲି ଯାଇ ବଡ଼ ଭୁଲ୍ କରୁଛି ।

ମୁଁ ଏମିତି କେତେ କ'ଣ ଭାବି ଯାଉଥାଏ । ସେ ମୋ ପାଖରେ ସୁନାପିଲାଟି ପରି ଠିଆ ହୋଇଥାଏ । ବାଟରେ ଘାଟି ଟର୍ଣ୍ଣ ଗୁଡ଼ିକରେ ଟିକେ ମୋ ଦେହରେ ବାଡ଼େଇ ହେଇଗଲେ ସରି କହି ଖଣ୍ଡେ ଦୂର ଘୁଞ୍ଚି ଯାଉଥାଏ । ବାରମ୍ବାର ଘାଟିରେ ଏମିତି ଘଟୁଥିଲେ ବି ମୁଁ କିଛି କହୁ ନଥାଏ । ହେଲେ ସେ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଆଗ ଷ୍ଟପେଜରେ ଓହ୍ଲାଇଲାଣି । ଆମ ସହ କୋରାପୁଟ ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ହିଁ ଓହ୍ଲାଇଲା । ଆମେ ପରଜା ସାହି ଛକରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ ସେ ଆମଠାରୁ ବହୁତ ଆଗରେ ଥିଲା । ଆମେ ପରଜା ସାହି ଆଡ଼କୁ ମୁହାଁଇଲା ବେଳେ ଦେଖିଲି, ସେ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ମୈତ୍ରୀ ନିବାସ ପାର ହୋଇ ଶାନ୍ତି ନିବାସ ପାଖାପାଖି ହେଇଗଲାଣି । ହଠାତ୍ ସେ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁଲା ବେଳେ ମୋ ଆଖି ସହିତ ତାର ଆଖି ଆଉ ଧରେ ମିଶିଗଲା । ଟିକିଏ ମୁରୁକି ହସିଦେଇ ଏଥର ସେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ ମେଡିକାଲ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଲା । ହେଲେ ସେତେବେଳେ ତ ମୋତେ କିଛି ବି ଲାଗିଲାଣି । ଏଣେ ଘରେ ପହଞ୍ଚି ଟିକିଏ ଫ୍ରେସ୍ ହୋଇ ମୋ ଷ୍ଟୋଡି ରୁମକୁ ଚାଲିଗଲି । ତା'ପରେ ମୁଁ ସେ ଘଟଣା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲିଗଲି ।

ଦିନ ଯାଇ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲା । କିଶୋରୀ ସନ୍ଧ୍ୟା ଧୀରେ ଧୀରେ ଶୋଡ଼ଣୀ ହୋଇ ପରେ
ପରେ ନିଃସଙ୍ଗ ରାତ୍ରି ପାଲଟିଲା ମୋ ପାଇଁ । ଘଡ଼ିରେ ଆଖି ପଡ଼ିଲା ବେଳକୁ ରାତ୍ରି
ଗୋଟାଏ ହେଲାଣି । ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବି ଆଖିର ଜାଲରେ ନିଦ୍ରା ଜମା ଧରା ଦେଉ
ନ ଥାଏ । ମୋ ମନ ଟିକିଏ ଚଞ୍ଚଳ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଅନୁଭୂତିହୀନ କାମନାର ଅଦୃଶ୍ୟ
ଇଲାକାରେ ମୁଁ ଯେମିତି ଝୁମି ଝୁମି ଗାଇ ଚାଲିଛି ମୋ ଅଜାଣତରେ....

ଏ ନିଝୁମ ରାତି କେମିତି କେମିତି

ଲାଗୁଛି ଏଇନା ମୋତେ

ଏଇ ଆଖି ମୋର ନିଦର ଠିକଣା

ହଜାଇ ଦେଇଛି ସତେ (୦)

ଦେହ ସାରା ଖାଲି ସିରି ସିରି ଲାଗେ

ନୁଆ ନୁଆ ପୁଲକରେ

କିଏ ସେ ଅଜଣା ତରୁଣ ମୋ ରାଣ

ଏମିତି ଅଧୟ କରେ

ମିଳିବ କି ତାର ଆଉ ଧରେ ଦେଖା

ସହରର ଚଲାପଥେ..

ଏ ନିଝୁମ ରାତି କେମିତି କେମିତି

ଲାଗୁଛି ଏଇନା ମୋତେ (୧)

ଚନ୍ଦନ ପୋଖରୀ ସକାଳେ ମୁଁ ଯିବି

କାଳେ ସିଏ ଆସିଥିବ

ଶାବର ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଉତ୍ତଳ ଖଣ୍ଡରେ

କାଳେ ଦେଖା ହେଇଯିବ

ନୋହିଲେ ସଞ୍ଜରେ ମୁତ୍ୟାଲୁମାଆଙ୍କୁ

ଜଣାଇବି ହୃଦଗତେ...

ଏ ନିଷ୍ଠୁର ରାତି କେମିତି କେମିତି

ଲାଗୁଛି ଏଇନା ମୋତେ ॥୨॥

ପାଟପୁର, କନିସି, ଗଞ୍ଜାମ

ମୋ:୯୯୩୮୭ ୧୯୯୮୧

ଜଗାଙ୍କୁ ମୋ ଚିଠି

ଗୌରୀ ପଣ୍ଡା

ଜୟପୁର ଠାରୁ

ପୂଜ୍ୟାସ୍ତବ ଜଗା /ଜଗନ୍ନାଥ,

ଆପଣ ଦେଇଥିବା ଚିଠି ନମ୍ବର ୦୧/୦୪/୨୩ ଅନୁଯାୟୀ ମୁଁ

ଠିକ ଜାଗାରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ

କହିଥିଲେ । ହେଲେ ଏ ଜାଗା ଏମିତି ଯେ, ଯିଏ ବି ଆସିବ ସେ

ସବୁ ଭୁଲି ଯିବ । ଆପଣ ଜାଣି, ଜାଣି ଏଠାକୁ ପଠେଇଛନ୍ତି । କାରଣ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଇ

ଅନ୍ୟ ଆଡେ ମନ ଲଗେଇଲେ ଆଉ ଆପଣଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିବାକୁ ଭୁଲିଯିବି । ତାହା

ସତରେ ପରିଣତ ହେଇଛି । ମୁଁ ଆସିବା ଦିନରୁ ସବୁ ଭୁଲି ଯାଇଛି ଏମିତି କି ଯିଏ ମୋତେ

ଏଠାକୁ ପଠାଇଲେ ସେଇ ଜଗାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଗଲି । ତୁମେ ବି ଏୟା ଚାହୁଁଥିଲ ।

ସବୁବେଳେ କେତେ ଗୁହାରି ଶୁଣିବ । ମୁଁ କଣ ଏକା, ମୋ ପରି କୋଟି, କୋଟି ଲୋକ

ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ବି ସ୍ୱାର୍ଥପର । ମୋ କାମ ଥିବା ଯାଏଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖେ, ପାଖେ ଥାଏ । କାମ

ସରିଗଲେ ଭୁଲିଯାଏ ।

କିନ୍ତୁ ଜଗା, ଏ ଜାଗାଟା ଆଦୌ ଭଲ ନୁହଁ । ଏତେ ଭିଡ଼, କୋଳାହଳ, ମାତଗୋଳ ।

ଖାଲି କାମ । କେହି କା କଥା ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି । ପଇସାର ଖେଳ ଚାଲିଛି । କୌଣସି ସମ୍ପର୍କର

ନିବିଡତା ନାହିଁ । ଭାବିଲେ ମୁଣ୍ଡ ଘୁରିଯାଉଛି । ଆଉ କେତେ ଦିନ ଏଥି ରହିବି କି ?

ଜଗା, ଆସିବା ପାଇଁ ସିନା ଚିଠି ନମ୍ବର ପକେଇକି ଦେଲ । ହେଲେ ଯିବା ପାଇଁ ତ କିଛି

ଦେଇନାହିଁ ? ଏମିତି କଣ ଶ୍ରୀହୀନ, ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୀନ ଭାବେ ବୁଲୁଥିବି ?

ମୋତେ ଆଉ ଏଥି ରହିବାକୁ ଭଲ ଲାଗୁନି । କେମିତି ହେଲେ ଯିବା ଉପାୟ ମୋତେ ବତାଅ । ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ସେବା, ତୁମ ଦର୍ଶନ ବିନା ଏ ଜୀବନର କୌଣସି ଉପାଦେୟତା ନାହିଁ ।

ଏତିକି ମାଗୁଣି, ଶୁଣ ମୋ ଗୁହାରି ବହୁତ ସମୟ ହେଲାଣି, ବହୁତ କିଛି ଲେଖିଲିଣି । ଆଉ ଅଧିକା ଲେଖୁନି । ଏଠୁ ଯିବା ପାଇଁ ଚିଠି ନମ୍ବର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଲି ।

..... ଇତି ଆପଣଙ୍କ

ଆଜ୍ଞାଧୀନ

..... ଚରଣ ସେବିକା.....

ଜୟପୁର

କବିତା ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍ୱେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ଆତ୍ମଲିପି

ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ

ଅନନ୍ତ ପାରାବାରେ ଯିବି ଯେ ମୁଁ ବାହୁଡ଼ି
 ଜୀବନ ଖେଳ ମୋର ଯିବ ଗୋ ଯେବେ ସରି,
 ଅସୀମ ଆହ୍ୱାଦେ ମିଶିବି ତୁମ ସାଥେ
 ପ୍ରଣୟ ରାସ ରଚି ନାଚିବି ପ୍ରାଣଭରି ।
 ସରିବ ଧୂଳିଖେଳ, ଭାଜିବ ବାଲିଘର
 ହଜିବ ନାହିଁଟି ମୋ ସାଉଁଟା ମଣି ଯେତେ,
 ଜୀବନ-ଚାତକ ମୋ ଛାଡ଼ିବ ନୀଡ଼ ତା'ର
 ଜୀବନ-ପ୍ରିୟତମ ତୁମରି ସଙ୍ଗୀତେ ।
 କେତେ ଯେ ପଥ ଭ୍ରମି ଲଭିଛି ଅବସାଦ
 ଜୀବନ ପଥୁ ତେବେ ହୋଇନି ମୁଁ ବିମୁଖ,
 ଜନମ, ମରଣ ସେ ତୁମରି ନାମ-ରୂପ
 ଜୀବନ ପଥେ ମୋତେ ଦେଇଛି ତବ ସୁଖ ।
 କ୍ଳାନ୍ତି ଲଭି ଯେବେ ଶ୍ରାନ୍ତ ପଦ ଦୃୟ
 ଭାଳିଛି ନିମିଷକେ ହୋଇବି ଉପାରତ,
 ମୁରଲୀ ସୁର ତବ ପରମ ପ୍ରିୟତମ,
 ହୃଦୟ ପଟେ ମମ ବାଜିଛି ଅବିରତ ।
 ଜୀର୍ଣ୍ଣ ତରଣୀ ମୋ ଏ ଭବ ପାରାବାରେ

ହୁଏ ଯେ ଆତୟାତ ତୁମରି ଆଦେଶରେ,
 ତୁମରି ନିଃଶ୍ୱାସ ମୋର ଏ ନାସାପୁଟେ
 ବିଶ୍ୱମୟ ପ୍ରାଣ ଲଭିଛି ଏ ଶରୀରେ ।

ସବୁଜ ପତରଟି କଅଁଳ ଛନ ଛନ
 ତୁମରି ମହୀରୁହେ ପାଇଛି ମୁଁ ଜୀବନ,
 ବିଶ୍ୱମୟ ତବ ମଣୋହି କରି ପାନ
 ବିଶ୍ୱାତୀତ ପାନେ ବଳାଇଅଛି ମନ ।

କ୍ଷୁଦ୍ର କଳିକା ମୁଁ ଏ ତନୁ ତନିମାରେ
 ସଞ୍ଚିଅଛି ଯେଉଁ ଅମୟ ବୈଭବ,
 ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣର ପରଶ ପାଇ ତାହା
 ଲଭିବ ନିଶ୍ଚୟ ଦିବ୍ୟ ଗୌରବ ।

ଦିହକୁ ନବନି କେହି

ହରେରାମ ପଣ୍ଡା

ଦିହକୁ ନବନି କେହି ,
 ନିଜକୁ ନିଜେ ସୁଧାରି ନ ପାରିଲେ
 ଆଉ କିଛି ବାଟ ନାହିଁ ।୦।
 ନିଜକଥା ଜଣେ ନ ଭାବି ଥରେ
 ଅନ୍ୟର ଦୋଷକୁ ଧରି ବସିଲେ ,
 ବଢ଼ିବନି କେବେ ନିଜ ଖାତିରି
 ପାରିବନି ରୋକି ପଥ କାହାରି ।
 ଦିହକୁ ନବନି କେହି୧।
 ନିଜେ ଚାଟଶାଳୀ କେବେ ନ ଯାଇ
 ନିଜକୁ ମହା ପଣ୍ଡିତ ବୋଲାଇ ,
 ପ୍ରଶ୍ନ ନ ଶୁଣି ଯେ ଉତ୍ତର ଦିଏ
 ସବୁ ଠୁଁ ନିର୍ବୋଧ ଜନଟି ସିଏ ।
 ଦିହକୁ ନବନି କେହି୨।
 ଘର ଦେବତାଙ୍କୁ ପୂଜା ନ କରି
 ଚାରି ଧାମେ ତୀର୍ଥ ବ୍ରତ ଆଚରି ,
 ପାଉଁଶରେ ଯେତେ ଘିଅ ଢାଳିଲେ
 କେବେ କି କାହାକୁ ସୁଫଳ ମିଳେ ?
 ଦିହକୁ ନବନି କେହି୩।

ପରଧନ ଲୁଚି ବଢ଼ାଏ ପେଟ
 ଅନ୍ୟକୁ ପଢ଼ାଏ ଅପଢ଼ା ପାଠ ,
 ପର ହିତ କଥା ନ ଭାବେ ଥରେ
 ସବୁ ଠୁଁ ଅଧମ ଏହି ମହୀରେ ।
 ଦିହକୁ ନବନି କେହି୪।
 ଦିହରୁ ଟିକିଏ ନ ଦିଏ ମଳି
 ସୁଖ ଦେଖି ପାରେନାହିଁ କାହାରି ,
 ପର ଦୁଃଖ ଦେଖି ଲୁଚଇ ଘରେ
 ବଞ୍ଚି ଥାଉ ଥାଉ ନିଇତି ମରେ ।
 ଦିହକୁ ନବନି କେହି୫।
 ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ।
 କୁଆଁସ, ମେରଦା କାଟିଆଛକ, ଯାଜପୁର
 ସମ୍ପର୍କ - ୯୪୩୮୦୭୫୧୯୫

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

କି ବୋଲିବି ଆଉ

ସରୋଜ କୁମାର ସାହୁ

କି ବୋଲିବି ଆଉ ପାଶେନାହିଁ ମୋର
ମଧୁର ପରଷ କୋମଳ ଶେଜ
ପାଶୋରି ଦେଉଛି ମଧୁର ମହକ
ଶୁଷ୍କ ହେଉଅଛି ହୃଦୟ ଆଜ ।

ତୁମ୍ଭ ଓଠଧାର ଆଲିଙ୍ଗନ ଲୋଡ଼େ
ରଖୁଥିଲି ସିନା ଦରଜା ମେଲି
ଭୁଲିଛି ସ୍ୱପନ ମଧୁ ଗୁଞ୍ଜରଣ
ନାହିଁ ହୃଦେ ତବ ଉନ୍ମତ୍ତା ବୋଲି ।

ଶିହରଣ ତୁଲେ ଚମକତା କାହିଁ
ମେଘ ଗରଜନ ଶୁଭିବ କିବା
ମୁକୁଳା ଏ ବାହୁ ଖୋଜୁଛି ପ୍ରଣୟ
ଆସ ହେ ଘଡ଼ିଏ କୋଳେଇ ନେବା ।

ନିରବତା ହେଉ ବିଜୁଳି ପରାୟେ
ତୁମକୁ ଲଭି ମୁଁ ପାଇବି ସୁଖ
ବିରହ ଯାତନା ଯେବେଠୁ ବ୍ୟାପକ
ହୃଦୟେ ଦେଇଛି କଷଣ ଦୁଃଖ ।

ଆଠଗଡ଼, କଟକ

୯୩୪୮୮୫୭୫୨୨୪

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

କୃଷ୍ଣରୂଡ଼ା

ଡଃ ଆଲୋକ କୁମାର ରାୟ

କେହି କେବେ ଭାବିଛି କି
 ନାମର ଶୁଭିମଧୁରତା ଅଛୁରାଲେ
 ଛପିଛପି ରହିଛି କେଉଁ ଏକ ଅଭିପ୍ରାୟ ?
 ସେ ତ' କେବେ କୃଷ୍ଣାଙ୍ଗୀ ଅବା କୃଷ୍ଣା
 କେବେ କୃଷ୍ଣରୂଡ଼ା, ଲାଲ୍ ଚହଚହ
 ଶିଶୁର ଦରୋଟି ହସର ନିର୍ଲିପ୍ତ ତୃଷ୍ଣା ।

କୃଷ୍ଣରୂଡ଼ାର ସ୍ତବକରେ
 ଖେଳିଛ କି କେହି ଟଣାଟଣି ଖେଳ
 ହାର୍ ଜିତ୍, କନ୍ୟାକଟା, କଟିପକା
 ପୁଣି ନାଲି ନାଲି ଓଠରେ ଢେର୍ ଗାଳି ?
 ହଳଦୀ ଗୁରୁଗୁରୁ ରାଧାରୂଡ଼ାକୁ ନଅନେଇଁ
 ଆଖି ଯାଏ ଲାଖି କୃଷ୍ଣରୂଡ଼ା ଠିଁ ଭଳି ?

ଟାଙ୍ଗଟାଙ୍ଗ ଖରାରେ ବି ହସେ
 କୃଷ୍ଣରୂଡ଼ା ଖିଲିଖିଲି,
 ଆଖିରେ ଲାଗେ ଚମକ, ତରଳି ଯାଏ ମନ
 ସପନର ସୌଦାଗର ରହି ଉଜାଗର
 ଜାଳେ ଦୀପ ଭାବନାରେ ତୋଳି
 କଳ୍ପନାର ସୌଧ, ଭ୍ରମିତ ସତରାଚର !

ହଁ, ମନେପଡ଼େ... ସେଦିନ କହିଦେଲି
 ଛିଗୁଲେଇ 'କୃଷ୍ଣରୂଡ଼ା' ପରି ମନ ତୁମ,

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଆସନ୍ନ ଆଷାଢ଼େ ସବୁଜ କିଶଳୟ
ଆଛାଦେ
ହଜି ଯିବନି ତ' କେଉଁ ଅଗନାଅଗନି ବନେ,
କରି ମତେ ସାତପର, ଭିଜାମାଟି ସରସର
ଆଉ କେଉଁଠି ଗଢ଼ି ଆପଣା ଇଘ୍ନିତ ଘର ?

ଝରିଗଲା ସବୁତକ ଫୁଲରେଣୁ
ବୃକ୍ଷରୂପ 'କୃଷ୍ଣରୂଡ଼ା' ସମ
ଲୋଟିଗଲ ବିବଶତା ହାତ ଧରି ଭୁଇଁ ପରେ
ଛିଣ୍ଡା ପାଖୁଡ଼ାରେ ଲେଖିଲ ବିରହ କବିତା ।
ହତବାକ୍ ଚାହିଁ ରହି ପଢ଼ିଲି ତୁମକୁ ଅତି ନିକଟରୁ
ନାଲି ଓଢ଼ଣି ଉଡୁଥିଲା ହୋଇ ଗାରୁଗାରୁ ।

ଡ. ଆଲୋକ କୁମାର ରାୟ
ଭୁବନେଶ୍ୱର
ତା.୨୨.୦୯.୨୫
ମୋ:୯୪୩୭୦୭୮୦୦୩

ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ପଦେ...

ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ପୃଷ୍ଟି

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ଫୁଲରୁ କୋମଳ
 କଥା ଚି ଅଟଇ ମଧୁରୁ ମଧୁର
 ଅମୃତମୟ ଯେ ଏ ଭବ ସାଗର
 ହସରୁ ତା ଝରେ ଅମୃତର ଧାର ॥
 କଅଁଳ ମନଟେ ସଦା ନିରିମଳ
 ନାହିଁ ହିଂସା ନାହିଁ ଘୃଣା
 ସେନେହ ପାଇଲେ ଆଦରି ନିଏସେ
 ସଭିଙ୍କୁ କରି ଆପଣା ॥
 ଭବିଷ୍ୟତ ଚିର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ
 ଆମ୍ଭେ ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରତ
 ଦୂର କରି ଯେତେ ବାଧା ଆଉ ବିଘ୍ନ
 ସପନ କରିବା ସତ ॥

ଶିଶୁ ଯେ ଅଟଇ ଦେଶର ଶକତି
 ପ୍ରଗତିର ସୂତ୍ରଧର
 ଜୀବନ ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଣ
 ନିଶ୍ଚେ ହେବ କର୍ଣ୍ଣଧାର ॥
 ହସିଲେ ଶିଶୁଯେ ହସିବ ଦୁନିଆ
 ଦେଖଇବ ନୁଆ ରାହା
 ପରିବର୍ତ୍ତନର ସ୍ୱର ଯେ ଆଣିବ
 ଜଗତର ହେବ ସାହା ॥

ଶିକ୍ଷକ,

ପ୍ରତିଭା ସୁଦର୍ଶନ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ

ଗ୍ରା / ପୋ - ଜରେଇକେଲା ବ୍ଲକ - ବିଶ୍ୱା

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ , ୭୭୦୦୩୬,

ଦୂରଭାଷ - ୯୯୩୭୫୨୪୦୭୯

ଚିଠି

ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ

ମନ କଥା କହେ ଚିଠି
ଧରି ଖୁସି, ବ୍ୟଥା
ପାଠ କଲେ ଲାଗେ କିଏ
କହୁଛି କି କଥା ।

ପାଦ ନଥାଇ ବି ସିଏ
ପାରୁଥାଏ ଚାଲି
ଇତିହାସ ପରି ତାକୁ
ଭାଳି ହେଉ ଖାଲି ।

କହୁଥିଲା ଦିନେ ସିଏ
ମମତାର ଭାଷା
ସଞ୍ଚରୁଥିଲା ପ୍ରିୟର
ମନେ କେତେ ଆଶା ।

ଛୁଇଁ ଛୁଇଁ ଯାଉଥିଲା
ସତେ ଯାଦୁ ଭରି
ଧରୁଥିଲା କିଏ ହସି
କିଏ ଡରି ଡରି ।

ହୀରା, ହେମ ଠାରୁ ଥିଲା
ଦାମୀ ଚିଠି ମୂଲ
କୁହ କିଏ ହୋଇପାରେ
ସେ ଚିଠିର ତୁଲ ।

ତା ସହିତ ଯାଉଥିଲା

ସମ୍ପର୍କଟି ଯୋଡ଼ି

ପୁରୁଣା ଚିଠି ମିଳିଲେ

ଛାଡ଼େ କେ ନ ପଢ଼ି ।

ଥିଲା ଚିଠି ଦୁଇ ମନ

ଯୋଡ଼ିଦେବା ପାଇଁ

ଲାଗୁଥିଲା ଚିଠି ନାହିଁ

ସତେ କିଛି ନାହିଁ ।

ମନ୍ମଥ ମାନୋର, ଗୋଠପାଟଣା

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ମୋ:୯୫୮୩୨୦୨୩୫୭

ଚିଠି

ସୁନିତା ଦାଶ

ଚିଠିଟିଏ ଦେଇଥିଲି ତୁମେ

ତୁମ ସାଙ୍ଗ ହାତରେ

କହିଥିଲି ଚିଠି ଦେଇ ଆସିବୁ

ମୋ ପ୍ରିୟା ପାଖରେ,

ଦେଖିଲି ଚିଠିଟି ଥିଲା ଗୋଲାପୀ

ରଙ୍ଗର

ବାସୁଥିଲା ଖାଲି ଅତର ଅତର,

ଅତି ଯତ୍ନରେ ଖୋଲିଲି ଚିଠିକୁ

ପଢ଼ିଲି ଧିରେ

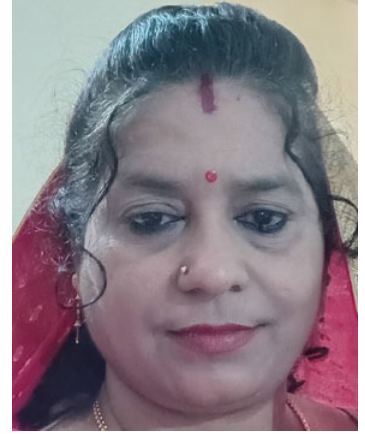
ଚିତ୍ରାରେ ପଢ଼ିଲି ଚିଠି ପଢ଼ିଲା ପରେ,

ଏମିତି କିଛି ଲେଖିଥିଲି ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ

ତୁମ ଲେଖାରୁ କିଛି ମୁଁ ବୁଝି ପାରିଲି ନାହିଁ,

ଲେଖିଥିଲି ଚିଠିରେ ପ୍ରିୟା ତୁମଠାରୁ

ମୁଁ ଯାଉଛି ଦୂରେଇ

ପୁଣି ଲେଖିଥିଲ ପ୍ରିୟା ତୁମ ବିନା
ମୁଁ ରହିପାରିବି ନାହିଁ,
ଲେଖିଥିଲ ପ୍ରିୟା ତୁମେ ମୋ ପାଖକୁ
କେବେ ଆସିବ ନାହିଁ
ରାସ୍ତା, ଘାଟ, ଘର ଠିକଣା ଦେଇ ଥିଲ
ବତେଇ,
କହୁ ଥିଲ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରିୟା ମତେ ମନେ
ରଖିଛ
ଭୁଲିଯାଅ ବୋଲି ପୁଣି ଉପଦେଶ ଦେଇଛ,
ଲେଖିଥିଲ ପ୍ରିୟା ତୁମେ ବେଶି ମନେ ପଡ଼
ପୁଣି ଲେଖିଥିଲ ତୁମେ ବଦଳି ଦେଇଛ ମୋ
ଜୀବନର ମୋଡ଼,
ଚିଠି ପଢ଼ି ମନ ମୋର ଭାବିପାରିଲାନି
କିଛି
କି ଉତର ଦେବି ତୁମକୁ ଏବେ ମୁଁ ବସି ଭାବୁଛି,

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଓଡ଼ିଆ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭୂଇଁ

ଅଜିତ କୁମାର ରାଉତ

ବନ୍ଦଇ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭୂଇଁ

ଚାରୁ ଭାଷା ଭୂଇଁ "ଚାରୁ ମାତୃ ଭୂଇଁ"

ଓଡ଼ିଆ ଅଛନ୍ତି ଯହିଁ"

ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ "ଭୂଷିତ ଶରୀରା"

ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ" ଚିନ୍ତାରେ ସାରା "

ମାତୃଭାଷା ଶିକ୍ଷା" ନାହିଁ ଯେ ପରା "

ବନ୍ଦ ଇ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭୂଇଁ "..... !

ଗଛ ପତ୍ର ଲତା " ରାଜିତ ଅଙ୍ଗେ "

ଅମ୍ଳଜାନ ରୁହେ " ଶୁଦ୍ଧ ତରଙ୍ଗେ "

କଳ କଳ ରାବ " ଚାରୁ ବିହଙ୍ଗେ "

ବନ୍ଦ ଇ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭୂଇଁ "..... !

ଅପୂର୍ବ ସୁନ୍ଦର " ପବିତ୍ର ଭୂଇଁ "

ସଂସ୍କୃତି ସଂସ୍କାର " ଓଡ଼ିଆ ତହିଁ "

ରକ୍ଷି ମୁନିଙ୍କର " ଉଦ୍ୟାନ ଯହିଁ "

ବନ୍ଦ ଇ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭୂଇଁ "..... !

ଗୀତା ଯଜ୍ଞ ଭୂଇଁ " ଶୋଭିତ ଯହିଁ "

ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ଭକ୍ତି "ମଣ୍ଡିତ ତହିଁ "

ଧର୍ମ ପରାୟଣ " ଭକ୍ତିର ଭୂଇଁ "

ବନ୍ଦଇ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭୂଇଁ "..... !

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

କରିଛି ବିଚ୍ଛିନ୍ନ " ବିରାଟ ଭୂଇଁ "
ନାହିଁ ମାତୃଭାଷା " କ୍ରମେ ଯହିଁ "
ଅଛନ୍ତି ଓଡ଼ିଆ " ଦୁଃଖରେ ତହିଁ "
ବନ୍ଦ ଇ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭୂଇଁ "..... !

କାନ୍ଧି ଓଡ଼ିଆ " ଶିକ୍ଷା ବିଦ୍ୟୁତେ "
ନଜର ନାହିଁ କି "କାହାରି ଦିନେ "
ଛେଉଣୁ ପ୍ରକାର " ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଜନେ "
ବନ୍ଦ ଇ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭୂଇଁ " !

ସଭାପତି ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ,
ଗ୍ରାମ-କଳାବାଡ଼ିଆ,
ପୋ-ରାଜନଗର,
ଜିଲ୍ଲା-ସଢ଼େଇକଳା-ଖରସୁଆଁ,
ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ରାଜ୍ୟ (୭୨୦୫୩୪୩୫୨୯)

ଅଫେରନ୍ତା ସନ୍ଦେର୍

ମଧୁମିତା ମିଶ୍ର

ପ୍ରଜାପତି ଧରି କଙ୍କି ପଛେ ଧାଇଁ ଘାସ ଗାଲିତାରେ ଶୋଇ
ବାଦଲ ଭିତରେ ଦୋଳିକୁ ସଜେଇ ଠେକୁଆ କଇଁଛ ଥୋଇ
ପୋତା ପାଦ କାଢ଼ି ବାଲି ମହଲରୁ ଇଗ୍ନୁ ମନ୍ଦିର ତୋଳି
ବାଲ୍ୟପଣ ମୋ ବେଫିକର୍ ହୋଇ ହସୁଥିଲା ଖିଲିଖିଲି

ଗଛ ଚଢ଼ି ଆମ୍ବ ତୋଳି ଖାଉଥିଲା କଇଁଆଁ କଇଁଠ କୋଳି
ପୋଖରୀ ହୁଡ଼ାରେ ମନ୍ଦିର ରୁଡ଼ାରେ ଦେଖୁଥିଲା ପକ୍ଷୀମେଳି
ସାଧବ ପୋକର ପାଟ ଦେହ ଆଉ କାଇଁଟ ମାଲିର ମୋହ
ସଞ୍ଜି ନଇଁଗଲେ ଗୋଧୂଳି ବେଳାରେ ସପ୍ତର୍ଷି ମଣ୍ଡଳେ ଲୟ

ଖରା ଦିପହରେ ବର୍ଷା ସହିତରେ ଶୀତ ଚାନ୍ଦର ଘୋଡ଼େଇ
ପଖାଳ ଦିଗୁଣ୍ଡା ବାଢ଼ି ପରିବାରେ ତୃପ୍ତିରେ ପେଟ ପୁରେଇ
ମାଟି ମା' କୋଳେ ସାଙ୍ଗସାଥି ମେଲେ କାଗଜ ଢଙ୍ଗା ଭସେଇ
ଶୈଶବ ଥିଲା ମୋ ମୁକ୍ତ ବିହଙ୍ଗଟେ ସ୍ୱପ୍ନର ତେଣା ମେଲେଇ

ଛଟପଟ ହୁଏ ହାତରେ ପାଦରେ ଆଜି ମୋ ଶୃଙ୍ଖଳ ବେଢ଼ି
ଫେରି ଆସିବ କି ପିଲାଦିନ ଆଉ ଗଲାଣି ଯେ ମୁହଁମୋଡ଼ି

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୯୪୩୮୪୭୦୮୦୭

ନୂଆ ନୂଆ

ସୁଜିତ କୁମାର ମିଶ୍ର

ଗଛରେ ପତର କଅଁଳେ
ଲାଗେ ନୂଆ ନୂଆ
ସକାଳ କଷଣକୁ ପରକରି,
ଜୀବନ ବି ସେଇ ମାର୍ଗରେ
ପ୍ରାରୁର୍ଯ୍ୟ ଅସୁମାରୀ ।

ପାଦ ଦିଏ ଘର ଅଗଣାରେ ବୋହୁ
ଓଢଣା ଭିତରେ ଲାଜକୁ ଗହଣା କରି,
ଘର ଛାତିରେ ଭିତ ହୁଏ
ନୂଆ ନୂଆ ସ୍ୱୟନର ଲଳିତ ଝଙ୍କାର,
ଅନେକ ପ୍ରତ୍ୟାଶାର ପର୍ବ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ
କିଛି ଦିନେ ଦେହର ମଳିଆ ପରି
ସେ ଭାବ ହୁଏ ସ୍ୱାର୍ଥର ସବାରୀ ।

ଜନ୍ମପୁତ୍ର ହୋଇ କ୍ଷମତା ସମ୍ରାଟ
ବସନ୍ତି ସିଂହାସନରେ,
ନୂଆ ନୂଆ କର୍ମ ମର୍ଦ୍ଦନରେ

ବିରାଜେ ବସନ୍ତ ରୋଷଣୀ,
ଲେଉଟେ କଳାପାହାଡର ରୂପ
ପୁରୁଣା ପୁରୁଷାକାର ଲାଗେ
ମରଣର ଧ୍ୱଂସମୁଖା କାହାଣୀ।

ନୂଆ ନୂଆ ବେଶ ପୋଷାକରେ
ଆଖି ହୁଏ ପ୍ରେମରସ ଭରା,
ଦିଦିନ ପିନ୍ଧା ହେଲା ପରେ
ଗନ୍ଧାଏ,
ପୁଣି କିଶାୟାଏ ଆଉ ହଲେ,
ପ୍ରତାରଣାର ରଙ୍ଗ ଏମିତି
ଅଜାଣତରେ ବେଦମ୍ ବଦଲେ,

ନଡ଼ିଆ ପରି ଭାଙ୍ଗୁଥାଏ କପାଳ

ଜୀବନ ସାରା ।

ନୁଆ ନୁଆ ହାଟ, ହୋଟେଲ, ହସ୍ପିଟାଲ

ବିଜ୍ଞାପନର ବଣୀଭୂତକରଣ ମନ୍ତ୍ର,

ଗ୍ରାହକ ଭିତ,

ଲୋଭାତୁର ଆଖି ପରଶେ

କଳାଲୁହ,

ତାପରେ ଯାହା ହୁଏ ଜହ୍ନରାତିର ଜଡ଼,

ମନେହୁଏ ଆଉ ଏକ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ।

ନୁଆ ନୁଆକୁ କେଉଁ ଭରସା

କେବେ ସେ ଅନୁରାଗର ଆରିସା

କେବେ କାକଟସୀୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାର

ପ୍ରତାରିତ ପରିଭାଷା ।

ନୁଆ ନୁଆ ଆଦର୍ଶର ସାତସୁରେ

ଗୋଟାଏ ଜୀବନ ହୁଏ

ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର

ପକ୍ଷୀର ଉଡ଼ାଣ ପରି ନୀଳ ଆକାଶରେ ।

ଜନାର୍ଦ୍ଦନପୁର ଶାସନ, କେନ୍ଦୁଝର ୭୬୮୩୮୮୭୭୭୪୨

ପ୍ରକୃତି ନାରୀ

ଦଶରଥ ମାଝୀ

ଅମୃତ ବିନ୍ଦୁ ଜଳ ଝରାଇ

ଆସେ ବରଷା ରାଣୀ

ନୀଳ ଗଗନେ କଳା ମେଘରେ

କଳା ଓଢଣା ଟାଣି (୧)

ପେଟକୁ ଦାନା ଶୋଷକୁ ପାଣି

ନାକରେ ଅମ୍ଳଜାନ

ଧରଣୀ ମାଆ ଦେଇ ଚାଲିଛି

ରଖିକି ଆମ ପ୍ରାଣ (୨)

ମାଆ ଗର୍ଭରୁ ଜନମ ହେଲୁ

ମାଟି ମାଆକୁ ଛୁଇଁ

ସେଥିପାଇଁତ ଖୁସିରେ କହୁ

ମୋର ଜନମ ଭୁଇଁ (୩)

ବିଜୁଳି ରାଣୀ ଚମକି ଉଠେ

ଝଡ଼ି ବରଷା ବେଳେ

ଘଡ଼ଘଡ଼ିରେ ବାଦ୍ୟ ବଜାଇ

ଖୁସିରେ ନାଚି ଚାଲେ (୪)

ପାହାଡ଼ୀ କନ୍ୟା ଗିରି ଗୁମ୍ଫାରୁ

ବହଇ ଦିନରାତି

କୁଲୁ କୁଲୁରେ ଗୀତ ଗାଉଛି

ଚିରି ଧରଣୀ ଛାତି (୫)

କୁରୁମାରୁଆଁ, ଭବାନୀପାଟଣା, କଳାହାଣ୍ଡି

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ତୁମ ଲପନ

ଅଲେଖ ମେହେର

ପକ୍ଷ୍ମଲାକ୍ଷୀ । ବିନ୍ଧଇ ଅନଙ୍ଗ ଗୋ ।

କେମନ୍ତ କରାବି କହ ।

ଦଶନ ବସନ ନଳିନୀ କାନନ

ବାସଛୁଟେ ମହମହ ।୦

ଚିକୁର କୁନ୍ତଳ ନବ ଘନ ମାଳ

ପୁଥୁରୋମା ଅକ୍ଷି ମିତ୍ର,

ପଡ଼ିଲେ ଲୋଚନ ବିକସେ ପ୍ରସ୍ତୁନ

ଆପଣେ ମଣେ ପବିତ୍ର ।୧

ହସ ପାରିଜାତ ବକ୍ତ୍ରୁ ସମୁତ

ବସୁଭେଦୀ ବ୍ରହ୍ମ ଅସ୍ତ୍ର,

ପଞ୍ଚବାସ ସୋହେ ସିତ ବର୍ଣ୍ଣ ମୋହେ

ବିଲୋକି ଜନେ ନିରସ୍ତ ।୨

କର୍ଣ୍ଣ ଫୁଲ ତୋରା ଶମ୍ପା ଅପାଶୋରା

ତୁମ ସୃଷ୍ଟି କରେ ମନେ,

ଘସ୍ତ ନିଶାକର ତେଜି କି ଅମ୍ବର

ରହିଲେ ଅବଲୋକନେ ।୩

ସୁକୁମାରୀ ତନୁ ପାଇ ତେଜ ଭାନୁ

ସାଜେ ଲୋହିତ ବରନେ,

ରଦନର ମାଳ ଫିଙ୍ଗେ ଆଖ୍ୟେ ଜାଲ

ପ୍ରେମୀ ଦେଖଇ ସପନେ ।୪

ଚଞ୍ଚିରୀକ ମନ ଖେଳେ ଘନ ଘନ

ନଭେ ଯଥା ସୌଦାୟିନୀ,

ବିଲୋକି ବିଲୋଳ ଅପଘନେ ଭୋଳ

ଚିତ୍ତ ବିତଇ ରଜନୀ ।୫

ପରତୃତ ସ୍ୱର ନାମକୁ ମାତର

ତହୁଁ ଜିଣା ଯାହା ବାଣୀ,

ଦକ୍ତା ବଜାଇଣ କରୁଅଛ ହାଣ

ଲେଖଇ ଅଲେଖ ଜାଣି ।୬

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ପଢ଼ାଲେଖା କୁଳାଙ୍ଗାର

ଆଶିଷ କୁମାର ସାହୁ

ପଢ଼ିଲି ପାଠ ମୁଁ
 ଚାକିରି ଆଶା ରଖି,
 ବୁଲିଲି କେତେ ଜାଗା
 ଭାବିଲି କିଛି ଯିବି ଶିଖି,
 ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲି
 ହୃଦୟକୁ ସ୍ଥିର ରଖି,
 ଯୌବନକୁ ସାରିଦେଲି
 ବହିରେ ମୁଁ ମୁହଁ ଦେଖି,
 କିନ୍ତୁ କଣ ହେଲା ?
 କଣ ମିଳିଲା ?
 ଏତେ ପରିଶ୍ରମ କରି,
 ଜୀବନକୁ ସାରିଦେଲି
 ଆଶା ସବୁ ମାରି,
 ବୁଝିଲା ବେଳକୁ
 ଏବେ ସମୟ ସରୁଛି,
 ବୟସ ବଢ଼ୁଛି
 ମୁଣ୍ଡେ ଚିନ୍ତା ପୁରାଉଛି,
 ରୋଜଗାର ପାଇଁ କରେ ଚେଷ୍ଟା
 କିନ୍ତୁ ଚେଷ୍ଟା, ଚେଷ୍ଟା ହେଇ ଅଛି,

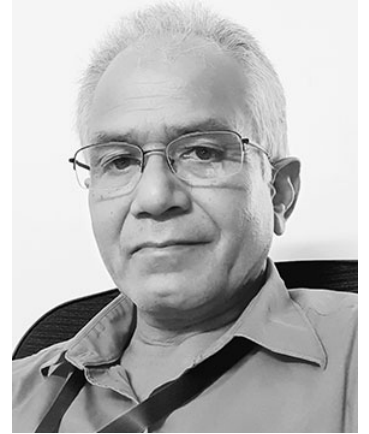
ଏଠି ଦୋଷ କାହାର
 ପୁଣି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି,
 ନା ମୋର ପଢ଼ିବାର ?
 ନା ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଚାକିରି ବିକା ହେବାର ?
 କି ମୁଁ ଗରିବ ଘରେ ଜନ୍ମ ହେବାର ?
 କି ଏ ଅନ୍ଧ ଆରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ?
 କି ସରକାର ନା ନେଇ ଲୁଚିଥିବା
 ଭୁଷ୍ଟାଚାରର ?
 ଯାହା ପଛେ ହେଉ
 କିନ୍ତୁ କଥା ଏଠି ସାରା,
 ଏ ଘରେ ମୁଁ ସାଜିଛି ଆଜି
 ପଢ଼ାଲେଖା କୁଳାଙ୍ଗାର ।

ଭେଜିପଦର, ଭବାନୀପାଟଣା, କଳାହାଣ୍ଡି
 ଆଲ୍ୟାପ-୮୧୪୪୧୧୫୨୨୩

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଫେରିବାକୁ ଥିଲା ଯଦି

ବିନୟ ମହାପାତ୍ର

ଫେରିବାକୁ ଥିଲା ଯଦି,
 ଜୀବନେ ମୋ କାହିଁକି ଆସିଲ,
 ଅଧା ବାଟେ ପଥ,
 ଭୁଲିବାକୁ ଥିଲା ଯଦି,
 ହାତ ଧରି ଚାଲିବାକୁ କାହିଁକି କହିଲ ?
 କେବଳ ମୋ ସ୍ୱପ୍ନରେ,
 ଆସିବାକୁ ଥିଲା ଯଦି,
 ଏତେ ସ୍ୱପ୍ନ,
 ଆଖିରେ ମୋ କାହିଁକି ଭରିଲ ?
 କଥା କେତେ କହିବାକୁ
 ବାକି ରହିଗଲା,
 ନିସଙ୍ଗ ରାତି ମୋ ସିନା
 ତୁମ ପାଇଁ ଝୁରି ହେଲା,
 ଆଖିରେ ଆଖିଏ ସପନ
 ଏବେ ବି ବାକି ରହି ଅଛି,
 ତୁମ ଫେରିବାର ସ୍ୱପ୍ନ,

ମୋ ଆଖି ଏବେ ବି ଦେଖୁଛି ।
 ଜୀବନରେ ମୋର
 ମିଛର ତ ଅଭାବ ନଥିଲା,
 ତଥାପି, ତୁମ ମିଛ ମିଛ ପ୍ରେମ,
 ନିଦ ମୋ ଚୋରାଇ ନେଲା ।
 ଅଧା ଲେଖା ଗଳ୍ପର ନାୟିକା ସାଜି,
 ଫର୍ଦ୍ଦ ଫର୍ଦ୍ଦ ରଦ୍ଦି କାଗଜରେ
 ଗାଳ୍ପିକର ପଥ ଚାହିଁ ରହିଗଲି,
 ଅନ୍ତ ଜାଣେ ନାହିଁ,
 ତଥାପି ହୃଦୟେ,

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଅନେକ ସଂଗନ୍ଧ ନେଇ,
ମୋର ସେ ଅଜଣା କଥାକାରକୁ
ମନେ ମନେ ଖୋଜୁ ଥାଏ,
ଏବେ ବି କାହାଣୀର କେତେ କଥା
ସମ୍ବେଦର କୁହୁଡ଼ିରେ ଲୁଚି ରହେ ।

ଆଜି ମୁଁ,
କେଉଁ ଅଜଣା ଶିଳ୍ପୀର
ଅଧା ଗଢ଼ା ମୁର୍ତ୍ତିଟିଏ ସାଜି
କେବେ ବି ଜାଣି ପାରିଲିନି,
ଏବେ ବି, ମୁଁ ଏକ ଭଗ୍ନ ଶିଳା ଖଣ୍ଡ,
ଅବା କେଉଁ ନାୟିକାର ପ୍ରତିମୁର୍ତ୍ତି,
କେଉଁ ମନ୍ଦିରର ଦେବଦାସୀ, ଅବା
ମଧୁ ଜଳ୍ପାର ଉନ୍ମତ୍ତ ନର୍ତ୍ତକୀ,
ଅଭିଶାରେ ପ୍ରିୟ ପଥ ନିରେଖି ବସିଛି,
ଅବା କେଉଁ ଅଭିଶପ୍ତ ଅହଲ୍ୟା ଆଜି,
ପାଷାଣର ପ୍ରତିମା ସାଜିଛି ।

ଏବେ ବି ରାସ୍ତା ବାକି ଅଛି,

କିନ୍ତୁ ଅଧା ପଥେ ଗନ୍ତବ୍ୟର ରାସ୍ତା ହୁଏ
ଅଜାଣତେ ଯାତ୍ରା ସରି ଗଲା ।
ପଥ ଆଉ ସାଥୀ,
ବଦଳାଇ ନେବାର କଳା,
ତୁମକୁ ତ ବେଶ୍ ଜଣା ଥିଲା,
କିନ୍ତୁ ମନର ପାହୁଣ୍ଡାଳା ମୋର,
ଅକାରଣେ ଅକାଳେ ଉଡ଼ୁଛି ଗଲା,
ପୁଣି ଏକ ନୁଆ ସକାଳର ପାଇଁ
ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ଅଳ୍ପ ଯେ ନଥିଲା ।

ପଠିଆ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଫୋନ୍- ୭୩୭୨୨୪୪୦୩୯

ଜୀବନ ଅମର ଧାମେ

ମନୋରଞ୍ଜନ ସୁରୁଜାଳ

ସୁନ୍ଦର ସୃଷ୍ଟିର ପଟାନ୍ତର ନାହିଁ
 ଦେଖରେ ଅମୃତ ଝର,
 ଦିବ୍ୟ ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲି ଖୋଜରେ ପରାଣ
 ଯୋଚିଛନ୍ତି ପ୍ରିୟବର ।
 ଖଣି ମଧ୍ୟେ ମଣି ମୁକୁତା ସାଗରେ
 ପବନେ ଜୀବନ ଛବି,
 ରାତ୍ରି ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ଧାରା ଦିବସରେ ଖରା
 ଶକତି ଆଧାର ରବି ।
 ଗଛ ଲତା ପତ୍ର ଫଳମୂଳ ଫୁଲ
 ଯେଉଁଠି ଜୀବନ ହସେ,
 ମେଘେ ଜଳ ବିନ୍ଦୁ ହସି ଉଠେ ସିନ୍ଦୁ
 ସେଇଠି ଜୀବନ ବସେ ।
 ଫୁଲରେ ମଧୁପ ବୃକ୍ଷେ କୁହୁ ତାନ
 ସତେକି ଅମୀୟ ଢାଳେ,
 ହସୁ ଥାଏ କ୍ଷିତି ହୃଦେ ଭରି ପ୍ରୀତି
 ସବୁକୁ ସାଉଁଟି କୋଳେ ।

ସରୁଠି ଜୀବନ ହୁଏ ଧାବମାନ
 ଚକ୍ଷୁ ମେଲି ଦେଖ ଥରେ
 ଜଡ଼ ଭିତରେ ବି ଜୀବନ ଲୁଚିଛି
 ଫିଟି ବହୁଅଛି ଧାରେ ।
 ଚାରିଆଡ଼େ ଖୋଜ ଅନନ୍ତ ମଉଜ
 ଜଡ଼ ଚେତନ ଉତ୍ସବ,
 ଜୀବନ ଚରିତ ନିରବେ ଅନାଇଁ
 ରଚି ତାଲେ ମହୋତ୍ସବ ।
 ତାହାରି ବୁକୁରେ ଏ ଜୀବନ ହସେ
 ଚାରି ପାଖେଛନ୍ତି ଘେରି
 ମଣିଷ ମାତର ବୁଝେ ନାହିଁ ତାରେ
 ବସି ରହେ ମନ ମାରି ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଦେଉନି କି ହସ ଏ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ଭାର
 ପ୍ରତି କ୍ଷଣେ ରହି ସାଧେ,
 ପ୍ରତିକୂଳେ ରହି ନିଜେ ଦୁଃଖ ସହି
 ଆଶିଷ ଭାଳଇ ମାଧେ ।
 ମାଟିର ଜୀବନ ମାଟିରେ ମରଣ
 ଏଇଠୁ ଆରମ୍ଭ ଶେଷ
 ଅମୃତର ଧାରା ଛୁଟେ ଅହରହ
 ମନରେ କି ଅବଶୋଷ !
 ସୁଖ ଦୁଃଖ ଏଠି ଚିର ସହଚର
 ଆସୁଛି ଯାଉଛି ଖରେ
 ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟେ ଦେଖ ସୁଖର କଣିକା
 ମଉନେ ସେ ପ୍ରାଣ ଧରେ
 ନ ହେଉ ସୁଦୀର୍ଘ କ୍ଷଣ ଲବେ ମାତ୍ର
 ଜୀବନ ଅମର ଧାମେ,
 ଜୀବନର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟ ପ୍ରୀତି ସିନା
 ସୁମଙ୍ଗଳ ସର୍ବକାମେ ।

ଆଇଁଲାପାଲି, ଧନା, ସମ୍ବଲପୁର

ହସ୍ତେ ସୌଦାମିନୀ ନାଚେ ଆକାଶ

ମନ୍ଦାକିନୀ ପାଢ଼ୀ

ଝଡ଼ର ଇଗଲ ନେଇ ଆସିଛ କି
ବର୍ଷଣ ମେଘ ମହୁର
ରିମ୍ ଝିମ୍ ବରଷାର ସୁର ଏଠି
ଗଜଲ୍ ଗାଏ ସୁନ୍ଦର ॥

ମାଟି ତିଛିଯାଏ ମହମହ ବାସ
ସୌଦାମିନୀ ଚମକୁଛି
ହସ ତାର ଖିଲିଖିଲି ମନଭରି
ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଅନ୍ତ ହୋଇଛି ॥

ଧୋଇ ଦିଏ ମାଆଙ୍କ ପଦଯୁଗଳ
ଖୁସି ମାଁ ଆଗମନରେ ॥

ତା ଛାତିରୁ ଶୁଭୁଛି ଡମ୍ବରୁ ଶବ୍ଦ
କରେ ମାଁ ଜୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ
ଆକାଶ ପଟରୁ ନୃତ୍ୟର ଝଙ୍କାର
କରୁଛି ପଦ ବନ୍ଦନ ॥

ଆଶୁସ୍ତ୍ରିରେ ପଶୁପକ୍ଷୀ ଗଛମାନ
ଦୈଢ଼ିଦୈଢ଼ି ଖେଳୁଛନ୍ତି
ଖୁସିରେ ବିଭୋର ଛନ୍ଦାୟିତହୋଇ
ବିଜୁଳି ଦେଖି ହସୁଛି ॥

ଆକାଶରୁ ବହୁଛି ଉଜାଣି ସ୍ରୋତ
ଶାନ୍ତ ଉଷାର କାଳରେ

ପୋଷାକୁକୁର ଗାଡ଼ି ତଳେ ଆଶ୍ରୟ
ଦରଦୀ କଣ୍ଠ ତାହାର
ଚମକ ବିଜୁଳି ଦେଖିଣ ଭୟରେ
ଭୋ ଭୋ ରଡ଼ି ବାରମ୍ବାର ॥

ଜୀବନ ବାର୍ତ୍ତା ସଞ୍ଚିତ ଅଭିମାନ
ଫୁଲ ସରୁ ହସୁଛନ୍ତି
ସତେକି କୁଆଁରୀ ତରୁଣୀ ଚି ପରି
ବରଷାରେ ଭିଜୁଛନ୍ତି ॥

ଞ୍ଜଳନ ପରେ ହୁଏନି ଶେଷ ଦୁଃଖ
ସଞ୍ଚିତ ଏ କୋହ ସରୁ
ବର୍ଷା ଲୁହଧାରେ ଯାଏ ଧିରେ ବହି
ଆଖି ଝରାଏ ଲୁହ ସରୁ ॥

ଆର୍ତ୍ତା ଧରଣୀର କୁଆଁ ରାବ ଶୁଭେ
ବିଜୁଳି ଚମକେ ରହି
ପାପତାପ ପୃଥିବୀ ସରୁଜରଙ୍ଗ
ପାଟଶାଢ଼ୀ ଚି ପିନ୍ଧିଛି ॥

ଆକାଶ ନୃତ୍ୟରେ ସୌଦାମିନୀ ହସରେ
ସମସ୍ତେ ଚଳ ଚଞ୍ଚଳ
ସ୍ତବ୍ଧ ସ୍ଥିତପ୍ରଜ୍ଞ କେହି ନୁହେଁ ଏଠି
ବର୍ଷାର ଖୁସି ପ୍ରବଳ ॥

ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ
ଏଲ.ଜି.ଏସ୍. କଲେଜ ପଦ୍ମପୁର ବରଗଡ଼

ଗୁରୁଦିବସ

ପ୍ରବୀଣ କୁମାର ସାହୁ

ଗୁରୁଦିବସର ପୁଣ୍ୟ ଲଗନେ,
ପ୍ରଣାମ ଜଣାଏ ଗୁରୁଙ୍କ ଚରଣେ

ଗୁରୁପାଦ ତଳେ କରିଲେ ଭକତି ,
ବଦଲ ସିନା ଛାତ୍ରର ଶକତି

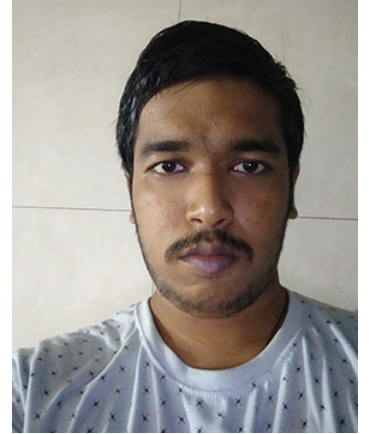
ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି ଯେ ବିଦ୍ୟାର ସାଗର,
ବିଦ୍ୟା ପାଇଁ ଲୋଡ଼ା କୃପା ତାଙ୍କର

ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରୁ କରିଣ ଦୂର,
ସନ୍ତାନ ଦିଅନ୍ତି ଜ୍ଞାନ ଆଲୋକର

ଅତୀତେ ଯେ ଛାତ୍ର ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା ପାଇ,
ଜୀବନକୁ ଦେଉଥିଲେ ବାଜିରେ ଲଗାଇ

ଏକଲବ୍ୟ, ଭୀଷ୍ମ, କର୍ଣ୍ଣ, ଅର୍ଜୁନ ,
ଗୁରୁ ଭକ୍ତି ପାଇଁ ଦୁଅନ୍ତି ସ୍ମରଣ

ପ୍ରାଣ ବିପତ୍ତି କଥା ଜାଣିଣ ,
କଲେ ଆରୁଣି ଗୁରୁଆଜ୍ଞା ପାଳନ

ରାମକୃଷ୍ଣ ସରବେ ଗୁରୁ ଭକତ,

ଯାହାଙ୍କୁ ଆଜି ଝୁରେ ଏ ଜଗତ

ବନ୍ଧୁ ଜ୍ଞାନାର୍ଜନେ ନକର କୁଣ୍ଡା,

ଅଟନ୍ତି ଯେ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନର ଦେବତା

ଯେତେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ,

ସରବେ ଲଭିଛନ୍ତି ଗୁରୁଙ୍କ ଆଶିଷ

ଅତୀତର ଗୁରୁ - ଶିଷ୍ୟ ପରମ୍ପରା,

କାଳର କରାଲେ ଲୋପପ୍ରାୟ ପର ।

ସେ ପରମ୍ପରା କୁ କରି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ,

ରଖିବା ଗୁରୁଙ୍କ ମାନ ମହତ ।

କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା

ଅମୃତନାରାୟଣ ଶତପଥୀ

ଆଜି ପରା ଅଟେ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ଶେଷ,
 ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରୁଥିଲେ ଅଧିକାଂଶ ପାଳି ଯେ ପୁଣି ହବିଷ ।(୧)
 ଧର୍ମ ମାସ ଏହି କାର୍ତ୍ତିକ ତା ସହ ଅନ୍ୟ କେତେଗୋଟି ଥାଇ,
 ସେଥିପାଇଁ ତଜା ଭସାଇବା ବେଳେ ଉଚ୍ଚାରିତ ଆକାମାବୈ ।(୨)
 ସାଧବ ସଂସ୍କୃତି ଓଡ଼ିଆ ବାଣିଜ୍ୟ ପୂର୍ବର ପରମ୍ପରା,
 ମନେ ପକାଇବାକୁ ତଜା ଭସା ପୁଣି ହୁଏ ଯେ ବାଲିଯାତରା ।(୩)
 ଶୀତର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ଆଗମନ ଶୀତ ରତୁର,
 ପାଗ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଦେହ ସୁସ୍ଥ ରଖିବାକୁ ମାହାତ୍ତ୍ୱ୍ୟ ଯେ କାର୍ତ୍ତିକର ।(୪)
 କେତେ ଖାଦ୍ୟର ବର୍ଜନ ନିୟମ ଯଥା ଆମିଷ ଭକ୍ଷଣ,
 ପରିବେଶ ପରିସଂସ୍ଥାକୁ ପୂର୍ବଜ ଜଗି ଥିଲେ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ।(୫)
 ପରମ୍ପରା ନାମରେ ଅନେକ ନୀତି ନିୟମ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ମତ,
 ଯାହା ସଂସାର ସୁପରିଚାଳନାରେ ଜଡ଼ିତ ଯେ ଓତପ୍ରୋତ ।(୬)
 କିନ୍ତୁ ଆଜି ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ସଂସ୍କାର ସଂସ୍କୃତିକୁ ପୁରୁଣା ମରହଟ୍ଟିଆ କହି,
 ଜୀବନ ନିଜର ଦୁର୍ବିସହ କରି ଦୁଃଖରେ ଯା'ନ୍ତି ରହି ।(୭)
 ଏଥିପାଇଁ ସର୍ବେ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କର ସଂସ୍କାର ଅନୁକରଣ,
 ନୈତିକତା ମୂଲ୍ୟବୋଧ ସହ ପୁଣି ସମାନ ଆଚରଣ ଉଚ୍ଚାରଣ ।(୮)
 ତ୍ୟାଗ ବଳିଦାନ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ପରୋପକାରକୁ ନେଇ,
 ପ୍ରକୃତରେ ମନୁଷ୍ୟ ସଂସାର ଭିତରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତିରେ ପାରିବ ରହି ।(୯)
 ମୂଲ୍ୟବୋଧ ନିଜ ଉଚ୍ଚ ରହିଥିଲେ ମିଳିବ ପ୍ରକୃତ ମୁକ୍ତି,
 ନଚେତ୍ ଅଯଥା ଲୋକହସା ସାର କରୁଥିଲେ ଖାଲି ଯୁକ୍ତି ।(୧୦)

ତମେ ମୋର ପରି ନୁହଁ

ଡାଃ ପ୍ରସାଦ ଜେନା

ମିଛେ ମନ ତଳେ ଭାରି ରହିଥିଲ ତମେ ମୋର ପରି ନୁହଁ

କେତେବେଳେ ସତେ ଆଡ଼ ହୋଇଗଲ

ତମେ ମୋର ପରି ନୁହଁ । ୦ ।

ମୀନାକରା କେତେ ରଙ୍ଗ ମାଖିଥିଲ ସପନର ରୂପ ମୁହଁ

ଛାଇ ବିଛଣାରେ ନିଦ କାଢ଼ିନେଲ

ତମେ ମୋର ପରି ନୁହଁ ।

ଭାବ ଅଭାବକୁ ପର କରିଦେଲ ଦିଶିଲନି ଆଶା ଚାହଁ

ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରତିକୂଳ ଖେଳ ଖେଳୁଥିଲ

ତମେ ମୋର ପରି ନୁହଁ ।

କଥା ଚାଲୁଥିଲା କଥା ଛପିଗଲ ବଢ଼ିଲନି ଆଉ ସ୍ନେହ

ନିରବରେ ଆହା କାନ୍ଦ ଲାଗୁଥିଲ

ତମେ ମୋର ପରି ନୁହଁ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyoitiprasad>

ଅଲିଅଳୀ ଜେମା ପ୍ରେମେ ଲାଗୁଥିଲ ଅଳୀକର ମାୟା ମୋହ

'ତାରା' ବୁଝିଲନି ସ୍ମୃତି ପାଲଟିଲ

ତମେ ମୋର ପରି ନୁହଁ ।

ରାଜ ରଣପୁର, ଜିଲ୍ଲା- ନୟାଗଡ଼

ଦୂରଭାଷ- ୯୩୪୮୦୫୪୩୦୦

ଦ୍ଵିତୀ

ବିନୟ କୁମାର ମିଶ୍ର

ଏମିତି ଅନେକ
ଚଳଣି ଦରବ
ପରିବେଶ ହଜିଲଣି,
ପରମ୍ପରା ଉତ୍ସ
ସଂସ୍କୃତିର କଥା
ଆଉ କେବେ ଫେରିବନି ।

ଢିଙ୍କି ଢିଙ୍କିଶାଳ
ଗାଈଙ୍କ ଗୁହାଳ
ବଳଦଙ୍କ ପଟାଶାଳ,
ଅଗଣା ଚଉରା
ଘୋରଣା ପେଷଣା
ଚୌପିଢି କୋଡ଼ି ଲଙ୍କଳ ।

ଶଗଡ଼ ଭୁଆଳି
ମଇ ହାତକୋଡ଼ି
କୋଦାଳ ଫାଉଡା ଜୋତ,
ତାଲା ବାଉଁଶିଆ
କୁଲା ବୋଝ ବେତା
ଡୋଲୀ ରୋଦର ସହିତ ।

ଗାଁ ଦାଣ୍ଡ ଧୂଳି
ଗହୀର ପୋଖରୀ
ଭାଗବତ ଟୁଙ୍କି ଘର,

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ମାଟି ପିଣ୍ଡା ଚାଳ
 ଖଳା ସାରୁ ବାଡ଼ି
 କୁମ୍ଭାରର ଉଆ ଶାଳ ।

କେଉଟ ଘରର
 ସରୁ ନାଲି ରୁଡ଼ା
 ଗୁଡ଼ିଆ ଘରର ମୁଆଁ,
 କମାରର ଦାଆ
 କରୁରୀ ଟାଙ୍ଗିଆ
 ନାଲ ବସା ଘଷି ନିଆଁ ।

ତନ୍ତ୍ରୀ ଘର କଣ୍ଡା
 ଶଟର ଶାଟର
 ଅରଟ ଆଙ୍କୁଡ଼ା କୁନ୍ଦ,
 ମାଳିଘର ଫୁଲ
 ପାଦୁକ ପରବେ
 ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଏ ମନ୍ଦ ।

ବାଡ଼ି ପାଳଗଦା
 ଛତୁ ଲେଉଟିଆ
 କାନ୍ଧିଆ ସଜନା ଛୁଇଁ,
 ଗାଁ ଠାକୁରାଣୀ
 ଭାଗବତ ଗାଦି
 କୁଆଡେ ହଜିଗଲାଣି ।
 କାର୍ତ୍ତିକ ସକାଳ
 ଦାଣ୍ଡ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ
 ଭୋଗଖିଆ ଝାମୁ ଦଣ୍ଡ,
 ମେଳଣ ଯାତ୍ରା
 ପୁନିଅ ପରବ
 ପିଠା ପଣା ସବୁ ଗୁଣ୍ଡ ।

ଦ୍ରବ୍ୟ ଚର୍ୟା ଚୋଷ୍ୟ
ଲେହ୍ୟ ପେୟ ଲେପ
ସରୁ ବଦଳି ଗଲାଣି,
ହଳଦୀ କାଠୁଆ
କଜଳପାତି ଯେ
ମାଣ ଅଣକ ତୋରାଣୀ ।

ଲେଖୁଥିଲେ ବସି
ସରିବନି ଯେତେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାଣି,
ଆଧୁନିକତାର
ଚାଦର ଘୋଡେଇ
ସ୍ମୃତି ସରୁ ଶୋଇଲେଣି ।

ମଲ୍ଲୀପୁର, ନିଆଳ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଗାଁରେ ଛୁଟିର ମଜା

ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ଜେନା

କୁନି, ମୁନି, ରାନୀ
 ସିଲୁ, ନିଲୁ, ବୁଲୁ,
 ଆସରେ ଆସରେ ଧାଇଁ !
 ନାଚିବା, କୁଦିବା,
 ଖେଳିବା, ବୁଲିବା,
 ଛୁଟି ହେଲା ଆମ ପାଇଁ ।

ଉଛୁର କରନା, ବେଶି ଆସ ମାଡ଼ି,
 ଆମ୍ଭ ତୋଟା ଆଡେ ଯିବା,
 ଗଛରେ ଚଢ଼ିବା,
 ଆମ୍ଭ ତୋଳିଦେବା,
 ଖୁସିମନେ ଖାଉଥିବା ।

ଗାଆଁ ପୋଖରୀରେ ଭରା ପାଣି ଦେହେ,
 ପହଁରା, ଡିଆଁ ମାରିବା
 ଗାମୁଛା ଭିତେଇ,
 ବନିଶି ପକେଇ
 ରତା, କେରାଣ୍ଡି ଧରିବା ।

ବୁଢ଼ା ବରଗଛ ଛାଇ ତଳେ କେତେ,
 ତାସ୍, ଲୁଡୁ ଗଢ଼େଇବା
 ବୋହୁ, ବୋହୁଆଣୀ,
 ଲୁଚାଲୁଚି ଖେଳେ,
 କେତେ ଯେ ମଜା କରିବା ।

ଗାଆଁ ଗହୀରରେ ଘାସ ଗାଲିଚାରେ,
ପ୍ରଜାପତି ଧରୁଥିବା,
ସନା ଭାଇ ସାଙ୍ଗେ,
ତା ଗାଈ ଗୋଠରେ
ଗୋଧୂଳି ବେଳେ ଧାଇଁବା ।

ଗହୀର ମଝିରେ ବୁଢ଼ୀ ଠାକୁରାଣୀ
ବସିଅଛି ଗାଦି ମେଲି,
ପୁନିଆଁ ,ପରବେ,
ଓଷା, ବରତରେ
ପାଶେ ଯିବା ତାଙ୍କ ଚାଲି ।

ଗାଆଁର ମୁଣ୍ଡରେ ଭାଗବତ ଘରେ
ସନ୍ଧ୍ୟା ଆଳତି ଜାଳିବା,
ଘଣ୍ଟ ବାଡେଇକି,
ଶଙ୍ଖ ଫୁଙ୍କିଦେଇ
ସବୁ ଶୁଭ ମନାସିବା ।

କେତେ ଯେ ସରାଗ, କେତେ ଯେ ଆନନ୍ଦ
ସାଙ୍ଗ, ସାଥୀ ମେଲେ ଖେଳ
ଗାଁର ବୁକୁରେ,
ତା ମମତା ଡୋରେ
ସୁଖେ ବିତେ ପିଲାବେଳ ।

କେଡ଼େ ସୁନ୍ଦର, ଏ ଛୁଟିର ମଉଜ
ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ଚାଲିଯିବ,
ଗାଁ'ର କୋଳରେ ,
ତା ପାଣି ପବନ
ସତେ ମନୁ ପାସୋରିବ !

ଆର ବରଷର ଛୁଟିକୁ ଭାଲିକି
ସବୁ ସ୍ମୃତି ସାଉଁଟିବା,
ସେ ଖୁସି ଆସର
ଅଭୁଲା ଦିନର
ସତେ କି ଭୁଲି ପାରିବା !

ସେ ସମୟକୁ ଝୁରୁଥିବା !

ସେ ସମୟକୁ ଝୁରୁଥିବା !!

ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ, ବ୍ରାହ୍ମଣସାଇଲୋ ସରକାରୀ
ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, କଣ୍ଟାପଡ଼ା, କଟକ

ଜାତି ଭେଦ

ଏମ୍ ବିଜୟ କୁମାର

ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ
 ମୁହଁରେ କହି ଦେବା ଅତି ସହଜ
 ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ
 ଅଙ୍ଗେ ଲିଭା ସରୁ ଅକୁହା ଦରଜ
 ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ
 ମିଛ ନୁହେଁ ସତ୍ୟ ସତ ନା ମିଛ ?
 ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ
 ସରୁ ମିଛ ମିଛଭ୍ରମ ସରୁ ମିଛ

ଜାମୁକାଶ୍ମୀର ଠାରୁ କନ୍ୟାକୁମାରୀ
 ଭାରତ ମାନଚିତ୍ର ର ଦୃଶ୍ୟପଟ
 ଅଜବ ମଣିଷ ଗଜବ ଦୁନିଆ
 ଘଟଣା ପ୍ରବଳ ଛଳନା କପଟ
 ସୁପ୍ରିମେକୋର୍ଟ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟ ମଝିରେ
 ଜୋତା ଫିକା ଉଦ୍ୟମ ହୀନ ଚକ୍ରାନ୍ତ
 ସୁରକ୍ଷା ର ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟି କରେ

ଆମ ଜନତା କେତେ ସୁରକ୍ଷିତ ?
 ସ୍ତବ୍ଧ ଥିଲା ପୁରା ଭାରତ ବର୍ଷ
 ସତ୍ୟର ବିଦ୍ରୁପ କରେ ଅଜହାତ୍ୟ
 ହରିୟାଣା ଆଏ. ପି.ଏସ ଅଫିସର
 ଡାଇ ପୁରନ କୁମାର ଙ୍କ ଆତ୍ମହତ୍ୟା
 ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ହରି ଓମ ବାଲୁକି କୁ
 ବାବା ଲୋକ କଲେ ପିଟି ପିଟି ହତ୍ୟା
 ଅନୀତି ଅନ୍ୟାୟ ଶୋଷଣ ଦମନ
 ଅମାନବୀୟ ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ଅତ୍ୟାଚାର
 ସାମ୍ନା କୁ ଆସି ପାରୁ ନ ଥିବା
 ଏମିତି ଅନେକ ଘଟଣାର ଶିକାର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଭୁଲି ନାହିଁ ଭାରତ ଇତିହାସ ସତ୍ୟ
 ମନୁ ବ୍ରାହ୍ମଣବାଦ ର କଳା କୃତ
 ଦେଶ ପାଇଁ କଳା ଦିନ ଛଅ ଅକଟୋବର
 ଦେଶଦ୍ରୋହ ଆତଙ୍କ ରାକେଶ କିଶୋର
 ନାଁ କେବଳ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟର ଅପମାନ
 ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ କୁ ଆକ୍ରମଣ
 ଏସ. ସି / ଏସ. ଟି/ଓ. ବି. ସି/ମାଇନରିଟି
 ଜାଗ୍ରତ ପ୍ରହରୀ ଜାଗ ଜାଗ ସତର୍କ ଘଣ୍ଟି
 ସାବେତ୍ରୀ ଫୁଲେ କୁ କାଦୁଅ ଗୋବର ପଥର
 ଆମ୍ବେଦକର ଉପରକୁ ଦୂରୁ ଫାଇଲ ମାର
 ସି. ଜି. ଆଇ କୁ ଜୋତା ଫିକା ସୋତ ଏକ ସମାନ
 ସେହି ସୋତ ବଦଳିଛି ଲୋକ ଦେଉଛି ଅସଂମାନ

 ମନ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ କିଛି ଉପର ହାକିମ ପନ୍ଦର
 ବାରମ୍ବାର ମାନସିକ ନିର୍ଯାତନା ଅତ୍ୟାଚାର
 ଆଇ. ଏ. ଏସ ପତ୍ନୀ ଲଢୁଛନ୍ତି ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ
 ମରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲା ଜାତି କଣ୍ଠା ହୋଇ
 ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାର ହୁଏ ନଅ ଦିନ ପରେ
 ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଲଢେଇ ମାନବତା ମରେ

 ପତ୍ନୀ ଆଇ. ଏ. ଏସ ନିଜେ ଆଇ. ପି. ଏସ ଅଫିସର

ତଥାପି ଏତେ ବଡ଼ ଜାତିବାଦର ଶିକାର
 ଭାତ ହାଣ୍ଡିରୁ ଗୋଟିଏ ଭାତ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ
 ହରି ଓମ ବାଲୁକି ର ରକ୍ତ ରଂଜିତ କଷ୍ଟ
 ତାକ୍ତରାଣୀ ମୁଣ୍ଡେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ
 ବଲାହାରୀ ଜୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ ? ତ ସନ୍ଦେହରେ
 ଏମିତି ଅନେକ ଘଟଣା ଘଟେ ଦିନ ପ୍ରତିଦିନ
 ଜାତି ପାଇଁ ଅକାଳରେ ଯାଉଛି ଜୀବନ

ସି.ଜି. ଆଇ କୁ ଦିଏ ଛାତି ଚିରା ଧମକ
 ଅନିରୁଦ୍ଧ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମ ଠିକାଦାର
 ଅଜିତ ଭାରତୀ ସାଙ୍ଗେ ବିଜେପି ପ୍ରବକ୍ତା
 ହିଂସ୍ର ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କରି ଗୋଦୀ ପତ୍ରକାର
 ଗୁଆଲିୟେର ଅନିଲ ମିଶ୍ର ଚାଲେଞ୍ଜି କରେ
 ବିରୋଧ କରେ ଆମ୍ବେଦକରକୁ ସମ୍ବିଧାନ କୁ
 ପୋଲ ଖୋଲୁଛି ମନୁବାଦର ଅସଲ ମୁଖା
 ପୁରା ଭାରତ ଦେଖୁଛି ଗୁପ୍ତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକୁ
 ସାମ ଦାମ ଦଣ୍ଡ ଭେଦ ରୀତି ନୀତି
 ମନୁ ବ୍ରାହ୍ମଣବାଦର ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ବିସ୍ତାର
 ଘୃଣା ଧର୍ମ ରାଜନୀତି ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲିମ
 ସମ୍ବିଧାନ ଆକ୍ରମଣ ହୁଏ ବାରମ୍ବାର
 ସଂସଦ ଭିତରେ ଅମିତ ଶାହାଙ୍କ ବୟାନ

ଆଜିକାଲି ବହୁତ ଆନ୍ୱେଦକର ଫେସନ
 ଭଗବାନ ନାଁରେ ଲୋଭ ନାହିଁ ସର୍ଗ କି ପୁର୍ଣ୍ୟ
 ବାବାସାହେବ ବହୁଜନ ଙ୍କ ଜୀବନ୍ତ ଭଗବାନ

ସତେଇଶ ପ୍ରତିଶତ ଓବିସି ଆରକ୍ଷଣ
 ମୋହନ ଯାଦବ ଙ୍କ ଘୋଷଣା ଶୁଣି
 ବାବା ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ ହିନ୍ଦୁ ଦ୍ରୋହି କହେ
 ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କୁ ମନୁବାଦିର ଦୁଏ ଭାଲେଣି
 କୁମ୍ଭାର ପ୍ରଜାପତି ଓବିସି ସମାଜକୁ
 ପାନୀୟ ଜଳ ମିଳୁନାହିଁ ମିର୍ଜାପୁର ରେ
 ଆଜି ବି ପିଇବା ପାଣି ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ
 ହିନ୍ଦୁତ୍ୱ ଆର. ଏସ. ଏସ ବିଜେପି ଶାସନରେ
 ତିନି ହଜାର ବର୍ଷ ୧୦୦% ଆରକ୍ଷଣ
 ଏକାକୀ ନେଉଥିବା ମାତ୍ର ୧୦%ଲୋକ
 ଆରକ୍ଷଣ/ସମ୍ବିଧାନ କୁ ବିରୋଧ କର
 ମନୁ ବ୍ରାହ୍ମଣବାଦ ର ବିଳାପ ଦେଖ
 ସନାତନୀ ଚାଦର ରେ ଘୋର ଅରାଜକତା
 ନିଜକୁ ନିଜେ ଘୋଷଣା କର ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା

ଡି. ଏନ. ଏ (DNA)ପ୍ରମାଣ ଆର୍ଯ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବିଦେଶୀ
 ଦ୍ରାବିଡ଼ ନାଗା ଭାରତ ଦେଶର ମୂଳନୀବାସୀ

ଶେଷରେ କହିଦିଏ ସତ ମୋହନ ଭାଗବତ
ଭଗବାନ ନୁହେଁ ପଣ୍ଡିତ ବନାଇଛନ୍ତି ଜାତ-ପାତ

ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ
ମିଛ ନୁହେଁ ସତ କହୁଥିଲେ ଆପଣ
ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ
ଭିନ୍ନ ନାମ ରୂପରେ ନୁଆ ସଂସ୍କରଣ
ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ ଜାତି ନାହିଁ
ଭେଦ ଅଛି ଭେଦ ଅଛି ଭେଦ ଅଛି
ଜାତି ଅଛି ଭେଦ ଅଛି ଅଛି ଭେଦଭାବ
ଜାତି ଅଛି ବୋଲି ତ ଅଛି ଜାତି ଭେଦ

ରେମଣ୍ଡା (ମହୁଲପଲ୍ଲୀ)

ରୁଢ଼ାବାହାଲ, ସଇଁତଲା

ବଲାଙ୍ଗୀର - ୩୨

ମୋବାଇଲ୍ : ୭୯୭୮୭୮୪୧୩୦

ତୁମ କଥା

ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାରାଣୀ ମହାନ୍ତ

ତୁମ କୁ ଭୁଲିବା କଥା କୁହ ତୁମେ
ଭୁଲିବା କଣ ଦରକାର
ତମେ ତ ଏମିତି କିଛି କରି ନାହିଁ
ଯାହା ମନେ ରଖି ବାର

ମୁଁ ତ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ରେ ଗଢ଼ା ହୋଇ ନାହିଁ
ତମେ ବି ଲୁହାରେ ନୁହେଁ
ତୁମେ ତୁମର ହିଁ ମୁଁ କେବଳ ମୋର
ବାଟଇ ଆମେ ଦୁହେଁ

ଜୀବନ ବହି ରେ ପ୍ରତେକ ପୃଷ୍ଠାରେ
ମୁଁ ନିଜକୁ ସମୀକ୍ଷା କରିଛି
କଉଟା ଭୁଲିବି ମନକୁ ପଚାରି
ନିଷ୍ଠୁରି ମଧ୍ୟ ନେଇଛି

ଦୁର୍ବଳ ଭାବନା ଛୁଏଁ ନାହିଁ ମତେ
ମୁଁ ନୁହେଁ କାହାର ପ୍ରେମ
ପ୍ରତାରଣା କଥା ଆସିବ କଉଟୁ
ଝୁରିବାକୁ ତୁମ ନାମ

ସ୍ନେହ ମମତାରେ ଦୁନିଆ ତ ବନ୍ଧା
ନିଆରା କେମିତି ହେବି
ଯଦି ଦେଇ ଥିବ ମୁଁଠାଏ ଶରଧା
ତୁମ କଥା ଭାରୁ ଥିବି

ସବୁଠୁ ସତ୍ତ୍ୱକ ପ୍ରେମର ସମ୍ପର୍କ
ଆତ୍ମାରେ ସାଇତି ରୁହେ
ତାକୁ ଭୁଲିବାକୁ ଶକ୍ତି ନାହିଁ ମୋର
ସେ ଚିର ଅମର ରହେ

ରାଇବଣିଆ, ବାଲେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ

ବିଜୟ କୁମାର ମୁଣ୍ଡା

ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ଶୀତ ସକାଳର ପ୍ରଥମ କିରଣ

ତୁମେ ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ର ମନଲୋଭା ଆକର୍ଷଣ ।

ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ଦ୍ୱିପ୍ରହର ବାସ୍ତବ ଦୁନିଆଁ ର ସ୍ୱପ୍ନ

ତୁମ ପୁଣି ରାତ୍ରି ନିଦ୍ରାର ଅବାସ୍ତବ ସ୍ୱପ୍ନ ।

ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ଜନ୍ମ ରାତିର କୋମଳ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ

ତୁମେ ପୁଣି ଘନ ଅନ୍ଧାର ଶୂନ୍ୟ ଆକାଶର ଚିକି ଚିକି ତାରା ଫୁଲ ।

ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ଫଗୁଣର ସାତରଙ୍ଗ

ତୁମେ ପୁଣି ଧାରା ଶ୍ରାବଣ ର ବର୍ଷା ଛିଟା

ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ଝରଣାର କୁଳୁ କୁଳୁ ଝଙ୍କାର

ତୁମେ ପୁଣି ନଈ କୁଳ ଶୀତଳ ସମୀର ।

ତୁମେ ମୋ ହୃଦୟ ବଗିଚାର ପାରିଜାତ

ତୁମେ ପୁଣି ପ୍ରେମ ରାଇଜର ଚିକି ପ୍ରଜାପତି

ତୁମେ ମୋ ଭାବନା ଦୁନିଆଁ ର ପରିଚିଏ
ତୁମେ ପୁଣି ଜୀବନ ଚଳା ପଥର ସାଧିଚିଏ
ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ମୋ ହୃଦୟ ର ହୃଦୟ ଚିଏ ।

ଉତ୍କଳ କରାଟେ ସ୍କୁଲ ତେଲକୋଇ

ମୋ : ୭୦୦୮୯୨୪୦୭୧

ତାଙ୍କୁରଖାନା

ସୁଧୀର ମେହେର

ସଂସାରର ସବୁ ଦୁଃଖ ବୋଧେ

ଏଠି ଆସି ଠୁଳ !

ଇସ୍.....

କାହାର ଏ କରୁଣ ଚିହ୍ନାର !

ଝିମ୍ ଝିମେଇ ଉଠୁଚି କାନମୁଳ

ଥରି ଯାଉଛି ଦେହ,ମନ

ଥମି ଯାଉଚି ବି ପବନ ।

କାହା କପାଳରୁ ଲିଭି ପାରିନି

ଗଲା ରାତିର ସିନ୍ଦୁର ଦାଗ,

ଏଣେ ଲିଭି ଗଲାଣି ତା' ଜୀବନ ଦୀପ

ରାତିସାରା ବାରଣ୍ଡାରେ ଉଠ୍ ବସ୍

ଅଶୀବର୍ଷର ବୁଢ଼ା ବାପ,

ଅପରେସନ୍ ଥିଏଟର୍ ରେ ମୃତ୍ୟୁ ସହ

ସୁଖୁଚି କୋଡିଏ ବର୍ଷର ଭେଣ୍ଟିଆ ପୁଅ ।

ଏଇ,

କିଏ ଜଣେ ବୁଢ଼ା ହୋଇ ଆସିଲାଣି ଷ୍ଟେଟର ରେ

ଦେହସାରା ରକ୍ତ ଜୁଡୁବୁଡୁ,

ଚୁକୁରା ଚୁକୁରା ହାଡ଼, ପଞ୍ଜିରା.....

ଚୁକ୍ ଚପେଇ ଦେଇଛି କେଉଁ ଜଣେ

ମାତାଲ୍ ଡ୍ରାଇଭର !

କୋଉ ଜଣେ ଗରୀବ ବାପୁଡ଼ା

ଘରଦ୍ୱାର ବନ୍ଦା ପକେଇ ତା'ର ଗୋଟେ ବୋଲି ପୁଅ

ବିଶିକେଶନକୁ ଭଲ କରିବ ବୋଲି ଆଣି ଥିଲା

ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ,

ମାସେ ରଖିଲା ପରେ ଏବେ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି

ବିଲ୍ ପଇଠ କରି ଶବ ନିଅ,

ବୁଢ଼ି ଦିଶୁନି ବାପର କୋଉଠୁ ଏତେ ପଇସା ଆଣିବ,

କେମିତି ଶବକୁ ଘରକୁ ନେବ !

କିଏ ଅଖିଆ, ଅପିଆ

ରୋଗିକୁ ଜଗି ବସିଛି ରାତିସାରା ତ

କିଏ ଆଖିପତା ବୁଜି ଭଗବାନଙ୍କୁ ଢାଉଁରି,
ସେ ପ୍ରଭୁ ! ଭଲ କରିଦିଅ

ଦୁଃଖ କ'ଣ

ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଚ ଯଦି

ଧରୁଟିଏ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଆସ,

ବୁଝିବ ଦୁଃଖ କ'ଣ.....

ଲାଗିବ ସତେ ଯେମିତି

ସଂସାରର ସବୁ ଦୁଃଖ ଏଠି ଆସି ଠୁଳ !!

ଚିତ୍ତେଶୁଭା, ଜୁନାଗଡ,
କଳାହାଣ୍ଡି, ପିନ୍-୭୭୭୦୧୪
ସଂପର୍କ -୯୫୮୩୫୮୮୮୭

ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଖାଇଲା

ହେମନ୍ତ କୁମାର ନାୟକ

ଦାନ୍ତ ଘଷି ସାରି ନୁଆ ଭାଉଜକୁ
 କହିଲି ଚା,ଟିକେ କରିବା ପାଇଁ
 ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସିଏ ଉତ୍ତର ରଖିଲେ
 ଘରେ ଚା, ଚିନି କିଛି ବି ନାହିଁ
 ମୋ ସହିତ ଭାଇ କୁ ମିଶାଇ ସିଏ
 କେତେ ପ୍ରକାରରେ କଥା କହିଲା
 ଆଜି କି ବେଳରେ ରାତି ପାହି ଥିଲା
 ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଖାଇଲା
 ----୧

ମାଁ ପାଖକୁ ଗଲି କେତେ ଆନନ୍ଦରେ
 ମୋ ମନ ଜାଣି ସେ ଦେବ ଖୁଆଇ
 ଖାଇବା କୁ ଦେଲା ରୁଡ଼ା,ମୁଢ଼ି,ଖଇ
 ମେରି, ଚାଓମିନ, ପରଟା ନାହିଁ
 ଏହି ଖାଇବା ଆଉ କିଏ ବା ଖାଉଛି
 ତାହା ଏବେ ସବୁ ପୁରୁଣା ହେଲା
 ଆଜି କି ବେଳରେ ରାତି ପାହି ଥିଲା

ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଖାଇଲା
 ----୨

ବାପାଙ୍କ ପାଖରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲି
 ଟଙ୍କା ନେଇ ଯିବି ବଜାର ବୁଲି
 ଯେଉଁ ଜଳଖିଆ ମନକୁ ଆସିବ
 ତାହା ମୁଁ ଖାଇବି ପଇସା ଖୋଲି
 ଟଙ୍କା କଥା ଶୁଣି ବାପା ମୋ କହିଲେ
 ଘର କଥା କେବେ ବୁଝିବୁ ପିଲା
 ଆଜି କି ବେଳରେ ରାତି ପାହି ଥିଲା
 ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଖାଇଲା
 ----୩

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ମନ ଦୁଃଖରେ ପହଞ୍ଚିଲି ମୁଁ ଯାଇ
 ନିଜ ଭାରିଜାଙ୍କ ପାଖରେ ମୁଁହି
 ମତେ ଦେଖୁ ଦେଖୁ କହି ପକାଇଲେ
 ଆସିଲ କି କିଛି ମାଗିବା ପାଇଁ
 ଏମିତି ବେଳରେ ହାତ ଧରିଥିଲି
 ସବୁ ଶୁଖ ମୋର ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଲା
 ଆଜି କି ବେଳରେ ରାତି ପାହି ଥିଲା
 ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଖାଇଲା
 ———୪

ଭାଇକି କହିଲି ଶେଷରେ ମୁଁ ଯାଇ
 କିଛି ସକାଳୁ ମୁଁ ଖାଇନି ଭାଇ
 ଭାଇ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉତ୍ତର ରଖିଲା
 ମୋ ପକେଟ୍ ରେ ଟଙ୍କାଟିଏ ନାହିଁ
 ନିଜ କଥା ଏବେ ନିଜେ ଚିନ୍ତା କର
 ନୁହେଁ ତୁହି ଏବେ ଛୋଟିଆ ପିଲା
 ଆଜି କି ବେଳରେ ରାତି ପାହି ଥିଲା
 ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଖାଇଲା
 ———୫

ବାକି ଖାଇବାକୁ ଗାଁ ଦୋକାନ ଗଲି
 ଦେଖିଲି ଦୋକାନ ପଡ଼ିଛି ତାଲା
 ସାଙ୍ଗକୁ ଭେଟିଲି ଗାଡ଼ିଟି ମାଗିଲି
 କହିଲା ଏଇଠି ତେଲ ସରିଲା
 ଆଖି ମଲି ମଲି ମନ୍ଦିର କୁ ଗଲି
 ଯେତେ ଭୋକ ମୋର ଦି ଗୁଣ ହେଲା
 ଆଜି କି ବେଳରେ ରାତି ପାହି ଥିଲା
 ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଖାଇଲା
 ———୬

ମନ୍ଦିର ନିକଟେ ପହଞ୍ଚିଲି ଯାଇ
 ଭାବିଲି ପଡ଼ିବି ଟିକିଏ ଶୋଇ
 ଗାମୁଛା ପାରିକି ଶୋଇବା ବେଳେକୁ
 ପାଖକୁ ଆସିଲେ ନନା ଗୋସେଇଁ
 ପୂଜା କାମ ମୋର ସରିଗଲା ଏବେ
 ବେଶି ଉଠ ଏଠି ପଡ଼ିବ ତାଲା
 ଆଜି କି ବେଳରେ ରାତି ପାହି ଥିଲା
 ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଖାଇଲା
 ———୭

ଦେବୁଲି ନଣ୍ଡା, କେନ୍ଦୁଝର

ମୋ : ୮୦୧୮୨୪୦୨୭୭

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରତ୍ନର ସୁଲମାନେ

ସୌଭାଗ୍ୟ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଡାକି ଦେଲେ।
 ଠିଆ ହୁଏ ପୃଥିବୀ ସାମ୍ନାରେ
 ସତେ ଯେମିତି ଷୋହଳ ବର୍ଷର
 ତରୁଣୀଟିଏ
 ଲାଜ ଖୋର୍ ଆଖି ଦୁଇଟିକୁ ଭସାଇ ଦେଇଛି
 ଫୁଲଙ୍କ ନାଁରେ
 ତଙ୍ଗା ହୋଇ ଭାସୁଥିବା ପଦ୍ମ ପୋଖରୀରେ ॥

ଏବଂ ଆଖି ବନ୍ଦ କଲେ
 ଜହ୍ନ ରାତି ଚମତ୍କାର
 ଅନ୍ଧାର ମଝିକୁ ତଙ୍ଗା ବାହିନିଏ
 ପୁରୀ ପୁଣି ନୋଲିଆ ପାଲଟିଯାଏ
 ତୋର ମୋର ହାତ ଧରି,
 ତା ହୃଦୟ ସମୁଦ୍ରରେ ଲହଡ଼ି ଭଙ୍ଗାଏ ॥
 ନିଷ୍ଠୁଳ ଆକ୍ରୋଶରେ ସତେ ଯେମିତି
 ବେଳେ ବେଳେ ସମୟ ବି ହୋଇଯାଏ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ପଦ୍ମ ପୋଖରୀର ବାଘ
 ଝାମ୍ପି ନିଏ ଜୀବନ ର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ମାନଚିତ୍ର
 ଯଦି କେବେ ଅଭାବରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ
 ପ୍ରେମ ଭର୍ତ୍ତି ଲୁହାର ସିନ୍ଦୂକ ॥
 ସବୁ ରକ୍ତ ତଳେ ବି ତ
 କାଚକେନ୍ଦୁ ପାଣି ପରି ଝର, ଝର ମନଟିଏ ॥
 କି ଯେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
 ରତୁ ରତୁ ସବୁ ରତୁ,
 ଏ ସହରେ ବୁଢ଼ା ହୋଇଯାଏ
 ରିକ୍ତା ଟାଣୁଥିବା ସେହି
 ଦୟନୀୟ ବୁଢ଼ାଟିର ଥପ୍ ଥପ୍ ଝାଳ ପରି
 ସଂଚରି ଯାଏ ଦେହରୁ ଦେହକୁ ॥
 ଏରୁଣ୍ଡି ବନ୍ଧରୁ ଖୁଣ୍ଟି ମାଟି ଖାଉଥିବା
 ଆଶୁଆ ଗୋପାଳ ଏବଂ ଆଁ କରିଦେଲେ
 ସାରା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ,
 ବୁଢ଼ି ଦେଲେ ସାରା ସଂସାର
 ଶବ ପାଲଟିବା ପରି ପୁରୀ
 ସତେ କଣ ଫେରାଇ ଦେବ
 ମୋରି ପୃଥିବୀ ପରି ସୁନ୍ଦର ପୃଥିବୀଟିଏ

ବା ମନଲାଖି ମନ ତଜାଟିଏ ॥

ଯେ ହୁଲୁହୁଲୁ ହେବ ନାହିଁ

ଦୁଃଖର ମାଡ଼ରେ

ମିଛ କହି ବାହି ନେବ ନାହିଁ

ଅତୁଟ ଏକ ଜୀବନ ସମ୍ମାନେ ॥

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ଡଃ ନିର୍ମଳ ନାୟକ

ସମୟ ଅଣୁନି... ସଜେଇ ଜାଣିନି...
କାମରୁ ଛୁଟି ମିଳୁନି...
କିପରି ବାଣ୍ଟିବି... କେମିତି କରିବି...
ସମୟ ପୁରା ହେଉନି... !!

ସମୟ ସହିତ.. ମିଳଇ ତୁ ହାତ...
ପାଦ ରେ ପାଦ ମିଳାଅ...
ଯଶ ତୁ ଲଭିବୁ.. ପୌରୁଷ ପାଇବୁ
କର୍ମ ପଥେ ହେବ ଜୟ !!

ଆଳସ୍ୟ ତେଜିଣ.. କର୍ମ ତୁ କରିଣ..
ସମୟ ସହିତ ଚଳ...
କର୍ମ ରେ ତପୁର... ଦୁଅ କର୍ମବୀର...
ସମୟ ହିଁ ତୋର ବଳ... !!

ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ... ହିସାବରେ ବାଣ୍ଟ...

ସହଳ ତେଜି ବିଛଣା...
ଯୋଗ ଓ ବ୍ୟାୟାମ..ସାଥେ ପ୍ରାଣାୟାମ..
ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଠିକଣା.. !!

ଶୁଭସ୍ୟ ଶୀଘ୍ର... ପ୍ରଗତି ନିୟମ...
ମନେ ରଖିଥିବୁ ବାରେ...
ସମୟ ପୂର୍ବରୁ... ଭାଗ୍ୟ ର ଉତ୍ତାରୁ..
ମିଳିନି ଜାଣିଆ ଥରେ... !!

ସମୟ ମହାନ.. ସେତ ବଳବାନ..
ଦେଖାଏ ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖ...

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ସମୟ ଚିହ୍ନିଲେ... ଜୀବନ ଖୁସିରେ..

ସୁଖୀ ତୁ ଜୀବନ ଯାକ... !!

ସମୟ ଲେଖୁଛି... ସମୟ ପଢୁଛି..

ଜୀବନ ଯାତ୍ରା ର ଚିଠି...

ସମୟ ସହିତ... ଦୁଃଖ ରୁ ରହିତ...

ହୁଡ଼ିଲେ କଷଣ ଏଠି.. !!

ନାଗପୁର

ମୋବାଇଲ : ୮୨୭୫୫୩୩୭୮୦

ରଥଯାତ୍ରାରେ ତିନି ଠାକୁର

ଇତିଶ୍ରୀ ପତି

ତାଳାଧୁଜରେ ବଡ଼ ଭାଇ ବଳିଆ
ନନ୍ଦିଘୋଷରେ ସାନ ଭାଇ କାଳିଆ
ଦେବଦଳନରେ ସୁନା ଭଉଣୀ ସୁଭଦ୍ରା
ଦିଶୁଛି କେତେ ସୁନ୍ଦରିଆ ।

ଆହା କି ମଧୁର ତ୍ରିଭଙ୍ଗୀ ଠାଣି
ବିରଳ ସତେ ଏ କାହାଣୀ
ସତ ରେ ଜମାରୁ କହିଦୁବନି
ଦେଖିଦେଲେ ମନୁ କେବେ ଯିବନି ।

ରଥ ଟାଣିବାକୁ ଭକତ ଆତୁର
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଲାଗେ କେତେ ସୁନ୍ଦର
ଦେଖି ତିନି ରଥେ ତିନି ଠାକୁର
ମନ ମୋର ହୁଏ ବଡ଼ ବିଭୋର ।

ହାତ ଯୋଡ଼ି କିଏ ପ୍ରଣାମ କରେ
ତଳେ ପତି କିଏ ଗୁହାରି କରେ

ଖୋଜୁଥାଏ କିଏ ଝଡ଼ା ତୁଳସୀ
ନାରୁଥାଏ କିଏ ଭାବରେ ଭାସି ।

ଆସେ ହୋଇ କିଏ ସୁଦାମା ବେଶେ.
ଖୋଜି ରୁକେ ପ୍ରଭୁ ଭକତି ରସେ
ଯାତି ଦିଏ କିଏ ନଡ଼ିଆଟିଏ
ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ କହି ତାକ ପକେଇ ଥାଏ ।

ବରଷକେ ଥରେ ଏଇ ପରବ
ପରବ କୁ ନେଇ ଆମ ଗୌରବ
ପାରନ୍ତିକି ହୋଇ ମୁଁ କୁନି ସେବକ
ଜୀବନ ହୁଅନ୍ତା ମୋର ସାର୍ଥକ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ରଥ ଟାଣିବାକୁ ଭକତ ଆତୁର
 ଶୁଭୁ ଅଛି ଘଣ୍ଟା କାହାଳୀ ସ୍ୱର
 ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଲାଗେ କେତେ ସୁନ୍ଦର
 ଦେଖି ତିନି ରଥେ ତିନି ଠାକୁର
 ମହୋଦଧି କୁଳେ ପକେଇ ରୁଡ଼
 ବେଶି ଯିବା ଚାଲି ବଢ଼ିଲା ଭିଡ଼ ।

ସଜା ହେଲାଣି ଏ ତିନିଟି ରଥ
 ଝୋଟି ଚିତା ପଡ଼ି ପ୍ରଶସ୍ତ ପଥ
 ମନ କିଣି ନିଏ ଶରଧା ବାଲି
 ଭଲ ଲାଗେ ସେଇ ବାଲି ରେ ଚାଲି
 ତିନି ଦିଅଁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି
 କୋଟି ପୁଣ୍ୟ ଲଭି ମଣିଷ କରି
 ତିନି ରଥେ ବସି ତିନି ସାରଥୀ
 ରଥ କୁ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି
 ଏମିତି ସୋଭାଗ୍ୟ ଧରେ ପାଆନ୍ତି
 ମାୟା ସଂସାର ରୁ ତରି ଯାଆନ୍ତି ।

ଜଗନ୍ନାଥ ସ୍ୱାମୀ ନୟନ
 ପଥ ଗାମୀ ଭବ ତୁମେ
 ଜଗନ୍ନାଥ ସ୍ୱାମୀ ନୟନ
 ପଥ ଗାମୀ ଭବ ତୁମେ
 ଜଗନ୍ନାଥ ସ୍ୱାମୀ ନୟନ
 ପଥ ଗାମୀ ଭବ ତୁମେ

ଲିଙ୍ଗରାଜ ନଗର, ଲେନ -୭

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଫୋନ୍ -୭୭୫୫୦୨୯୩୯୭

ଅରୁଣା ପ୍ରେମିକ

ପ୍ରତିଭା ବେହେରା

ତମ ସହ ପଦେ କଥା ହେବା ପାଇଁ କରିଥାଏ ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା,
 ସୁଖ ଦୁଃଖ ସବୁ ମିଶିକି ବାଣ୍ଟିବା କରୁଥିବା ସବୁ ବାଖ୍ୟା ।
 ଏମିତି ଦିବା ସ୍ୱପ୍ନ ଏକା ଦେଖି ଦେଖି ସରିଯାଏ ମୋର ଦିନ ,
 ହେଲେ ତୁମେ ଦିନରେ ଥରଟେ କଲ ବିନା ପକାଅନି ମୋତେ ମନ
 ହୁଁ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ବହୁ ଚିନ୍ତାରେ ଚିନ୍ତିତ,
 ହେଲେ ସର୍ବ ପରେ ମୁଁ ତୁମର ଆଉ ତୁମେ ମୋର ଭବିଷ୍ୟତ ।
 ସାଙ୍ଗ ସାଥି ପୁଣି ପରିବାର ସଭିଙ୍କର ବୁଝ ଖବର ,
 ମୋ ଖାଇବା ବଞ୍ଚିବା ଛାଡ଼ି କେବେ ପଚାରିନ ଧାନ କଣ ତୁମ ଖବର ।
 ଲାଗେ ମୋତେ ବେଳେ ବେଳେ ନାହିଁ ବୋଧେ ମୁଁ ତୁମ ମନରେ ,
 ଯଦି ଅଛି କାହିଁ ମୋ ହୃଦୟର କଥା ବାଜୁ ନାହିଁ ତୁମ କାନରେ ।
 ମୋର ଇଚ୍ଛା ଅଭିଳାଷ କେବେ ବୁଝ ନାହିଁ ତୁମେ ,
 ଯଦି ରାଗି ରୁଣିଯାଏ କେବେ ସ୍ନେହ ପ୍ରେମରେ ବୁଝାଅ ନାହିଁ ତୁମେ ।
 ସମୟ ମାଗି ମାଗି ସମୟ ଦିଅନାହିଁ ମୋତେ ,
 କେବେ ତୁମ ଖାମଖିଆଲ ପାଇଁ ହଜିଯିବି
 ଆଉ ଖୋଜି ପାଇବନି ମୋତେ ।
 ଜାଣିଛି ତୁମେ ସର୍ବ ଗୁଣେ ଅଟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ,

ହେଲେ ତୁମ ଠାରେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ମୋର ଆଜିବି ଅସମ୍ଭବ ।
ବୁଝେଇଲେ ବେଳେ ବେଳେ ବୁଝ ତୁମେ ପୁଣି ହୋଇଯାଅ ଅବୁଝା ,
ବୁଝେଇ ବୁଝେଇ ଥକିଲିଣି ମୁଁ ନିଜେ ହେଲିଣି ଅବୁଝା ।
ପାଖରେ ଥାଇବୀ ମୋର ଉପସ୍ଥିତି ଲାଗୁନି ତୁମକୁ ଜରୁରୀ ,
ବୁଝିଲା ବେଳକୁ ସମୟ ନଥାଏ ଚାଲିଯାଇଥିବି
ଭାଙ୍ଗି ତୁମ ସୁନା ପଞ୍ଜୁରୀ , ଭାଙ୍ଗି ତୁମ ସୁନା ପଞ୍ଜୁରୀ।
ହେ ମୋ ପ୍ରେମ ଯାଅ ତୁମେ ଚିକେ ସୁଧୁରି
ଯାଅ ତୁମେ ସୁଧୁରି

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ସେକାଳ ପଖାଳ ନାହିଁ

ନିତ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ନନ୍ଦ

ଆକାଶରେ ଆଉ ଉଡ଼ୁ ନାହିଁ ପକ୍ଷୀ
ବିଲରେ ଦିଶୁନି ମାଛ,
ଗାଁ ଗୋହିରିରେ ବଗ ବସୁ ନାହିଁ
ଚାରିଆଡ଼େ ଖାଲି ମିଛ ।

ସାରୁ ବୁଦା ମୂଳେ ବେଙ୍ଗ ରାବୁ ନାହିଁ
କୋଇଲି ଗାଉନି ଗୀତ,
ଗାଁ ରାସ୍ତା ଆଉ କାଦୁଅ ହେଉନି
ଭିକାରୀ ମାଗୁନି ଭାତ ।

ଗାଁ ଖଳାରେ ବି ବେଙ୍ଗଳା ପଡ଼ୁନି
ଶୁଭୁନି ଶଗଡ଼ ଶଙ୍କ,
ଗୁହାଳ ରେ ଆଉ ଗାଈ ଦିଶୁ ନାହିଁ
ନାହାନ୍ତି ଆଉ ବଳଦ ।

ବୁଲି ରକ୍ଷା ଏବେ ସପନ ହେଲାଣି
ନାହିଁ ବିରି ଡାଲି ବାସ୍ନା,
ବୁନା ମାଛ ଆଉ ହାଟରେ ମିଳୁନି
ନାହିଁ ସେ ପୁରୁଣା ଜ୍ୟୋସ୍ନା ।

ଚଉଁରା ମୁରୁଜ ଉଡ଼େଇ ଗଲାଣି
ମଥାରେ ନାହିଁ ସିନ୍ଦୂର,
ରତୁଚକ୍ର ଏବେ ଓଲଟି ଗଲାଣି
ଚାରିଆଡ଼େ ହାହାକାର ।

ଗାଈଆଳ ଟୋକା ଗାଈ ନାହିଁ ଗୀତ

ନାହିଁ ସେ ଶାରଦ ଧାନ,

ଗାଁ ଗଡ଼ିଆରେ କଇଁ ଫୁଟୁ ନାହିଁ

ଭାଗବତ ଚୁଙ୍ଗୀ ଶୁନ୍ୟ ।

ଗାଁ ଗଣ୍ଡା ହେଲା କୋଠା ମାଳ ମାଳ

ମଦରେ ହୋଇଲେ ଭୋଳ,

ପୋଖରୀ ରେ ଆଉ ପହୁ ଫୁଟୁ ନାହିଁ

ଦିଶୁ ନାହିଁ ଆଉ ଚାଳ ।

ଗାଁ ବିଲରେ ସେ କ୍ଷେତ ବହୁନାହିଁ

ଉଡୁ ନାହିଁ ଶଙ୍ଖ ଚିଲ,

ତେଜା ତାଳ ଗଛ ଉଜୁଡ଼ି ଗଲାଣି

ନାହିଁ ସେ ଶାଗୁଣା ପଲ ।

ଗାଁ ଖଳାରେ ବି ବଦାଡ଼ି ବସୁନି

କାହିଁ ପୂର୍ବ ଓଷା ବ୍ରତ,

ଚାଳ ଉପରେ ବି କୁଆ ରାବୁ ନାହିଁ

ନାହିଁ ସେ ପଖାଳ ଭାତ ।

ବର୍ଷା ଦିନେ ଆଉ ନଦୀ ବହୁ ନାହିଁ

ନାହିଁ ସେ ପୁରୁଣା ଶୀତ,

ବଂଶୀଖଡ଼ା ଏବେ ସପନ ହେଲାଣି

କାହିଁ ସେ ସଇ ସଂଗୀତ ।

ଗାଁ ପଡ଼ିଆରେ କନ୍ଦୁକ ପଡୁନି

ନାହିଁ ସେ ସଞ୍ଜ ଗୋଧୂଳି,

ଦାଣ୍ଡ ବାରଣ୍ଡାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଭୁନି

କାହିଁ ସେ ଘିଅ ଦୀପାଳି ।

ଭଜନ ଜଣାଣ ଆଉ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ

ବେସୁରା ସବୁ ହେଲାଣି,

ଭାବମୂର୍ତ୍ତି ଏଠି ବଦଳି ଗଲାଣି

ଶାନ୍ତି ଉଭେଇ ଗଲାଣି ।

ଅସୁରୁଣୀ ଗପ କିଏ ବା କହିବ

ଚିତ୍ତିରେ ସମସ୍ତେ ବାଇ,

ବାଇ ଚଢ଼େଇର ବସା ଦିଶୁ ନାହିଁ

ସବୁଆଡ଼େ ହାଇଁ ପାଇଁ ।

ଶାସନ ଚା ଏବେ ଶ୍ରୀହୀନ ଦିଶୁଛି

ଶାଶୁ ପିନ୍ଧୁଛି ନାଲି

ଶାଗ ପଖାଳ ଯେ ତୁଲିକି ଗଲାଣି

ସମସ୍ତେ ଚାଲିଲେ ବିୟୁଟି ।

ଡାକ ପିଅନ ଚି ଚିଠି ଆଶୁ ନାହିଁ

ମୋବାଇଲ୍ ହେଲା କାଳ,

ବାଟରେ ଘାଟରେ ଡିସ୍କୋ ଡ୍ୟାନ୍ସ ଚାଲେ

ସଂଗୀତ ରେ ନାହିଁ ତାଳ ।

ବାରମାସ ରେ ଯେ ତେର ପର୍ବ ଏଠି

ସାତ ସପନ ହେଲାଣି,

ସଜ ମାଛରେ ବି ପୋକ ପଡ଼ିଯାଏ

ମାୟାରେ ବାୟା ହେଲେଣି ।

ବିଲରେ କେଉଁଠି ହଳ ଦିଶୁ ନାହିଁ

ନାହିଁ ସେ ହଳିଆ ଭାଇ,

ଘର ପଛ ପଟେ ଢିଙ୍କି କୁରୁ ନାହିଁ

ସବୁ ଗଲାଣି ଉଡ଼େଇ ।

ରୋଗ ବ୍ୟାଧି ଏବେ ପ୍ରବଳ ମାତିଛି

ତା ପାଇଁ ଔଷଧ ନାହିଁ,

ଏଡ଼ସ, ପ୍ରେସର, କ୍ୟାନ୍ସର, ଡାଇବେଟିସ୍

ଯାଉଛି ଜୀବନ ନେଇ ।

ନାହିଁ ଚାଟଶାଳୀ ଗାଁ ମୁଣ୍ଡେ ଆଉ

ନାହିଁ ସେ କାଳି କଲମ,

ବେତାର ଯନ୍ତ୍ର ବିଲୋପ ହେଲାଣି

ସୁବ ବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ।

ଗାଁ ମୁଣ୍ଡେ ଆଉ ବସୁ ନାହିଁ ହାଟ

ଚାଷୀ ବୁଢ଼ୁ ନାହିଁ ବାଡ଼,

ଦଳର ମୁଖିଆ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା

ଦିଶୁନି ବୁଢ଼ା ମାଙ୍କଡ଼ ।

ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମନ ବଳୁ ନାହିଁ

ପାଲା ଯେ ଟାହି ଟାପରା

ଯାତ୍ରା ଦୃଶ୍ୟପଟ ବଦଳି ଗଲାଣି

କଳାରେ କଳଙ୍କ ଭରା ।

କାଳିଆ ପାଖରେ ମନ ଆଉ ନାହିଁ
 ବାବାଜୀ ପଛରେ ବାଇ,
 ବ୍ରାହ୍ମଣ ପାଠୁଆ ହୋଇଲେ କି ହେବ
 ମନ୍ତ୍ର ପାଠ ଜାଣୁ ନାହିଁ ।

ଘାଟ ତୁଠ କୁ ତ ବାରିକ ଆସୁନି
 ରଜକ ଦେଉନି ପାଣି,
 ରାଇଜ ଯାକର ଯେତେକ ନିୟମ
 ସବୁ ବଦଳି ଗଲାଣି ।

ଏକାଠି ବସିବା ଏକାଠି ଖାଇବା
 ପରିବାର ମଧ୍ୟେ ନାହିଁ,
 ସୁନ୍ଦର ସମ୍ପର୍କ ଦୂରେଇ ଗଲାଣି
 କଳି ଯୁଗ ଦ୍ୱାହି ଦେଇ ।

ଜୀବନ ର ମାନେ ସଂସାର ଜଞ୍ଜାଳ
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଥିଲା ଜଣା,
 କୃତ୍ରିମ ଜୀବନ ଜୀଇଁବାକୁ ଏଠି
 ଲାଗୁଛି ଭାରି ଯତ୍ନଶା ।

ଜୀବନଟା ଏଠି ମରୁତୁମି ଲାଗେ
 ମିଛ ମରୀଚିକା ଭଳି,
 ଦି ଦିନ ଦୁନିଆ ଏହି ସଂସାର କୁ
 ତଥାପି ପାରୁନି ଭୁଲି ।

ସବୁଜ ସୁନ୍ଦର ସୁନାର ପୃଥିବୀ
 ଚିତ୍ର ବଦଳି ଗଲାଣି,
 ବିଚିତ୍ର ଦୁନିଆ ଜୀବଜଗତକୁ
 ନର୍କକୁ ଠେଲି ଦେଲେଣି ।

ଡ଼ି ଏଲ ଏ -୧୨, ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ନଗର,

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୋ : ୯୪୩୭୧୭୮୪୨୪

ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ

ସରୋଜିନୀ ମିଶ୍ର

ଗଗନ ରାଇଜେ
ତାରା ଫୁଲ ଶେଜେ
ବୁଣି ଚାଲିଥିଲି
ବୁଢ଼ୀଆଣି ଜାଲ
ଭୁଲି ଯାଇଥିଲି
ପୃଥିବୀଟା ଗୋଲ ।

ଜୀବନ ନୌକା
ହେଲା ଉପନୀତ
ସାଗର ବେଳାରେ
ଆଜି ଦେଇ
ସ୍ୱପ୍ନଳ ତରଙ୍ଗ ।

ପ୍ରକୃତିର ଝାସ
ଶୁଖାଇଲା
ଜୀବନର ରଙ୍ଗ
ସପ୍ତ ରଙ୍ଗ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ
ଧିରେ ଧିରେ
ହୋଇଲା ଅଦୃଶ୍ୟ
ଦୃଷ୍ଟିହୀନ, ଶୃତିହୀନ
ଭାବହୀନ
ଜୀବନ ଲହରୀ
ତଥାପି
ଚାଲିବାକୁ ହେବ
ଅବଶିଷ୍ଟ ପଥ

ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆତ୍ମା ସହ
ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ମିଳନ
ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମା
ଶରୀରକୁ ଛାଡ଼ି ।

ନ ହୋଇ ନିରାଶ
ନ କରାତ୍ମକ ଅଗାଡ଼ିକୁ
ଦେଇଣ ପାଛୋଡ଼ି
ସକାରାତ୍ମକ ରଞ୍ଜରେ
ବାନ୍ଧିବାକୁ ହେବ
ମନ ଓ ମସ୍ତିଷ୍କ
ତୋଳିବାକୁ ହେବ
ଆକାଶରୁ
ସୁଗନ୍ଧ ରାଜ ପାରିଜାତ ।

ଆକାଶର ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ
ହୃଦେ ତୋଳି ନେଇ
ସପ୍ତରଙ୍ଗେ
ରଙ୍ଗ ମୟ କରିବାକୁ ହେବ
ଜୀବନ ତରଙ୍ଗ
ରୁଣି ଦେଇ
ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ , ସାହାସ
ଏବଂ
ଆତ୍ମ ବିଶ୍ୱାସର ବୀଜ ।

ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଗଞ୍ଜାମ

ବାପାଙ୍କ ଶେଷ ଚିଠି

ଅଜୟ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ଡାକବାଲା଼ର ଡାକ, ଚିଠି ଅଛି, କବାଟ ଖୋଲି
 ଧିର ମନ୍ତ୍ରର ଗତି ଥାଏ, ପ୍ରଭାବତୀ ଦେବୀଙ୍କର,
 ଡାକୁଆ ପୁଅ, ଇଏ ତ ଶୋଇଛନ୍ତି କେବେଠାରୁ
 ଆଖିକୁ ମୋ ଦିଶେନି ବ୍ୟତିରେକ ଭୋଳାଶଙ୍କର;
 ପୁଅରେ, କହିବୁକି ଚିଠିଟି ଦେଇଛନ୍ତି କିଏସିଏ ?
 ମାଉସୀ, ଆମେରିକାର ଫ୍ଲୋରିଡା ଅଛି ଲିଖିତ,
 ପୁଅ, ଦେଖତ ଆମ ଠିକଣା ଠିକ ଅଛି କି ନାହିଁ ?
 ହଁ ଲୋ ମାଉସୀ, ମଉସାଙ୍କ ନାଆଁ ଗାଆଁ ସତ ।

ବାବୁରେ, ଚିଠିଟି ଖୋଲି ଚିକିଏ ପଢି ଦିଅନ୍ତୁନି ?
 ରୋଗ ଶେଜରେ ମଉସା ଶୁଣନ୍ତେ, ଆଉ ମୁଁ ବି,
 ହଉହଉ କହି ଡାକୁଆ ଚିଠିଟି ଖୋଲି ପଢିଲା
 ବାପାବୋଉ, ପ୍ରଣାମ ନେଲେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବି;
 ବୋଉର ପଣତକାନି ଲିପି ପକାଉଥିଲା ବାପାଙ୍କ
 କୋଟରସ୍ଥ ଆଖିରୁ ଦୁଇଟୋପା କୋହଭର୍ତ୍ତି ଲୁହ,
 ଡାକୁଆ ପଢୁଥିଲା, ହେତଜ୍ଞାନ ବି ଭିସା ଅସୁବିଧା

ମୁରୁଖ ବାପାବୋଉଙ୍କ ଫାଟିଥିଲା ଛାତିର କୋହ ।

ବାପାଙ୍କ ଦୁଃସ୍ତରେ ଦୁଳସୀପାଣିରୁ ଦୁଇବୁନ୍ଦା ଦେଇ
ବୋଉ କହିଲା, ଡାକୁଆ ପୁଅ ଚିଠିଟିଏ ଲେଖିବାକୁ,
ଚିଠିରେ ପଠେଇବାକୁ ଦୁଳସୀପତ୍ରରୁ ଦୁଇ ପାଖୁଡା
ବାପାଙ୍କ ଶେଷ ଚିଠି ଫ୍ଲୋରିଡାରେ ବାସି ଉଠିବାକୁ ।

ଶ୍ରୀବିହାର କଲୋନୀ, ଦୁଳସୀପୁର, କଟକ

ମୁଁ ତୁମ ପ୍ରେୟସୀ

ଶୁଭସ୍ମିତା ମହାପାତ୍ର

ଯୌବନ ପରଶ
ଛୁଇଁଲା ପରେ,
କଳ୍ପନାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି
ଏ ଯେଉଁ ରୂପ ପାଇଲି
ତୁମରି ପାଇଁ !

ମଧୁର ବାସନା କଲା ଆନମନା
ଗଲି ମୁଁ ସବୁ ପାଶୋରି
ନିଦ୍ରିତେ ଅବା ଜାଗରଣେ କି କାରଣେ
ପ୍ରତି ପଲକରେ ତୁମରି ରୂପ
ସକଳ ସାନିଧ୍ୟେ ଅବା ସଞ୍ଜ ମଧ୍ୟେ
ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ପଲକ ପଡ଼ିଲେ
ତୁମ ପ୍ରେମ ଛାପ ।

ଦୁଃଖଅବା ବିଷାଦରେ
ଅବା ପ୍ରମାଦରେ
ତୁମ ପ୍ରେୟସୀ ହେବାର ସୁଖ ଚିକିକ,
ମନେ ଜ୍ୟୋତିସମ ଜଳୁଥାଏ
ଯେତେ ସେ ଜଳୁଥାଏ ସେତେ ମତେ ଜାଲୁଥାଏ ।

ଜାଣିଛି ବିରହ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦାୟକ
 ତଥାପି କାହିଁକି
 ସେଥିକି ମନ ବଲୁଥାଏ,
 ତୁମେ କି ଜାଣିବ ମନର କଥାକୁ
 ଦୂରବନ୍ଧୁ ତୁମେ ଆପଣା ସହରେ,
 ଆଲୋକ ଶଯ୍ୟାରେ ଦିନ ଯାଏ ।

ପଢ଼଼ୀ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାକୃତି ଲୋତାନାହିଁ କେବେ
 ସେ ସୌଭାଗ୍ୟ ଥିବ ଅବା ନାହିଁ,
 ଚିର ପ୍ରେୟସୀ ସ୍ୱୀକୃତି
 ଦେବ ବାରେ
 ପ୍ରେୟସୀ ସୁଖକି ପଢ଼଼ୀ ହେବାରେ ମିଳିପାରେ !

ପଢ଼଼ୀ ହୁଏ କି ପ୍ରେୟସୀ
 ଏତିକି କରିବ ମୋ ପାଇଁକି
 ତତ୍ତ୍ୱ କରତରଣକୁ ମଥାରେ ଛୁଆଁଇ ମୋର
 ପ୍ରେୟସୀ ହୋଇ ମୁଁ
 ସାନିଧ୍ୟ ଲଭିବି ସେହିକ୍ଷଣି ।

ପଳାଶୁଣି ନରଗାଙ୍ଗ
 ବାଙ୍କୀ, କଟକ

ଅନ୍ନ ଦାନ

ରୁଦ୍ରସେନ ଖଟେଇ

ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରର ସେ ଯେ ଜ୍ୱଳନ୍ତା ଦୀପ
 ଯାହା ଗ୍ରହଣ ମାତ୍ରେ ମନ ଦୁଆଇ ଯେ ଶାନ୍ତ ।
 ତାହା ବୋଲାଏ ଯେ ଜଗତେ ଖାଦ୍ୟ
 ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ଶାନ୍ତ ।
 ନ ମିଳିଲେ ଯେ ଏହି ନିମିତ ମାତ୍ର ଖାଦ୍ୟ
 ଜୀବଜନ୍ତୁ ଠୁ ମନୁଷ୍ୟ ଦୁଅନ୍ତିଯେ ହୃଦୟ ।
 ତେଣୁ ହେ ଶିକ୍ଷିତ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ
 ପ୍ରତି ପୋଷଣ ନିମନ୍ତେ କର ଯେ ତେ ଧନ ଅର୍ଜନ ।
 ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କିଛି ଅଂଶ କର
 ଗରିବ କୁ ଯେ ଅନ୍ନ ଦାନ ।
 ଅନ୍ନ ଦାନଠୁ ବଡ଼ ଦାନ ଯେ ଜଗତେ ନାହିଁ
 ଅନ୍ନ ଦାନ ଯେ କରଇ ମୃତ ପରେ ସରଗେ ବସଇ ।
 ତେଣୁହେଁ ଶିକ୍ଷିତ ଯେ ମାନବ ସମାଜ
 ବଞ୍ଚି ଥାଉ ଥାଉ କର ଯେ ଅନ୍ନ ଦାନ ।
 ସେକରିଥିବା ଯେ ପୂନ୍ୟ ରାଶି ଫଳ
 ବୃଥା ନ ଯେ ଯିବା ତିଳେ ମାତ୍ରେ ।
 ପୂନ୍ୟର ଗାର ଗାଣ ହେବ ଯେ ତୁମ ଗ୍ରନ୍ଥେ
 ଏ ଫଳୁ ପାଇବଜେ ଯେ ତହିଁ ମୃତୁ ପରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ।

ପାଇକ ଯମୁନା, କବିସୂର୍ଯ୍ୟନଗର, ଗଞ୍ଜାମ

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ମାହେଶ୍ୱରୀ ଦାଶ

ଚି - ଚିତ୍ରିତ ନୟନେ ଭାବ ସମ୍ପୋହନେ

ଚେତନାରେ ଆଙ୍କି ଦିବ୍ୟ ଚରିତ୍ର

ଠି - ଠିକଣାରେ ଲେଖୁଅଛି ଚକାଆଖି

କମ୍ପୁକଟକର ଭାବ ବୈଚିତ୍ର

ଲୁହକୁ ଅଛି ଭରସି

ଅବ୍ୟକ୍ତ ମଳୟ ଛୁଏଁ ମୋ ନିଳୟ

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ।

ବା - ବାସ୍ନାୟିତ ମନ ଦିବ୍ୟ ଦରଶନ

ସମୀକ୍ଷା କରୁଛି ପୁଣ୍ୟ କଳ୍ପଷ

ସୁ - ସୁଗନ୍ଧିତ ବନ ତନୁ ଉପବନ

ସୁମନେ ଭରିଛି ପ୍ରୀତି କଳସ

ଭକତି ଦେଉଛି ହସି

ଶବ୍ଦବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଶୁଭୁଛି ଓଁକାର

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ।

ଛି - ଛିଣ୍ଡା ଆୟୁଷର ଅଛିଣ୍ଡା ଗଣିତ

ଅସୀମିତ ସୂତ୍ର ଆୟତ୍ତେ ଧରି

ତୁ - ତୁଳୀ ତଇଲରେ ତତଲା କୋହରେ

ଆଙ୍କୁଛି ହୃଦୟ ସିନ୍ଧୁର ତରୀ

ମୁକ୍ତି ଧରିଲାଣି କଷି

ମାନସପଟର ଦିବ୍ୟ ଆଳତୀରେ

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ।

ଳ - ଲକ୍ଷେ ସପନର କୋଟି ଅରୁଣିମା

ଉଦୟାତଳରେ ବିଞ୍ଚି ସୁଷମା

ସୀ - ସୀମାନ୍ତ ଗଗନେ ପୀତାଭ ବସନେ

ପୋଛିଦିଏ ବିଭାବରୀର ଅମା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ହସ୍ତୁଛି ଦ୍ୱିତୀୟା ଶଶୀ

ଅନନ୍ତ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟେ ଅସୀମ ପ୍ରାରୁର୍ଯ୍ୟେ

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ।

ତୁ - ତୁଟାଇ କାମନା ଭରିଛି ବାସନା

ତୁଠ ପଥରର ଶିଉଳି ଦେହ

ଲ - ଲକ୍ଷଭେଦୀ ତୀର ହେଉଛି ଅଧିର

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୀଳକନ୍ଦର ଗେହ

ଦୟାଶା ପଡୁଛି ଖସି

ଭିଜା ଭାବନାର ବାସ ଚନ୍ଦନରେ

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ।

ସୀ - ସିନ୍ଧୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ ଆବେଦନ

ନିର୍ବାଣ ଖଚିତ ନିର୍ମୋହ ଭକ୍ତି

ବର୍ଣ୍ଣନା ବର୍ଣ୍ଣିତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବୈଭବ

ମୋକ୍ଷରେ ଭାଲୁଛି ଦୃଢ଼ ଆସକ୍ତି

ସମାପ୍ତି ଉଠେ ଝଲସି

ଅନନ୍ୟ ଉଚ୍ଛ୍ୱାସେ ଶବ୍ଦ ଜୀବନ୍ୟାସେ

(ମୋ) ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ।

ନିମାପତା

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

କଳ୍ପନା ବିହାରୀ

ତନ୍ଦ୍ରାଭୂତ ହୋଇ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଲି

ନିତି ଝୁରେ ମୁଁ ଯାହାକୁ

ସେ ବନ୍ଧୁ ସରାଗେ ଦେଇଛନ୍ତି ଚିଠି

ରୁଖି ମୋର ମନ ହୃଦକୁ ।

ସେ ଚିଠି ଆସିଛି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଧାମରୁ

ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ସେ ଦିବ୍ୟ ସୁଗନ୍ଧ ଯୋଗାଇ ଆନନ୍ଦ

ଭରୁଛି ମନରେ ଖୁସି ।

ଚିଠି ଲେଖିଛନ୍ତି କଳା କହ୍ନାଇ ମୋ

ଭାବର ସ୍ୟାହିକୁ ନେଇ

ଭବ ସାଗରରୁ ତରିବା ପାଇଁକି

ନାନା ଉପଦେଶ ଦେଇ ।

ସଂସାର ଜଞ୍ଜାଳ କରୁଛି ପାଗଳ

ପାରୁନି ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଭେଟି

ମନକଥା ଜାଣି ବନ୍ଧୁ ଦୀନବନ୍ଧୁ

ଦେଇଛନ୍ତି ମୋତେ ଚିଠି ।

ମନରେ ନରଖି ମାନ ଅଭିମାନ

ସବୁ କଥା ଦେଲି କହି

ମୋ ପରମ ବନ୍ଧୁ ଦେଲେଟି ଶାନ୍ତନା

ଭରସା ରଖିବା ପାଇଁ ।

ତାଙ୍କ ପରି ସାଧି ମିଳିଅଛି ମୋତେ

ମୋ ପରି ଭାଗ୍ୟ କା' ଅଛି

ଆଜି ସେ ଚିଠିର ଦିବ୍ୟ ଅନୁଭବେ

ତନୁ ମନ ଶିହରୁଛି ।

ମୟୂରଭଞ୍ଜ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଅନୀତା ମିଶ୍ର

କିଏ ସେ ବିରାଜେ ମୋ ହୃଦ ମନ୍ଦିରେ
ନିରେଖେ ମୋ ହସ କ୍ଲେଶ ବିଷାଦ
ମୋ ଦୁଃଖ ସୁଖରେ ହୁଏ କିଏ ସାଥୀ
ସେ ତ ଔଷ୍ଠରୂପୀ କଳା ଗୋବିନ୍ଦ ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଧାମରୁ ଦେଇଛି ସେ ଚିଠି
ଞ୍ଜାସୁଛି ଚିଠି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୁଲକେ ଅପୂର୍ବ ମହକେ
ମନ ପ୍ରାଣ ମୋର ଯାଉଛି ଭାସି ।
କେତେ ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟ ମୋର ଆଜି ପ୍ରଭୁ
ଚିଠିରେ ମୋ ଆଖି ଯାଉଛି ଲାଖି
ସେ ଦୀପ୍ତ ଲେଖାରେ ଦିଶିଯାଏ ମୋତେ
ଅନିନ୍ଦ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ସେ ଦୁଇ ଆଖି ।
ଶାଶ୍ୱତ ଶାନ୍ତିର ଅନନ୍ତ ଉଲ୍ଲାସେ
ବିରାଜେ ଅନ୍ତରେ ଭକ୍ତି ବିଭବ

ବିମଳ ନିର୍ମଳ ମନ ଗହନରେ
ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଦିବ୍ୟ ଅନୁଭବ ।
ଦିବ୍ୟ କରୁଣାର ଅମିୟ ନିର୍ଝର
ଜୀବନ ମରୁରେ ଯାଏ କି ବହି
ତୁଳସୀ ବାସ୍ନାରେ ବାସ୍ନାୟିତ ହୋଇ
ତୁମ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରେମେ ଗଲି ମୁଁ ମୋହି ।
ଅନ୍ତରରେ ମୋର ତୁମ ନାମ ସୁଧା
ଅନ୍ତର୍ମନେ ମୋ ହୁଏ ଅନୁରଣ
ସାରା ଜୀବନର ଧରମ କରମ
ତୁମ ଚରଣେ କଲି ସମର୍ପଣ ।

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ହରିହର ଭୃକ୍ତା

ଚିଠି ଆସିଛି ଚିଠି ଆସିଛି

ଗୋପ ନଗରୀରୁ ଚିଠି ଆସିଛି

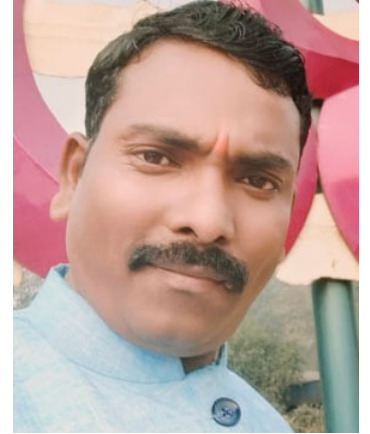
ଚିଠିରେ ଠିକଣା ନୀଳ କନ୍ଦର

ଲେଖା ଅଛି ଚିଠି ଜଗା ନାମର

ଚିଠି କା ନଜରେ ପଡ଼ିଯିବ ବୋଲି

ଜଗା ଲୁଚେଇ ଦେଇଛି

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ।୦।

ରାଧିକା ଲେଖିଛି କାହୁକୁ ଚିଠି

ଗୋପ ବୃନ୍ଦାବନ ମନେ ନାହିଁକି ?

କେମିତି ଭୁଲିଲ ଗୋପୀ ଗୋପାଳ

ବଡ଼ ଦେଉଳରେ ହେଲ ନିଶ୍ଚଳ

ରାଧା ପ୍ରେମ ଭୁଲି ଭକ୍ତ ପ୍ରେମେ ବାଇ

ରତନ ପଲଙ୍କେ ଯାଉଛ ଶୋଇ

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ।୧।

ବାହୁନି କାନ୍ଦୁଛି ଜମୁନା ନଇ

ବଇଁଶୀର ସ୍ୱନ ସୁଭୁନି କାଇଁ

ହମ୍ପାରତି ଦେଲା ଗୋଗଷ୍ଟେ ଗାଇ

କାହିଁ ଗଲ ଛାଡ଼ି କଳା କହ୍ନାଇ

ଯଶୋଦା ମାଆର ନୟନ ପିତୁଳା

ଦେଖ ଧରେ ଗୋପ ବାହୁଡ଼ି ଆସି

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ।୨।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଷାଠିଏ ପଉଟି ଭୁଞ୍ଜିଲ ସେଠି
ଦହି ଦୁଗ୍ଧ ସର ଭୁଲି ଗଲଟି
ଗୋଟିକା ଅଧାମ ଭୁଞ୍ଜ ହୋଇଲା
ଅଭତା କୁଡୁଆ କିମିଆ କଲା
ଦାସ ଦାସୀ ଦେଖି ରାଧାକୁ ଭୁଲିଲ
ଲୁହରେ ଲେଖୁଛି ଚିଠି ଏତିକି
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ।୩।

ତାଳଚେର, ଅନୁଗୁଳ

ଦୂରାଭାଷ ନଂ : ୮୯୧୭୭୩୭୪୨୨

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଜ୍ୟୋତି ରଞ୍ଜନ ପାତ୍ର

ସଜନୀ ଲୋ...

ଚିକେ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ
ନୀଳାଚଳ ଧାମୁ ଚିଠି ଟେ ଆସିଛି
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
ଜଗା ବଦନ ଯାଉଛି ଝଲସି.....

ଚିଠି ନୁହଁ ସେତ ପ୍ରଭୁ କୃପା ତୋରୀ

ଆମ ଲଟେରୀ ପରା ଲାଗିଛି
କେଉଁ ପୁଣ୍ୟ ବଳେ ପାଇଲୁ ଆଶିଷ
ପ୍ରଭୁ ପାଦେ ମନ ଉଚ୍ଛନ୍ନ ହେଉଛି.....

ମହ ମହ ବାସୁଧିବ ଚନ୍ଦନ କର୍ପୁର

ତୁଳସୀ ଦୟାଶାମଳ ଗୋଳାରେ ଥିବ
ଚକାନୟନର କୃପା ଦୃଷ୍ଟି ସତେ
ଆମ ଉପରେ ରହିଥିବ.....

ସଜନୀ ଲୋ...

ନରେନ୍ଦ୍ରରେ ବୁଡ଼ ପକାଇବା ଆମେ
ଜଗାଦର୍ଶନ କରିବା ରତ୍ନ ସିଂହାସନେ
ପାପ ନେତ୍ର ପ୍ରଖାଳନ କଲାପରେ
ଅଭଡ଼ା ଖାଇବା ଆନନ୍ଦ ବଜାରେ.....

ତୁଳସୀର ସ୍ଥାନ ନେଇ ମୁଁ ପାରୁନି

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ହେ ମହାବାହୁ
ଅନ୍ତର୍ବେଦନ !ମୋ ବୁଝି ତ ପାରୁଛ
ତୁମ ପାଦପଦ୍ମେ ଚିକେ ସ୍ଥାନ ଦେବ....

କରଞ୍ଜିଆ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ରାଧାଶ୍ୟାମ ମହାନ୍ତି

ଲେଖିଛି ପତର କାଳିଆ ଠାକୁର
 ବାସ ମହକି ଉଠୁଛି
 ଲାଗିଅଛି ଡୋରି ଯିବାପାଇଁ ପୁରୀ
 କାଳିଆ ରାଜା କହିଛି ।
 ପର ଆପଣାର ନାହିଁ ଭେଦା ଭେଦ
 ପାଖକୁ ନେଉଛି ଟାଣି
 ତୁଳସୀ ରସିଆ ମୋ ନୀଳାଚଳିଆ
 ସବୁକଥା ପାରେ ଜାଣି ।
 କହରେ କାଳିଆ ତୁଳସୀକୁ କାହିଁ
 ପାଉଅଛୁ ଏତେ ଭଲ
 ତୁଳସୀ ନ ଥିଲେ ରୁଚେ ନାହିଁ କିଛି
 ଏ କଥା କହି ବୁଲିଲ ।
 ଛପନ ପଉଟି ଭୋଗ ଖାଉଅଛି
 ତୁଳସୀ ନ ହେଲେ ମରା
 ଲାଗେନାହିଁ ଭୋଗ ତହରି ପାଖରେ
 ତୁଳସୀ ବାସୁନି ପରା ।

କାର୍ତ୍ତିକ ହବିଷ ତୋହ ପାଶେ ପୁଣି
 ଶ୍ରୀକାଳୁଙ୍କ ଭିତ ହୁଏ
 ପଞ୍ଚୁକ ପାଳନ୍ତି ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି
 ଭଜନ କୀର୍ତ୍ତନ ଚାଲେ ।
 କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ରାଜ ରାଜେଶ୍ୱରୀ ବେଶ
 ଦେଖିବି ଆଖି ପୁରାଇ
 ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
 ଭଜୁ ଥିବି ରାଇ ରାଇ ।

ଭୋଗରାଇ, ବାଲେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସାହୁ

ଯିବାକୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଭାବିଅଛି ମାତ୍ର
 ଲାଗିନି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ତୋରି
 କରି ପ୍ରଣିପାତ ବାନ୍ଧିଛି ମୁଁ ମିତ
 ଜଗା ନାମ ତୁଣ୍ଡେ ଧରି....
 କେତେଦିନ ହେଲା ଭାବୁଛି ମୁଁ ଭଲା
 ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯିବା ପାଇଁ
 ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
 ଜାଗାକୁ ଦେବି ମୁଁ ଛୁଇଁ...
 ଜଗାର ଆଶିଷ କରୁଣା ବିଶ୍ୱାସ
 ସୁମରି ପ୍ରଭାତୁ ଉଠି
 ଅତି ସରାଗରେ ଭକ୍ତିର ଭାବରେ
 ଜଗାକୁ ଲେଖିଲି ଚିଠି...
 ଥାଏ ଚାହିଁ ବସି ଭକ୍ତି ପରକାଶି
 ତଥାପି ଯେ ନିରୁତ୍ତର
 ପଞ୍ଚୁକ ଆସିବ କାର୍ତ୍ତିକ ସରିବ
 ମନ ଖାଲି ତରତର...

ବୈକୁଣ୍ଠ ବିହାରୀ କୃପା ମତେ କରି
 ପଠେଇଲେ ମୋତେ ଚିଠି
 ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ବାସୁଅଛି ବେଶି
 ଦେଖିଲି ନିଦରୁ ଉଠି...
 କାଳିଆର ତୋରି ସୁମରି ସୁମରି
 ଭାବିଲି ଯିବାକୁ ପୁରୀ
 ଜଗାକୁ ମଣ୍ଡପେ ଦେଖିଲି ସମୀପେ
 ଭକ୍ତି ଭାବନାକୁ ଭରି...

ଗାନ୍ଧୀ ନଗର, କୋରାପୁଟ

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ପାଣି

ପ୍ରେୟସୀ ରାଧିକା ଗୋପ ନଗରୀରୁ
ପ୍ରୀତି ଆଶ୍ରେଳରେ ଚିଠି ଲେଖିଛି
ହୃଦ ଅନ୍ତରର ଗୋପନ ବାରତା
ତୁଳସୀ ସୁବାସ ବାସ ମାଖିଛି ।

ସୁବାସିତ ଚିଠି ବାନ୍ଧିଛି ଲୁଚେଇ
ଖଣ୍ଡୁଆ ପାଗରେ ଅତି ସତନେ
ରାଧା ଲେଖିଅଛି ପିରତୀ ବାରତା
ଖୋଲିବ କିପରି ଭାବୁଛି ମନେ ।

କଥା ଦେଇଛି ସେ ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ପାଶେ
ଛାଡ଼ିଯିବ ନାହିଁ ନୀଳାଚଳକୁ
ଭକ୍ତ ଖୋଜୁଥାଏ କାଳିଆର ଡୋରି
ବାନ୍ଧି ରଖିବାକୁ କାଳ କାଳକୁ ।

ତାର ଚକା ଆଖି ମନ ଯାଏ ଲାଖି
ହାତ ଗୋଡ଼ ନାହିଁ କଳା ଠାକୁର
ଜଗତର ଦୁଃଖ କେମିତି ଦେଖୁଛୁ
ତୁହି ପରା ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ଭକ୍ତର ।

ତୋ ଶରଧାବାଲି ମୁଣ୍ଡେ ଦେଲେ ବୋଲି
ପାପ ସବୁ ଯାଏ ଧୋଇ
ତୋ ତୁଳସୀ ବାସ ଅଭତା ମୁଠାଏ
ସ୍ୱର୍ଗ ଶାନ୍ତି ଭରି ଦେଇ ।

ରାଧାରାଣୀ ଝୁରେ ସେ ଯମୁନା ତୀରେ
କେତେ ଦୂରେ ତାର ପରାଣ ସଖା
ଝୁରୁଛି କଦମ୍ବ ଝୁରୁଛି ଯମୁନା
ସତେ ବୁଝିବକି ଚିଠିର କଥା ।

ରୁଆ ଚନ୍ଦନ ରେ ବାସ ତୁଳସୀ ରେ
ପ୍ରୀତି ର ପିୟୁଷ ଚିଠି ରେ ଭରି
ଫେରିବ କି ସତେ ରାଧା ର ସପନ
କହାଇ ପଢ଼ିବ ଚିଠି ଆଦରି ।

ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ
ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଗଞ୍ଜାମ

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଡଃ ତାନଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଗୋପପୁରେ ଥାଇ ଲେଖୁଛି ମୁଁ ଚିଠି
ହସୁଛି ଦ୍ୱିତୀୟା ଶଶୀ
ଚନ୍ଦନ କସ୍ତୁରୀ ପ୍ରେମ ନିର୍ମାଲ୍ୟରେ
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ
ଅଭିମାନେ ମନ ହେଉଛି ଅଧୀର
ତୁମେ କାହିଁ ଆସ ନାହିଁ... ।(୧)

ନ ଦେଖିଲେ କ୍ଷଣେ ପାରେ ନାହିଁ ରହି
ଏ କଥା ତ ଅଛି ଜଣା
ସାରିଛି ମହତ ତୁମ ପାଇଁ ରାଧା
ଜଗତେ ନିନ୍ଦା ବାଜଣା
ପାଦରେ ଘୁଙ୍ଗୁର ହେଉଛି ଅଧୀର
ତୁମ ପଥ ଚାହିଁ ଚାହିଁ...।(୨)

ଝୁରୁଛି ତୁମକୁ ସଞ୍ଜ ସକାଳରେ
ଗାଉଛି ତୁମରି ନାମ
ଭାବେ ଅରପୁଛି ଭକତି କୁସୁମ
ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଘନଶ୍ୟାମ
ତୁମେ ପରା ମୋର ଜୀବନ ଶଙ୍ଖାଳି
ବଂଚିଛି ତୁମରି ପାଇଁ...।(୩)

ମନେ ପଡ଼େ ଆଜି ଆମ ମିଳନର
କୁଞ୍ଜବନର ବିଳାସ
ପ୍ରଣୟ ମଧୁର ରଙ୍ଗବିଭାରେ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ସୋହାଗ ପ୍ରଣୟ ରାସ
କଦମ୍ବ ମୂଳରେ ତୁମ ବଂଶୀ ସ୍ୱନେ
ତଲ୍ଲୀନ ମୁଁ ହୁଏ କାହି...।(୪)

କଥା ଦେଇଅଛୁ ଆସିବ ବୋଲି ତ
କରୁଅଛୁ କାହିଁ ଡେରି
ମୟୂରଚୂଳିଆ କାଢ଼ିମାଳିଆ
ହେ ମୋହନ ବଂଶୀଧାରୀ
ସେ ଦିନର ସ୍ମୃତି ଆଜି ମଧୁସ୍ୱପ୍ନ
ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ନାହିଁ... ।(୫)

ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟିନୀ ଖୋଜୁଛି ତୁମକୁ
ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରାଇ
ଉତ୍ତର ଲେଖିବ ପ୍ରଭୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ
ମୋ ହୃଦୟ ଚିଠି ପାଇ
ମୋ ମନ ମନ୍ଦିରେ ଜାଲୁଛି ଦୀପାଳି
ଯେତେ ଦିନ ଥିବି ଜିଇଁ ॥(୬)

ବାଲେଶ୍ୱର

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଦେବେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ

ସପନରେ କାଲି ଦେଖିଲି ରାତିରେ
 ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଧାମରୁ ଚିଠି ଆସିଛି
 ଚିଠି ଖୋଲି ନାହିଁ ହାତରେ ଧରିଛି
 ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ଖାଲି ବାସୁଛି ।
 ଖୋଲି ଦେଲି ଚିଠି ପଢ଼ିଲି ତହିଁରେ
 ହୋଇଥିଲା ଲେଖା କଥା ବହୁତ
 କାଳିଆ ଲେଖିଛି ଆସିବୁ ରେ ଧନ
 ଦେଖିଯିବୁ ଏଥର ରଥଯାତ ।
 ଧନ ନାହିଁ ବୋଲି ମାନ ତୁ ମାରିଛୁ
 ଆସି ତୁ ପାରୁନାହୁଁ ବୋଲି ପୁରୀ
 ଭାବଗ୍ରାହୀ ହୋଇ ଭାବକୁ ବୁଝୁଛି
 ଲାଗିଯିବ ତୋର ଏଥର ଡୋରି ।
 ଦରଦୀ ବନ୍ଧୁ ଟେ ହୋଇ ପହଞ୍ଚିବି
 ଆସିବୁ ମୋ ସାଥେ ଯିବୁ ତୁ ପୁରୀ
 ପିଲା ଛୁଆ ତୋର ଆସିବେ ସାଙ୍ଗରେ
 ରଥ ଟାଣି ଖୁସି ହୋଇବେ ଭାରି ।

ଚିଠି ବାସୁ ଥିଲା ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
 ସତେକି କାଳିଆ ନିଜେ ଆସିଛି
 ହଲେଇ ଝୁଲେଇ ନିଦରୁ ଉଠେଇ
 ଡାକବାଲା ପରି ହାତେ ଦେଉଛି ।
 ସପନରେ ମୁହିଁ ଆନନ୍ଦରେ ନାଚେ
 ଜଗାକୁ ମୁଁ ଦଣ୍ଡବତ କରୁଛି
 ସେହି ଖୁସିରେ ମୋ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲା
 ରଥ ଯାତରା କୁ ଚାହିଁ ବସିଛି ।

ମିରୁଆଣୀ, ଠାକୁରମୁଣ୍ଡା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ
 ମୋ-୮୯୧୭୪୮୩୫୩୮

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଜ୍ଞାନ ରଞ୍ଜନ ଦାଶ

ନୀଳାଦ୍ରି ନଗରୁ ଆସିଅଛି ଦୁରୁ
ଚିଠି, ବାସୁଛି ତୁଳସୀ
ପେଷିଛନ୍ତି ଦୀନବନ୍ଧୁ ଜଗବନ୍ଧୁ
କୃପାସିନ୍ଧୁ ବ୍ରହ୍ମରାଣି ।୧।

ଦେଖବାକୁ ନୀଳ କନ୍ଦରକୁ ଯାଇ
କଳା ସୁନ୍ଦର ବଦନ
ରତ୍ନ ସିଂହାସନ ପରେ ବିଜେ ହୋଇ
ଥିବେ ଗରୁଡ଼ ସ୍ୟାମନ ।୨।

ଦକ୍ଷ ପଟେ ବିଜେ ହୋଇଥିବେ ନିଜେ
ନୀଳାମ୍ବର ସୁଭଦ୍ରିକା
ସୁଦର୍ଶନ ପ୍ରମୁଖୀଭୂତ ସଂହନନ
ମନୁ ନାଶୁଥିବେ ଦକା ।୩।

ତୁଳସୀ ପ୍ରସାଦ ପାଇ ଅବସାଦ
କ୍ଷଣେ ହୋଇଯିବ ଦୂର

ଶ୍ରୀମହାପ୍ରସାଦ ଭୋଜନ ନିମିତ୍ତ
ଯିବି ଆନନ୍ଦବଜାର ।୪।

ଉଦର ପୁରାଇ ଅବତ୍ତାକୁ ଖାଇ
ପିଇବି ଟଙ୍କା ତୋରାଣି
ଗାଇବି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ହୋଇ ରଙ୍କ
କୃପା ଋଣେ ହେବି ଋଣୀ ।୫।

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ବଲକୁଣ୍ଠ ତେଜିବି ସକୁଣ୍ଠ
ମନରେ, ଫେରିବି ବାସେ
ସୁମରିବି ବିଭୁ ନାମ ଅବିରାମ
ଥିବା ଯାଏ ଧରା ବାସେ ।୬।

ନରସିଂହପୁର, କଟକ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

କବିତା ଦାଶ

ଚିଠି ବାସୁଅଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
 ଜଗା ଦେଇଛି କି ଚିଠି
 ଏତେ ଦିନେ ମନେ ପଡ଼ିଲା କି ସତେ
 ସକାଳୁ ପଡ଼ିଲି ଝୁଣ୍ଟି ।

ଚନ୍ଦନ କର୍ପୂର ମହକି ଉଠୁଛି
 ଦୟାଶା ପଡୁଛି ଝରି
 ମୟୂର ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଫିଟି ପଡ଼ିଅଛି
 ସତେ ଅବା କେରି କେରି ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଧାମରୁ ଆସିଅଛି ଚିଠି
 କାଳିଆ ପାଖରୁ ପରା
 ଅଭିମାନ କରି ଯାଇନାହିଁ ବୋଲି
 ଆସିଛି ସତେ ଡାକରା ।

ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ଗଦା ପଦ୍ମ ଛବି ପୁଣି
 ଆଖି ଆଗେ ଯାଏ ଭାସି
 ଅକ୍ଷର ଭିତରେ ଚକା ଚକା ଆଖି
 ଯାଉଅଛି ଖାଲି ଦିଶି ।

ନୁହଁଇ ମୁଁ ରାଧା ନୁହେଁ ବି ମୁଁ ମୀରା
 ନୁହେଁ ଯଶୋମତୀ ମାଆ
 ତଥାପି ନିଜର ବେଶୀ ଆପଣାର
 ଲାଗୁଛି ଜାଣିନି କିଆଁ ।

ଘଡ଼ିଏ ନଦେଖି ଚିକିଏ ନ ଭାବି

ରହି ହୁଏନାହିଁ ଜମା

ଆଖି ଖୋଲିଲେ କି ଆଖି ବୁଜିଲେ ବି

ଚକା ଆଖି ଦିଶେ ସିନା ।

ପଦୁଆଁ ପତରେ ଲେଖାଆଛି ଚିଠି

ଢଳ ଢଳ ଅକ୍ଷରରେ

କେଉଁ ଦିନ ସତେ ଆସିବ ଏ ଚିଠି

ରହିଥିଲି ଅପେକ୍ଷାରେ ।

ନିରାକାରପୁର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଚିଠି ବାସୁନ୍ଧି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ସବିତା ଦ୍ୱିବେଦୀ ତ୍ରିପାଠୀ

ସପନରେ ଆସି ଗୋପନରେ ମୋର
କାନେ କହିଦିଅ କିଛି
ମାନସ ପଟେ ମୋ ତୁମ କଥା ଭାବି
ଆଖି ଲାଗି ଯାଇଅଛି ।

ଅଭିମାନ ଆଉ କରିବି କାହିଁକି
ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭେ ପିତା
ମୋର ଭଲମନ୍ଦ ତୁମ ହାତେ ଟେକି
ଛାଡ଼ି ଦେଲି ସବୁ ଚିନ୍ତା ।

କତ ଲେଉଟାଇ ହାତରେ ଉଠାଇ
ପଢ଼ିଲି ଖୁସିରେ ବସି
ମନକୁ ବୁଝାଇ ଲେଖା ଅଛି ତହିଁ
ବାସେ ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ।

ତକା ତକା ଦୁଇ ନେତ୍ର ଦିଶିଗଲା
ମୋ ଆଖି ଗଲା ଝଲସି

ମହାମହ ହୋଇ ଚହଟି ଚିଠିଟି
ବାସେ ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ।

ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ ଭଲ ମନ୍ଦ ପାଇଁ
ଅଛି ମୁଁ ତୋ ପାଶେ ପାଶେ
ଭାବରେ ବନ୍ଧା ମୁଁ ଜାଣି କି ପାରୁନୁ
ମୁଁ କି କେବେ କା'ରେ ଦିଶେ

ମୋ ପିଲାଟି ଚିନ୍ତା ମୋଠାରୁ କେ ବେଶୀ
ଅବା କହ ନେଇ ପାରେ
ସମୟ ଆସିଲେ ସବୁ ଠିକ୍ ହେବ
ଚିନ୍ତା କରୁ ମିଛଟାରେ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

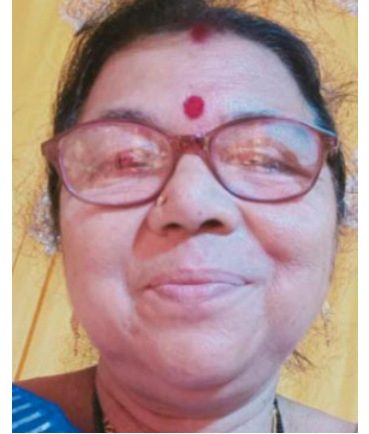
ମୋ ପାଇଁ ତୁ ଏତେ ଭଜନ ଲେଖୁଛୁ
ଗାଉଅଛୁ ଦିନ ରାତି
ପ୍ରିତ ହୋଇ ଏହି ଚିଠି ପଠାଇଲି
ବାସେ ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ।

ଆକସ୍ମିକ ଭାବେ ନିଦ ଭାଜିଗଲା
ଅନାଇଲି ଚାରିଆଡ଼େ
କାହିଁ କେହି ନାହିଁ ଚାରିପଟେ ଖାଲି
ତୁଳସୀ ପତର ପଡ଼େ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ସଂଯୁକ୍ତା ସାହୁ

ମୋ କାଳିଆ ସାଆନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ
 ମୋତେ ଯେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଚିଠି
 ସେଇ ଚିଠିଟି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ବାସୁଛି
 ଚାରିଆଡେ ଏଠି ଓ ସବୁଠି ।
 ହେ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ, ପ୍ରାଣମ୍ୟ, ପ୍ରାଣପ୍ରତିମ
 ତୁମ ପାଇଁ ମୋ ଅକୁହା କଥା
 ମୋ ଅନୁଭବର ବେଦନା ଭେଟିଦେବି
 ପ୍ରାଣମିତ ହେବ ହୃଦୟ ବ୍ୟଥା ।
 ଚାହିଁଅଛି ତୁମ କରୁଣାରୁ କାଶିଚାଏ
 ଦର୍ଶନ କରିବି ଚକାନୟନ
 ବଡଦାଣ୍ଡ ଧୁଳି ମୁଣ୍ଡେ ମାରି ଅରୁଣସ୍ତମ୍ଭ
 ଛୁଇଁଦେଇ ହେବି ମୁହିଁ ଧନ୍ୟ ।
 ପ୍ରଭୁ ପତିତପାବନଙ୍କୁ ପ୍ରଣିପାତ କରି
 ବାଇଶିପାହାଚ ଚଢ଼ି ଚଢ଼ି ଯିବି
 ମନ୍ଦିର ରୁଡ଼ାଉପରେ ନୀଳଚକ୍ର ବାନା
 ଏକ ଲୟରେ ଚାହିଁ ରହିଯିବି ।

ବେତ ମାତ ଖାଇ ପାପ ନାଶ ହେବ
 ଗରୁଡ଼ ସ୍ତମ୍ଭକୁ କୁଣ୍ଡାଇ ଧରିବି
 ସେଇଠି ଥାଇ ତୁମ ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମୂର୍ତ୍ତିକୁ
 ନେତ୍ର ପୁରାଇ ଦେଖୁଥିବି ।
 ତୁମ ଚିଠି ପାଇ ମୋ ମନ ବ୍ୟାକୁଳିତ
 ତୁମ ସ୍ନିଗ୍ଧ ରୂପକୁ ଦେଖିବି
 ତୁମ ଆଖି ସହ ଆଖି ମିଳାଇ ଲୁହରେ
 ହୃଦୟର ନିତୃତ ଭକ୍ତି ପଖାଳିବି ।
 ତୁମ ଛତା ତୁଳସୀକୁ ପାଟିରେ ଦେଇ
 ନିର୍ମାଲ୍ୟ, କୈବଲ୍ୟ, ଅଭଡ଼ା ପାଇବି
 ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ରୂପୀ ହେ ବିସ୍ମୟ ଦେବତା
 ତୁମ ପାଦ ତଳେ ଲୋଟିଯିବି ।

ରାହାମା, ଜଗତସିଂହପୁର

ଚିଠି ବାସୁନ୍ଧି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ରଞ୍ଜିତା ତ୍ରିପାଠୀ

ତୋ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଲେ

ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ବାସେ

ତୋ ଆଳତୀ ଥରେ ଦେଖିଦେଲେ ମୁହିଁ

ଅନ୍ତର ମୋହର ହସେ ।

ମୋ ମନ ତଳର ଯେତେକ ଯନ୍ତ୍ରଣା

ହୃଦୟେ ସାଇତି ମୁହିଁ

କହିବାକୁ ଯାଇଥିଲି ତୋ ମନ୍ଦିରେ

ତୋ ଦେଖା ପାଇଲି ନାହିଁ ।

ଚିନ୍ତା ଦୁଃଖ ଆଉ ଅନ୍ତର ବେଦନା

ଚିତାଉ ରେ ଦେଲି ଲେଖି

ବାଦଲ ହାତରେ ପଠାଇ ଦେଲି ମୁଁ

କାଳେ ପଡ଼ିବ ତୋ ଆଖି ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାଇ ଫାଟିଲା ବାଦଲ

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରେ ଗଲା ଝରି

ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି ତୁହି ମୋ ଅନ୍ତର କଥା

ଜାଣିଲୁ ଚିଠିକୁ ଚାହିଁ ।

ଭକ୍ତକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁକି

କେତେ ତୁ କଷଣ ଦେଉ

ହୃଦୟରେ ଭକ୍ତି ରଖିଥାଏ ଯିଏ

ତାକୁ ତୁ ସହାୟ ହେଉ ।

ଦିନେ ଅପରାହ୍ଣେଣ ଶିଶୁ ରୂପେ ଆସି

ଚିତାଉ ବଢ଼ାଇ ଦେଲୁ

ଚିଠି ବାସୁଧିଲା ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଦୁଃଖରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲୁ ।

ଶୈଳଶ୍ରୀ ବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଲତା ବେହେରା

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଚିଠି ଦେଇଛି କାଳିଆ
 ଡାକିଛି ସେ ମୋତେ ପୁରୀ
 ଚିଠି ବାସୁ ଅଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
 ଯେତ ମୋ ଯାଉଛି ପୁରି ।

ଦେଖିବି କାଳିଆ ସେ ନୀଳା ଚଳିଆ
 ନୀଳାଚଳେ ଚକା ପାରି
 କେମିତି ବସିଛି ଭକତ ମୋଦୁଛି
 ଡାକୁଛି ସେ ଆଖି ଠାରି ।

ଷାଠିଏ ପଉଟି ନିତି ସେ ଖାଉଛି
 କହିଛି ଦେବ ସେ କ୍ଷୀରି ।

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ତାର ତୁଳସୀର ବଣ
 ପବନେ ମହକ ଭରି
 ବିଚ୍ଛୁରିତ ହୁଏ ମନ ମୋହି ନିଏ
 ଭକ୍ତ ମନ କରେ ଚୋରି ।

ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡ ଧୁଲି ମୁଣ୍ଡେ ହେବି ବୋଲି
 ଆଶା ମୋର ଅସୁମାରୀ
 ଦେଖିବି ସମୁଦ୍ର ତାର ନୀଳଚକ୍ର
 ଲଗେଇ ଦେଲା ସେ ଡୋରି ।

ତୁଳସୀ ମାଳିଆ ମୟୂର ରୁଲିଆ
 ଓଠୁ ହସ ପଡ଼େ ଝରି

ତା କଥା ଭାବିବି ଦିନ ମୋ ସରେଟି
 ଭୋକ ଶୋଷ ଯାଏ ମରି
 କେମିତି ଯାଇକି ନେତ୍ରରେ ଦେଖିବି
 ମନ ହେଉଥାଏ ଝୁରି ।

ଚକା ଚକା ଆଖି ଆଖିରେ ନାରୁଛି
ପାହେନି ଜମା ଶର୍ବରୀ
ଯେଣିକି ମୁଁ ଯାଏ ବାସ୍ନା ଛୁଟି ଥାଏ
ତୁଳସୀ ମହକ ଭରି ।

ଚିଠିଟି ଖୋଲିଲେ ତାକୁ ମୁଁ ଦେଖେରେ
ତା ବିନା ଯିବିରେ ମରି
ଏ ଜନମ ନୁହେଁ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ପାଇଁ
ସାଥୀଟି ସିଏ ମୋହରି ।

ଜକା, ଦେଙ୍କାନାଳ

ଚିଠି ବାସୁନ୍ଧି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ସୁଦ୍ୱମା ପଣ୍ଡା

ଧନ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଧନ୍ୟ ତୁମ ତୁମ ଭାବ
ଧନ୍ୟ ତୁମ ବନ୍ଧୁ ପଣ,
ଗଲେ ବନ୍ଧୁଘର ପାଛୋଟି ନେଉଛ
ପଠାଇ ତୁମ ସ୍ୱଜନ ।୧।

ଶିରୀ ମନ୍ଦିରରେ ଭବ୍ୟ ସୁଖ ଦେଲ
କଲି ବେଢ଼ା ପରିକ୍ରମା,
ତୁମ ଦର୍ଶନରେ ଅର୍ଜିଲି ଯେ ପୁଣ୍ୟ
ନାହିଁ ତ ତାର ଉପମା ।୨।

ଡାକି ଖୁଆଇଲ ଆନନ୍ଦ ହାଟରେ
କୋଠ ଭୋଗ କଇବଲ୍ୟ,
ଟଙ୍କା ତୋରାଣି ରେ ହୃଦ ତୃପ୍ତ କରି
ପରମ ସନ୍ତୋଷ ଦେଲ ।୩।

ବୁଲାଇ ଦର୍ଶନ କରାଇଲ ମୋତେ
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ରୂପ ମାଧୁରୀ,

ନରେନ୍ଦ୍ର ପୁଷ୍କରି ମହୋଦଧି ଦେଖି
ମନ ହୃଦ ଗଲା ପୁରି ।୪।

ଆସିଲା ବେଳକୁ ବାନ୍ଧିଦେଲ କେତେ
ଦରବ କାନିରେ ମୋର,
ମନ ନଥିଲେ ବି ଲେଉଟି ଆସିଲି
ବାନ୍ଧିଲା ମିଛ ସଂସାର ।୫।

କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଭୁଲି ନାହିଁ ବୋଲି ତୁମ
ଚିଠି ପହଞ୍ଚିଲା ଆସି,
ବିମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ସେ ଚିଠି ଖୋଲି ଦେଲି
ବାସେ ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ।୬।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ବୀରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ସାହୁ

ଆସିଛି ଆସିଛି ଚିଠି ଲୋ ଆସିଛି
 ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
 ଲାଗୁଛି ଲାଗୁଛି ପଠାଇଛି ମୋତେ
 ମୋତେ ଆଜି ମୋର ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରବାସୀ

ଲେଖିଛି ଲେଖିଛି ତାର ମନ କଥା
 ଭକ୍ତିରେ ମୋହର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ
 ଦେଇଛି ଦେଇଛି ତାର ଆଶୀର୍ବାଦ
 ଖୁସିରେ ସଦା ମୁଁ ରହିବା ପାଇଁ....।

ଧରି ଧରି ନାମ ତୁଣ୍ଡରେ ତାହାର
 ତାକୁଅଛି ରହି ତାହାରି ଘର....।

ଆଖିରେ ଆଖିରେ ଦେଖୁଥାଏ ସିଏ
 ସମସ୍ତ ଭକତ ବେନି ନୟନେ
 କହି କହି ସିଏ ଦେଉଥାଏ ତାର
 ସବୁକଥା ତାର ଭାଇକୁ କାନେ....।

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଭକ୍ତ ତୁମରି ଭକ୍ତିରେ
 ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଦୂରରେ ରହି
 ସଦା ବେଳେ ରହୁ ଖୁସି ତୁମ ମନ
 ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଲି ଦୂରରୁ ଥାଇ....।

ଦେଖ ଦେଖ ଭାଇ ଭକତ ମୋହର
 ପାରିଲାନି ଆସି ପାଖକୁ ମୋର

ପଢ଼ି ପଢ଼ି ଦେଖ ଚିଠିରେ ମୋହର
 ତୁମ ଭକ୍ତି ଭାବ ଲେଖିଛି ମୁହିଁ
 ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭକ୍ତ ରୂପେ ତୁମେ ଗଣା ମୋର
 ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରେ ଥାଇ କହୁଛି ମୁହିଁ....।

ପାପସରା, ଅନୁଗୋଳ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

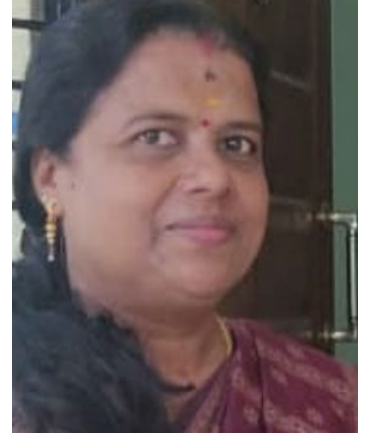
ସୁନିତା ମହାନ୍ତି

କେଉଁ ଅପରାଧେ କେଉଁ ଦୋଷେ ମୋର

ଦୁରେଇ ଗଲ ହେ କାହ୍ନା

ଝୁରୁଛି ମରୁଛି ତୁମ କଥା ଭାବି

ହୁଏ ଖାଲି ଆନମନା ।

ଏ ଜୀବନ ମୋର ତୁମକୁ ଅର୍ପିଛି

ତୁମ ହୃଦେ ମୋର ପ୍ରାଣ

ଅଭିମାନି ମନ ସଦା ଛନ୍ନ ଛନ୍ନ

ଉଜାଗର ରାତି ଦିନ ।

ହୃଦୟରୁ ମୋତେ ଭଲ ପାଅ ବୋଲି

ଗୋପରେ ବାଜେ ନାଗରା

ଗୋପ ଗୋପାଳୁଣୀ ଟାପରା ହୁଅନ୍ତି

କାହିଁ ଗଲା ଛାଡି ଛତରା ।

ଚିଠି ମୋ ପଢିବ ଲେଖିଛି ବସି ମୁଁ

ଯମୁନା କଦମ୍ବ ମୂଳେ

ସେ ଚିଠିରେ ଭାଳି ତୁଳସୀ ଅଗରୁ

ପଢି ଖୁସି ହେବ ଭୋଲେ ।

ହୃଦୟ ଯମୁନା ଉଜାଣି ବହଇ

କାଁହୁ ବିନା ରାଧା ଏକା

ବୃନ୍ଦାବନେ କାହୁ ରାଧା ବିନା ଅଧା

ପ୍ରେମ ପଢିଗଲା ଫିକା

ଚିଠି ବସୁଥିଲା ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ବିରସେ ଭରିଲା ଖୁସି

ଦୁଇ ନୟନରୁ କାହୁ ଲୁହ ଭାଲେ

ବିରହ ବେଦନା ଭାଷି ।

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ରବିନାରାୟଣ ମିଶ୍ର

ସପନେ ଦେଖିଲି ପ୍ରଭୁ ହେ ତୁମକୁ
 ରାତ୍ରିର ଶେଷ କାଳରେ,
 ପାଶେ ମୋର ବସି ମୁଣ୍ଡକୁ ଆଉଁସି
 ଶୁଆଇ ତବ କୋଳରେ ।୧।
 ସତେ ତବ ଶୁଭ ଆଶିଷେ ମୋହର
 ହୋଇବ ଜୀବନ ଧନ୍ୟ,
 ସ୍ୱେତିକି ମାଗୁଣି ମାଗି ନେଉଥିଲି
 ଆଶା ନାହିଁ କିଛି ଅନ୍ୟ ।୨।
 ନିଦ ମୋ ଭାଜିଲା ଉଠି ମୁଁ ବସିଲି
 ନ ପାଇ ତବ ଦର୍ଶନ,
 ନୟନାଶୁ ଝରି ତୁଣ୍ଡରେ ମିଶିଲା
 ଜାଣିଲି ଏହା ସପନ ।୩।
 ଅରୁଝା ମନଟା ବୁଝିଲାନି ଜମା
 ଖୋଜୁଥିଲା ତୁମ ରୂପ,
 କେଉଁ କର୍ମେ ମନ ଲାଗୁ ତ ନଥିଲା
 ଅଜ୍ଞୁରିତ ଲୋମ କୂପ ।୪।

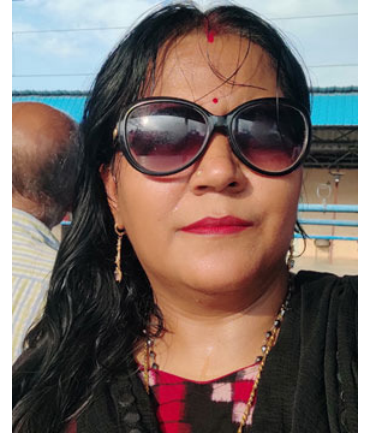
ସମୟ ଗଢ଼ିଲା ଦିବସ ହୋଇଲା
 ପିଅନ କହିଲା ଆସି,
 ବଢ଼ାଇ ଦେଲା ସେ ହାତେ ମୋର ଚିଠି
 ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ।୫।
 ତେବେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ଜଗର ପରଶ
 ଚିଠିରେ ସତେ ଲାଗିଛି,
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ନହେଲେ ପରୋକ୍ଷରେ ହେଉ
 ସପନ ସତ ହୋଇଛି ।୬।

ବାଲିପଦା, ଘଣ୍ଟେଶ୍ୱର, ଭଦ୍ରକ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ମଧୁସୂତା ସାହୁ

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
 ହୃଦୟ ଭାବ ତୋଳି ଧରିଛି
 ପ୍ରଭୁ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ସୁମରିତ
 ଚରଣ କମଳେ ସମର୍ପିଛି ॥
 ପବିତ୍ର କାର୍ତ୍ତିକ ମାସ ଆସିଛି
 ବୃନ୍ଦାବତୀଙ୍କ ମହାତ୍ମା ନେଇ
 ଜପ ତପ ହବିଷ ପାଳନରେ
 ମନଧ୍ୟାନ ନିୟୋଜିତ ଦେଇ ॥
 ଚଉଁରା ମୂଳେ ସଞ୍ଜ ଦୀପ ଜାଳି
 ଗୁହାରି ଜଣାଏ ତୁମଠାରେ
 ଶଙ୍ଖା ସିନ୍ଦୂର ଫୁଲ ସାଥୀ ହୋଇ
 ମୋକ୍ଷ ପାଇବି ସ୍ୱର୍ଗ ଦ୍ୱାରରେ ॥

ଚିଠିରେ ଲେଖିଲି ଆକାଂକ୍ଷା ମୋର
 ଘେନ ବାରେ ମୋହର ମିନତି
 ଆକୁଳେ ଡାକୁଛି ପ୍ରଣତି ଜଣାଇ
 ଅକ୍ତିମ ଲଭିବି ମହାସତୀ ॥
 ତୁଳସୀ ମାଳେ ରାମକୃଷ୍ଣ ବିଜେ
 ଦିବା ନିଶି ମହାମନ୍ତ୍ର ଧରି
 ସତ ମାର୍ଗ ଅଭିଳାଷ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ
 ଚାଲିଯିବି ସଂସାରରୁ ତରି ॥

ବ୍ରହ୍ମା ନଗର, ପ୍ରଥମ ଗଳି
 ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଜିଲ୍ଲା-ଗଞ୍ଜାମ
 ଓଡ଼ିଶା
 ମୋ : ୯୩୪୮୨୮୫୪୧୭

ଚିଠି ବାସୁନ୍ଧି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ରୀତାରାଣୀ ଦାଶ

ଚିଠି ମୋ ପହଞ୍ଚେ ମିଠା ସୁଗନ୍ଧର
 ତୁଳସୀ ବାସ୍ନା ମିଶ୍ରିତ
 ସ୍ମୃତିର ସ୍ୱାଗତ ସ୍ୱପ୍ନ ହୁଏ ସତ୍ୟ
 ସମୟ ଅଟେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
 ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଃଶ୍ୱାସ,
 ଭକ୍ତିର ଝଲକ ପ୍ରାଣେ ଖେଳୁଥାଏ
 ସୁରୁଜ ପ୍ରାୟ ପ୍ରକାଶ ।

ମନରେ ପୁଲକ ପ୍ରବଳ ଆଗ୍ରହ
 ବିଭୋର ଅସ୍ଥିର ପ୍ରାଣ
 ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ମୋର ଚିଠି ଭେଜିଛନ୍ତି
 ସରାଗେ ଅର୍ପଣ ସ୍ନେହ
 ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ବାସେ,
 ପ୍ରେମ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ଅନୁକାରିତ ଯେ
 ଭକ୍ତି ହୃଦୟେ ପ୍ରକାଶେ ।

ଶବ୍ଦେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଗାଢ଼ କାଳି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ
 କରେ ମୋତେ ଆଲିଙ୍ଗନ
 କୋମଳ ବାରତା ରହସ୍ୟର ଗାଥା
 ବଖାଣି ମୋ ପ୍ରିୟତମ
 ଦିବ୍ୟ ପ୍ରୀତି ସମ୍ଭାଷଣ,
 ଆଶୀର୍ବାଦ ତୁଲ୍ୟ ଅଟଇ ଅମୂଲ୍ୟ
 ତୁଳସୀ ଆତ୍ମା ଶୋଭନ ।

ମନିର ଘଣ୍ଟାର ସ୍ୱରପରି ମିଠା
 ଚିଠିରେ ତୁଳସୀ ବାସ୍ନା
 ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି କରେ
 ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜଣା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ତୁଳସୀର ସୁଗନ୍ଧରେ,
ଶିରା ପ୍ରଶିରାରେ ଭକ୍ତି ଆହ୍ୱାନରେ
ବିଚଳିତ ମୋତେ କରେ ।

ପବିତ୍ର ପାବନ ତୁଳସୀ ମହିମା
ସୁରାଇ ଅଛନ୍ତି ସେହି
ବ୍ରାହ୍ମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ଶଯ୍ୟା ତ୍ୟାଗୀ ସଖି
ତୁଳସୀ ପୂଜିବା ପାଇଁ
ପରଂବ୍ରହ୍ମ ଜଗନ୍ନାଥ,
ମସ୍ତକେ ଧାରଣ ପାଇଁ ସତ୍ୟ ବନ୍ଧ
ଶୁଣିବୁ ସବୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ।

ଭାବକୁ ନିକଟ ଅଭାବକୁ ଦୂର
ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରଭୁ ଚକ୍ରଧର
ତୁଳସୀର ବିନା ଗ୍ରହଣ ଯେ ମନା
କାହାକୁ ଏ ଅଗୋଚର
ଭକ୍ତାଧୀନ ଭଗବାନ,
ସର୍ବ ସୌଭାଗ୍ୟର ବର୍ଦ୍ଧନୀ ମାତା ଯେ
ଶ୍ରେୟ ତୁଳସୀର ଧ୍ୟାନ ।

ବାଲେଶ୍ୱର

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ସୌଭାଗ୍ୟ ଦାଶ

କାଳିଆ ପାଖରୁ ଚିଠି ମୋ ଆସିଛି

ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ସରାଗ ପସରା ପ୍ରେମର ଅସରା

ଚିଠିରେ ଦେଇଛି ପରଶି ।

ନନ୍ଦନ ବନର ଆଶା ପାରିଜାତ

ମନ ମୋ ଯାଉଛି ଉଲ୍ଲସି

ପ୍ରଜ୍ଞାପୀୟୁଷର ପୁଷ୍ପ ପ୍ରସ୍ତୁତିତ

ସୁଧା ମକରନ୍ଦ ବରଷି ।

ଚିଠିର ବାସ୍ନାରେ କସ୍ତୁରୀ ମହକ

ମଳୟର ବାଆ ବଦୁଛି

ଚିଠି ମଲାଟରେ କଳାଶ୍ରୀମୁଖର

ସ୍ଥିତହାସ ଉଙ୍କି ମାରୁଛି ।

ମନପକ୍ଷୀ ମୋର ଉଡେ ସିଂହଦ୍ୱାର

ଅରୁଣ ସ୍ତମ୍ଭକୁ ଛୁଉଛି

ବାଇଶି ପାବଛେ ଦୟାଶା ତୁଳସୀ

ଚନ୍ଦନ, କର୍ପୂର ବାସୁଛି ।

ଭାବ ଭକ୍ତି ଭରା ଗୀତ ଗୋବିନ୍ଦର

ସଂଗୀତ ମୂର୍ଚ୍ଛନା ତେଲୁଛି

ଭକତ ଅନ୍ତର କୁହୁକ ମନ୍ତ୍ରର

ଶବ୍ଦପୁଞ୍ଜ ମଧୁ୍ୟ ଝରୁଛି ।

ଭକ୍ତ ମନ ଜାଣି ପ୍ରଭୁ ନୀଳମଣି

ଚିଠିରେ କୁହୁକ ଭରିଛି

ଚିଠି ପଢି ମୋର ଭାବର ଲୁହରେ

ମୋ ଜଗା ପାଦକୁ ଧୋଉଛି ।

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ରଞ୍ଜିତା ସାହୁ

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଧାମରୁ ଚିଠି ମୋ ଆସିଛି

ଲେଖି ଛନ୍ତି ନୀଳମଣୀ

ଚିଠି ତ ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ତା ପଢି ହେଲି ବାୟାଣୀ...

ଭାବର ଡୋରିରେ ବାନ୍ଧେ ଯତନରେ

ଖୋଲିଲେ କାଳିଆ ମୁହଁ

ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଲେଖନୀ ଚନ୍ଦନ କାଳିରେ

କସ୍ତୁରୀ ବାସ ମହମହ.....

ଭକତି ରେ ପଢେ କାଳିଆ ପତର

ଦେହ ମନ ଭଲୁସିତ

ଅମୃତର ବାରି ଯାଉଅଛି ବହି

ଭାବ ମୂର୍ଚ୍ଛନା ସଙ୍ଗୀତ..

ତାକିଛି କାଳିଆ ପାଖକୁ ତାହାର

ଭକତ ବିନା ଅଧୁରା

କେତେ ବେଶ ହେବ ଦେଖିବା ପାଇଁକି

ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡରେ ଯାତରା...

କାର୍ତ୍ତିକରେ ରାହାସ କି ମନୋହର

ଲୀଳା ରାଇ ଦାମୋଦର

ନୁହେଁ ବନ୍ଧୁ ସଖା ଭାବରେ ବନ୍ଧା ସେ

ତେଣୁ ଲେଖିଛି ପତର,,,,

ମନ ମୋ ଉଡୁଛି ଶ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ରେରେ ଯାଇ

ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡେ ହୋଇ ଛିଡା

ପତିତବାବନ କୁ ଚାହିଁ କହଇ

ଆଉ କିଛି ନାହିଁ ଲୋଡ଼ା...

ହେ ବିଶ୍ୱ ବିହାରୀ ମୁଁ ଛାର ଭିକାରୀ

ପଣ୍ଡା ମାଡ଼େ ଯିବି ଡରି

ପ୍ରମାଣ ସହିତ ମୁଁ ଯାଉଛି ପୁରୀ

ଲୁହ ଭିଜା ଚିଠି ଧରି.....

ପାରାଦ୍ୱୀପ ଗଡ଼, କୁଜଙ୍ଗ, ଜଗତସିଂହପୁର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଚିଠି ବାସ୍ତୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର

ତୁଳସୀ ରସିଆ ମୋ ଜଗା କାଳିଆ
 ଭକତ ମନ ବୁଝିଛି
 ଭକତ ଭାବର ଆରାଧ୍ୟ ଠାକୁର
 ମନୋରଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛି ।
 ବହୁ ଦୂରେ ଥାଇ ନ ପାରିଲି ଯାଇ
 ମିନତୀ ମୋ ଜଣାଇଛି
 ମନ ଭାବ ଜାଣି ପ୍ରଭୁ ନୀଳମଣି
 ପତର ଖଣ୍ଡିଏ ଦେଇଛି ।
 ଖୋଲିଲି ପତର ବାସନା ତାହାରେ
 ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ବାସୁଛି
 ଅଗରୁ , ଚନ୍ଦନ କର୍ପୁର ମିଶିଣ
 ମନ ମୋ ମୋହି ନେଉଛି ।
 ମୋ ଭକ୍ତି ଭାବର ଆସିଛି ଉତ୍ତର
 ସତେ ମୋ ପାଖେ ବସିଛି
 ଭଲ ମନ୍ଦ କଥା ମୋ ମନର ବ୍ୟଥା
 ସବୁ ଆପଣେଇ ନେଇଛି ।

ବନ୍ଧୁ ପରି ବନ୍ଧୁ ପ୍ରଭୁ ଜଗବନ୍ଧୁ
 ତାହା ପରି କେହି ଅଛି
 ଯେ ଥାଉ ଯେଉଁଠି ଭାବରେ ସେଇଠି
 ଲୀଳା ତାର ଲଗାଇଛି ।
 ଭକ୍ତ ଭଗବାନ ମନର ମିଳନ
 ଚିଠିରୁ ବାରି ହେଉଛି
 ମୋ କଳା ସାଆନ୍ତ ଲୀଳା ତା ବିଚିତ୍ର
 ଭାବ ତୋରରେ ସେ ବାସୁଛି ।

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଚିଠି ବାସ୍ତୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ମନୋରମା ରାଉତରାୟ

ସପନ ସିନ୍ଧୁରୁ କାଳିଆ ସନ୍ଦେଶ
ଦେଉରେ ଆସଇ ଭାସି ,
ସେ ଚିଠିରେ ଭରା ମଧୁର ମହକ
ବାସେ ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ।

ଭାବକୁ ନିକଟ ଅଭାବକୁ ଦୂର
ତୁମେ କାଳିଆ ସାଆନ୍ତୁ,
ସଞ୍ଜପୁରେ ହେଉ କି ବାସ୍ତବରେ ହେଉ
ପୂର୍ଣ୍ଣକର ମନୋରଥ ।

ତୋ ପାଶେ ଯିବାକୁ ବଳାଇଲେ ମନ
ଜଞ୍ଜାଳ ରୋଧଇ ପଥ,
ଜଞ୍ଜାଳ ଜୀବନ ପ୍ରତିହତ କରି
ଯାଇ କି ପାରିବି ନାଥ ?

ଭକ୍ତ ପାଶେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଥାଆ ସଦା
ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଚକାତୋଳା,

ଭକତ ବାନ୍ଧବ ଆହେ କଳାତାମ
ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ମାନବୀୟ ଲୀଳା ।

କରୁଛି ମିନତି ଆହେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପତି
କରୁଣା ବରଷୁ ଥାଆ,
ଯେତେ ଦୂରେ ଥିଲେ ଅନ୍ତର ନକରି
ସପନେ ସଂଦେଶ ଦିଅ ।

ସେ ଚିଠି ପାଇଲେ ଆତ୍ମା ତୃପ୍ତି ହେବ
ହୃଦୟେ ଲଭିବି ଶାନ୍ତି,
ଚନ୍ଦନ ତୁଳସୀ ବାସେ ମୋହୁଥିବ
ତୁମ ହସ୍ତ ଲେଖା ଚିଠି ।

କୋରାପୁଟ

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ବିନୋଦିନୀ ନାୟକ

ଯାଇ ମୁଁ ପାରୁନି ତୁମରି ନିକଟ
ଜଞ୍ଜାଳ ହେଉଛି ଭାରି
ଅନ୍ତର ବେଦନା କହିବି କେମନ୍ତେ
ଆହେ ଗୋଲକ ବିହାରୀ ା୧ା

ତୁଳସୀ ରସିଆ ମୋ ଜଗା କାଳିଆ
ତୁଳସୀରେ ପ୍ରିୟ ଭାରି
ତେଣୁ ତୁଳସୀରେ ଲେଖୁଅଛି ଚିଠି
ମନ କଥା ଭାଳି ଭାଳି ା୨ା

ରକ୍ତ ଚନ୍ଦନରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବିଶ୍ୱାସରେ
କର୍ପୁର, କସ୍ତୁରି ବୋଲି ା୪ା

ଆହେ ପ୍ରାଣଧନ ପ୍ରଣାମ ମୋ ଘେନ
ଚିଠି ଦ୍ୱାରା କରେ ଅଳି
ବହୁ ଦୁରୁ ରହି ଲେଖୁଛି ମୁଁ ଚିଠି
ଗ୍ରହଣ କର ମୁରାରି ା୩ା

ତୁଳସୀ ପତ୍ରରେ ଲେଖେ ଯତନରେ
ନୟନରୁ ନୀର ଭାଳି
ତେଣୁ ଚିଠି ବାସେ ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
ପାଠ କର ଦୟାକରି ା୫ା

ମୋ ଅନ୍ତର ବ୍ୟଥା କହିବି କା'ଆଗେ
କେ'ନୁହେଁ ଏଠି କାହାରି

ଏତିକି ବିନତି ହେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡପତି
ଜାଣ ଅନ୍ତର ମୋହରି
ପଢି ମୋ ପତର କର ଆପଣାର
(ଇତି)ଚରଣ ଦାସୀ ତୁମରି ା୬ା

ଛତ୍ରପୁର, ଗଞ୍ଜାମ, ମୋ : ୯୭୭୭୯୩୮୦୯୯

ଚିଠି ବାସୁନ୍ଧି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ହେମନ୍ତ କୁମାର ଗଢ଼ାୟତ

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ମଉଡ଼ ମଣି ଜଗନ୍ନାଥ
 ଭାବ ବିନୋଦିଆ ସେହି
 ଅନ୍ତର କଥାକୁ ସଦା ପରଖଇ
 ବିବିଧ ଭଙ୍ଗିରେ ରହି ॥
 ଚନ୍ଦନ କସ୍ତୁରୀ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ମାଖଇ
 ବାଦୁରେ ତୁଳସୀ ମାଳ
 ନାକେ ନାକଚଣା ମସ୍ତକେ ଓଢ଼ଣା
 ମସ୍ତକେ ମରୁଆ ତୁଳ ॥
 ଅତି ରସିକିଆ ସେ ବାଙ୍କ ରୁଲିଆ
 ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସେ
 ମୋହନ ମୁରଲୀ ବଜାଇ କାଳିଆ
 ପ୍ରେମିକା ମାନସ ତୋଷେ ॥
 ପାଶେ ଥାଏ ଯେବେ ପାଖକୁ ନ ଆସେ
 ଶୁଣେ ନାହିଁ ମନ କଥା
 ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ସୁଖ ଦୁଃଖ କହେ
 ହଲାଇ ହଲାଇ ମଥା ॥

ଦୂର ଯେବେ ଗଲା ଦୂରେଇ ମୁଁ ଗଲି
 ଦୂର ହେଲା ନାହିଁ ମନୁ
 ଶୟନେ ସପନେ ତା ମୁହଁ ନାତିଲା
 ଶିହରଣ ହେଲା ତନୁ ॥
 ଏମନ୍ତ ସମୟେ ପତ୍ରକୁ ଧରିଣ
 ଆସିଗଲେ ଜଗନ୍ନାଥ
 ଚିଠି ବାସୁଧିଲା ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ମନୋରଥ ॥

ଆସିକା, ଗଞ୍ଜାମ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ବିବାସିନୀ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଜାଣେନା କିପରି ଚିଠିଟିଏ ଆସି
 ଶୋଇବା ଶେଯରେ ପଡ଼େ,
 ନିଦୁଆ ଆଖିରେ ଅସ୍ୱଚ୍ଛ ଭାବରେ
 ମନଧ୍ୟାନ ଦେଇ ପଢ଼େ।
 ସତେ କି ଜଗା ମୋ ଲେଖିଛି,
 ଖୋଲୁ ଖୋଲୁ ଖାଲି ଚନ୍ଦନ କସ୍ତୁରୀ
 ଚିଠି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ବାସୁଛି ।

ପାଖେ ଥିବା ବେଳେ ନିତି ଦେଖା ହୁଏ
 ଆଳତୀ, ବଡ଼ସିଂହାରେ,
 ନାନା ବେଶ ନାନା ଉତ୍ସବରେ ଆସୁ
 ଭିତଠେଲି ଭାବବୋଲେ।
 ପୂର୍ବ ଜନ୍ମର ପାଉଣା,
 ଯେତିକି ଥିଲା ତୋ, ପାଇଛୁ ଲୋ ବେଶୀ
 ମନ ତୁ କରନା ଉଣା ।

କେତେ ମାନସିକ, ଶାରୀରିକ ଆଉ
 ଆର୍ଥିକ କଷ୍ଟକୁ ପାଇ,
 ଭକ୍ତଟିଏ ଆସି ଗହଳଚହଳେ
 ମୋ ଦର୍ଶନ ପାଉନାହିଁ ।
 କେତେ କୋଳାକୋଳି ହୋଇ,
 ଭକତି ଲୁହରେ ଭାବର କୋହରେ
 ଗୀତ ଲେଖୁ ତୁ ମୋ ପାଇଁ ।
 ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଛାଡ଼ି ତୁ ଦୂରରେ ରହିଛୁ
 କରୁଛୁ ତୁ ଅଭିମାନ,
 ଦୁଃଖକଷ୍ଟେ ଭାବ ବଢ଼ିଛି ବୋଲି ତ
 ଏକାନ୍ତେ ଝୁରେ ତୋ ମନ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ରାଧା, ମୀରା ଯଦି ନୋହୁ,
ତଥାପି ବାୟାଣୀ ସାଜି ବିରହିଣୀ
ମତେ କେତେ ଭଲପାଉ ।

ମୋ ପ୍ରେମରେ ତୁହି ପଡ଼ିଛୁ ବୋଲି ତ
ସବୁ ମୁଁ ଛଡ଼ାଇ ନେଲି,
ଏକା ମୁଁ ରହିବି, ଏକା ମୁଁ ବସିବି
ତୋ ଶୂନ୍ୟ ହୃଦୟେ ବୋଲି ।
ଏମିତି ଝୁରୁଥା ବେଶୀ,
ସାଥୀଟିଏ ହୋଇ ରହିଥିବି ମୁହିଁ
ଖୋଜୁଥା ଦିବସ ନିଶୀ ।

ଭାଙ୍ଗିଗଲା ନିଦ ହେଲି ଆତମ୍ବିତ
ସପନେ ଚିଠି ପଢ଼ିଲି,
ସତେ କି କାଳିଆ ମୋ ଭାବ ଭୋଲିଆ
ଏତେ ଭଲପାଏ ବୋଲି ।
ଭାବନା ବେଶୀ ବହୁଛି,
ହୃଦରେ କଂପନ, ଦେହେ ଶିହରଣ
ତୁଳସୀ ବାସ ମହକୁଛି ।

କାଳୁପତାଘାଟ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ସହଦେବ ଜେନା

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଧାମରୁ ଚିଠି ଆସିଛି, ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ।
ତୁଳସୀ ରସିଆ ଜଗା କାଳିଆ, ଶିରେ ଶୋଭାପାଏ କେତକୀ କିଆ
ତୁଳସୀ ଦୟାଶା ଗଲେ ଲମ୍ବାଇ, ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରେ ବସିଛି କଳା କହ୍ନେଇ।
ତୁଳସୀ ଶୀରରେ କଲେ ଧାରଣ, ସତୀ ବୃନ୍ଦା ପାଇଁ ଯେ ନାରାୟଣ

କର୍ପୁର ଚନ୍ଦନ ଛତା ତୁଳସୀ ,ମହମହ ହୋଇ ସେତ ବାସୁଛି।
ଶ୍ରୀପଦୁ ମସ୍ତକ ତୁଳସୀ ଶୋହେ, ବିନା ତୁଳସୀରେ ମଶୋହି ନୁହେଁ।
ତୁଳସୀ ରଂକୁଣା କଳା କହ୍ନେଇ,ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସଉତୁଣୀ ତୁଳସୀ ହୋଇ।
ତୁଳସୀ ପଡିଲେ ପ୍ରସାଦ ହୁଏ, ଭକତ ତାହାକୁ ଶିରେ ଲଗାଏ।

ଯୁଆଡେ ଦେଖିବ ଖାଲି ତୁଳସୀ, ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ଖାଲି ବାସୁଛି।
ସକାଳରୁ ସଞ୍ଜ ତୁଳସୀ ସହ,କାଳିଆର ଲୀଳା ଦେଖିବ ରୁହ
ବଡ଼ସିଂହାରରେ ଛତା ତୁଳସୀ, ଶେଜ ବିଛଣା ଝି ବାସେ ତୁଳସୀ।
ଗୋପର ରାଧିକା ଦେଇଛି ଚିଠି, ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ।

ପ୍ରେମ ପୀରତିର ଚନ୍ଦନ ବୋଲି ତୁଳସୀ ପତରେ ଚିଠି ଲେଖିଲି
ସେ ଚିଠି ଖୋଲିବ କଳାକହ୍ନେଇ, ଅନ୍ତର ବେଦନା ବୁଝିବ ସେହି।

ଭାବକୁ ବୁଝି ସେ ଦେବ ଉତ୍ତର, ଲେଉଟାଣି ଚିଠି ଆସିବ ମୋର.
ସେ ଚିଠି ଲେଖିଛି ତୁଳସୀ ପତ୍ରେ, ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ବାଣ୍ଟଇ ଛତ୍ରେ.

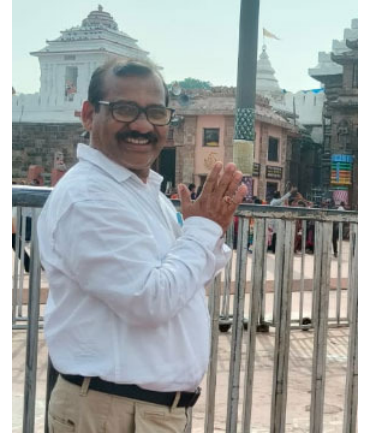
ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗର ବାସ ଚନ୍ଦନ ବୋଲି ଲେଖିଛି ଭାବରେ ମୋ ବନମାଳୀ.
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ, ଭାବ ପୀରତିର କିମିଆଁ ବେଶୀ.
ଚନ୍ଦନ ଅଗରୁ କର୍ପୁର ରୁଆ, ସୁନ୍ଦର ଲାଗଇ ଜଗା କାଳିଆ.
ତୁଳସୀର ବାସ ମନକୁ ମୋହେ, ସେ ଚିଠିକୁ ପଢ଼ି କାଳିଆ ଶୁଏ.

ଭକତ ପାଖରୁ ଚିଠି ଆସିଛି, ତୁଳସୀ ପତରେ ଚିଠି ଲେଖୁଛି.
ମହମହ ହୋଇ ଚିଠି ବାସୁଛି , ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ରସିକ କଳା ନାଗର, ତୁଳସୀ ପତରେ ଲେଖେ ପତର.
ଚିଠି ମୋପାଇଁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରୁ ଆସିଛି , ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ.

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ବୁଦ୍ଧିଆ ସାହୁ

ଚିଠିଟେ ପାଇଛି ଆସିଛି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରୁ
ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
ଭାବରେ ବାନ୍ଧିଛି ଉଦାରେ ଛନ୍ଦିଛି
ହୃଦୟରେ ବସିଛି ଆସି ।

କାଳିଆର ଡୋରି ଲାଗିଛି ମୋହର
ନୀଳାଚଳ ଧାମ ଯିବାକୁ
ଅତି ମନଲୋଭା ତା ରୂପର ଶୋଭା
ଦୁଃଖ ଜଣାଇବି ତାହାକୁ ।

ତୁଳସୀ ରସିଆ ସେ ଜଗା କାଳିଆ
ରତ୍ନ ସିଂହାସନ ଉପରେ
ଜଗତର ସବୁ ଭକତ ମାନଙ୍କୁ
ଦେଖୁଛି ତା ଚକା ଆଖିରେ ।

ବାଇଶି ପାହାଚେ ଦୟାଶା ତୁଳସୀ
କର୍ପୂର କର୍ପୂର ବାସୁଛି

କସ୍ତୁରୀ ଚନ୍ଦନ ଅବତ୍ତା ପ୍ରସାଦ
ଭକତ ମନକୁ ମୋହୁଛି ।

ଯାଉଛି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ନେତ୍ର ମୋ ପବିତ୍ର
ମନମୋ ହେଲାଣି ଉଚ୍ଛନ୍ନ
ମୁଗ୍ଧରେ ମାରିବି ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡ ଧୂଳି
ନୟନ ଭାବ ସମ୍ପ୍ରେତ୍ସନ ।

ଦର୍ଶନ କରିବି ଚକା ଡୋଳିଆକୁ
ତୁଳସୀ କରିବି ଅର୍ପଣ
ଆନନ୍ଦ ବଜାରେ ବୁଲି ମୁଁ ଖାଇବି
ଦୂରହେବ ସର୍ବ କଷଣ ।

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ମୁକୁନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ

କେଉଁ ରାଜ୍ୟରୁ ଆସିଅଛି ଚିଠି
 ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ବାସୁଛି
 ମୋ ଜଗା ଦେଇଛି, ଚିଠି ମୋ ପାଖକୁ
 କେତେ ସରାଗରେ ଲେଖିଛି
 ଭକତ ଜୀବନ ମୋର ପ୍ରାଣ ଧନ
 ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଜୀବ ଧନ
 ତୁମ ଚିଠି ଖୋଲି ପଢ଼ିଲି ଯେବେଠୁ
 ଆନନ୍ଦେ ଉଛନ ମନ
 ଶ୍ରଦ୍ଧାର ତୁଳସୀ ପତ୍ରରେ ଲେଖିଛ
 ଭକ୍ତିର କଲମ ଧରି
 ଚନ୍ଦନ ସାହି ରେ ଲେଖିଅଛ ଚିଠି
 ସତେକି ବାସେ କସ୍ତୁରୀ
 ଚିଠି ପଢ଼ି ମନ ହେଉଛି ଉଚ୍ଛନ୍ନ
 ଯିବି କାଲି ମୁହିଁ ପୁରୀ
 ଦର୍ଶନ କରିବି ତିନି ଠାକୁରଙ୍କୁ
 ସତେ କି ମୋ ମନ ଭରି
 ଭାବରେ ବାନ୍ଧିଛି ମୋ ଜଗା ଠାକୁର

ଭକତି ପ୍ରେମର ଭାବ
 ତୁଳସୀ ପତ୍ର ରେ ଦେଇଅଛ ଚିଠି
 ଦେଖିବି ଯାଇ ମାଧବ
 ଏତେ ଦିନ ପରେ ଡାକିଛି ମୋ ଜଗା
 ଦେଇଛି ଚିଠି ପଠାଇ
 କାର୍ତ୍ତିକ ହବିଷ କରିବି ଏ ମାସେ
 ତୁମ ମନ୍ଦିରରେ ରହି
 ମନ ରହୁନାହିଁ ଯିବି ସତେ ଧାଇଁ
 ଯାଆନ୍ତି କି ତୁମ ପାଶେ
 ମନ ଉପବନେ ଚିଠି ଚି ତୁମର
 ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ବାସେ
 ତାଳଚେର, ଦୂର ଭାଷା:-୯୭୭୮୧୯୭୧୮୨

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଭାରତୀ ଭୂଷଣ ଦାସ

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
 ଆସିଛି ସେ ଚିଠି ନୀଳାଚଳରୁ ଲୋ
 ପଢ଼ିବୁ ତୁ ଦେବଦାସୀ.....
 ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ.....
 ଶିରୀକ୍ଷେତର ରୁ ଚିଠି ପଠେଇଛି
 ନାରୁଆ ହଟିଆ କାଳିଆ କାହୁ
 ନାଟ ମଣ୍ଡପ ରେ ନୃତ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ
 ଅଝଟିଆ ତାର ମୂରଲୀ ବେନୁ....
 ଚିଠି ରେ ଲେଖିଛି ମନକୁ ମୋହୁଛି
 ନାରୁଆ ହଟିଆ କାଳିଆ କାହୁ.....
 ଚିଠି ଏକ ପ୍ରୀତି ମଧୁର ସନ୍ଦେଶ
 ରାଧା ରାଣୀ ହୃଦ ଚିତଉ ର ଭାଷ
 ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ.....
 ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ.....
 ମମତା ବନ୍ଧନ ଚିଠିର ସୁନ୍ଦନ
 ପୀରତି ଫଗୁଣ ବାସ ଆଲିଙ୍ଗନ...

ବସନେ ବାସନା ଚିଠିଟିଏ ଗଣା
 ଚିଠି ପଢ଼ିବାକୁ ମନ ରସୁଛି
 ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ.....
 ଦେବଦାସୀ ପାଇଁ ଡାକରା ଆସିଛି
 ଚିଠି ଦେଇଛି କାଳିଆ.....
 ନୀଳାଚଳୁ ଚିଠି ଆସିଛି ଲୋ ମିତ
 ଚିଠି ପଠେଇଛି ରସିଆ.....
 ବାସୁଛି ଚନ୍ଦନ ଚିଠି ଚିର ମାନ
 ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ଲାଗୁଛି.....
 ମୋ ନୀଳାଚଳ ବନ୍ଧୁ ତାକୁଛି.....
 ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ.....

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@diriyotiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ନର୍ମଦା ରାଉତ

ଚିଠି ମୋ ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଆନ ମନା ମନ ହେଉଛି

ସତେ କି ମୋ କାଳିଆ ଆସୁଛି

କଳା କାହୁଁ ଲୀଳା କରୁଛି ॥

ମୋ କାଳିଆ ପାଖରୁ ଆସିଛି ଚିଠି

ଡାକ ବାଲା ଆଣି ଦେଇଛି

ବାସୁ ଅଛି ମୋତେ ତୁଳସୀ ସେ ଚିଠି

ମୋ କାଳିଆ ଚିଠି ଦେଇଛି ॥

ମୟୂର ରୁଲିଆ ସେ କଦମ୍ବ ମୁଲିଆ

ଭାବର ଠାକୁର ସେ କାଳିଆ

ସେତ ତୁଳସୀ ରସିଆ ଭାବ ବିନୋଦିଆ

ତୁଳସୀ ମାଳା ର ବାସ ଚହଟାଇ

ନୀଳ କନ୍ଦରରେ ବସିଛି

ହସ ତାର କେତେ ନାଲିଆ ॥

ଚିଠି ପାଇ ମନ ଉଲ୍ଲାସିତ ହେଉଛି

ମୁଁ କାଳିଆ ପାଖକୁ ଯାଉଛି ॥

ଆହେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ଜଗତ ଠାକୁର

ଭାବ ତୋରେ ତୁମେ ବନ୍ଧା

ଚନ୍ଦନ କର୍ପୂର ଲାଗି ହୋଇଥାଏ

ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗ ଦିଶେ ସୁନ୍ଦର ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଚିଠି ମୁଁ ପାଇ ଯିବି ମୁଁ ଧାଇଁ

ମୋ କାଳିଆ ପାଖକୁ

ଯତନେ ଗୁଢ଼ିଛି ତୁଳସୀ ର ହାର

କାଳିଆ କୁ ଦେବା ପାଇଁ ॥

ଶ୍ରୀ ମୁଖ କୁ ତାର ଥରେ ଦେଖି ଦେଲେ

ହୃଦୟ ହୁଏ ପବିତ୍ର

ତାର ନାମ କୁ ସଦା ଜପ କରୁ ଥିଲେ

ଜୀବନ ଟା ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର ॥

ରାୟଗଡ଼ା

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଅରୁଣ କୁମାର ବାରିକ

ଲାଗିଲା କି ଡୋରୀ ଯିବାପାଇଁ ପୁରୀ,
 ଜଗର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି ?
 ଚିଠି ଚିଏ ମୋତେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି,
 ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ॥
 ମହୋଦଧି ତୀରେ ଶ୍ରୀ ନୀଳକନ୍ଦରେ,
 ରତ୍ନବେଦୀ ପରେ ବିଜେ ।
 ପ୍ରଭୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀପତି ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ମୁରତି,
 ହସ୍ତେ ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ସାଜେ ।
 ବଡ଼ ସାଆନ୍ତଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ,
 ନୀତିକାନ୍ତି ସମାପନା
 ପାପଛଡ଼ା ପୁରେ ଲୀଳା ରଚୁଛନ୍ତି,
 ସ୍ୱଂୟ କାଳୀୟଦଳନ ॥
 ହଳଦୀ ମୁହିଁ ସେ ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ଦୁର୍ଗା,
 ।ଦୁର୍ଗତୀ ରୁ କରେ ଚ୍ରାହି ।
 ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ଅତୁଟ ବନ୍ଧନ,
 ଭୈରବୀ ଚକ୍ରରେ ରହି ॥

ପତିତପାବନ ଫରଫର ଉଡ଼ି ସଂସାର
 ଯାତନା ନାଶେ ।
 କୈବଲ୍ୟ କଶିକା ଦୁଃଖ ଶୋକହରି,
 ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ବାସେ ॥
 ଗମ୍ଭୀରା ଭିତରେ ଗରୁଡ଼ ପଛରେ,
 ବଡ଼କାଠ ପାଶେ ରହି ।
 ଦର୍ଶନ କରିବି ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ,
 ଦେବେ କଲୁଷକୁ ଧୋଇ ॥
 ଛପନ ଭୋଗର ମହମହ ବାସ,
 ଟଙ୍କ ତୋରାଣୀର ସ୍ୱାଦ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଆନ୍ତାଣୀ ବାଢ଼ି ଦେଉଥିବେ,
 ପାଇ ଲଭିବି ଆନନ୍ଦ ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

କଳ୍ପବଚେ ବାନ୍ଧି ମନର ଆଶାକୁ,
ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କରି ଗୁହାରୀ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣହେଉ ବୋଲି ମନାସିବି ହୃଦେ,
ମୁଖେ ବୋଲି ହରିହରି ॥
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଧୁଳି ଦେହେ ଦେଲେ ବୋଲି,
ସପ୍ତଜନ୍ମ ପାପ ହରେ ।
ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ସ୍ଵୟଃ ପରଂବ୍ରହ୍ମ,
ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ ॥

କାଶି, କଟକ

ମୋ : ୭୦୦୮୯୭୩୭୫୭

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଶ୍ୟାମା ପ୍ରସାଦ ବୋଷ

ଚିଠି ବାସୁଅଛି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରୁ ଆସିଛି
ତଳସୀ ବାସ ରେ ଭରି
ଚିଠି ଦେଇଅଛି ଚିଠିରେ ଲେଖିଛି
ବନ୍ଧୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି । ୧

ମନ ତା ବଳିଛି ଶରଧା ଭରିଛି
ଆପଣା ପଣରେ ଭରି
ରଥକୁ ଡାକିଛି ନିଉତା ଦେଇଛି
ଆପଣାର ବନ୍ଧୁ ପରି । ୨

ଚିଠି ତା ଖୋଲିଛି ତୁଳସୀ ବାସୁଛି
ଶ୍ରୀମୁଖ ଦର୍ଶନ କରି
ଚିଠି ତା ପଢୁଛି ପଢ଼ାରେ ମଞ୍ଜିଛି
ଭାବ ଅଶ୍ରୁ ଯାଏ ଝରି । ୩

ତୋରି ତା ଲାଗିଛି ପାଖକୁ ଡାକିଛି
ଜଗତ କରତା ହରି

ଚିଠି ପାଇଅଛି ଧନ୍ୟ ମୁଁ ହୋଇଛି
ଚିଠିକୁ ହାତରେ ଧରି । ୪
ଦିନ ମୁଁ ଗଣୁଛି ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛି
ରଥଯାତ୍ରା କଥା ସ୍ମରି
ପାଖେଇ ଆସୁଛି ଉତ୍ତରୀ ବହୁଛି
ଅପେକ୍ଷା ଯିବ ମୋ ସରି । ୫

ମନ ନାରୁଅଛି ଚିଠି ବାସୁଅଛି
ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ପରି
ବନ୍ଧୁ ମୋ ଡାକିଛି ଯିବାକୁ ଭାବିଛି
ତୁଳସୀ ଦୟାଶା ଧରି । ୬

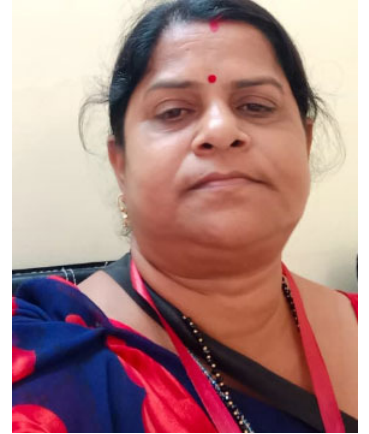
ଗ୍ରାମ :- ବେଗୁନିଆ , ମଲ୍ଲିକ୍ ସାହି
ପୋଷ୍ଟ :- ଗୋପ୍ , ଜିଲ୍ଲା :- ପୁରୀ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ପୁଷ୍ପଲତା ଜେନା

ନୀଳ କନ୍ଦରୁ ଚିଠି ଆସିଛି
ତୁଳସୀ ରିସିଆ ଚିଠି ଦେଇଛି
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
ଭାବ ବିନୋଦିଆ କଳା ତୁଳସୀ ।୧

କାଳିଆ ଭାବରେ ହୋଇ ବିଭୋର
ଲାଗୁଛି ସତେକି ଲାଗିଛି ତୋର
ଚାଲ ଚାଲ ମନ ଶିରି କ୍ଷେତର
ତା ସାଥେ ବନ୍ଦା ମୋ ଜୀବନ ତୋର ।୨

ଚକାଆଖି କୁ ତା ନାଲି ଅଧର
ଓଠରୁ ଝରୁଛି ମଧୁର ଝର
କଳା ଶ୍ରୀମୁଖ ତା ଭାରି ସୁନ୍ଦର
ଚାହିଁଛି ଭକତ ହୋଇ ଆତୁର ।୩

ଚନ୍ଦନ କସ୍ତୁରୀ ବାସ ଛୁଟାଇ
ତୁଳସୀର ମାଳା ଗଳେ ଲମ୍ବାଇ

ଖଣ୍ଡୁଆ ପାଟରେ ସଜେଇ ହୋଇ
ରହିଛି ସତେ କି ମୋ ପଥ ଚାହିଁ ।୪

ବାଡ଼ିରୁ ତୋଳିଛି କଳା ତୁଳସୀ
ତୁଳସୀ ରିସିଆ ମୋହନ ବଂଶୀ
ବାଡ଼ି ନଡ଼ିଆ ମୁଁ ଆଣିଛି ପାରି
ଚାଲିଲି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଲାଗିଲା ତୋରି ।୫

ପହଞ୍ଚିଲି ଆସି ଚନ୍ଦନ ପୁର
ବାଟ ମଙ୍ଗଳାକୁ କରି ଜୁହାର
ଅଠର ନଳା ମୁଁ ହୋଇବି ପାର
ଦେଖିବି ନୟନେ କଳା ଠାକୁରା ୬

ବ୍ୟାସନଗର, ଯାଜପୁର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଶୌରୀ ପଣ୍ଡା

ମୋ ଜଗା ପାଇଁ ମୁଁ ଲେଖିଛି ଚିଠି
 ସେଥିରେ ଭରିଛି ଅନେକ ପ୍ରୀତି ।
 ସେ ଚିଠି ରେ ପୁଣି ଭରି ଦେଇଛି
 ତା, ପ୍ରିୟ ତୁଳସୀ ସଜେଇ ବାଛି ।
 ଜଗାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ସଦ୍ୟ ତୁଳସୀ
 ସଜେଇ ଦେଇଛି ପ୍ରିୟ ତୁଳସୀ ।
 ତେଣୁ ସେଇ ଚିଠିପରା ବାସୁଛି
 ତୁଳସୀ, ତୁଳସୀ, ପ୍ରିୟ ତୁଳସୀ ।
 ତୁଳସୀ ରେ ଦେବି ମନ ମୋହର
 ସ୍ନେହ, ମମତା ଭରା ଉପହାର ।
 ତୁଳସୀ ପାଇ ଜଗା ଖୁସି ବହୁତ
 ମୋତେ ଆଦରିବ ସିଏ ହୁଏତ ।
 ତେଣୁ ଲେଖିଛି ଜଗା ପାଖକୁ ଚିଠି
 ଚିଠି ରେ ସିଞ୍ଚିଛି ବାସ ତୁଳସୀ ।
 ତେଣୁ ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ, ତୁଳସୀ
 ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ, ତୁଳସୀ ।

ବାଇଶି ପାବଛ ତଳେ ମୁଁ ବସିଛି
 ଚିଠି ଦେବି ବୋଲି ପରା ଜଗିଛି ।
 କାଳେ ପଢ଼ିଯିବ ତା ନଜର ଆସି
 ଚିଠି ଦେଇଦେବି ମୁଁ ହସିହସି ।
 ତୁଳସୀ ବାସ ରେ ଜାଗାଙ୍କୁ ମୋହିବି
 ତୁଳସୀ ରେ ଭରା ଚିଠି ଦେଇଦେବି ।
 ସେ ଚିଠି ନେଇ କାଳିଆ ମୋର
 ଦେଇ ଦେବ କି ସତେ ଉତ୍ତର ?
 ବାସନା ଚିଠି ଚି ଦେଇଛି ବୋଲି
 ଜଗାର ଉତ୍ତରକୁ ଚାହିଁଛି ଖାଲି ।

ଜଗା ଦେଇଦେଲେ ଚିକେ ଉତ୍ତର
ଧନ୍ୟ ହେଇଯିବ ପ୍ରାଣ ମୋହର ।
ତା ତୁଳସୀ ପାଣି ଯଦି ପାଇବି
ଏ ଜୀବନେ ମୁହିଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇବି ।
ଜଗା ଯଦି ଦେବେ ଚିକେ ତୁଳସୀ
ମୋ ଜୀବନ ବସିବ ତୁଳସୀ, ତୁଳସୀ ।

ଜୟପୁର

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ସୁଜାତା ଶତପଥୀ ଦେବତା

ମନ ଭାବେ ମୋର ନିଜର ଭାବି ତୁ
ଚିଠିଟିଏ ଦିଅନ୍ତୁ ମୋତେ,
ଚିଠି ବାସୁଥିବ ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
ମନ ଜାଗିବ ଭକ୍ତି ସ୍ରୋତେ ।୧।

ମନ ରାଇଜରେ ହଜାଇ ନିଜକୁ
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲି,
ଦେଇଛି କାଳିଆ ଚିଠିଟିଏ ଭାବି
ମୁଁ ଭାବନାରେ ମଞ୍ଜିଗଲି ।୨।

ଚିଠିଟି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ
କଳା ବଦନ ଝଟକୁଛି,
ପ୍ରେମରେ ଲୋତକ ଝରିଯାଏ ମୋର
ଚିଠି ମୁଁ ହସ୍ତରେ ଧରିଛି ।୩।

ଚନ୍ଦନ, ତୁଳସୀ, ମଲ୍ଲୀ ସୁସଜ୍ଜିତ
ହୋଇଥିବେ କଳା ଠାକୁର,
ଭଉଣୀ ଭାଇ ବିରାଜ ସିଂହାସନେ
ଦର୍ଶନେ ତୃପ୍ତ ମନ ମୋର ।୪।

ଭକ୍ତ, ଭଗବାନ ଭାବ ଦିଆନିଆ
ଲୀଳା ଖେଳା ସବୁ ତାହାର,
ଉଭୟେ ନିଜକୁ ହଜାଇ ଦିଅନ୍ତୁ
ଭକ୍ତି ବନ୍ଧନେ ପରସ୍ପର ।୫।

ତୁଳସୀ ଅଟେ ପବିତ୍ରର ପ୍ରତୀକ
ଦୁଇ ପତ୍ରରୁ ବାସୁଥାଏ,
ସେଭଳି ମୋ ମନ କରିବୁ କାଳିଆ
ଏତିକି ମିନତି ଜଣାଏ ।୬।

ବରଗଡ଼, ପଞ୍ଜାବୀ ପଢ଼ା
ଜିଲ୍ଲା - ବରଗଡ଼ା ପିନ୍: ୭୬୮୦୨୮

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଯେତେ ଭାବିଲେ ବି ପ୍ରାଣ ବୁଝେ ନାହିଁ
 ସବୁବେଳେ ଖୋଜେ ତତେ
 ସରେ ନାହିଁ କଥା ତୋ ନାମ ରୂପର
 ଲେଖୁଥିଲେ ବି ତ ଯେତେ
 ଅନୁଭବେ ହୃଦୟରେ ତୁମକୁ
 ପ୍ରଭୁ ଅର୍ହନିଶି ଖାଲି
 ତୁମେ ତ କହିଛୁ ହେ ପ୍ରଭୁ ଗୋବିନ୍ଦ
 ତୁ ମୁଁ ନୁହେଁ ଭିନ୍ନ ବୋଲି
 ଧରେ ହେଲେ ତୁମେ ମତେ ଭି ଖୋଜ
 ହେ ମୋ କାଳିଆର ଭୁଜ
 ଚିଠି ରେ ହେଲେ ବି ଲେଖି ଦିୟୁ କିଛି
 ଦୁଃଖ ରୁ ଉଦ୍ଧାର କର
 ଚିଠି ବାସୁ ଥିବ ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ହୃଦୟେ କୁଣ୍ଡାଇ ଧରିବି
 ମୋ କାଳିଆ ମୋତେ ଯେ ଲେଖିଛି ଚିଠି
 ବୋଲି ତ କହି ବୁଲିବି
 ଶୀତଲତା ହେବ ହୃଦୟ ମୋହର
 ଦେଲେ ଚାହିଁ ତୋ ଶ୍ରୀ ମୁଖ
 ସାହାସ ଶକତି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମିଲେ
 ପାଏ ଶାନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗ ସୁଖ

ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ଗଙ୍ଗାଧର ପ୍ରଧାନ

ରାତି ଅଧରେ ମୁଁ ସପନ ଦେଖୁଛି
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଚିଠି ଆସିଛି,
କାଳିଆ ରାଜାର ଭକ୍ତି ପ୍ରେମ ଚିଠି
ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ବାସୁଛି ॥

କାଳିଆର ଡୋରି ଲାଗିଲା ମୋ ପାଇଁ
ମନେ ମନେ ମୁହିଁ ଭାବୁଛି,
କାଳିଆର ଚିଠି ଗେହୁ କରୁ କରୁ
ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ବାସୁଛି ॥

ମୋହର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାପାଇଁ ସିଏ
ଚିଠିରେ ଭଲେଖ କରିଛି,
ମୋର ହାତ ଧରି ଟାଣି ଟାଣି ନିଏ
ଯାହା ମୁଁ ସପନେ ଦେଖୁଛି ॥

ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ତାର ଲେଖିଛି ଚିଠିରେ
ସେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ମଉତମଣି,

ଏମିତି କିମିଆଁ କରିବା ସହିତ
କରିଅଛି ମୋତେ ସେ ଗୁଣୀ ॥

ସେ ଚିଠିରେ ବାଉଁଶ ରହିଛି ମୋ ପାଇଁ
ଯିବା ପାଇଁ କି ଶିରୀକ୍ଷେତ,
ଆନନ୍ଦ ବଜାରେ ଅବଢ଼ା ଭୁଞ୍ଜିବି
ଦେଖିବି କାଳିଆର ଯାତ ॥

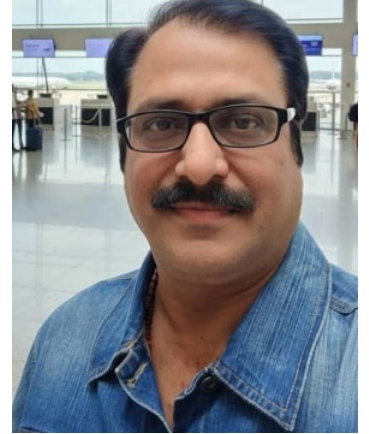
ମୋ ମନର କଥା ସବୁ ମୁଁ କହିବି
ଯାହା ଅଛି ମୋହର ଦୁଃଖ,
କେତେ କେତେ ବେଶ ଦେଖିବି ତାହାର
ଦେଖିବି ତାର ପଦ୍ମମୁଖ ॥

ଦୟାପୁର, ବଳଙ୍ଗା, ପୁରୀ

ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ

ମନୋଜ କୁମାର ପଣ୍ଡା

କେତେ ଦିନ ପରେ ଆଜି,
ଚିଠି ଖଣ୍ଡେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା,
ହାତେ ଧରି ଦେଖିଲି ମୁଁ ଯେବେ,
ବାସ୍ନାରେ ମନ ମୋର ମୋହିଲା ।୧।

ନଥିଲା ସେଥିରେ କୌଣସି ଅତର,
ନା ଥିଲା କର୍ପୂରର ଗନ୍ଧ,
କେବଳ ବାସୁଥିଲା ଆହାଃ,
ତୁଳସୀ ପତ୍ରର ବାସ୍ନା ପୁଣ୍ୟ ।୨।

ଚିଠିର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଅକ୍ଷରେ,
ମା' ତୁଳସୀର ଆଶୀର୍ବାଦ,
ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଛଳଛଳ,
ଭୁଲିଗଲି ସବୁ ଦୁଃଖ କ୍ଷୋଭ ।୩।

ଜାଣିଲି ଏ ଚିଠି ଲେଖିଛି ଯିଏ,
ତା' ମନ ଭକ୍ତିରେ ଭରା,
ତୁଳସୀ ପତ୍ରରେ ଛୁଇଁ ସେ ଦେଇଛି,
ପଠାଇଛି ପ୍ରେମର ଧାରା ।୩।

ସତେ ଯେମିତି ତୁଳସୀ ଚଉରା,
ମୋ ଆଗେ ଠିଆ ହୋଇଛି,
ପବିତ୍ରତା ଭରି ମୋ ହୃଦୟେ,
ସବୁ ପାପ ଧୋଇ ଦେଇଛି ।୪।

ପଢ଼ି ଶେଷ କଲି ଯେବେ ଚିଠି,
ଶାନ୍ତିରେ ଭରିଗଲା ମୋ ମନ,
ତୁଳସୀର ସୁବାସେ ଭାବିଲି,
ଏହା ଦେବତାଙ୍କ ଆଗମନ ।୨।

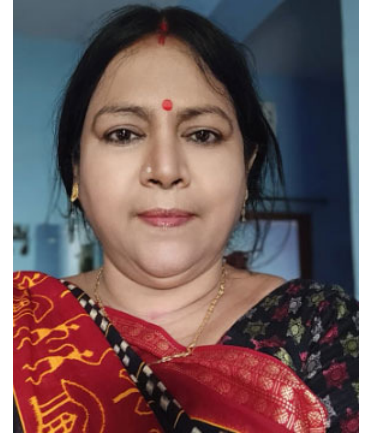
ସାଇତି ରଖିବି ଏ ଚିଠିକୁ,
କରିବି ଏହାର ଯତ୍ନ,
ଚିଠି ବାସୁଛି ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ,
ଏହା ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିର ରତ୍ନ ।୩।

ନରସିଂହପୁର, କଟକ

ପୁଣ୍ୟ ଦୀପାବଳି

ଗାୟତ୍ରୀ ଦାଶ

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ପଦଧ୍ୱନି
ଅଯୋଧ୍ୟାର ଦାଣ୍ଡେ ଦାଣ୍ଡେ ଶୁଭୁଛି !
ବନବାସ ଅନ୍ତେ ଫେରୁଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁ
ଖୁସିର ଲହରୀ ଖେଳି ଯାଉଛି !!

ଅଯୋଧ୍ୟା ନଗରୀ ନବଉଲ୍ଲାସରେ
ଆଲୋକମାଳାରେ ସଜେଇ ହୋଇ !
ସ୍ୱାଗତ କରୁଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମଙ୍କୁ
ଆନନ୍ଦମୁଖର ସଙ୍ଗୀତ ଗାଇ !!

ଅମାବାସ୍ୟା ଦେହେ ଅନ୍ଧକାର ନାହିଁ ,
ନିତୁତ କୋଣରେ ଯାଇଛି ଲୁଚି !
ପ୍ରଦୀପମାଳା ଓ ରୋଷଣୀ ଆଲୋକେ
ସତେ କି ନଗରୀ ଖେଳୁଛି ପୁଚି !!

ଆଜି ଦୀପାବଳି ମନେ ପଡେ ସେଇ
ତ୍ରେତୟା ଯୁଗର ଶ୍ରୀରାମ କଥା !
ଉଲ୍ଲାସରେ ଉଲ୍ଲାସିତ ସେ ଅତୀତ
ସ୍ମୃତି ହୋଇ ଗାଏ ଅଯୋଧ୍ୟା ଗାଥା !!

ଅଯୋଧ୍ୟା କାହିଁକି , ସାରା ରାଇଜରେ
ଦୀପାବଳିର ଚାଲିଛି ମଉଜ !
ଅବନୀତା ସାରା ଦୁଲୁକି ଉଠୁଛି ,
ସତେ କି ବାଣର ଆତଙ୍କରାଜ !!

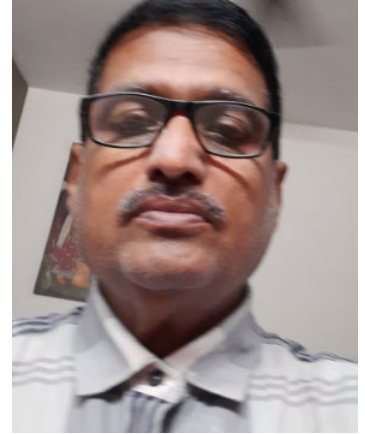
ବରଷକେ ଥରେ ଆସେ ଦୀପାବଳି
କାର୍ତ୍ତିକ ଅମାବାସ୍ୟା ଦିବସରେ !
ଗାଆଁରୁ ସହର ଲାଗେ ମନୋହର ,
ନାଚିଉଠେ ଆଲୋକର ସଜ୍ଜାରେ !!

ଦୀପାବଳିର ଏ ପୁଣ୍ୟ ଅବସରେ
ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଚରଣ ତଳେ !
ଅର୍ପଣ କରୁଛି ଭକ୍ତିପୁଷ୍ପଦଳ
ନିଜକୁ ହଜାଇ ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ !!

ଯାଜପୁର !

ଅତୁଟ ଅନୁଭବ

ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ

ମାଗିଲେ ଅବା ପିଟି ହେଲେ ମଥା
 ବୁଝେନା ଏ ମନ ବ୍ୟଥା
 ଗାଳିଦେଲେ ସେହି ମୁରୁକି ହସଇ
 କହେନା ଚିକିଏ କଥା
 ଅସହ୍ୟ ବେଦନା ଝରାଇଲେ ଲୁହ
 ତାର ଆଖି ଛଳ ଛଳ
 ମୁଁ କାନ୍ଦିଲେ କାନ୍ଦେ ମୁଁ ରକ୍ଷିଲେ ରୁଷେ
 ଆଖିତାର ଢଳ ଢଳ
 ସତ ତାଳ ପଙ୍କେ ବୁଡି ମରୁଥିଲେ
 ଇତର ପରି ସେ ଚାହେଁ
 ନିଜର ସେଇଯେ ଅତି ନିଜର ସେ
 ଆଚମ୍ବିତ ଭାବେ ମୋହେ
 କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ତାକୁ ଧରିଲେ ଜଡ଼ାଇ
 ବିମଳ ହାସ ହସେ
 ନ ମାଗିଲେ ମୁହିଁ ଭରା ଅଭିମାନେ
 ଯାଚି ଯାଚି ଦିଏ ଅଜାତି
 ଉଜୁଡି ଥିବା ମୋ ଜୀବନ ଧାରା କୁ

ଅବହେଲେ ଦିଏ ସଜାତି
 ଧରିବାକୁ ଗଲେ ଖସି ଯାଏ ସେହି
 ଖୋଜି ତ ତାକୁ ପାଇନି
 ସାଉଁଟି ଧଇଲେ ଚାଲି ଯାଏ କେଣେ
 କାନ୍ଦେ ଅନ୍ତର ମୋ ବାହୁନି
 ଅଶ୍ରୁ ମୋହର ପୋଛେ ସପନରେ
 ଜାଗ୍ରତେ ତାକୁ ପାଏନି
 ଅସୁମାରୀ ଦୁଃଖ କଷଣେ ମୁଁ ମରେ
 ଲେଶ ମାତ୍ର ସୁଖ ଦିଏନି
 ବଡ଼ ଅଦତୁଟ ଏ ପରି ଶକତି
 ଜୀବନେ ଜଗାଏ ଭ୍ରାନ୍ତି
 ଅମିତ ଶକତି ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଭୋଲେ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ପାଳଇ ଏ ସାରା କ୍ଷିତି
ଅବଶେଷେ ମୁହିଁ ବୁଝିଛି ଏତିକି
ଶକତି ର ସମାହାର
ତା ସାଥେ ପରମ ଇଚ୍ଛା ତା ସାଥେ
ରହିଛି ଯେ ନିରନ୍ତର
ମହାଜାଗତିକା ବିଜ୍ଞାନ ଶକତି
ସବୁ ତାଠାରୁ ଶମ୍ଭୁତ
ସେହିଝେ କାର୍ଯ୍ୟ କାରଣ ସେ ପୁଣି
ଶକତି ଇଚ୍ଛା ସମାହିତ
କାହିଁକି ଆଉ ମୁଁ ଦିଅ ଦିଅ ହେବି
ଚଢ଼ାଇ ପ୍ରଦୀପ ଧୂପ
ଜାଣଇ ସେସବୁ କାହାକୁ କେତିକି
କେମିତି କେବେଲେ ରୂପ
ଅଦୃଶ୍ୟ ଶକତି ଇଚ୍ଛା ରେ ଚଳଇ
ନ ହେଲେ ହୁଅନ୍ତା କ୍ଲିବ
ସବୁ ଶକତି ର ଆଦି ଅଟେ ସେଇ
ସଚଳ ଜୀବନ୍ତ ଭାବ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ମୋ : ୭୯୭୮୮୨୦୭୮୩

ଧନ୍ୟବାଦ ସରକାର

ଶିଶିର କୁମାର ପଣ୍ଡା

ଭଞ୍ଜ ଟଙ୍କା ଗଣ୍ଠେ ତୁମେ ଦିଅ ବୋଲି
 ଚଳୁଛି ମୋହରି ଘର
 ନହେଲେ କେବେଠୁ ପୁଅବୋହୁ ପାଖେ
 ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତି ପର ।
 ସେଇ ଟଙ୍କା ଲୋଡ଼େ ମାସ ଆରମ୍ଭରୁ
 ତିନିଦିନ କରି ସେବା
 ଚାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ଭଲଲୋକୀ ପଣ
 ସଂସାରେ ଦେଖେଇ ହେବା ।
 ବୁଝିପାରେ ସବୁ କହିପାରେ ନାହିଁ
 କାହାକୁ କେବେ ମୁଁ କିଛି
 ଦୁଃଖ ସିନା ମୋର ହୃଦୟରେ ଅଛି
 ହସୁଥାଏ ମିଛି ମିଛି ।
 ଅଣୀ ବର୍ଷ ବୋଲି ତିନି ହଜାର ମୁଁ
 ମାସକୁ ପାଉଛି ଏବେ
 ସେଇ ଟଙ୍କା ନେଇ ପୁଅବୋହୁ ମତେ
 ଖାଇବାକୁ ଆଣି ଦେବେ ।

ଓଷଦପତର ଦିଅନ୍ତିନି ଆଉ
 କିଣିକି ମୋ ପାଇଁ ଆଣି
 ସୁଗାର ପ୍ରେସର ରୋଗ ମୋ ରହିଛି
 ସବୁକିଛି ଜାଣି ଜାଣି ।
 ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ମୋ ପାଇଁ ଆସଇ
 ସବୁ ମାସ ବାର ବାର
 ଭଞ୍ଜା ଦେଇ ମତେ ବଞ୍ଚେଇ ଦେଇଛ
 ଧନ୍ୟବାଦ ସରକାର ।

କୁଆଁସ , ମେରଦା କାଟିଆ , ଯାଜପୁର
 ଆଳାପ :-୮୯୮୧୭୩୭୨୨୮

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଆଦିମ ମଣିଷର ଏକ ସ୍ମୃତି

ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ପୁରୋହିତ

କେବଳ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡରର ପୃଷ୍ଠା ନୁହେଁ
ଏକ ଯୁଗ ଏକ ଶତାବ୍ଦୀର ସମୟର
ଆହ୍ୱାନ, ମଣିଷ ମନର ଏକ ସାମୁହିକ
ସ୍ମୃତିର ଶବ୍ଦାବଳୀ ଧରି ରଖେ ଗତି
ଓ ପ୍ରକୃତି ଆସକ୍ତିରୁ ମଣିଷ ଜୀବନ ।

ଲୁଚି ରହିଛି ହିଁ ଏକ ମାନସିକ ବିପ୍ଳବ
ପ୍ରତିଟି ଯୁଗ ପଛରେ ଭାବର ବିଶ୍ୱାସ
ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ, ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ
ମଣିଷ ମାନସିକତା ଆମ ସଂସ୍କୃତିର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଜନିତ ସଂସ୍କାର ।

ଅତି ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରସ୍ତର ଯୁଗର ମଣିଷ
ଶବ୍ଦ ହୀନ ଭାଷାର ଭାବନା ଓ ଚିନ୍ତା
ମନର ଭାବକୁ ହିଁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ, ଲାଗେ ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
ଅତି ଚିନ୍ତା କରୁ ନଥିଲି ମୁଁ କିଏ ଏଠି ।

ଖାଲି ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ମୁଁ ସଂଘର୍ଷରେ
ନିଜ ଓ ଅନ୍ୟ ସହ, ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ତ
ମୁଁ ଏକ ନଗ୍ନ ଶରୀର ଧାରୀ ମଣିଷଟି
ନାହିଁ ମୋର ଜ୍ଞାତି କୁଟୁମ୍ବ ଭାଇ ବନ୍ଧୁ
ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭବିଷ୍ୟତର ଚିନ୍ତନ ।

ଏ ଜଙ୍ଗଲ ମୋର ଘର ଏ ନଦୀ ମୋ
ମାଆ, ଏ ଜୀବଜନ୍ତୁ ମୋର ସହଚର
ଏ ପ୍ରକୃତିରେ ଅଛି ମୋର ଅଧିକାର
ଜାଣେନା ସୁଖ ଶାନ୍ତି ପ୍ରୀତି ସ୍ନେହ ଓ
ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶିକ୍ଷା କ'ଣ, କିଏ ପିତା ମାତା ।

ଏକ ଶବ୍ଦ ହୀନ ମଣିଷ ମୁଁ ଘୁରି ବୁଲି
 ସାରା ଜଙ୍ଗଲ, ନାହିଁ ଅନ୍ୟ ପଛା ମୋ
 କିଏ ପଶୁ କିଏ ମଣିଷ, ପ୍ରକୃତ ସାଥୀ
 କିଏ ମୋର, କାହିଁକି ଆସିଛି ଏଠାକୁ
 ମୁଁ, ସମସ୍ତେ ସମାନ ଏଠି ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ।

କରେ ଆକୃଷ୍ଟ ବିପରୀତ ଲିଙ୍ଗ ଏକ
 ସମଗୋତ୍ରୀ ପଶୁର ନଗ୍ନ ଶରୀରର
 ଆକର୍ଷଣରୁ ବାୟୁ ହୋଇ ମୁଁ ଧାଇଁ
 ବୁଲି ଏପଟ ସେପଟ ହୁଏ ତ ପାଗଳ
 କିଏ କହେ ପ୍ରସ୍ତର ଯୁଗର ମଣିଷ ମୁଁ ।

ଯାହା ମିଳିଲା ଖାଇଲି ମୁଁ, ସାଥୀ ମୋ
 ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ଗଛ ଲତା ନଦୀ ଝରଣା
 ଜଣା ନାହିଁ ମୋତେ କିଏ ନିଜର ଓ
 କିଏ ପରର, ବର୍ତ୍ତମାନରେ ବଞ୍ଚୁଥିବା
 ଏକ ପଶୁ ସମ ଜଙ୍ଗଲୀ ଜୀବ ମୁଁ ॥

ଜଗନ୍ନାଥ କଲୋନୀ, ବୁଢ଼ାରଜା

ସମ୍ବଲପୁର

ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ପାଇଁ ପଦେ

ମଧୁସ୍ମିତା ନନ୍ଦ

ପ୍ରେମ ପରିଭାଷା ତୁମର ଏପରି,
ତାକୁ ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି କିପରି ॥
ତୁଳନା ର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ତୁମ ପ୍ରେମ,
ତୁମେ ତୁମ ପ୍ରେମ ସଭି ରୁ ଅନନ୍ୟ ॥
ଅନନ୍ୟ ସତ୍ୟ କୁ କହିବା ର ଭାଗ୍ୟ,
ମୋର ଅବା କାଇଁ ଏପରି ସୌଭାଗ୍ୟ ॥

ତଥାପି ତୁମକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି,
ତୁଟି ରୁହେ ଯଦି କ୍ଷମା ମୁଁ ମାଗୁଛି ॥
ପୁରାଣ ଲିଖିତ ଉମାହର ଙ୍କର ,
ପ୍ରେମ ର କାହାଣୀ ହୋଇଛି ଅମର ॥
ହର ଙ୍କର ପ୍ରେମ ପରି କାଇଁ ସତେ,
ତୁମ ପ୍ରେମ ବି ଯେ ଲାଗୁଅଛି ମତେ ॥
ରାମ ସୀତା ଙ୍କର ପ୍ରେମ କାହାଣୀକୁ
ଅନୁଧ୍ୟାନ ତୁମେ କର କି ମନକୁ ?

ତା ନୁହେଁ ତ ତୁମେ ଏମିତିକା ପ୍ରେମ,
ଶିଖିଲ କିପରି ହେ ମୋ ପ୍ରିୟତମ ॥
ଧୀର କଣ୍ଠ ସ୍ୱର, ମଧୁର ବଚନ,
ଏସବୁ ତ ପ୍ରିୟ.. କିଣଇ ମୋ ମନ ॥
ସ୍ନେହ ଭରା ଡାକ, ଯତ୍ନ ସେ ଜେତକ,
ସମ୍ମାନ ର କଥା ଆଉ ଯେ ଅନେକ
ମୁଁ ଯେ ଅଭାରି ତୁମ ଏ ପ୍ରେମର,
କୃପା କରିଥାନ୍ତୁ ତୁମ ଠୀ ଠାକୁର ॥
ମୋ ଆୟୁଷ ପରା ଲାଗୁ ହେ ତୁମକୁ
ଏତିକି ଗୁହାରି କରେ ମୋ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ॥

ଗ୍ରାମ - କୃଷ୍ଣପଲ୍ଲି ପାଟଣା

ଜିଲ୍ଲା - କଟକ

ଅଯୋଗ୍ୟ ପୁତ୍ର

ବିତ୍ତ ପ୍ରସାଦ ପଣ୍ଡା

ଯାହାର ପରିଚୟରେ ମୁଁ ଆଜି ପରିଚିତ ହୋଇଛି
 ଯାହାର କୋଳରେ ମୁଁ ଆଜି ବଡ଼ ହୋଇଛି
 ଯାହାଙ୍କର ଆକଟ ମୋ ପାଇଁ ରକ୍ଷା କବଚ
 ସେ ଆଉ କେହି ନୁହଁନ୍ତି ସେ ମୋ ପୂଜ୍ୟ ନନା..... ୧
 ଯିଏ ନିଜେ ଦୁଃଖପାଇ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି ନାହିଁ
 କଷ୍ଟପାଇ ମଧ୍ୟ ସହି ଯାଆନ୍ତି
 କେବଳ ନିଜ ପୁତ୍ରର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ
 ସେ ଆଉ କେହି ନୁହଁନ୍ତି ସେ ମୋ ନନା..... ୨
 ନନା ମନେପଡ଼ିଯାଏ ସେଦିନର କଥା
 ମୋ ପାଠ ପଢ଼ାପାଇଁ ତୁମେ ଛାଡ଼ିଯାଇଛ
 ତୁମର ଅତୀତ ପରିଚୟ କୁ
 ଛାଡ଼ିଯାଇଛ ନିଜ ପରିବାରକୁ ନିଜ ଗାଁକୁ ନିଜ ମୃଦଙ୍ଗକୁ
 ପୁଣି ଛାଡ଼ିଯାଇଛ ନିଜର ଭାଗବତ ଗୁଣୀକୁ
 ଆଜି ପରବାସରେ ଯାଇ ପଡ଼ିରହିଛ
 ମତେ ପାଠ ପଢ଼ାଇବାକୁ
 ଛାଡ଼ିଯାଇଛ ନିଜ ବୃଦ୍ଧ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ନିଜ ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଙ୍କୁ
 ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଘରକୁ ଆସ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଲାଗେ ସତେ ଘର ପୁରିଲା ପୁରିଲା
ତୁମ ମୁହଁକୁ ଦେଖିଦେଲେ ଲାଗେ ମତେ
ସତେକି ମୁଁ ଗୋଟେ ଅପରାଧୀ
ଛଡାଇ ନେଇଛି ତୁମର କଳାକାର ଜୀବନ
ଦୂରେଇଦେଇଛି ତୁମକୁ ତୁମ ପରିବାରଠାରୁ
ଲାଗେ ସତେକି ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଅଯୋଗ୍ୟ ପୁତ୍ର
ନିଜ ପେଟରୁ କାଟି ମତେ ଖାଦ୍ୟ ଦେଇ ତୁମେ ପାଠ ପଢ଼ାଇଛ
ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷିତ
ହେଲେ କାହିଁ କେଜାଣି ଲାଗେ ମୁଁ ଗୋଟେ ଅଯୋଗ୍ୟ
ବାରମ୍ବାର କାନ ପାଖରେ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହୁଏ
ହଁ ତୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଅଯୋଗ୍ୟ ହଁ ତୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ପୁତ୍ର

ଠିକଣା-ଚିରାମାରୁ, ବେଗୁନିଆ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ଦୂରଭାଷା-୮୨୨୦୯୫୦୨୯୪

ବାତ୍ୟା

ବିଶ୍ୱ ରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତି

ଆରବ ସାଗରେ ଥମିଗଲା ପରେ

ପାଣି ପବନର ସଙ୍ଘେ

ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର ଗଙ୍ଗା ମିଳନ ସ୍ଥଳରେ

ଉପସାଗରୀୟ ବଙ୍ଘେ ।

ଓଡ଼ିଶା ବାସିଏ ହୋଇଲେ ଛାନିଆ

ଆସୁଅଛି ପୁଣି ବାତ୍ୟା

ପ୍ରକୃତି ଏଠାରେ ପ୍ରକୃତରେ ରାଗି

କରୁଛି ଆମର ହତ୍ୟା ।

ଉତ୍ତର ଗୋଲାର୍ଧେ କରିବ ତାଣ୍ଡବ

ବାପାକୁ ଡାକିବ ମଉସା

ଉଡ଼ିବ ଚାଳିଆ ଗଛ ଉପୁଡ଼ିବ

ସାରଳା କି ହେବେ ଭରସା ।

କରୋନା ପ୍ରକୋପ ଥିଲାକି ଅଳପ

ଏମିତି ବଢ଼ାଅ କଷଣ

ରାମ ରାଇଜର ସୁଖ ଥିଲାବେଳେ

ସୀତାଙ୍କୁ ନେଲାଣି ରାବଣା

ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଆସ ହେ ନିକଟ

କର ଏ ସାଗରୁ ଉଦ୍ଧାର

କାଟିବୁନି ଗଛ କରିବୁନି ଆଉ

କଳ କାରଖାନା ବିସ୍ତାର ।

ଚାଟାର୍ଡ ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ

ୟୁନିଟ ୬, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୋ ପ୍ରିୟା

ପ୍ରଣାତ ବ୍ରହ୍ମା

ଝରକା ସେପାଖେ ଅନେଇ ବସିଛି
 ଆସିବକି ସତେ ପ୍ରିୟା
 ଦିନ ଯାଇ ରାତି ହେଲାଣି ଯେ ଆସି
 ତଥାପି ମନରେ ମାୟା ।

ବାହାରୁ ଶୁଭିଲା ଚୁପୁରୁ ଚାପୁରୁ
 ସତେ ଆସୁଛି କି ସିଏ
 ଧାଇଁ ଯାଇ ଦେଖେ ସେ ନୁହେଁ ପରା
 ଆଉ ଜଣେ ପରା କିଏ ।

ଚେଇଁ ରହିଥାଏ ରାତିସାରା ମୁଁ ଯେ
 ପ୍ରିୟାର ବାଟକୁ ଚାହିଁ
 ତଥାପି ବିଶ୍ୱାସ ମନରେ ଜାଗଇ
 ସତେ ଫେରିବକି ସେହି ।

ଚାହିଁ ଚାହିଁ କେତେ ବିତିଲା ବରଷ
 ତଥାପି ମନରେ ଆଶା
 ସତେ ଫେରିବକି ଆଜି ପ୍ରିୟାମୋର
 ଗଢିବି ପ୍ରେମର ବସା ।

ପଳାଶପୁର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ମୋ ତିନୋଟି ଦ୍ୱୀରା

ବିକାଶ କୁମାର ମହାନ୍ତ

ବିନା ଅସ୍ତରେ ବିନା ଶସ୍ତରେ
ସ୍ୱାଧୀନ କଲ ଏ ଦେଶ
ସାବରମତିର ସନ୍ଧୁ ଆହେ
ରଖିଲ ଆମର ଯଶ ॥ ୧॥

ଖାଲି ପାଦରେ ଚାଲି ଚାଲି କରି
ବୁଲିଥିଲ ସାରା ଦେଶ
ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅଗ୍ନି ଜାଳିଲ
ବାନ୍ଧି ଏକତାର ରସ ॥ ୨॥

ସଂସାର ପାଇଁ କେବଳ ଥିଲା
ଅଶେଷ ପ୍ରେମର ଧାର ॥ ୪॥

ଆମରଣ ଅନଶନରେ ବସିଲ
ଅନେକ ସମୟ ଧରି
ଚକିତ ହେଲା ବ୍ରିଟିଶ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ଦେଖିକରି ତୁମ ଅଳି ॥ ୩॥

ସିଂହାସନର ମହ କୁ ଛାଡ଼ି
ଦରିଦ୍ରତା ଆପଣିଲ
ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଅମୃତ ଦେଇ
ନିଜେ ବିଷକୁ ଖାଇଲା ॥ ୫॥

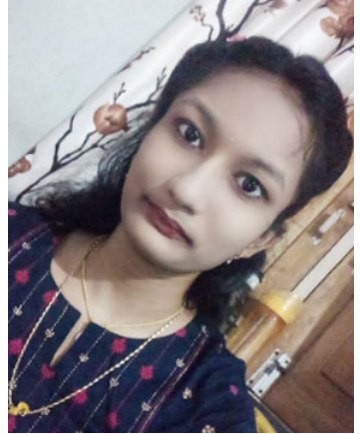
ମନରେ ଥିଲା ଅହିଂସା ଭାବ
ନଥିଲା ହିଂସାର ଘର

ଯେଉଁଦିନ ତୁମ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା
କାନ୍ଦିଥିଲା ସାରା ଦେଶ
ସବରାମତିର ସନ୍ଧୁ ତୁମେ
ରଖିଲ ଦେଶର ଯଶ ॥ ୬॥

ସଂସାରକୁ ଆଦିତ୍ୟଙ୍କ ଭେଟ

ଜସ୍ୱିନ୍ ସାହୁ

ରଜନୀ ରାଣୀଙ୍କ ଶେଷ ପ୍ରହରେ ,
 ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କ ଆଗମନ ହୁଏ ।
 ଅନ୍ଧକାର ନାଶି ଆଲୁଅ ଆସେ ,
 ନୂଆ ଭମଙ୍ଗ ମନେ ପଶେ ।
 ଭୃଣି ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ,
 ଦିନଟି କଟେ ଆନନ୍ଦରେ ।
 ପାହାନ୍ତା ରବିଙ୍କ କିରଣରେ ,
 ସରୁ ରୋଗ ନାଶ ହୁଏରେ ।
 କାଉ କୋଇଲିଙ୍କ ସ୍ୱରରେ ,
 ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସ୍ୱାଗତ ହୁଏ ।
 ମିତ୍ରଙ୍କ ଆଗନ୍ତୁକରେ
 କୁକୁଡ଼ା ରାବ ଦିଏ ।
 ସଞ୍ଜ ସକାଳର ଦୃଶ୍ୟ ନିଆରା ,
 ଝରଣାରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଖରା ।

ମେଘ ମୁକ୍ତ ଦିବାକର ,
 ଦିଶନ୍ତି କେତେ ମନୋହର ।
 ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କିରଣ ଦେଖି ,
 ମନ ଯାଏ ଲାଖି ।
 ଫୁଲ ଫଳ ମନେ ପୁଲକିତ ଭରି ,
 ପ୍ରକୃତି ହୋଇଯାଏ ସ୍ୱର୍ଗ ପରି ।

ଥାନା ସାହି, ହିଞ୍ଜିଲିକାରୁ, ଗଞ୍ଜାମ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଅତୀତର ମାର୍ଗଶୀର

ପ୍ରଦୀପ ମହାନ୍ତ

ହଁ ସେ" ଦିନ ମାର୍ଗଶୀରର" ପ୍ରଥମ ଶନିବାର...
 ମା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ମାଣବସା ସରିଥାଏ...
 ଘର ଦୁଆରର ମୁରୁଜ, ଝୋଟି ଠିକ୍ ରେ ଲିଭି ନୋ ଥାଏ...
 ବେଳ" .. ଦିବା ଏକକରୁ ଦୁଇ ଘଟିକା...
 ହୃଦୟର ସ୍ୱରକୁ "ଜତନର ଆଳିକୁ"...
 ଏକତ୍ର ମିଳନର ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥଳରେ...
 ହୃଦୟର ପ୍ରତିଟି ବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ...
 କଷ୍ଟ ବେଦନାର ମୂଳ ମୂଲ୍ୟରେ...

ହିଁ" ମୁଁ ସେ ଦିବାରେ ସ.ମ.ସ୍ତ୍ର ଆକାଂକ୍ଷାର ତ୍ୟାଗ ସହ...
 କେତେ, କେତେ, ଜୀବନର... ଅପେକ୍ଷା ସହ...
 ପୃଥିବୀର ସାହାରାରେ...
 ସୌରାଜ୍ୟର ଭୃ" ଘର୍ବରେ...
 ପ୍ରକୃତିର ବାସ ସ୍ଥଳୀରେ...
 ଏକ ଦିନ ଦଇତାରୀର ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତିରେ...
 ମାଟି ମାଁର ସାହାରାରେ...
 ପଞ୍ଚଭୂତର ଆହାକାରରେ...

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଏକ ଦୁନିଆର ଘର୍ତ୍ତ ମଞ୍ଚରେ...

ତତ୍ କୋଟି ଦେବୀ, ଦେବ ବଳରେ...

ଅ "ଅସୀମିତ ମାନସିକରେ"...

ପ୍ରେରଣା ଏବଂ ମନସ୍ତର ଆକ୍ଷାରେ...

ଇତି ନ" ହୋଇ ପାରୁଥିବା ଏକ ସଙ୍ଗଠନରେ...

ଏକ ଭୃ" ପୃଷ୍ଠର ଆଲୋଚରେ...

ନିଜକୁ ଏକ ପରି ସମାପ୍ତିର, ପୁଣି ପରି ଆରମ୍ଭରେ...

ଏକ ବିଷୟ ବସ୍ତୁକୁ ଅଧିକ୍ଷଣ କରିବାରେ...

ଏକ ସମାଜକୁ କବଳିତ କରିବାରେ...

ଏକ ଉ.ପ.ହା.ର ସ୍ୱରୂପ କବିତ୍ୱକୁ ସାଧିରେ ନେଇ "ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ" ଆଗେଇ ଆସିବାର

ଏକତାରେ...

ହିଁ ମୁଁ... କବିତାକୁ ନେଇ ଆସିଛି...

କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଭ୍ରମରେ ବୁଡି ଯାଉଥିବା ଯୁବ, ଯୁବତୀଙ୍କୁ...

ଏକ ସୁତର ମୟୀ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବାକୁ !

ଏକ ଫୁଲ ସଦୃଶ୍ୟ ନାରୀ ଗର୍ଭରୁ...

ଉଲ୍ଲାସ ଆସିଛି !

ପ୍ରକୃତିକୁ ନେଇ....

ପ୍ରକୃତିକୁ ଭଲ ପାଉଥିବା କବି...

ଗିରୀଜାମାଳି (କାଦୁଅବନ୍ଧୀ), ସୁକିନ୍ଦା, ଯାଜପୁର ୭୫୫୦୧୮ ମୋ : ୮୨୬୦୫୪୨୬୧୦

ଭଲ ପାଇବାର ଏକ ନିଆରା ଛବି - ବାପା

ଅବିନାଶ ପଣ୍ଡା

ନିଜ ଜୀବନର ସବୁ ସୁଖକୁ ଭୁଲି
କଠିନ ପରିଶ୍ରମରେ କଟେ ଯାହାଙ୍କ ଦିନ
ପରିବାର ପାଇଁ ଗଢ଼ି ତୋଳନ୍ତି ରାଜଉଆଁସ
ସବୁବେଳେ ମୁଖେ ଥାଏ ତାଙ୍କ ଧର୍ଯ୍ୟ-ସାହସ [୧]

ନିଜ ଜୀବନର ଅମୂଲ୍ୟ ଯୌବନ
ସମର୍ପିତ ହୋଇଥାଏ ଅନ୍ୟ କୁନି ଜୀବନ ଗଢ଼ିବାରେ
ନିଜ ପାଇଁ ନୁହେଁ,
ପିଲାଙ୍କ ଖୁସି ପାଇଁ କେତେ ଯେ ରେଷ୍ଟା କେତେ ଯେ ପ୍ରୟାସ [୨]

ପର୍ବ ପର୍ବାଣିରେ କରନ୍ତି ଛୁଆଙ୍କ ପାଇଁ ନୁଆ ଢେସ
ମନରେ ରଖି କେତେ ଆଶା , ଉତ୍ସାହ , ଖୁସି ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ
ସନ୍ତାନର ଖୁସିରେ ଖୋଜନ୍ତି ଯେ ନିଜର ହସ , ନିଜର ନୂତନତ୍ୱ [୩]

ସ୍ୱଳ୍ପ ରୋଜଗାରେ ମଧ୍ୟେ
ପୁରଣ କରିଥାନ୍ତି ପରିବାରର ସ୍ୱପ୍ନ
ନ ଜଣେଇ ଆଉ କାହାକୁ ନିଜର କଷ୍ଟ [୪]

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଯେତେ କଷ୍ଟ ଅବା ଝଞ୍ଜା ଆସୁ
ନିରବ ସାହସେ ଥାଆନ୍ତି ଅଚଳ
ଦେଖେଇ ଆସେନା ମିଛି ମିଛିକାର ଭଲ ପାଇବା
ରାଗରେ ବି ଥାଏ ତାଙ୍କ ସଜାଡ଼ିବାର ଅଦମ୍ୟ ପ୍ରୟାସ [୫]

ଲେଖିବାକୁ ବସିଲେ
ସରିଯିବ କଲମର କାଳି
ଭଣା ପଡ଼ିଯିବ କାଗଜର ଫର୍ଦ୍
ତଥାପି ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ ତାଙ୍କ ଭଲ ପାଇବାର ବୟସ [୬]

ହଁ, ଭଲପାଇବାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଛବି
ସେ ହେଉଛନ୍ତି “ବାପା” “ବାପା” “ବାପା” [୭]

ଲାଲବେରୀଆନ,

ଆଇକନିକ ଓଡ଼ିଶା ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଯୋଗାଯୋଗ : ୯୪୩୯୭୫୭୨୫୭

ପୁଣ୍ୟ କେତୋଟି ସାମାନ୍ୟ

କିରନ୍ ସ୍ୱାଇଁ

ଉଛୁଳି ପଡୁଥିବା
 ଆବେଗକୁ ଆଖି ଭିତରେ
 ଚାପି ରଖି ଦେବାର ଶକ୍ତି
 କ'ଣ ସାମାନ୍ୟ ହୋଇପାରେ ?
 ଜହ୍ନି ଫୁଲର କଅଁଳ ପାଖୁଡ଼ା କେବେ
 ଜୀବନକୁ ଦିନେ ପଥର କରିଦେବ
 ଏଇଟା ସହଜ ?

ମଣିଷର ଲୁହ ଭର୍ତ୍ତି ଆଖି
 ଓ ଆଖି ଲୁହ କାହିଁକି ନିରର୍ଥକ ?
 ଲଢ଼ି ଲଢ଼ି ବଞ୍ଚିବା ଅପେକ୍ଷା
 ବୁଢ଼ିଆଣୀ ଜାଲ ପରି
 ନିଜ ନିୟତିକୁ ଅକ୍ତିଆର
 କରିନେବା ବୋଧେ ସମ୍ଭବ ?

ମିଠା ନିଆଁର ମହକରେ
 ବାଟଭୁଲା ପତଙ୍ଗର
 ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁରେ
 କେବଳ ପତଙ୍ଗର ଦୋଷ ନିଜସ୍ୱ ?

ବହିଆପଦର, ବରପାଲି, ବରଗଡ଼

କଳାଠାକୁର

ନଳିନୀ ଦାଶ

କଳାଠାକୁର ହେ କଳାଠାକୁର
 କରୁଛି ପ୍ରଣତୀ ଘେନା ମୋ କର
 କମ୍ପୁ କଟକରେ ଉଡୁଛି ଧ୍ୱଜା
 କନକ ବେଦୀରେ ପାଉଛ ପୂଜା ।
 କୋଟି ଭକତଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖିଛ
 କେତେ ଲୀଳା ଖେଳା ଲଗାଇଅଛ
 କୁମ୍ଭୀରକୁ ତୁମେ ହାତେ ବଢିଲ
 କଉଷଳେ ଗଜ ଭଞ୍ଜାର କଲ ।
 କାନନେ ମୃଗୁଣୀ ଡାକ ଶୁଣିଲ
 କଳାକାହ୍ନୁ ଯାଇ ରକ୍ଷା କରିଲ
 କୁରୁଜାର କୁଜ ହରଣ କଲ
 କୁରୁବଂଶ ପରା ତୁମେ ନାଶିଲ ।
 କାମିନୀ ପାଞ୍ଚାଳୀ ଡାକ ଶୁଣିଲ
 କୋଟି ବସ୍ତ୍ର ତୁମେ ପ୍ରଦାନ କଲ
 କଳି, ଦ୍ୱାପର ଓ ସତ୍ୟ ଯୁଗରେ
 କରୁଅଛ ଲୀଳା ତୁମେ ଠାକୁରେ ।

ଭିକାରିପଡ଼ା, ଶରଣକୁଳ, ନୟାଗଡ଼
 ମୋ—୯୨୩୮୯୯୭୭୪୯

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@diyotiprasad>

ଆଘାତ

ଅରୁଣ କୁମାର ଦାସ

ଏକ ଆଘାତ ବଳାଇ ଦେଲା ଦିଗ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପରିଚୟ
ହଜାଇ ଦେଲା
ତାକୁ ଛୋଟ ଭାବି ହେବନି
ଯାହା ଭୂତ ଭବିଷ୍ୟତ ଜଡ଼ିତ ।

ସକାଳ ବୁଲି

ପିଲାଙ୍କ ଅଳି ଅର୍ଦଳି

ସବୁ ଭୁଲି ହୁଏନା

କେତେକ କମନୀୟ କାନ୍ତି

ଆଜି ସାତ ସପନ ।

ସବୁ ଭୁଲି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ହେବ

ନରେତ୍ ପରାଜୟର ସାମ୍ନା ପାଇଁ

ନିଜକୁ ଏବେ ଠାରୁ ସଜାଡ଼ିବାକୁ

ପଡ଼ି ପାରେ ।

ଆଜି ସବୁ କିଛି ସାମୟିକ ଯାଇ ପାରେ

ଆଗକୁ ହୁଏତ ଆସିପାରେ

ନତୁବା

ନାସ୍ତିସୂଚକ ସିମାତ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ

ସେଇ ସବୁ ସକଳ

ନିୟନ୍ତ୍ରାଙ୍କ ଲୀଳା ।

ଶିକ୍ଷକ,

ନାରାୟଣପୁର ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ

ବିଦ୍ୟାଳୟ

ପନ୍ଥୁରୀ, ଧର୍ମଶାଳା, ଯାଜପୁର

ନ ଥିବ ଚାନ୍ଦିନୀ ରାତି

ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଟି

ମା କାଳୀଙ୍କର ପୂଜା କରୁଥିଲେ
ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟେ ରାମ କୃଷ୍ଣ
ସେଇଠି ଘଟିଛି ଏପରି ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ
ଅବଳା ଜୀବନ ନଷ୍ଟ ।

ଶାସନ ଗାଦିରେ ଆସିନ ସେଠାରେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠତ ବସ୍ତ୍ରା ନାରୀ ନେତ୍ରୀ
କ୍ଷମତା ନିଶାରେ ମତୁଆଲା ସିଏ
ଅପରାଧୀ ତାଙ୍କ ସାଥୀ ।

ଯାହା ଘଟାଇଲେ ଦୁର୍ଗାପୁରରେ
ଧନ୍ୟ ହେଲା ବନ୍ଧ ଭୂଇଁ
ବିଧର୍ମୀ ସେଠାରେ ଭୋଗ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ
ଦରଦ ତାଙ୍କରି ପାଇଁ ।

ପୋଲିସ୍ ବନିଛ ଅପରାଧୀ ମାମୁଁ
ଭଣଜାଙ୍କ ରକ୍ଷାକାରୀ

ଦାଢ଼ିଆ ଦାତୁଆ ରାସ୍ତାରେ ବୁଲନ୍ତି
ଆଇନ ପାରୁନି ଧରି ।

ଅବାଟରେ ଯାଇ ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି
ଅସରନ୍ତି କଳା ଧନ

ଦେଶକୁ ଲୁଚନ୍ତି ଲୋକଙ୍କୁ ଠକନ୍ତି
ଦେଖାଇ ମିଛ ସପନ ।

ସମାଜସେବୀର ଖୋଳପା ଭିତରେ
ଏମାନେ କଳା ବଜାରୀ

ବନ୍ଧୁକ ମୁନରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଡରାନ୍ତି
ଚିତା କଟା ବ୍ୟଭିଚାରୀ ।

ଗେରୁଆ ଅରୁଆ ପିନ୍ଧନ୍ତି ଖାଆନ୍ତି
ବୈଷ୍ଣବ ବେଶ ଧରି
ଦେଶ ଜାତି ପାଇଁ ସଙ୍କଟ ଏମାନେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦୁରାଚାରୀ ।

ମଦ ତାଙ୍କ ମାଆ ଗଞ୍ଜେଇ ଭଉଣୀ
ବ୍ରାହ୍ମଣ ସୁଗାର ବାପାର ନାଁ
ନାହିଁ ଘର ଦ୍ୱାର ସଖା ସହଦୋର
ଜେଲ ତାଙ୍କର ଘର ଓ ଗାଁ ।

ହେ ଦରଦୀ ରାଜନେତ୍ରୀ
ଆଜିର କ୍ଷମତା କାଲିକି ନ ଥିବ
ନ ଥିବ ଚାନ୍ଦିନୀ ରାତି ।

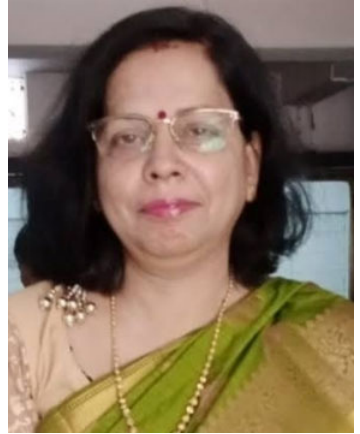
ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ
ମହାଲାପଡ଼ା କଖଡ଼ି କଟକ
ମୋ - ୯୪୩୭୮୭୪୫୭୭

ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜି ହେ ବଡ଼ବଡୁଆ

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ରଥ ମହାପାତ୍ର

ଅମାବାସ୍ୟା ରାତିର କଳା ଅନ୍ଧାରରେ
 ତୁମେ ଆସ ନକ୍ଷତ୍ର ପୁଞ୍ଜି ହୋଇ
 ଅନ୍ଧାର ଅନ୍ତରାତ୍ମାକୁ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ କରି
 ସହସ୍ର ପ୍ରଦୀପ ଆଲୁଅ ଜାଳି
 ମୋ ଅନ୍ଧାରର ତର୍ପଣରେ ସ୍ତୁତି ଅର୍ପଣ
 ତୁମେ ମୋ ବଂଶ ଇତିହାସ ମଶାଳ
 ତୁମ ରକ୍ତର ସ୍ୱାକ୍ଷରର ଦଲିଲ ମୁଁ
 ବଡ଼ବଡୁଆ, ଆଦିପୁରୁଷ, ପୂର୍ବୋଜ
 ଅନ୍ଧାରରେ ଆସି ଆଲୁଅରେ ଯାଅ ।

ଅନ୍ଧାରକୁ ଲିପି ପୋଛି ଆସିଲ
 ସଂଜର କାରିଗରୀ ହାତ
 ମୁରୁଜରେ ସ୍ୱାଗତ ରଞ୍ଜୋଲି ଆଙ୍କିଲା
 ଦୀପ ସମର୍ପଣେ ମୁଁହରେ ଆଲୁଅ ମାଖିଲା

କାଉଁରିଆ ନିଆଁରେ ପଥ ଆଲୋକିତ ହେଲା
 ସ୍ତୁତି ଅର୍ଘ୍ୟ ଅର୍ପଣର ପିଣ୍ଡ ଦାନରେ
 ଆପ୍ୟାୟିତ ଆତ୍ମ ଶାନ୍ତିରେ
 ଚାଲିଗଲ ଆଲୁଅର ଦୀପ ଜାଳି ଜାଳି
 ମହଣେ ଆଶିଷ ଅଜାଡ଼ି
 ଅନ୍ଧାର ଆକାଶକୁ ସହଚର କରି
 ସୈନ୍ୟାସୀ ଅମାବାସ୍ୟାର ତପସ୍ୟା ସ୍ଥଳକୁ
 ଅଜ୍ଞାତବାସରେ ବରଷକ ପାଇଁ ।

ବିଜୟା ଗାର୍ଡେନ, ଜାମଶେଦପୁର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଚିଠିଟିଏ ହଜିଗଲେ

ସତ୍ୟବ୍ରତ ସାହୁ

ଚିଠିଟିଏ ହଜିଗଲେ ମନଟିଏ ମରିଯାଏ ଯେଉଁ ମନ
ଚିଠି ଲେଖି ଚାହିଁଥିଲା ଉତ୍ତର
ଆସ କମାନା କରିବା ଚିଠିଟି ପହଞ୍ଚି ଯାଉ ସୁରୁଖୁରେ ଲେଖାଥିବା
ଠିକଣାରେ ତାହାରା (୦)

କା' ଅନ୍ତର ବ୍ୟଥା ନେଇ ଚିଠିଟିଏ ଚାଲିଯାଏ ଦୂର ବହୁଦୂରକୁ
କା' ହୃଦୟ ଭାଷା ନେଇ ଚିଠିଟି ବି ଚାହୁଁଥାଏ କହିଦେବ ପ୍ରିୟକୁ
ଆସ ଆମେ ବୁଝିନେବା ମୁଦା ଲଫାପାରେ ଥିବା ଆମ ପରି କେହିଜଣେ ମଣିଷର ଆତୁରା
ଚିଠିଟିଏ ହଜିଗଲେ..... (୧)

କେହିଜଣେ ଚାହିଁଥାଏ ତାଆ ନାଆଁ ଠିକଣାରେ ଚିଠିଟିଏ ଆସିବ
ରାଗ, ରୁଷା, ଅଭିମାନ, ସ୍ନେହ, ପ୍ରୀତି, ମମତାର କଥା ସବୁ ଭାଷିବ
ଆସ ଆମେ ମାନିନେବା ଚିଠିଟି କାଗଜ ନୁହେଁ ସେ କାଗଜେ ଲେପାଥାଏ ଶରଧାର ଅତର
ଚିଠିଟିଏ ହଜିଗଲେ..... (୨)

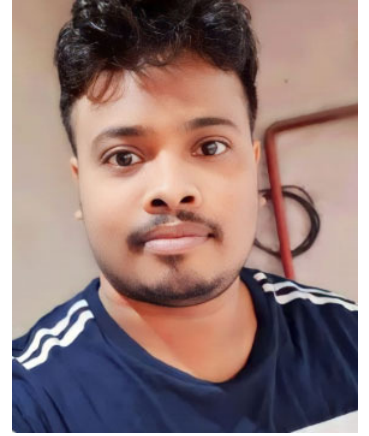
ଚିଠିଟିଏ ହଜିଗଲେ ମନଟିଏ ମରିଯାଏ ଯେଉଁ ମନ
ଚିଠି ଲେଖି ଚାହିଁଥିଲା ଉତ୍ତର
ଆସ କମାନା କରିବା ଚିଠିଟି ପହଞ୍ଚି ଯାଉ ସୁରୁଖୁରେ ଲେଖାଥିବା ଠିକଣାରେ ତାହାର

ପଲ୍ଲୀସାହି, କାମାଳପୁର, ଅହିୟାସ, ଯାଜପୁର - ୭୫୫୦୩୬ ମୋ: ୮୯୧୭୨୭୩୫୪୫

ହେଇଥିବୁ ମାଁ ସାହା

ବବୁନ୍ ସାହୁ

ମହାନଦୀ ଖଣି ପୂଜା ପାଉଥିବୁ
ସେମେଲ୍ ତଳେ ଗୋ ମାଁ
କରୁଣାମୟୀ ଜଗତ୍ ଜନନୀ ଗୋ
ସମଲେଇ ତୋର୍ ନାଁ,

ମହ ମହ ହେଇ ବାସୁଥିସି ତୋର୍ ମନ୍ଦିରେ
ଚନ୍ଦନ୍ ଆଉ ଦହନା ମାଲ୍ ର ବାସନା
ଉସତ୍ ହେଇ ତୋର୍ ନିକେ ଦୌଡ଼ି ଆସିଛେ
ହେ ମାଁ କରି ତତେ କେତେ ଆସନା,

ମାଁ ମାଁ ବୋଲି ଡାକୁଛନ୍ ସତେ
ମୁଇଁ ବି ଡାକୁଛେ ତତେ
ମଉନ୍ ହେଇ ନାଇଁ ବସବୁ ମାଁ
ପଶତ୍ ର ଛଏରା ଦେବୁ ମତେ,
ମାଁ ମାଁ ବୋଲି ଶରଣ୍ ମାଗୁଛେଁ

ଧରିକରି ତୋର୍ ପାହା
ପୁଓ ବୋଲି ଘାଏ ଗୁହାରି ସୁନି ମାଁ
ଦୁଖେ ସୁଖେ ହେବୁ ସାହା,
ଜୁହାର୍ ଜୁହାର୍ ସମଲେଇ ମାଁ ଗୋ
ସମ୍ବୁଲପୁରେ ତୋର୍ ବାସ୍
ତୋର ନାଁ ରେ ମାନସିକ କଲେ ଗୋ ମାଁ
ସବୁ ଦୁଃଖ୍ ହେଇଯାଇସି ନାଶ୍,
ଗୁହାରି ତତେ କରୁଛେ ଗୋ ମାଁ
ହେଇଥିବୁ ମୋର୍ ଭାଗ୍ୟ କେ ସାହା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@diriyotiprasad>

ସୁଖେ ଦୁଖେ ତାର୍ ପାଖେ ଥିବୁ
କରୁଥିବୁ ମାଁ ଗୋ ତାହେକେ ଆହା,
ମନ୍ଦାର ମାଳିନୀ ହେ ମାଁ ସମଲେଇ
କରୁଛେ ମାଁ ଗୋ ତୋର୍ ଆଳତି
ସାରା ଦୁନିଆଁ କେ ଆଖି ଦେଖୁଥିବୁ
ସୁଖେ ରଖିଥିବୁ ଦିନରାତି !
ହେ ମାଁ ସମଲେଇ ତତେ ଏତକି ବିନ୍ ତି ।

ବରୁନ ସାହୁ (ଡି, ଏମ୍, ଏଲ୍, ଟି)
ଗଜବନ୍ଦ, ସାଲେପାଲି, ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର
ମୋ - ୮୪୫୭୯୮୩୩୨୭

ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍‌ଫ୍ରେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ରାମାୟଣରେ ଭରତ ଚରିତ୍ର

ସଂଜୀବ କୁମାର ଦାସ

ରାମାୟଣରେ ଭରତ ଚରିତ୍ର ଧାର୍ମିକତା, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ପ୍ରେମର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକୁ ବସ୍ତୁତଃ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଭାଇ ଏବଂ ନୈତିକ ଅଖଣ୍ଡତାର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥାଏ । ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ବନବାସ ଅବଧିରେ ଭରତ ଅଯୋଧ୍ୟାର ସିଂହାସନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା, କେବଳ ତାଙ୍କ ନିର୍ବାସିତ ଭାଇ ରାମଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ଶାସନ କରିବା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମହତ୍ତ୍ୱାକାଂକ୍ଷା ଉପରେ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅଟଳ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଏବଂ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ଜଣାଶୁଣା ।

ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ ଭରତ ତାଙ୍କ ଭାଇ ରାମଙ୍କ ନିର୍ବାସନର ସୁଯୋଗ ନେବାକୁ ମନା କରି ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ପ୍ରେମ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ଉଦାହରଣ ଦିଅନ୍ତି । ସେ ରାମଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ଶାସନ କରିବାକୁ ଶ୍ରେୟ ମଣିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ରାମଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ରାମଙ୍କ କଠିନ ସିଂହାସନରେ ରଖିଥିଲେ ଏହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯେ ସେ ପ୍ରକୃତ ଶାସକ ନୁହଁନ୍ତି । ନୈତିକ ଅଖଣ୍ଡତାର ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ସେ ରାମଙ୍କ ନିର୍ବାସନରେ ତାଙ୍କ ମାତା କୈକେୟୀଙ୍କ ଭୂମିକାକୁ ନିନ୍ଦା କରି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବାର ନୈତିକ ସାହସ ଜୁଟାଇ ପାରିଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କଷ୍ଟକର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ନ୍ୟାୟକୁ ବଜାୟ ରଖିବାର ଅସୀମ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଶାସକ ଭାବେ ସେ ଚାହିଁଥିଲେ ରାମଙ୍କ ପରି ରାଜତ୍ୱ କରି କେବଳ

ଲୋକଙ୍କ ସେବା କରିବେ କାରଣ ତାଙ୍କର ସମର୍ପିତ ଶାସନ କାଳ ପ୍ରଜାଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା । ପ୍ରତୀକାତ୍ମକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଛି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ତାଙ୍କୁ ଚାରି ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କାମ (ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ) ଧାରଣା ସହିତ ଯୋଡ଼ିଥାଏ, ଯଦିଓ ସେ ସର୍ବଦା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଇଚ୍ଛାକୁ ଧର୍ମର ଅଧୀନରେ ରଖିଥିଲେ ।

ଭ୍ରାତୃ ପ୍ରେମର ଏତାଦୃଶ ତ୍ୟାଗ ଭାବନା ସତତଃ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ବିରଳ, ମାତ୍ର ରାମାୟଣ କଥାର ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ପ୍ରଭାବ କୁ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନର ଆଧାର ରୂପେ ସାର୍ବଜନିକ ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରାଗଲେ ଜୀବନ ଯାତ୍ରା ଯେ ଅଧିକ ଗତିଶୀଳ ଏବଂ ଫଳପ୍ରସୂ ହେବ, ଏଥିରେ ଦ୍ୱିରୁକ୍ତି ନାହିଁ ।

ଭରତ ନାମରେ ରହିଛି ଅପୂର୍ବ ସାର ମର୍ମ । 'ଭ' ଅର୍ଥାତ ଭକ୍ତି, 'ର' ଅର୍ଥାତ ରସ ଏବଂ 'ତ' ଅର୍ଥାତ ତତ୍ତ୍ୱ ଗୁଡ଼ିକର ସମିଶ୍ରଣ ଅନୁଜ ରୂପି ଭରତଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ । ଭକ୍ତି ଏକ ଭଜ ଶକ୍ତି, ସାଧାରଣତଃ ଏକ ଦେବତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି, ପ୍ରେମ ଏବଂ ନିଷ୍ଠାକୁ ବୁଝାଏ । ଏହା ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥ ଯାହା ତା' ସହିତ ଏକ ଗଭୀର ଭାବପ୍ରବଣ ସମ୍ପର୍କକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏ ।

ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ରସ ସେବାଭାବ ଏବଂ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସକ୍ତିର ଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୋଭାବକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱ ସେହି ଭକ୍ତିର ଆଧାର ଗଠନ କରୁଥିବା ମୌଳିକ ସତ୍ୟ କିମ୍ବା ନୀତିକୁ ବୁଝାଏ । ତେବେ 'ଭରତ' ଭାବରେ ଅଦ୍ୱୈତ ପ୍ରେମକୁ ଆସ୍ୱାଦନ କରିବାର ଅବସର ସର୍ବଦା ଭାରତବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ରହୁ, ଏହାହିଁ କାମନା ।

ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର ଦାସ

ମର୍କତ ନଗର, କଟକ

ମୋ : ୭୩୭୧୨୧୯୦୦୫

ସତ୍ୟବାଦୀର ସଖା : ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ

ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ରାଉତ

ସତ୍ୟବାଦୀର ସୂର୍ଯ୍ୟାଦୟ ଠାରୁ କେତେ ମହାମନିଷୀ, ଜ୍ଞାନୀ, କବି, ଭାବୁକ, ରସିକ, ମହାପୁରୁଷ ଏହି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମୟୀ ଉତ୍କଳର ପ୍ରମୋଦ ଉଦ୍ୟାନକୁ ଆଲୋକିତ କରି ସତ୍ୟ, ଦୟା, କ୍ଷମା ଓ ଶାନ୍ତିର ଆଦର୍ଶକୁ ଦୀପ୍ତିମନ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟବାଦୀର ସଖା ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର ଅନ୍ୟତମ । ୧୮୮୭

ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୭ ତାରିଖ କାର୍ତ୍ତିକ ଦୀପାବଳୀ ଅମାବାସ୍ୟା ଦିନ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ବାଣପୁର ନିକଟସ୍ଥ ଶ୍ରୀନିବାସପୁର ଶାସନରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପିତା ଲିଙ୍ଗରାଜ ମିଶ୍ର ଥିଲେ ଜଣେ ଚଣ୍ଡୀ ସାଧକ ଓ ବୈଦ୍ୟ । ଗୋଦାବରୀ ତୀର୍ଥ ଯାତ୍ରା ପରେ ପୁତ୍ରଲାଭ ହୋଇଥିବାରୁ ପିତାମାତା ଗୋଦାବରୀ ମିଶ୍ର ନାମ ରଖିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଭକ୍ତକବି ମଧୁସୂଦନ ଗୋଦାବରୀ ବାଲିକା ନାମକୁ ବାଳକ ନାମ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର ରଖିଥିଲେ । ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢ଼ୁଥିବା ବେଳୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ ଭଳି ମୁଣ୍ଡରେ ଚୁଟି ରଖିବା ଓ କାନରେ ନୋଲି ପିନ୍ଧିବା ତାଙ୍କର ଥିଲା ଅଭ୍ୟାସ ।

ଗୋଦାବରୀଶଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଗାଁ ଚାଟଶାଳୀର ଅବଧାନ ଗିରିଧର ମହାନ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ପଢ଼ାପଢ଼ି ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ବିବାହ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଗଲା । ବାଣପୁରରେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ପଢ଼ି ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାସ କରିବାରୁ ବୃତ୍ତି ମିଳିଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ପାଠପଢ଼ା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଚଣ୍ଡୀପୂଜା, ଗଙ୍ଗାଷ୍ଟକ ବୌଦ୍ଧିକ କର୍ମକାଣ୍ଡ ଇତ୍ୟାଦି ଶିକ୍ଷାକଲେ । ପିତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଠାକୁର ପୂଜା ଭାର ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବାରୁ ସେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଖରୁଳିରୁ ଉଠାଇ ଆଣି ଭାତରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି

ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ସଂସ୍କାରି ନୀତିବାନ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣଟି ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ । ପଇତା ଛିଣ୍ଡାଇ ଆମିଷ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଗାଁ ଲୋକେ ଗୋଦାବରୀଶଙ୍କୁ କଳାପାହାଡ଼ ନାମରେ ଡାକିଲେ । ପିତା ଲିଙ୍ଗରାଜ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଅଭିଳାଷ ଥିଲା ପୁଅ ଗୋଟିଏ ଓକିଲ ହେବ । ତେଣୁ ସେ ନିଜର ପୈତୃକ ଜମିରୁ କିଛି ଅଂଶ ବିକି କରି ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢ଼ିଲେ । ଅଷ୍ଟମଶ୍ରେଣୀ ବାର୍ଷିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ରଖି ପାଶ କରିଥିବାରୁ ରାମକୃଷ୍ଣ ବୋଷ ମାସିକ ୫ ଟଙ୍କା ବୃତ୍ତି ପାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେଲେ । ଗୋଦାବରୀଶ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ିଲା ବେଳେ ଶଶିଭୂଷଣ ରାୟ ଚୌଧୁରୀ ସହିତ ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲା । ପୁରୀ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ ବିଦେଶୀ ଲୁଗା ପୋଡ଼ା ସମୟରେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଥମ ଥର ଦେଖା ହେଲା । ସେ ଶଶିଦାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର ନିକଟତର ହେଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବକ ବାହିନୀରେ ଗୋଦାବରୀଶ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

ଗୋଦାବରୀଶଙ୍କ ପିନ୍ଧାଲୁଗା ଥିଲା ମାତ୍ର ଖଣ୍ଡିଏ । ସେ ଲୁଗାଟିକୁ ଛୁଟିଦିନରେ ଝରକା ଦେଇ ଧୋବାକୁ ସଫା କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ଓ ନିଜେ ଲୁଗା ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କବାଟ କିଲି ଘରେ ରୁହନ୍ତି । ପିତାଙ୍କର ହଇଜାରେ ମୃତ୍ୟୁ ଖବର ପାଇ ଘରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କ ବୋଉ ମଧ୍ୟ ହଇଜାରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କଲେ । ଘରେ ଅନ୍ଧୁଣୀ ବୁଢ଼ୀମା ଓ ଆଠ ବର୍ଷର ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପୁଣି ଫେରିଗଲେ ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ । ରାମକୃଷ୍ଣ ବାବୁଙ୍କ ପାଠଟଙ୍କା ବୃତ୍ତିରୁ ଟଙ୍କାଟିଏ ବଳକା କରି ଘରକୁ ପଠାଉଥିଲେ । ୧୯୦୭ ମସିହାରେ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଶକରି ଦଶଟଙ୍କା ବୃତ୍ତି ପାଇଲେ । ଏହି ବୃତ୍ତି ପଇସାରେ କଲେଜରେ ନାମ ଲେଖାଇ ଚନ୍ଦ୍ରମୋହନ ବାବୁଙ୍କ ବସାରେ ରହିଲେ ଓ ଖାଇଲେ । ତା ବଦଳରେ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇଲେ ।

୧୯୦୭ ମସିହାରେ ଆଳି ଅଠଲରେ ବନ୍ୟା ବିପନ୍ନମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଫେରିବା ବେଳକୁ ସେ ଜ୍ୱରରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ । ଜ୍ୱର ଭଲ ହେବାର କିଛି ଦିନ

ଅନ୍ତରରେ ତାଙ୍କର ସାନ ଭଉଣୀ ଉପଯୁକ୍ତ ପଥ୍ୟ ଓ ଔଷଧ ନ ପାଇ ଅତି କଷ୍ଟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲା । ବାଣପୁର ଅଚଳରେ କଲେଜ ପଢୁଆ ଯୁବକ ଭାବରେ ‘ଭଗବତୀ ପ୍ରସାଦିନୀ’ ସମିତିଟିଏ ଗଠନ କରି ସରକାରୀ ଅଫିସରମାନଙ୍କ ବଦ ଅଚରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ମିଛ କାଠଚୋରି ଅଭିଯୋଗରେ ଫସାଇ ଦିଆଗଲା । ଗୋଦାବରୀଶ ଉପରସ୍ଥ ଅଫିସରମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରୁ ତଦନ୍ତ ହେଲା । ତଦନ୍ତ ପରେ ବାଣପୁରର ସବୁ ସରକାରୀ ଅଫିସରମାନଙ୍କୁ ବଦଳି କରାଗଲା । ସେ ପାଉଥିବା ଦଶ ଟଙ୍କା ବୃତ୍ତିର ପାଚଂଟଙ୍କା ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ମାଙ୍କ ପାଇଁ ପଠାଉଥିଲେ । ଏଫ୍.ଏ ପାସ୍ କରି ଗୋଦାବରୀଶ ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରୀରେ ଅନର୍ସ ନେଇ ପାଠ ପଢ଼ିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ୧୦ ଟଙ୍କା ବୃତ୍ତିଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ନଖଟ ହେଲା । ଘର ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ଆଉ ଟଙ୍କା ପଠାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । କଟକରେ ତରୁଣ ଉତ୍କଳ ସଂଘ ଗଠନ କରାଗଲା । ଗୋଦାବରୀଶ ତାହାର ସମ୍ପାଦକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକଲେ । ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ଗୋଦାବରୀଶ ସେକ୍ସ୍ଟିୟରଙ୍କର ଏକ ଇଂରେଜୀ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଅଭିନୟରେ ଖୁସି ହୋଇ ଇଂରେଜୀ ଅଧ୍ୟାପକ ଗୋଦାବରୀଶଙ୍କୁ ଗୃହ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇ ଥିଲେ । ବି.ଏ ପାସ ପରେ ଗୋଦାବରୀଶ ଓକିଲାତି ପଢ଼ିବା ଲାଗି ମାସିକ ୩୦ ଟଙ୍କା ଆ ବୃତ୍ତି ପାଇ କଲିକତାରେ ଓକିଲାତି ପଢ଼ିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏମ୍.ଏ ପାଠ ପଢ଼ିଲେ । ଗୋଦାବରୀଶ ଯେଉଁ ଦିନ କଲିକତା ପଢ଼ିବାକୁ ବାହାରିଥିଲେ, ସେଦିନ ରେଳଷ୍ଟେସନରେ ପ୍ରାୟ ପାଚଂ ହଜାର ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଦେଇଥିଲେ । କଲିକତାରେ ଶଶିଦା ଓ ନିଳକଣ୍ଠ ଥିବାରୁ ଗୋଦାବରୀଶଙ୍କର ସେଠାରେ ଚଳିବାରେ କିଛି ଅସୁବିଧା ହେଉ ନଥିଲା ।

ଏମ୍.ଏରେ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ବହୁତ ମନ ଦୁଃଖ କରିଥିଲେ । କଲିକତାର ମୁକବଧିର ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସହକାରୀ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ସହିତ ବିଦେଶରେ ଶିକ୍ଷା

ସୁଯୋଗ ଦଲିଲରେ ଦସ୍ତଖତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅନୁମତି ଲୋଡ଼ିଥିଲେ । ଦୀର୍ଘ ୩୦୦ ମାଇଲ ଦୂରରୁ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଲେଖିଥିଲେ ଗୋଦାବରୀଶ ତମେ କଲିକତା ମୁକ୍ତ ବଧିର ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଏଣେ ଓଡ଼ିଶାର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମୁକ୍ତ ବଧିରଙ୍କ କଥା କଣ ଭୁଲିଗଲ । ତାଙ୍କର ଦଲିଲରେ ଦସ୍ତଖତ କରିବା ସେତିକରେ ରହିଗଲା । ଆଇନ ପାଠ ଶେଷ କରି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର ଆହ୍ୱାନରେ ଗୋଦାବରୀଶ ସେ ସମୟର ସାମାଜିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସିଧା ଆସି ସତ୍ୟବାଦୀ ବନ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୧୯୧୩ ମସିହାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ସେ ୩୦ ଟଙ୍କା ବେତନ ପାଇଲେ । ତିନିବର୍ଷ ଶିକ୍ଷକତା ପରେ ସେ କଲିକତା ଆସି ଶିକ୍ଷକ ଟ୍ରେନିଂ ନେଲେ । ସେଠାରେ ‘ପୁରୁଷୋତ୍ତମ’ ନାଟକ ରଚନା କରି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସେ ଖଣ୍ଡିଏ ଇଂରେଜୀ କବିତା ବହି ସଂକଳନ କରିଥିଲେ ।

ମଧୁବାରୁ ଓ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଚାଲିଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗୋଦାବରୀଶ କାମକରିବା ପାଇଁ ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ଆଗେଇ ଆସି ସିଂହଭୂମିରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରୀତି ଓ ଜାତୀୟତାବାଦ ଜନ୍ମାଇ ଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ଚକ୍ରଧର ପୁରରେ ଏକ ଓଡ଼ିଆ ହାଇସ୍କୁଲ ଗୋଦାବରୀଶ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସିଂହଭୂମି କାର୍ଯ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଗୋଦାବରୀଶ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ବାଣପୁରକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ । ସେଠାରେ ଶିଳ୍ପର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଭୁବନାନନ୍ଦ ଦାସ, ମଦୁମଦାର ଓ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶି ଏକ ‘ଜାତୀୟଶିଳ୍ପ ସଦନ’ ନାମରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଠନ କରିଥିଲ । ଗୋଦାବରୀଶ ସହକାରୀ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରର ହିରିଦାସ ରାୟଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଦୁଇଟି ସମବାୟ ସମିତି ଓ ଗୋଟିଏ ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ବାଣପୁରଠାରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

ଗୋଦାବରୀଶ ୧୯୪୧ ମସିହାରୁ ୧୯୪୪ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାରଳା ମହାରାଜଙ୍କ

ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ । ପାରଳା ମହାରାଜ ଓ ଗୋଦାବରିଶଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ୧୯୪୩ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୨୭ ତାରିଖରେ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୨ ମସିହାରେ ବାଣପୁରର କୃଷ୍ଣପ୍ରସାଦ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ଗୋଦାବରିଶ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାର ସଭ୍ୟ ହେଲେ । ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ସମାଜ ସଂସ୍କାରକ ଓ ସୁସାହିତ୍ୟିକ ଗୋଦାବରୀଶ ତାଙ୍କ ଜୀବନ କାଳରେ ଗୁଡ଼ିଏ ଉପାଦେୟ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର 'କାଳିଜାଇ' କବିତା ବେଶ ଲୋକପ୍ରିୟ । ସେ କିଛି ଦିନ ସମାଜର ସମ୍ପାଦକ ଥିଲେ । ବିହାର ଓଡ଼ିଶା କାଉନସିଲର୍ ସଭ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ।

ଗୋଦାବରିଶ ବ୍ରୀଟିଶ ସରକାରଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରି ୭ ଥର ଜେଲ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିଥିଲେ । ସର୍ବମୋଟ ୧୧ ବର୍ଷ ସେ ଜେଲ ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୫୭ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୨୭ ତାରିଖରେ ହଠାତ୍ ଇହଧାମ ତ୍ୟାଗ କରି ସେ ଚାଲିଗଲେ ଅମର ପୁରକୁ । ଓଡ଼ିଆ ମାଟି, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ଓଡ଼ିଆ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଲୋକ ଦେଖାଇ ନିଜେ ଲିଭି ଯାଇଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ ମାଟି ହରାଇଥିଲା ଏକ ମହାନ ପଣ୍ଡିତ, ଶିକ୍ଷାବିତ, କବି ଓ ଲେଖକ ।

ପାରାଦ୍ୱୀପଗଡ, କୁଜଙ୍ଗ, ଜଗତସିଂହପୁର

ମୋ-୯୯୩୭୭୯୧୪୭୫

ସ୍କୁଲ ପାଠପଢ଼ାରୁ ଇସ୍ତଫା

ରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ

ବୟସ ମାତ୍ର ଚଉଦ । ହେଲେ ସଫଳତା ଅନେକ । ଏପରି ଜଣେ ବିସ୍ମୟ କୁନି ପ୍ରତିଭା ହେଲେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ଆସିକା ବ୍ଲକ କଲେଜ ଛକର ଭକ୍ତପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି । ସେ ୨୦୧୧ ଫେବୃଆରୀ ୨୫ ତାରିଖରେ ଆସିକା କଲେଜ ଛକ ସ୍ଥିତ ମହାରଣା କଲୋନୀର ଏକ ନିମ୍ନ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ପାଣ୍ଡବ ମହାନ୍ତି ଓ ମାତାଙ୍କ ନାମ ସସ୍ମିତା ମହାନ୍ତି । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କଲେଜ ଛକ ସ୍ଥିତ ସରକାରୀ ଟେକ୍ନିକାଲ୍ ହାଇସ୍କୁଲରେ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଛନ୍ତି । ପରିବାରର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ସେତେ ଭଲ ନାହିଁ । ବାପା ଚାଷବାସ ସହ ହୋଟେଲରେ ପାର୍ଟି ଟାଇମ୍ କାମ କରି ବହୁ କଷ୍ଟରେ ନିଜ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି । "ତୁଳସୀ ଦୁଇ ପତ୍ରରୁ ବାସିଲା ଭଳି ତାଙ୍କ ଲୁଚାଇଥିବା ପ୍ରତିଭା ପିଲାଟି ଦିନରୁ ବାରି ହୋଇ ପଡୁଥିଲା । କଲେଜ ଛକ ସ୍ଥିତ ପ୍ରଜ୍ଞା ଶିଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ିବା ବେଳୁ ହିଁ ସେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ଢେର ସାରା ସଫଳତା ପାଇବା ସହ ଗୁରୁମାଗୁରୁଜୀମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହୋଇପାରିଥିଲେ । ତା' ପରଠୁ ସେ ଆଉ କେବେ ପଛକୁ ଫେରି ନାହାଁନ୍ତି । ଆଖପାଖ ଅଂଚଳ ତଥା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆୟୋଜିତ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗ ନେଇ ଅନେକ ମେଡାଲ୍ ଓ ମାନପତ୍ର ହାତେଇଥିଲେ,ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥିଲା । ନିଜର ଦୃଢ଼ ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତି ଓ କିଛି ନୁଆଁ କରିବାର ନିଶା

ଭକ୍ତପ୍ରସାଦଙ୍କୁ ଦେଇଛି ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟେ ସଫଳତା । ଏ ଦିଗରେ ସାଙ୍ଗସାଥୀ ଓ ପିତାମାତାଙ୍କ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଟିକିଏ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ଇଚ୍ଛା ଯୋଗାଇଛି ।

ଭକ୍ତପ୍ରସାଦ ଜଣେ ମେଧାବୀ ଛାତ୍ର । ସେ ଭଦ୍ର, ନମ୍ର ଆଉ ମିଷ୍ଟଭାଷୀ ଅଟନ୍ତି । ପାଠପଢ଼ାରେ ସେ ଯେତିକି ଧୂରନ୍ଧର; ଆଚାର ବ୍ୟବହାରରେ ବି ସେତିକି ମାର୍ଜିତ । ସେଥିପାଇଁ ସବୁ ଶିକ୍ଷକ, ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ସ୍ନେହ କରନ୍ତି । ଜଣେ ଛାତ୍ର ହିସାବରେ ସେ ଯେତିକି ସମୟ ପାଠପଢ଼ାରେ ଦେଇଥାନ୍ତି, ଠିକ୍ ସେତିକି ସମୟ ଦିଅନ୍ତି ଦେଶ ବିଦେଶର ନୂଆଁ ନୂଆଁ ଖବର ସଂଗ୍ରହ କରିବା ସହ ଭବିଷ୍ୟତରେ କିଛି ସୂଚନା କରିବାର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂରଣ କରିବାରେ । ସେ ଭଲଭାବେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଜୀବନରେ ସଫଳତା ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଆପଣାର ସାଧନାକୁ ବଳବତ୍ତର ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଦୃଢ଼ ଆତ୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ସବୁବେଳେ ଭରସା ରଖିଥାନ୍ତି । ଏହାସହ ବାପାମାଙ୍କ ସମୟୋଚିତ ପ୍ରେରଣା ଓ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଏ ଦିଗରେ ତାଙ୍କୁ ଆଗକୁ ମାଡ଼ିଚାଲିବାର ସହାୟକ ହୋଇଛି । ପିଲାଟି ବେଳୁ ସେ ଆଖପାଖ ଅଂଚଳ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ତରରେ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ସଭିଙ୍କ ଠାରୁ ଅନେକ ପ୍ରଶଂସା ସାଉଁଟି ପାରିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତପ୍ରସାଦ ୨୦୨୦ ମସିହାରେ ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷା ବିକାଶ ସଂସ୍ଥାନ, ଦକ୍ଷିଣ କ୍ଷେତ୍ର, ବ୍ରହ୍ମପୁର ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଜ୍ଞାନ ପରୀକ୍ଷାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ୨୦୨୧ ମସିହାରେ ନେତାଜୀ ଶିଶୁ ମନ୍ଦିର, ବ୍ରହ୍ମପୁର ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରୀୟ ପ୍ରାଦେଶିକ ମେଧା

ପରୀକ୍ଷାରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ ଯାହା ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷା ବିକାଶ ସଂସ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି ୨୦୨୨ ମସିହାରେ ଆସିକା ସରସ୍ୱତୀ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିର ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ରୁକ୍ ସ୍ତରୀୟ ଜ୍ଞାନ ପରୀକ୍ଷାରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ ଯାହା ବିଦ୍ୟା ଭାରତୀ ସଂସ୍କୃତ ଶିକ୍ଷା ସଂସ୍ଥାନ, କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ୨୦୨୩ ମସିହାରେ ରୁକ୍ ସ୍ତରୀୟ ଶିଶୁ ମହୋତ୍ସବ-ସୁରଭି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଆୟୋଜିତ ବିତର୍କ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ପ୍ରଥମ ଓ କୁଲଜ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରି ସ୍ଥାନୀୟ ବିଧାୟିକା ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜୁଳା ସ୍ୱାଇଁ ମହୋଦୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏତିକିରେ ତାଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଶେଷ ହୋଇ ନ ଥିଲା ସେ ୨୦୨୪ ମସିହାରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଆବିଷ୍କାର ଅଭିଯାନ ତରଫରୁ ଆୟୋଜିତ କୁଲଜ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରି ବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ ଗୌରବ ଆଣିଥିଲେ । ପୁଣି ୨୦୨୪ ଡିସେମ୍ବର ୧୭ ତାରିଖରେ ଜଗଦଳପୁର ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଗୁଣ୍ଡପଡ଼ା ଠାରେ ଓଷ୍ଟା ତରଫରୁ ଆୟୋଜିତ ରୁକ୍ ସ୍ତରୀୟ ଶିଶୁ ଉତ୍ସବ ବିତର୍କ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସବୁ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ପଛରେ ପକାଇ ବରିଷ୍ଠ ବିଭାଗରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରି ସମାଜସେବୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସ୍ୱାଇଁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଥିଲେ । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହଁ ୨୦୨୪-୨୫ ବର୍ଷ ପାଇଁ ହିଞ୍ଜିଳିକାରୁ ଠାରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ବିଭାଜନ, ଗଞ୍ଜାମ-୧ ବ୍ରହ୍ମପୁର ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ରାଜ୍ୟ ସ୍ତରୀୟ ପାଣି ପଂଚାୟତ ପକ୍ଷ ବକୃତା ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରି ଚିକିଟି ବିଧାୟକ ମନୋରଞ୍ଜନ ସାମନ୍ତରା ମହୋଦୟାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରଶସ୍ତି ପତ୍ର ସହ ନଗଦ ଅର୍ଥରାଶି ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିଲେ । ୨୦୨୪ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୨୦

ତାରିଖରେ ପି.ଏମ୍ ହାଇସ୍କୁଲ୍, ଗୋପାଳପୁର ଠାରେ ଓଡ଼ିଶା ମାଧ୍ୟମିକ ସ୍କୁଲ୍ ଶିକ୍ଷକ ସଙ୍ଘ (ଓଷ୍ଟା) ତରଫରୁ ଆୟୋଜିତ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରୀୟ ଶିଶୁ ଉତ୍ସବରେ ବିତର୍କ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ଭକ୍ତପ୍ରସାଦ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଗୋଷ୍ଠୀ ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ତରଫରୁ ଆୟୋଜିତ ୧୮ତମ ପ୍ରବାସୀ ଭାରତୀୟ ଦିବସରେ ପୋଷ୍ଟର ପ୍ରେଜେଣ୍ଟସନ୍ (ଛବି ଦେଖି କୁହ)ରେ ଭାଗ ନେଇ ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲେ । ପୁଣି ଆସିକା ହରିହର ହାଇସ୍କୁଲ୍ରେ ଆୟୋଜିତ ବିତର୍କ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ମାନବ ସେବା ସମିତି ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିଲା । ପୁଣି ଡି.ପଲ୍ ସ୍କୁଲ୍ରେ ଇଣ୍ଟର ସ୍କୁଲ୍ ଲିଟେରାରି କମ୍ପିଟିସନ୍ ବିତର୍କ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗ ନେଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଥିଲେ । କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ' ନେତାଜୀ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ ଜାନୁଆରୀ ୨୩ ତାରିଖରେ ଟେକ୍ନିକାଲ୍ ହାଇସ୍କୁଲ୍ରେ ଆୟୋଜିତ ସୃଜନାତ୍ମକ ଲିଖନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରି ସ୍କୁଲର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରତାପ କୁମାର ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଠାରୁ ଟ୍ରଫି ଓ ମାନପତ୍ର ପାଇଥିଲେ । ଏଇ ନିଆରା ସଫଳତାରେ ଭକ୍ତ ପ୍ରସାଦଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଶେଷ ହୋଇ ନଥିଲା । ୨୦୨୫ ମସିହାରେ ଯୁବିକା (ୟୁଜ୍ଞା ବାଲ୍ ବୈଜ୍ଞାନିକ) ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ସର୍ବ ଭାରତୀୟ ସ୍ତରରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରକାଶ ଥାଉ କି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୨୮ଟି ରାଜ୍ୟ ଓ ସାତଟି କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ଅଂଚଳରୁ ୩୫୦ ଜଣ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨୭ଜଣ ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ ଥିଲେ, ଯେଉଁଠି ଭକ୍ତପ୍ରସାଦ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ସତୀଶ ଧାଞ୍ଜନ ମହାକାଶ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର, ଶ୍ରୀହରି କୋଟାରେ ଯୋଗଦେଇ କେନ୍ଦ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ଏ.ରାଜରାଜନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିବା
 ୩୫୦ଜଣ ଇସ୍ରୋର ୭ଟି କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗତ ମେ ୧୯ ତାରିଖରୁ ମେ ୩୦ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଅନୁଷ୍ଠିତ ମହାକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗଦେଇ ରକେଟ ପ୍ରକ୍ଷେପଣ ଓ ଆନ୍ତରିକ ବିଜ୍ଞାନ
 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିଥିଲେ । ଭକ୍ତପ୍ରସାଦଙ୍କ ଏଇ ନିଆରା ସଫଳତାରେ
 ପିତାମାତା, ସାଙ୍ଗସାଥୀ, ବିଦ୍ୟାଳୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମେତ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନେ ବହୁତ
 ଖୁସି ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ ।

ନିଜକୁ ପିତାମାତାଙ୍କ ପାଖରେ ସମର୍ପିତ କରିଥିବା ଭକ୍ତପ୍ରସାଦ ଆଜି ଆଖପାଖ
 ଅଞ୍ଚଳରେ ଇସ୍ରୋ ବୟସ ଭାବେ ପରିଚିତ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗନେଇ ବୟସ
 ଠାରୁ ଢେର ଅଧିକ ଅନେକ ସ୍ଥାନରୁ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇ ଆମ ଅଂଚଳ ପାଇଁ ସୁନାମ
 ଆଣିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତପ୍ରସାଦ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜଣେ ଏରୋ ସ୍ପେସ୍ ଇଞ୍ଜିନିଅର ହୋଇ
 ଦେଶସେବା କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି । ସେ ଅପିଜେ ଅବଦୁଲ କାଲାମଙ୍କୁ ନିଜର
 ଆଦର୍ଶ ମାନନ୍ତି ଏବଂ ବାପାମାଆଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସାକାର କରିବା ସହ ଆମ ଅଞ୍ଚଳ ତଥା
 ରାଜ୍ୟର ଗୌରବ ଆଣିବାକୁ ଆଶାବାଦୀ ଅଛନ୍ତି । ଠାକୁରେ କରନ୍ତୁ ଭକ୍ତପ୍ରସାଦ ନିଜ ବହୁ
 ପ୍ରତିକ୍ଷୀତ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ପୂରଣ କରି ଦୁନିଆ ଦାଣ୍ଡରେ ଜଣେ ସୁଦକ୍ଷ ବୈଜ୍ଞାନିକଟିଏ ହୋଇ ଠିଆ
 ହୁଅନ୍ତୁ । ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ଶିକ୍ଷକ

ଚେକ୍ରିକାଲ୍ ହାଇସ୍କୁଲ୍, ଆସିକା, ଗଞ୍ଜାମ

ମୋ : ୯୮୭୧୭୩୮୭୩୭

ସିକ୍ସ ପକେଟ୍ ସିଣ୍ଡ୍ରୋମ୍

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ସିକ୍ସ ପକେଟ୍ ସିଣ୍ଡ୍ରୋମ୍ କଣ : କୌନ ବନେଗା କରୋଡ଼ପତିରେ ଉତ୍ତ୍ରାନ୍ତ ବାଳକର ବାଚାଳାମୀ

ଯଦି ଆପଣ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଦେଖୁଥିବେ ତା ହେଲେ ନିକଟ ଅତୀତରେ ମହାନାୟକ ଅମିତାଭ ବଚ୍ଚନ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା କୌନ୍ ବନେଗା କରୋଡ଼ପତିର ଏକ

ଏପିସୋଡ଼ରେ ଜଣେ ବାଳକର ଉତ୍ତ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟବହାର ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖିଥିବେ । ଅନେକେ ଏହାକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଛନ୍ତି । କେହି କେହି ଭାବନ୍ତି ଯେ ପିଲାଟି ହୁଏତ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟଧିକ ସ୍ନେହ ଆଦର ପାଇ ଏହିଭଳି ହୋଇ ଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱବିଦଙ୍କ କଥାକୁ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ତା ହେଲେ ସେ ଶିଶୁଟି ଏକ ମାନସିକ ରୋଗ ସିକ୍ସ ପକେଟ୍ ସିଣ୍ଡ୍ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ । ଏହି ରୋଗ ସେହି ଶିଶୁମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଏ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପିତାମାତା ସେହି ଶିଶୁକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଯତ୍ନ କରନ୍ତି, ସ୍ନେହ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ସବୁ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅନାୟାସରେ ପୂରଣ କରିଦିଅନ୍ତି ।

ସାଧାରଣତଃ ଏହିଭଳି ଲକ୍ଷଣ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ । ପରିବାରର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ସଦ୍ଭାବନ ହୋଇଥିଲେ ଏହିଭଳି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ମନେ ହୁଏ । କୌନ ବନେଗା କରୋଡ଼ପତିର କ୍ଲିପ୍ ଦେଖିବା ପରେ ମନରେ ସ୍ୱତଃ ପ୍ରଶ୍ନ ଆସେ ଯେ କଣ ସତରେ ପରିବାରର ଏକୃଟିଏ ସଦ୍ଭାବନ ମାନେ ଏହିଭଳି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ? ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହ, ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ, ନିଶ୍ଚୟାତ୍ମକ ବ୍ୟବହାରକୁ ଅନେକ

ସମୟରେ ଆମେ ଖଲ ବ୍ୟବହାର ବୋଲି ମନେ କରିଥାଉ । ସିଙ୍କୁ ପକେଟ୍ ସିଣ୍ଡ୍ରୋମକୁ ବୁଝିପାରିଲେ ଆମେ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ପାରିବା ଏବଂ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହ ଓ ଆଦରରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରଖି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆଦି ଶିଖାଇ ପାରିବା ।

ସିଙ୍କୁ ପକେଟ୍ ସିଣ୍ଡ୍ରୋମ୍ କଣ ?

ଶିଶୁ ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ ମାନେ ଏହି ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି ଯେଉଁଠି ଜଣେ ଶିଶୁ ଅତ୍ୟଧିକ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ଏବଂ ନିଜର ସମସ୍ତ ସୁଖସୁବିଧା ପରିପୂରଣ ହେତୁ ପିତାମାତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ସିଙ୍କୁ ପକେଟ୍ ଅର୍ଥ ସାଧାରଣତଃ ଭାବରେ ଛଅଗୋଟି ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦର୍ଶାଏ ଯାହା ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବାରେ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି, ଯଥା : ଖାଦ୍ୟ, ଖେଳନା, ପ୍ରଶଂସା, ଯତ୍ନପାତି, ସ୍ନେହ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହିଭଳି ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ଥିବା ପରିବେଶରେ ବହୁଥିବା ଶିଶୁମାନେ ବେଳେ ବେଳେ ଧୈର୍ଯ୍ୟହରା ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ପ୍ରାପ୍ୟ ପଦାର୍ଥକୁ ପାଇବାକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାଶୀଳ ହୋଇ ପଡ଼ନ୍ତି । ଏହା କେବଳ ଘରର ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନ ହେଲେ ହିଁ ଦେଖାଯାଏ, ସେଭଳି ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନେକ ସମୟରେ ପିତାମାତା ଅଜାଣତରେ ବା ଅତ୍ୟଧିକ ମୋହରେ ନିଜ ଶିଶୁର ସମସ୍ତ ଦାବୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି ।

ଏହି ଭଳି ସମସ୍ୟା ନ ହେବାପାଇଁ ଆମକୁ କିଛି ସଂଯମତା ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ, ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବା ସହ ମିଳୁଥିବା ସୁଖ ସୁବିଧାରେ ହିଁ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହାଫଳରେ ଶିଶୁମାନେ ମାନସିକ ଭାବେ ଦକ୍ଷ ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ସହ ଶିଷ୍ଟାଚାର କରିବେ ।

ପରିବାରର ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନ ହେଲେ କିଛି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼େ କି ?

ସାଧାରଣତଃ ଆମ ମନରେ ଧାରଣା ଥାଏ ଯେ ପରିବାରର ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ

ସେମାନେ ଚିକେ ଅଧିକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ, ଜିଦି ଓ ସାମାଜିକ ଭାବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଗବେଷଣା ଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟ କହେ ଯେ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ପରିବାରର ଗୋଟିଏ ସଦ୍ଭାବକୁ ଯଦି ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ନେହ ଆଦର ଶିକ୍ଷା ଓ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ଦିଆଯାଏ ତାହେଲେ ସେ ଜଣେ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ଓ ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ହୋଇଥାଏ । କୌନ ବନେଗା କରୋଡ଼ପତିର ସେହି ବାଳକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ଦର୍ଶକ ଶୀଘ୍ର ହିଁ ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ପିଲାଟି ସମ୍ଭବତଃ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟଧିକ ସ୍ନେହ ପାଇ ବିଗିଡ଼ି ଯାଇଛି । ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ ମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଥାନ୍ତି ଯେ ଏହିଭଳି ବ୍ୟବହାରକୁ ଆମେ ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଥାଉ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଏହା ସେହି ଶିଶୁକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ବଞ୍ଚିବା ସହ ନିଜ ମତକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାଭଳି କ୍ଷମତା ଦେଇଥାଏ ବୋଲି ଆମେ ବୁଝିପାରିବା ।

ସିକ୍ସ ପକେଟ୍ ସିଣ୍ଡ୍ରୋମର ଲକ୍ଷଣ ସବୁ କଣ ?

ଏହିଭଳି ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ଶିଶୁମାନେ କିଛି ବିଶେଷ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ନିଜର କ୍ଷୁଦ୍ରାତିକ୍ଷୁଦ୍ର ଆବଶ୍ୟକତା ପାଇଁ ପିତାମାତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥାଆନ୍ତି । କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଜର ସୁଖ ସୁବିଧା ସହ ସାଲିସ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ନିଜ ପସନ୍ଦ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ନ ହେଲେ ଧମକ ଦିଅନ୍ତି, ଏହା ସହ ସବୁବେଳେ ନିଜର ପ୍ରଶଂସା ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପ୍ରାକୃତିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ବିପରୀତ ଅତ୍ୟଧିକ ସୁରକ୍ଷା ଓ ଆଦର ହେତୁ ଦେଖା ଦେଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ଲକ୍ଷଣ ସବୁକୁ ଶୀଘ୍ର ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ପିତାମାତା ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱବିଦଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଶିଶୁଙ୍କୁ ସଠିକ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାଇ ଏକ ସମୁଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ପରିଣତ କରି ପାରିବେ । ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ କରାଇବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରୀ

କରିବା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିବେଶକୁ ନିଜେ ହିଁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ଭଳି ସର୍ବନିମ୍ନ ଆବଶ୍ୟକତା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଶିଶୁମାନେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ନାଗରିକ ହୋଇ ପାରିବେ ।

ପିତାମାତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ କଣ ?

ସିଙ୍କ୍ସ ପକେଟ୍ ସିଣ୍ଡ୍ରୋମ ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷା ହେଉଛି ଅତ୍ୟଧିକ ସ୍ନେହ ଓ ସୁଚ୍ଛନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରିବା । ବୟସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଛୋଟ ଛୋଟ କାମ ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାପାଇଁ ପିତାମାତା ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରି ପାରିବେ । ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି ପାରିବେ । ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସୀମା ବିଷୟରେ ଜଣାଇବେ । ସମବୟସ୍କ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ସହ ଅଧିକ ସମୟ ବିତାଇଲେ ଶିଶୁମାନେ ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ହୁଅନ୍ତି । ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବେଳେ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା, ସେମାନେ ବିଫଳ ହେଲେ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରିବାପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନରେ ବିଫଳତାକୁ ସାହାସର ସହ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ପାରିବେ । ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଯଦି ଶିଶୁମାନେ କରି ପାରନ୍ତି ତାହେଲେ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସୁନାଗରିକ ହୋଇ ପାରିବେ ।

କୌନ ବନେଗା କରୋଡ଼ପତିର ଶିଶୁ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଭାଇରାଲ୍ ହେଲା କାହିଁକି ?

କୌନ ବନେଗା କରୋଡ଼ପତି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଏହି ଶିଶୁର ପ୍ରଗଳ୍ଭତା ଓ ବାଚାଳାନୀ କେବଳ ଏକ ଚିତ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଅଂଶ ହୋଇ ନ ରହି, ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଚର୍ଚ୍ଚାର ବିଷୟ ପାଲଟି ଗଲା । ପିଲାମାନଙ୍କୁ କିଭଳି ବଡ଼ କରିବା, ଅତ୍ୟଧିକ ସ୍ନେହ ଓ ମୋହ, ତଥା ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା କିଭଳି ହୋଇପାରେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟରେ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆ ଭରି ହୋଇଗଲା । ଅନେକ ଦର୍ଶକ ଶିଶୁଟିର ଅତ୍ୟଧିକ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ତାହାର ବଦବ୍ୟବହାର ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହିଲେ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ଦାୟୀ କରିଦେଲେ । ଯେତେବେଳେ କି ରୁଦ୍ଧିଜୀବିମାନେ ମନେ କରୁଥିଲେ ଯେ ଦୃଢ଼ତା

ଏବଂ ଜିଜ୍ଞାସା ସମସ୍ତ ଶିଶୁଙ୍କ ସହଜାତ ପ୍ରବୃତ୍ତି, ଯାହାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଆମେ ଏତିକି କହି ପାରିବା ଯେ ବେଳେ ବେଳେ ସମାଜ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାରକୁ ଭୁଲ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପଛରେ ଥିବା ସିଦ୍ଧ ପକେଟ୍ ସିଣ୍ଡ୍ରୋମ ଭଳି ସମସ୍ୟାକୁ ଅଣଦେଖା କରିଦେଇଥାଏ ।

ସିଦ୍ଧ ପକେଟ୍ ସିଣ୍ଡ୍ରୋମ୍ ଏକ ଉପଯୋଗୀ ରୂପରେଖ ଯାହା ଅତ୍ୟଧିକ ସ୍ନେହ ଓ ଭୋଗ ବିଳାସକୁ ବୁଝିବାର ଏକ ମାଧ୍ୟମ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତ ଏକ ସନ୍ତାନ ପରିବାରରେ ଏହିଭଳି ସମସ୍ୟା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ସଠିକ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ସୀମାବଦ୍ଧ ଲାଳନପାଳନ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାରକୁ ମାର୍ଜିତ କରି ପାରିବା ।

କୌନ ବନେଗା କରୋଡ଼ପତିର ଶିଶୁର ବ୍ୟବହାର ଭିନ୍ନ ଥିଲା, ସେଥିରେ ଦୃଢ଼ତା, ନିଶ୍ଚୟାତ୍ମକତା ଏବଂ ଜିଜ୍ଞାସା ଭରି ରହିଥିଲା ଏହାକୁ ଆମେ ବଦବ୍ୟବହାର ବୋଲି ଧରିନେବା ଅନୁଚିତ ହେବ । ଏହିଭଳି ଜ୍ଞାନକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପିତାମାତାମାନେ ନିଜ ସନ୍ତାନର ଯୋଗ୍ୟ ଲାଳନପାଳନ କରି ପାରିଲେ ସେମାନେ ସୁଚ୍ଛନ୍ଦ, ବୁଦ୍ଧିମାନ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇ ପାରୁଥିବା, ସ୍ୱାଧୀନଚେତା ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ନିର୍ମାଣ କରି ପାରିବେ ।

ଏହି ଆଲୋଚ୍ୟା କେବଳ ସାଧାରଣ ସୂଚନା ପାଇଁ ଲିଖିତ ଏବଂ ଏହା କୌଣସି ବୈଷୟିକ ବା ଡାକ୍ତରୀ ପରାମର୍ଶ ସମତୁଲ ନୁହେଁ । ଯେକୌଣସି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୂଚନା ହେତୁ ଡାକ୍ତରୀ ପରାମର୍ଶ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।

ଏହି ଆଲୋଚ୍ୟାଟି ଏମଏସଏନ୍.କମ୍ ସାଇଟରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ।

ସାହିତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିତାରୁ ଭର୍ତ୍ସାରେ !!!

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ନିକଟ ଅତୀତରେ ଓଡ଼ିଶାର ଜଣେ କବି ଇହଧାମ ତ୍ୟାଗ କରିଲେ । ଏମିତି ତ ଅନେକେ ନିଜ ଜୀବନଶାସ୍ତ୍ର ସାରି ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ହେଲେ ଏହି କବି ଜଣକ ଯିବାପରେ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଅନେକ ଆଲୋଚନା ଓ କଳ୍ପନାଜଳ୍ପନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ।

ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ କବିଙ୍କ ଦେହତ୍ୟାଗରେ ମ୍ରିୟମ୍ପ୍ରାଣ ହୋଇ ତାଙ୍କର ଗୁଣ ବଖାଣୁ ଥିବା ବେଳେ କିଛି ତାହାଙ୍କ ରଚିତ କବିତାରେ ଅଶ୍ଳୀଳତା ଥିବା କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଆଉ ଆମ ଭଳି କିଛି ଅନଭିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତି ଏ ସବୁଠାରୁ ଢେର ଦୂରରୁ ରହି ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଆକ୍ଷେପ ଓ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷେପକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଦେଖିଲୁ ଓ ଶୁଣିଲୁ ।

କବିଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ ଅନେକ ବିଜ୍ଞ, ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ସମ୍ମାନିତ ସାହିତ୍ୟିକମାନେ ନିଜ ନିଜ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ କାଟିବା ଅସମ୍ଭବ ମନେ ହେଲା । ସତ କଥା ତ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପୁଣି କିଛି ଲୋକ କବିଙ୍କ ଏକ କବିତାର କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଦେଖାଇ ସମାଲୋଚନା କରିଲେ, ଯାହା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ମନେ ହେଲା ।

ବଡ଼ ବିକଟ ସମସ୍ୟା । କଣ କହାଯିବ ? କଣ କରାଯିବ ? ଯିବା ଲୋକ ତ ଚାଲିଗଲେଣି, ଏବେ ଆମେ ଆଉ ସେ ପୁରୁଣା କଥାକୁ ନେଇ ପରସ୍ପର ଉପରକୁ କାଦୁଅ ଫିଙ୍ଗାଫିଙ୍ଗି କାହିଁକି ହେବା ? ହେଲେ, ଯେହେତୁ ଦିବଂଗତ କବି ଜଣକ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଏତିକି ଚର୍ଚ୍ଚା । ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟଟିଏ ହୋଇଥିଲେ କିଏ ଆଉ କାହିଁକି ଏତେ ଆଲୋଚନା ସମାଲୋଚନା କରିଥାନ୍ତା ?

ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଓ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ସାହିତ୍ୟିକ ମତ ଦେଲେ ଯେ କବିଙ୍କ କବିତାକୁ କେହି ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦିତ କରିବାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି । ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଅନେକ କବିଙ୍କ କବିତା ବୁଝିବା ଭଳି କ୍ଷମତା ଏଇ ଅଧମ ପାଖରେ ନାହିଁ । ଆଉ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ କଥା କଣ କହିବା? ବର୍ତ୍ତମାନର ଯୁଗ ହେଉଛି, ପ୍ରଦର୍ଶନବାଦୀ । ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଲେ ହିଁ ଲୋକ ଦେଖିବେ । ତେଣୁ କବିମାନେ ମଧ୍ୟ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ଅପେକ୍ଷା ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ ଆପଣେଇ ନେଇଛନ୍ତି । କାରଣ ଏଠି ହାତାହାତି ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମିଳି ଯାଉଛି । ବାଃ ବାଃ, ଲାଇକ୍ ଆଉ କମେଣ୍ଟ ପାଇବାର ନିଶା କେତେ ବଡ଼ ତାହା ସେମାନେ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି । ତେଣୁ କବିମାନେ ଭଲ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରି ସେ ସବୁକୁ ଫେସବୁକ୍ ଭଳି ମିଡ଼ିଆରେ ପ୍ରକାଶିତ କରୁଛନ୍ତି । କବିଙ୍କ ଫଲୋଅର୍ ମାନେ ସେ ସବୁ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି ଓ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ସେହିଭଳି ବର୍ତ୍ତମାନ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ତ୍ୟାଗ କରିଥିବା କବି ମଧ୍ୟ ନିଜର କିଛି କବିତା ଫେସବୁକରେ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ନେଇ ଅତୀତରେ ହିଁ ଅନେକ ସମାଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ହେଲେ କବି ଏହି ସମାଲୋଚନାକୁ ଆଡ଼ ଆଖିରେ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ପ୍ରକାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଲେ ନାହିଁ । କେବଳ ଏତିକି କୁହାଗଲା ଯେ କବିଙ୍କ କବିତାକୁ ବୁଝିବା ଭଳି ବୁଦ୍ଧି ତୁମର ନାହିଁ ।

ହୋଇପାରେ, ଏହା ସତ୍ୟ । କାରଣ ଜଣେ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ କବି କହିଲେ, ଯେଉଁଠି ରବିଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ବର୍ଯ୍ୟ ସେଠାରେ କବି ଅନାୟାସରେ ବିଚରଣ କରି ପାରନ୍ତି, ତେଣୁ କାଳେ କବିଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଇଶ୍ୱର ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଏହା ବି ହୋଇପାରେ ମଧ୍ୟ । ଯେଉଁ କବି ନିଜକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଇଶ୍ୱର ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି ସେ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା କଣ ବାସ୍ତବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରଶ୍ନ ଯୋଗ୍ୟ । ଯଦି ସତରେ କବି ଦ୍ୱିତୀୟ ଇଶ୍ୱର କଣ ତାହା କେବଳ ଅବାସ୍ତବ ପରିକଳ୍ପନାକୁ ଶବ୍ଦ ଦେଇ କେଇ ଧାଡ଼ି

ଲେଖିବାରେ ସୀମିତ ହୋଇ ରହିବା ଉଚିତ ? ଯଦି ସତରେ କବିତାରେ ଶକ୍ତି ଥାଆନ୍ତା ତା ହେଲେ ବିଶ୍ୱରେ ଅଶାନ୍ତି ଆଦୌ ରହନ୍ତା ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ଅସଂଖ୍ୟ କବି କବିତା ଲେଖି ଲୋକଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ପାରନ୍ତେ । ନୁହେଁ କି ? କିନ୍ତୁ କବିମାନେ ସେ ସବୁ ନ କରି ଉତ୍ତର ପରିକଳ୍ପନା କରିବା ସହ ଅସହ୍ୟ ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଜନା କରି ନିଜର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ହିଁ ସବୁକିଛି ବୋଲି ଧରି ନେଲେ । ମନକୁ ଯାହା ଆସିଲା ତାହା ଲେଖି ଦେଇଗଲେ ।

ଯେଉଁ କବିତା ସମାଜର ସାମାଜିକ ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ତାହା କବିତା ହୋଇ ନପାରେ । ଏଭଳି କବିତା ଲେଖିବା କଣ ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ସର୍ବସାଧାରଣ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ ? ତା'ହେଲେ ସେହିଭଳି କବିତାକୁ ସର୍ବସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ମଧ୍ୟ ଏକ ଅପରାଧ । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ଆପଣ ନିଜର ଶରବ୍ୟ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ । ଆପଣଙ୍କ ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଜନା କେବଳ ଯଦି କିଛି ଗୋଷ୍ଠୀ ବା ସାହିତ୍ୟିକମାନେ ହିଁ ବୁଝି ପାରୁଛନ୍ତି ତା'ହେଲେ ସେହିଭଳି କବିତା ଆପଣ ସେହି ଭଳି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କବିତା ପାଠ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ସାହିତ୍ୟପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀ ରହିଛନ୍ତି । କବିଙ୍କ ଭାଷାରେ ଯଦି ସତରେ ଶକ୍ତି ଅଛି ଏବଂ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଇଶ୍ୱର ତା'ହେଲେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ବୁଝିବା ଭଳି କବିତା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ।

ଏହି ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଅସଂଖ୍ୟ କବି ଓ ସୃଷ୍ଟା ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି । କିଛି ନିଜର ସୃଷ୍ଟି ମାଧ୍ୟମରେ ଜନମାନସରେ ନିଜର ଛାପ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି । ଆଉ ଯଦି ଆପଣଙ୍କ କବିତା ଜନମାନସକୁ ଭଲ ଲାଗିଲା ନାହିଁ, ତାହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାର ସତସାହାସ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ଉଚିତ । ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଭଲ ପାଇବା ମିଛ ନୁହେଁ, ଆମେ ଆମ ନିଜ ଲୋକକୁ କେବେ ବି ନ୍ୟୁନ ବୋଲି କହି ପାରିବା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ଆଲୋଚନା ଯାହା ବିଗତ କିଛି ଦିନ ହେଲା ଫେସବୁକରେ

ଚାଲିଛି ତାହାକୁ ସମାପନ କରିବା ସମୟ ଆସିଛି । କାରଣ ଏଠାରେ ଆମେ କୌଣସି ବିଶାଳ ବା ଭବ୍ୟ ରଚନା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହାକୁ ଆମେ ଯେତେ ଘାଣ୍ଟିବା ଆମେ ସେତେ ନିଜକୁ କଲୁଷିତ କରିବା ସିନା ଆଉ କିଛି ଫଳ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଆମ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ଯେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତି ବା କବିତା ଠାରୁ ଦୂର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ତାହା ବୁଝିପାରିଲେ ଏହି ସମସ୍ୟା ରହିବ ନାହିଁ ।

ପାଲା ସଂସ୍କୃତି

ଡଃ ବସନ୍ତ କିଶୋର ସାହୁ

ପାଲା ଓଡ଼ିଶାର ନିଜସ୍ୱ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂସ୍କୃତି । ଏହା ଲୋକନାଟ୍ୟ ଭାବରେ ଗୃହୀତ । ରାଜଦରବାରର ବିଜ୍ଞ ଜନଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ନରିକ୍ଷର ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ଏହା ସର୍ବଦା ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ ।

ଯେତେବେଳେ ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷା ସଭ୍ୟତାର ବିକାଶ ଘଟି ନଥିଲା କି ମୁଦ୍ରଣ ଯନ୍ତ୍ରର ଆବିର୍ଭାବ ଓ ପ୍ରସାର ଘଟି ନଥିଲା,

ସେତେବେଳେ ପାଲା ମାଧ୍ୟମରେ ଗାୟକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିବେଷଣ କରୁଥିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଜାତିର ସାହିତ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିବେଷିତ ହେଉଥିଲା । ଫଳରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାଚୀନ ସାହିତ୍ୟର ବିକାଶ ଓ ସମୃଦ୍ଧି ଘଟୁଥିଲା । ତା ସହିତ ପାଲା ମାଧ୍ୟମରେ ଗ୍ରାମର ଅର୍ଦ୍ଧଶିକ୍ଷିତ ଓ ମୁଖ୍ୟ ଲୋକ ରସ ଆସ୍ୱାଦନ କରି ଚରମ ସୁଖ ଲାଭ କରିପାରୁଥିଲେ । କାରଣ ସଙ୍ଗୀତ ହେଉଛି ପାଲାର ପ୍ରାଣ । ସଙ୍ଗୀତକୁ ବାଦ ଦେଇ ପାଲାର ପରିକଳ୍ପନା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଆଜି ଶିକ୍ଷା ସଭ୍ୟତାର ବିକାଶ ଫଳରେ ‘ପାଲା’ ଆଉ ସାଧାରଣ ଜନତାକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରି ପାରୁନାହିଁ । ସାହିତ୍ୟର ଆଙ୍ଗିକ ଓ ଆଡ଼ିକରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଫଳରେ ସାହିତ୍ୟର ସାଂପ୍ରତିକ ରୂପ ଆଉ ପାଲାରେ ପରିବେଷିତ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । ଫଳରେ ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଲାକୁ ପ୍ରାଚୀନ ସାହିତ୍ୟର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଓ ବିଦବ । ପରିବେଷଣର ଏକମାତ୍ର କଳା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଯଦି ଆଧୁନିକ ସାହିତ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାବ ଓ ବିଭବ ଆଜିର ପାଲାରେ ପରିବେଷଣ କରା ନଯାଏ ତେବେ ପାଲା ତାର ବ୍ୟବହାରିକ ମୂଲ୍ୟ ଓ ଗୁଣ ହରାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋପ ପାଇବା ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଗଳ୍ପ, ଉପନ୍ୟାସ, ନାଟକ, ରମ୍ୟରଚନା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସାହିତ୍ୟର ସମସ୍ତ ଗଦ୍ୟ ରୂପ ଏବେ ପାଲାରେ ପ୍ରୟୋଗ ହେବାରେ ଅସୁବିଧା ହେଉଥିବାରୁ ପାଲାକାରମାନେ ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ଛାନ୍ଦ, ଚମ୍ପୂ, ଜଣାଣ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପୌରାଣିକ ବିଷୟ ବସ୍ତୁକୁ ଧରି ରଖୁଛନ୍ତି । ଏହା ଫଳରେ ସାଂପ୍ରତିକ ମଣିଷ ନିକଟରେ ପାଲା ତାର ବ୍ୟବହାରିକ ମୂଲ୍ୟ ହରାଇ ବସୁଛି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ନାଟକ ଓ ଏକାଙ୍କିକାରେ ଆଧୁନିକ ମଣିଷର ଚିନ୍ତା ଚେତନା, ମନସ୍ତାତ୍ତ୍ୱିକ ବିଶ୍ଳେଷଣ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବା ସହିତ ସାମାଜିକ ଅଙ୍ଗୀକାରବଦ୍ଧତା ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବାରୁ ତାହା ଦର୍ଶକକୁ ଧରି ରଖିବାରେ ସଫଳ ହେଉଛି । କେଉଁଠି କେଉଁଠି ସିନେମାର ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ଆଜି ନାଟକ ମଧ୍ୟ ଆଦୃତ ହେଉନାହିଁ । ସେହିପରି ପାଲାର ସଂକଟ କାଳରେ ପାଲାକାରମାନେ ଯଦି କେବଳ ପଦ୍ୟ ଶୈଳୀକୁ ପରିହାର କରି ଗଦ୍ୟ ଶୈଳୀ ଆପଣେଇ ନେଇ ଉଭୟ ଗଦ୍ୟ ଓ ପଦ୍ୟ ଶୈଳୀର ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରନ୍ତେ ତାହେଲେ ପାଲା ନିଶ୍ଚୟ ଜନାଦୃତ ହୋଇପାରନ୍ତା । ମାତ୍ର ଏହି ପ୍ରୟୋଗ କୌଣସି ପାଲାକାର ଆଜିଯାଏଁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ନାହାଁନ୍ତି । ଫଳରେ ପାଲା ଧିରେ ଧିରେ ତାର ବ୍ୟବହାରିକ ମୂଲ୍ୟ ହରାଇ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛି ।

ପୃଥିବୀର ସବୁ ସାହିତ୍ୟର ମୂଳ ଉତ୍ସ ହେଉଛି ପଦ୍ୟ । ସେହିପରି ପାଲାର ପ୍ରକାଶଭଙ୍ଗୀ ହେଉଛି ପଦ୍ୟ । ପାଲାରେ ନାଟକୀୟତା, ରସ, ସ୍ୱର, ଅଭିନୟ, ବାଦ୍ୟ, ସ୍ୱରଝଙ୍କାର ସବୁ କିଛି ଥାଏ । ଗବେଷକଙ୍କ ମତରେ ସଙ୍ଗୀତର ଏପରି ଯାଦୁ ଅଛି ଯେ ତାହା ସାପ ପରି ଭୟଙ୍କର ପ୍ରାଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ବଶୀଭୂତ କରିପାରେ । ସଙ୍ଗୀତର ପ୍ରଭାବ ସୁଦୂର ପ୍ରସାରୀ ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ । ଯେମିତି ମେଘମହାର ଗାନ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଷା ହେବା, ଦୀପକ ରାଗ ଦ୍ୱାରା ଦୀପ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେବା ଆଦି ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ । ପାଲାରେ ସଙ୍ଗୀତ ଓ ବାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଲୋକଙ୍କ ମନୋରଞ୍ଜନ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ

ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ବାନ୍ଧି ରଖିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ । ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ମତରେ ସଙ୍ଗୀତର ଏହି ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଥମେ ବେଦରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ।

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପଣ୍ଡିତ ମାନେ କହିଛନ୍ତି ଆମର ୭ ରାଗ ଓ ୩୨ ରାଗିଣୀ ଭାରତର ସମସ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତୀୟ ସାହିତ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଏ । ପୂର୍ବେ ଯେଉଁମାନେ ସାହିତ୍ୟ ସର୍ଜନା କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ସଙ୍ଗୀତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଭିଜ୍ଞ ଓ ନିପୁଣ ଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଚଳିତ ‘ପାଲା’ ହେଉଛି ସଙ୍ଗୀତର ଏକ ସୁନ୍ଦର ପରିବେଷଣ ଶୈଳୀ ଓ ପ୍ରକାଶଭଙ୍ଗୀ । ପାଲାରେ ସ୍ୱର, ତାଳ, ଲୟ, ରାଗ ରାଗିଣୀର ସ୍ୱର ଝଙ୍କାର ଦର୍ଶକ ମନରେ ନବ ରସର ଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସହିତ ତାକୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କଳ୍ପ ଜଗତକୁ ନେଇଯାଏ । ଯାହା ଫଳରେ ଦର୍ଶକର ଆଖି କେତେବେଳେ ଲୋତକାପୁତ ହୋଇଯାଏ ତ କେତେବେଳେ ନିର୍ମଳ ଆନନ୍ଦରେ ଦର୍ଶକ ହସି ହସି ବେଦମ ହୋଇଯାଏ ।

ଏହି ପାଲା ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ସଂସ୍କୃତିର ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଏଥିରେ ଉଭୟ ଭାଷାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ । ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ପୂଜା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ଏହାର ସୂଚନା ଆମେ ସ୍କନ୍ଧ ପୁରାଣରେ ପାଇଥାଉ । କାଳକ୍ରମେ ସତ୍ୟନାରାୟଣଙ୍କ ସହିତ ମୁସଲମାନଙ୍କର ପୀର ଶବ୍ଦର ମିଶ୍ରଣ ଘଟିଲା । ଫଳରେ ‘ସତ୍ୟପୀର’ ଶବ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ଓଡ଼ିଶା ଓ ବଙ୍ଗଳାରେ ‘ପୀର’ ମୁସଲମାନ ଫକୀରଙ୍କୁ ବୁଝାଇଥାଏ ।

ଏସିଆଟିକ୍ ସୋସାଇଟି ଦ୍ୱାରା ସଂଗୃହୀତ କବି କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଓଡ଼ିଶାର ପାଲା ସଂସ୍କୃତି ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଆକଳନ ତତ୍ତ୍ୱର ବସନ୍ତ କିଶୋର ସାହୁବିଦ୍ୟାଧର ଓ ମନୋହର ପାଲାରୁ ଏହା ୧୨୭୨ ସାଲରେ ରଚିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ମିଳେ । ବଙ୍ଗଳାର କବି କର୍ଣ୍ଣଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ପାଲା ରଚନାକାର ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ । ଗବେଷକମାନେ କବି କର୍ଣ୍ଣ ଓ

କବି କର୍ଣ୍ଣପୁର ନାମରେ ଦୁଇ ଜଣ ସୁଷ୍ଟାଙ୍କ ଉତ୍ତର ହୋଇଥିବା କଥା କହିଥାନ୍ତି । ବଙ୍ଗଳା ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଅପୂର୍ବ ମିଶ୍ରଣ ଏଥିରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ । ଲୋକରତ୍ନ କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ଦାଶଙ୍କ ମତରେ ଷୋଳପାଲା ପାଠ କଲେ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ । ପାଲା ଉତ୍ତର ହେବାର ବହୁ ପରେ କବି କର୍ଣ୍ଣ ଷୋଳ ପାଲା ରଚନା କରିଛନ୍ତି ।

ଆଉ କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଏହାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ପାଲା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ଭୃଗୁରାମ ବଙ୍ଗଳାର ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପାଲା କବି । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଭ୍ରମରବର, କଳାବତୀ ଓ ଲୀଳାବତୀ ପାଲା ଦୁଇଟି ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଅର୍ଜନ କରିଛି । ଏହାର ଭାଷା ମିଶ୍ର ଭାଷା । ଆଉ କେତେକ ଗବେଷକଙ୍କ ମତରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ସତ୍ୟପୀର ପୂଜା ୧୭୧୭ ବେଳକୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଇତିହାସରୁ ଜଣାଯାଏ ୧୭୧୭ ରେ ସୁବେଦାର ସୁଜାତ୍ସନ ମହମଦ୍ ଖାନ କଟକର କଦମ ରସୁଲ ନିର୍ମାଣ କରାଇ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାର ଦ୍ୱାର ଖୋଲା ରଖିଥିଲେ । କାଇପଦରରେ ବୁଖାରି ବାବାଙ୍କ ପୀଠରେ ଉଭୟ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନମାନେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ଥାଆନ୍ତି । ଚାରିନଙ୍ଗଳର ଦରଘା ସାହାରେ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ଉଭୟ ମଧ୍ୟ ଟେକିବା ସହିତ ସିରିଣି ଭୋଗ ଲଗାଇଥାନ୍ତି ।

ଚୈତନ୍ୟଙ୍କ ସମୟରେ ହିନ୍ଦୁ-ମୁସଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସମନ୍ୱୟ ସେତୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ଚୈତନ୍ୟ ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଅନେକ ଶିଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଜର ଉଦାରତା ମନୋବୃତ୍ତିର ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଆମର ସତ୍ୟନାରାୟଣ ପୂଜା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ମାତ୍ର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସତ୍ୟ ସହିତ ପୀର ଶବ୍ଦକୁ ଯୋଡ଼ି ଦିଆଗଲା । ସତ୍ୟ ଅର୍ଥ ବିଷ୍ଣୁ । ଓଡ଼ିଶା ଓ ବଙ୍ଗଳାରେ ପୀର ଶବ୍ଦ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମୁସଲମାନ ଫକୀର ।

ଏମାନେ ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସାଧୁ ସନ୍ଥ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସତ୍ୟ ପୀର ଏକ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭୟ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅବତାରୀ ଅର୍ଥରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । କବି କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଷୋଳ ପାଲାରେ ସତ୍ୟପୀରଙ୍କ ଠାରେ ଅଧିକ ଦେବତ୍ୱ ଓ ଅଲୌକିକତା ଆରୋପ କରାଯାଇଛି ।

କାଳକ୍ରମେ ସତ୍ୟପୀର ପୂଜା ଜନାଦୃତ ହେବା ପରେ ସତ୍ୟପୀରଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆସ୍ଥାନର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଲା । ସ୍କନ୍ଧ ପୁରାଣ ଅନୁଯାୟୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣଙ୍କ ଆସ୍ଥାନର ଚାରି କୋଣରେ ଗଣେଶ, ଭାସ୍କର, ଶିବ ଓ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇ ମଝିରେ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟପୀର ପାଲାରେ ପଞ୍ଚ ଦେବତାଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ପାନ ଉପରେ ଗୁଆ ରଖାଯିବା ସହିତ ମୁକାମ(ପାଟିଲା କଦଳୀ ଓ ଲତୁ) ରଖାଯାଇ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରାଗଲା । ପାନ ଉପରେ ଗୁଆ ରଖିବା ମୁସଲମାନ ସଂସ୍କୃତି ହୋଇଥିବାରୁ ତାକୁ ସତ୍ୟପୀର ପୂଜାରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ତା ପରେ ସମଗ୍ର ଆସ୍ଥାନର ଚାରିକୋଣରେ ଚାରୋଟି କାଣ୍ଡ ପୋତାଯାଏ । କାଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ମୟୂର ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଥାଏ । ତା ସହିତ ସତ୍ୟନାରାୟଣଙ୍କ ଠାରେ ଲଗା ଯାଉଥିବା ଭୋଗରେ ପାଟିଲା କଦଳୀ, କ୍ଷୀର, ଘିଅ, କନ୍ଦ ଆଦି ଭୋଗ ଲଗା ଯାଉଥିବା ବେଳେ ସତ୍ୟପୀରଙ୍କ ଭୋଗରେ ଶିରିଶିର ପ୍ରଚଳନ ହେଲା । ଏହି ଶିରିଶି ପୁଣି ଗହମ ବା ଚାଉଳରୁନାରେ ଗୁଡ଼ କଦଳୀ ସହିତ ସୁବାସିତ ମସଲା ପକାଯାଇ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭୋଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ଯାହାକି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୂଜାରେ ଏପରି ଭୋଗ ସମର୍ପିତ ହୋଇ ନଥାଏ ।

ଅନେକ ସତ୍ୟପୀର ପାଲା ଓ ପାଲାକୁ ଏକ ବୋଲି ଭାବିଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ସତ୍ୟପୀର ପୂଜାରେ ପାଠ କରାଯାଉଥିବା କଥାମୃତ ଓଡ଼ିଆ ବଙ୍ଗଳାରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ବେଳେ

‘ପାଲା’ ଓଡ଼ିଶାର ନିଜସ୍ୱ ସଂସ୍କୃତି ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତ । ତତ୍ ସହିତ ସାହିତ୍ୟ ପାଲାର ମୂଳ ଉତ୍ତ ଭାବରେ ଗୃହୀତ ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ୟପୀର ପୂଜାର ପଦ୍ଧତି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଧାର୍ମିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଥିବା ବେଳେ ପାଲା ବହୁମୁଖୀ ଭାବନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ । ପାଲାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ମନୋରଞ୍ଜନ କରିବା । ସତ୍ୟପୀର ପୂଜାରେ କେବଳ ସତ୍ୟପୀରଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ ପାଲାରେ ସବୁ ଦେବଦେବୀଙ୍କର ଗୁଣ ଗାନ କରାଯାଇଥାଏ । ପାଲାକାରମାନେ ଗଣେଶ, ଶିବ, ଦୁର୍ଗା, ବିଷ୍ଣୁ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଦି ସବୁ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ଜୟଗାନ କରିଥାନ୍ତି । ପାଲାରେ ନୃତ୍ୟ, ସଙ୍ଗୀତ, ବାଦ୍ୟ, ଅଭିନୟ ଓ ସଂଳାପ ସବୁ କିଛି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ତତ୍ ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଥାବସ୍ତୁର ନାଟକୀୟ ପରିବେଷଣ ପାଲାରେ କରାଯାଇଥାଏ । ଓଡ଼ିଶାରେ ପାଲାର ଦୁଇଟି ରୂପ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ବୈଠକୀ ପାଲା ଓ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଠିଆ ପାଲା । ବୈଠକୀ ପାଲାରେ ଗାୟକ ବସି ପାଲା ପରିବେଷଣ କରୁଥିବା ବେଳେ ଠିଆ ପାଲାରେ ଗାୟକ, ବାୟକ, ପାଳିଆ ଆଦି ପାଞ୍ଚରୁ ଛଅ ଜଣ ଗୀତ, ନୃତ୍ୟ ଓ ସଂଳାପ ଆଦି ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଥାବସ୍ତୁକୁ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିବେଷଣ କରିଥାନ୍ତି ।

ପାଲାରେ ଗାୟକ ବା ଗାହାଣ ବହୁ ଶାସ୍ତ୍ରଦର୍ଶୀ ହୋଇଥାଏ । ତା ସହିତ ସଂସ୍କୃତ ଓ ଓଡ଼ିଆ କାବ୍ୟକବିତାରେ ତାଙ୍କର ଗଭୀର ଜ୍ଞାନ ଥିବା ଥାଏ । ଗାୟକଙ୍କର ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଥାଏ । ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ କବିଙ୍କର କବିତାଂଶ ବା ଶ୍ଳୋକକୁ ଆବୃତ୍ତି ବା ଗାନ କରି ଗାୟକ ନିଜର ଯୁକ୍ତିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି । ବାୟକ ମୃଦଙ୍ଗ ବାଦନ କରି ସଙ୍ଗୀତରେ ସ୍ୱର ଦେଇଥାଏ । ପାଳିଆ ଗୀତର ପାଳି ଧରିଥାନ୍ତି । ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ସେମାନେ ନୃତ୍ୟ ଓ ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି

ପାଳିଆମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ପାଳିଆ ଥାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀପାଳିଆ କୁହାଯାଏ । ସେ ଗାୟକଙ୍କୁ ଅନେକ ସମୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଗାୟକଙ୍କ କଣ୍ଠ ପଡ଼ିଗଲେ ସେ କିଛି ସମୟ କଥାବସ୍ତୁକୁ ଆଗେଇ ନେଇଥାନ୍ତି । ପାଳିଆମାନେ ପାଦରେ ଘୁଙ୍ଗୁର ବାନ୍ଧିବା ସହିତ ହାତରେ ଝାଞ୍ଜି ବା କରତାଳ ଧରିଥାନ୍ତି ।

ପାଲା ସାଧାରଣତଃ ଖୋଲା ମଞ୍ଚରେ ପରିବେଷିତହୋଇଥାଏ । ପାଲାରେ ଶୃଙ୍ଖାର, କରୁଣ ଓ ବୀର ରସ ଆଦି ପରିବେଷିତ ହୋଇଥାଏ । ପାଲାରେ କଥୋପକଥନ ବା ଗଦ୍ୟ ଶୈଳୀ ମଧ୍ୟ ବିନା ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଏଥିରୁ ପାଳିଆମାନଙ୍କର ଆଶୁ କବିତ୍ୱ ଓ ସୃଜନଶୀଳତା ପରିଚୟ ମିଳିଥାଏ । ପୂର୍ବ କାଳରେ ଓ ଏବେ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏକୋଇଶା, ଜନ୍ମ ଦିନ ଓ ଷୋଳ ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତି ଉତ୍ସବରେ ପାଲା ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହାର ଉତ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ଗବେଷକମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । କେତେକଙ୍କ ମତରେ ‘ପାଲ୍ୟତେ’ ସଂସ୍କୃତ ଶବ୍ଦରୁ ପାଲା ଶବ୍ଦ ନିସ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଅଛି । ଆଉ କେତେକଙ୍କ ମତରେ ‘ପାଞ୍ଚାଳି’ ଶବ୍ଦରୁ ପାଲା ଶବ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି । କାରଣ କବି ‘କର୍ଣ୍ଣ’ ଯେଉଁ ଷୋଳପାଲା ଲେଖିଛନ୍ତି ତାହା ପାଞ୍ଚାଳି ବୃତ୍ତ ବା ରାଗରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଆଉ କେତେକଙ୍କ ମତରେ ‘ପର୍ଯ୍ୟାୟ’ ଶବ୍ଦରୁ ପାଲା ଶବ୍ଦ ଆସିଅଛି । ରାଜ ଦରବାରରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ପାଲା ପରିବେଷଣ କରାଯାଉଥିଲା । ଏହା ଦିନ ଦିନ ଧରି ଚାଲୁଥିଲା । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ ଅପଭ୍ରଂଶ ହୋଇ ପାଲା ଶବ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ବୋଲି କେତେକ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥାଆନ୍ତି ।

ଆଉ କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଯିଏ ଗାୟକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ସେ ବାୟକ । ବାୟକ ଗାଉଥିବା ପଦଟିକୁ ଯେଉଁମାନେ ଦ୍ୱୀତିୟ ବାର ଗାଆନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପାଳିଆ କୁହାଯାଏ । ଏହି ପାଳିଆ ଅପଭ୍ରଂଶ ହୋଇ ପାଲା ହୋଇଥିବା କେତେକ କହିଥାନ୍ତି । ଭାରତର ଅନ୍ୟ

ପ୍ରଦେଶରେ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ପୂଜା ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ବେଳେ କେବଳ ବଙ୍ଗଳା ଓ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏହା ସତ୍ୟପୀର ରୂପେ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାରେ କେବଳ ସତ୍ୟପୀରଙ୍କ ପୂଜା ପରେ ପାଲା ପରିବେଷଣ କରାଯାଏ । ପାଲା ଓଡ଼ିଶା ଓ ବଙ୍ଗଳାରେ ବେଶ୍ ଆଦୃତ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ଆସାମରେ ମଧ୍ୟ ପାଲାର ପ୍ରଚଳନ ଅଛି । ସତ୍ୟପୀର ପୂଜାରେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କୁ ଗୌଣ କରାଯାଇ କେବଳ ସତ୍ୟପୀରଙ୍କ ଗୁଣ ଓ ଯଶ ଗାନ କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ ପାଲାରେ ସବୁ ଦେବତାଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ପାଲା ପ୍ରଥମେ ଆସାମରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ବଂଶୀଧର ମହାନ୍ତି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । କେହି କେହି ବଙ୍ଗଳାର କବିର ଗାନ ସହିତପାଲାକୁ ତୁଳନା କରନ୍ତି ।

ପାଲା ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଭବ ଓ ଶୈଳୀ । ଏହା ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କଳା । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ଥିବାରୁ ଲୋକେ କୌଣସି ଅପକର୍ମ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପାଲାରେ ପୌରାଣିକ ଉପଖ୍ୟାନକୁ ଯୁକ୍ତଯୁକ୍ତି ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଉଥିବାରୁ ଲୋକେ ଏଥିପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ୧୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଶକୁନ୍ତଳା ବିଷୟ ପାଲାରେ ଦୁଷ୍ମନ୍ତଙ୍କ ଗୁଣ ଓ ରୂପ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ପାଲାକାରମାନେ ଅଧିକ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରି ନିଜର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ଏଥିରେ ରସଭଙ୍ଗ ହେବାରୁ ପାଲାକାରମାନେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ । ତା ପରେ ବାଦୀ ପାଲା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ପାଲା ଲୋକ ସାହିତ୍ୟ ଓ ବିଦଗଧ ସାହିତ୍ୟର ଏକ ମିଶ୍ରିତ କଳା । ସଙ୍ଗୀତ ପାଲାର ପ୍ରାଣ । ସଙ୍ଗୀତକୁ ବାଦ ଦେଇ ପାଲାର ପରିକଳ୍ପନା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ପୂର୍ବେ ପାଲା ଗାୟକମାନଙ୍କର ବେଶ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ସେମାନେ ଘାଘରା ପିନ୍ଧୁଥିଲେ । ହାତରେ ବାଲା, ବଟଫଳ ଓ ତାଇତ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ । ମୋଟାମୋଟି କିହଲେ ଗାୟକର ବେଶ ପୁରୁଷ ସୁଲଭ ନହୋଇ ନାରୀ ସୁଲଭ ହେଉଥିଲା । ଗାୟକକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ

ପାଞ୍ଚି ଜଣ ପାଳିଆ ରହୁଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କର ବେଶ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଥିଲା । ଏମାନଙ୍କର ଏ ବେଶ ଗୋପୀ ଭାବର ଦ୍ୟୋତକ ବୋଲି ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ସ୍ୱାଧୀନତା ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ପ୍ରଥମେ ନିରଞ୍ଜନ କର ଓ ହରି ନାଥ ଗାୟକ ଓ ବାୟକମାନଙ୍କ ବେଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥିଲେ ।

ପାଲା ଓଡ଼ିଶାର ନିଜସ୍ୱ ସଂସ୍କୃତି । ଗଣ ଜୀବନରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ସୁଦୂର ପ୍ରସାରୀ । ଉପଯୁକ୍ତ ବାଖ୍ୟା ଓ ପ୍ରସାର ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିଥାଏ । ପାଲାରେ ବୌଦ୍ଧିକ ସାହିତ୍ୟର ଯେପରି ପ୍ରସାର ଓ ପ୍ରଚାର ହୁଏ ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲୋକ ନାଟକରେ ପରିବେଷିତ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ । କାରଣ ଗାୟକ ସଂସ୍କୃତ ଓ ଓଡ଼ିଆ କାବ୍ୟ କବିତାରୁ ଶହ ଶହ ଶ୍ଳୋକ ଓ ପଦ ମୁଖସ୍ତ କରି ତାକୁ ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥାଏ । ଯାହାକି ଶ୍ରୀଅକ୍ଷର ବିବର୍ଜିତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜନତା ସେଥିରୁ ରସ ଆସ୍ୱାଦନ କରି ମନ୍ତ୍ର ମୁଗ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ପାଲାର ପରିଧି ପୁରାଣ ଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆଧୁନିକ ଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସୁଦକ୍ଷ ଗାୟକର ସ୍ତରଶକ୍ତି ତାକୁ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଗାୟକର ସମ୍ମାନ ଦେଇଥାଏ । ସେ ବେଦ ପୁରାଣରୁ ଯେଉଁପରି ଶ୍ଳୋକ ଆବୃତ୍ତି କରିପାରେ ସେହିପରି ଜନସମାଜରେ ପ୍ରଚଳିତ କାହାଣୀ, ଆଖ୍ୟାୟିକାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଶ୍ରୋତାର ମନକୁ ଜୟ କରିପାରେ । ତା ସହିତ ଜନନାୟକ ଜୀବନୀ ସମ୍ବଳିତ କାହାଣୀ ଓ ଦେଶାତ୍ମବୋଧକର କଥାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଦର୍ଶକର ମନକୁ ଅତୀତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସହିତ ଯୋଡ଼ିଦେଇ ପାରେ ।

ପାଲାରେ କେବଳ ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ର କଥା ବୋଲାଯାଇ ଜନତାଙ୍କ ମନକୁ ସାହିତ୍ୟ ସହିତ ପରିଚିତ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଗାୟକ ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଜନତାଙ୍କ ଆଖି ଲୋତକାପୁତ କରିବା ସମୟରେ ଶ୍ରୀପାଳିଆ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପାଳିଆ ହାସ୍ୟରସ

ପରିବେଷଣ କରି ନିଜ ଆଶୁ କବିତ୍ୱର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଜନତାଙ୍କ ମୁଖରେ ନିର୍ମଳ ହାସ୍ୟରସ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ନାଟକରେ ପରିବେଷିତ ହାସ୍ୟରସ ଠାରୁ ପାଲାରେ ପରିବେଷିତ ହାସ୍ୟରସର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ । ପୂର୍ବରୁ ସାହିତ୍ୟରେ ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଥିବା ହାସ୍ୟରସର ଅବତାରଣା କରିବାକୁ ସେ ଚେଷ୍ଟା କରି ସେହି ଶୈଳୀରେ ନିଜର ବିଦବତା ଦେଖାଇ ଥାଏ । ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ କବିଙ୍କ ରଚନାକୁ ବ୍ୟଙ୍ଗ କରି ପାଳିଆ ତତ୍ କ୍ଷଣାତ ଏକ ହାସ୍ୟରସ ପରିବେଷଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଯେମିତି ଆଜିର ସମାଜସେବୀ ବା ରାଜନୈତିକ ଲୋକଙ୍କୁ ତାହାଲ୍ୟ କରି ପାଲାରେ ହାସ୍ୟରସ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଏ । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଲେଖିଛନ୍ତି;

ମିଶୁ ମୋର ଦେହ ଏ ଦେଶ ମାଟିରେ

ଦେଶବାସୀ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତୁ ପିଠିରେ ॥

ଦେଶର ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ପଥେ ଅଛି ଯେତେ ଗାଡ଼

ପୁରୁ ତହିଁ ପଡ଼ି ମୋର ମାଂସ ହାତ ॥

ଏହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପାଲାରେ ପାଳିଆ ଗାଏ-ଦେଶବାସୀ ସବୁ ମିଶନ୍ତୁ ମାଟିରେ

ଆମ୍ଭେ ଚାଲିଯିବୁ ତାଙ୍କରି ପିଠିରେ ॥

ଆମ୍ଭ ସ୍ୱାର୍ଥ ପଥେ ଅଛି ଯେତେ ଗାଡ଼

ପୁରୁ ତହିଁ ପଡ଼ି ଜନତାର ହାତ ॥

ଆଗରୁ କୁହାଯାଇଛି ପାଲା ଓଡ଼ିଶାର ନିଜସ୍ୱ ସଂସ୍କୃତି । ଏହା ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଚଳିତ ଓ ପରିବେଷିତ ହୋଇ ଜନଜୀବନକୁ ମନ୍ଦମୁଖ୍ୟ କରି ଆସୁଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ରେଡ଼ିଓ, ଟେଲିଭିଜନ, ଯାତ୍ରା, ନାଟକର ବିକାଶ ଘଟି ନଥିଲା ସେତେବେଳେ ପାଲା ପରିବେଷିତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ

ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରୁଥିଲା । ପାଲା ଲୋକ ସାହିତ୍ୟ ଓ ବିଦଗଧ ସାହିତ୍ୟର ଏକ ମିଶ୍ରିତ କଳା । ଏହାର ଗଠନ ଶୈଳୀ ବେଶଭୂଷା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ଓଡ଼ିଶାରେ ପରିବେଷିତ ପାଲାରେ ପାଞ୍ଚ କିମ୍ବା ଛଅ ଜଣ କଳାକାର ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ (୧) ଗାୟକ ବା ଗାହାଣ (୨) ଶ୍ରୀପାଳିଆ (୩) ମୃଦଙ୍ଗ ବାଦକ (୪) ଦୁଇ ବା ତିନି ଜଣ ପାଳିଆ ବା ସହଯୋଗକାରୀ । ଗାୟକଙ୍କ ହାତରେ ଚାମର ଓ ଏକ ହଳ ଛୋଟ ଗିନି ଥାଏ । କୌଣସି ଗୀତ ଗାଇବା ପାଇଁ ଗାୟକ ନିଜ ଡାହାଣ ହାତରେ ଗିନିକୁ ଗୁଡାଇ ସ୍ୱର ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ଶୁଣିବାକୁ ବହୁତ ଶୁଭିମଧୁର ହୋଇଥାଏ । କେଉଁ କେଉଁ ଦଳ ଦାସକାଠି, ରାମ ତାଳି ଓ ଏକ ତାଳି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ବାୟକ ମୃଦଙ୍ଗ ବଜାଇ ପରିବେଷିତ ସଙ୍ଗୀତରେ ପ୍ରାଣ ସଂର କରିଥାଏ । ବେଳେବେଳେ ସେ ଏକୁଟିଆ କେବଳ ମୃଦଙ୍ଗ ବିଭିନ୍ନ ଶୈଳୀରେ ବଜାଇ ନିଜ ହସ୍ତର ପାରଦର୍ଶିତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାଏ । ଚାମର ହେଉଛି ଗାୟକର ଅମୋଘ ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଏକ ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣ । ଗାୟକର ପରିଚୟ ହେଉଛି ଚାମର । ଏହାକୁ ବୁଲାଇ ସେ ଶ୍ରୋତା, ଉଦ୍ୟୋକ୍ତା ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଗବେଷକମାନେ ଏହି ‘ଚାମର’କୁ ଠିଆ ପାଲାର ରାଜଦଣ୍ଡ ଭାବରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଝାଞ୍ଜି ବା କରତାଳ ହେଉଛି ପାଲାର ମୁଖ୍ୟ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର । ଏହାକୁ ଗାୟକ ଓ ବାୟକ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ତିନି ବା ଚାରିଜଣ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ନିଜ ରୁଚି ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଛୋଟ ବା ବଡ଼ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ସ୍ୱର ମାଧୁରୀ କାନକୁ ମଧୁର ଶୁଣାଯାଏ । ପାଳିଆମାନେ ସାଧାରଣତ ଗୋଡ଼ରେ ଘୁଞ୍ଚୁର ବାନ୍ଧି ଥାଆନ୍ତି । ଏହି ଘୁଞ୍ଚୁରର ଶବ୍ଦ ପରିବେଶକୁ ଅଧିକ ଶୁଭିମଧୁର କରିଥାଏ ।

ଶିକ୍ଷା ସଭ୍ୟତା ଓ ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ଫଳରେ ଆଜି ପାଲାର ଆଦର ଧିରେ ଧିରେ କମିବାରେ ଲାଗିଛି । ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ସହିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦଳ ଚିହ୍ନଟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ

ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ପାଲା ପରିବେଷଣ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲେ ଲୋପ ପାଇଯାଉଥିବା ପାଲା ସଂସ୍କୃତି ବଞ୍ଚିଯିବ । ତା ସହିତ ଯେଉଁଠି ପାରମ୍ପରିକ ଭାବରେ ପାଲା ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି ସେଠିକାର ସଂଗଠନ ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ତାଙ୍କ ମନୋବଳକୁ ବଢ଼ାଇବା ଦରକାର । ସମସ୍ତଙ୍କ ସହଯୋଗ ମିଳିଲେ ଲୋପ ପାଇଯାଉଥିବା ପାଲା ପୁଣି ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଆଦର ଲାଭ କରିବ ।

ସାହିତ୍ୟିକ ଓ ଶିକ୍ଷାବିତ୍

କୁସୁପୁର, ଭାୟା-କୁଆଁପାଳ-୭୫୪୨୦୪, କଟକ

ମୋ : ୯୪୩୭୫୨୨୨୦

ବିଶେଷ ସୂଚନା

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ବନ୍ଧୁମାନେ, ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର (ଆକୃତି / ଶ୍ରୀଲିପି / ଆଇଲିପ୍ / ଅପ୍ରାକ୍ତ) କିମ୍ବା ମୋବାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣାରେ ପଠାଇ ପାରିବେ । ଛବି, ହାତଲେଖା କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟାକରଣତ୍ରୁଟି ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ମୋବାଇଲ୍ କିମ୍ବା ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ପଠାନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଲେଖା ପଠାଇବେ । ଏକାଧିକ ଲେଖା ପଠାଇଲେ, ଶେଷରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଲେଖାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚିତ କରାଯିବ । ଧାରାବାହିକ ଲେଖା ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଏକାସଙ୍ଗେ ପଠାଇବେ । ହାତ ଲେଖା କିମ୍ବା ସ୍କାନ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା ପିଡ଼ିଏଫ୍ ଫର୍ମାଟରେ ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କରଣ ନିମନ୍ତେ ମାସର ତିନି ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଲେଖା ପଠାଇବେ ଏବଂ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେବାପରେ ଆମ ୱେବସାଇଟରୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ପାରିବେ । ଲେଖା ସହ ନିଜର ଛବି ଏବଂ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ନୁଆ ଛବି ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଖବର ତୁରନ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ଆମର ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ଗ୍ରୁପ୍ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ସହାୟତା ପାଇଁ ଆମ ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ନମ୍ବର ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩ରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ପାରିବେ ।

ପତ୍ରିକାରେ ଥିବା ବ୍ୟାକରଣଗତ ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ ସମ୍ପାଦକ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣା :

aahwaan@gmail.com